

Informe de
conjuntura

22

socio
econòmica
de Mataró Juny 2008

Ajuntament de Mataró

22

Informe de
conjuntura
socio
econòmica
de Mataró Juny 2008

Annex

**Transcripció del debat "Mirant endavant: canvis i reptes
dels propers 10 anys"**

Edita: Ajuntament de Mataró.

Realització: Treballs Gràfics Paco López, S.L.

D. L.: B-42.913-2001

PRESENTACIÓ

Després d'una llarga fase expansiva, el canvi de cicle sembla un fet, i atesa la varietat i la complexitat dels factors que comprèn, es fa difícil preveure els seu abast i termini. El refredament de l'economia mundial, la pujada de preus energètics i dels aliments, la crisi financera, la davallada de la construcció... són diferents factors de risc que ja s'albiraven anteriorment i que han pres més força en els darrers mesos.

Així, si bé l'activitat productiva d'Espanya i Catalunya ha evolucionat en els darrers anys per sobre de la mitjana europea, les previsions del seu creixement s'han corregit notablement a la baixa, la qual cosa ja ha començat a repercutir desfavorablement en el mercat laboral i en la creació d'ocupació, i estan deixant la confiança del consumidor en valors mínims.

A partir d'aquesta situació de context internacional i nacional, el present informe mostra el seu habitual repàs a la situació a Mataró i el seu entorn més proper en diferents àmbits com ara el consum, l'habitatge, l'activitat, el mercat laboral o la mobilitat. Tot i que en aquest informe les dades recollides mostren la seva evolució fins a finals de l'any 2007, quan el moment de creixement econòmic encara seguia una inèrcia considerable, s'evidencien ja alguns dels signes d'alentiment que s'accentuaran en períodes posteriors.

En qualsevol cas, també en moments de desacceleració com el present, es generen reptes i oportunitats. Algunes d'elles, ja sigui en un nivell més global, local o, fins i tot, individual, es van recollir en el debat de futur que va tenir lloc en motiu de la presentació del 10è aniversari de l'Informe de Conjuntura i que ens ha semblat oportú de transcriure íntegrament com a annex en la present edició.

Agraïments

Sense la col·laboració i la participació de les persones, empreses i entitats que ens subministren les dades no seria possible elaborar l'Informe de Conjuntura Socioeconòmica de Mataró. És per això que volem agrair l'atenció i la paciència que han tingut amb el Servei d'Estudis i Planificació a tots els qui ens subministren les dades:

- Abertis, S.A.
- ASEGEMA
- Aigües de Mataró, S.A.
- Banc d'Espanya
- Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona
- Consorci Port Mataró
- CTSA
- Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya
- Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya
- Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya
- Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya
- Direcció General de Carreteres de la Generalitat de Catalunya
- Escola Universitària Politècnica de Mataró (EUPMt)
- Escola Universitària del Maresme (EUM)
- Fecsa-Endesa
- Gas Natural SDG, S.A.
- Hotel Castell de Mata
- Hotel Colón
- Hotel NH Ciutat de Mataró
- Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat)
- Institut Municipal d'Educació (IME)
- Institut Nacional d'Estadística (INE)
- Oficina Agenda 21 del Servei de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Mataró
- RENFE
- Servei de Llicències d'Activitats de l'Àrea d'Innovació i Promoció de Ciutat de l'Ajuntament de Mataró
- Servei d'Obres de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
- Secció de Residus i Neteja de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
- Servei de la Policia Local de l'Àrea de Via Pública de l'Ajuntament de Mataró
- Servei de Sistemes d'Informació i Telecomunicació de l'Àrea de Serveis Centrals i Planificació de l'Ajuntament de Mataró

També volem agrair a la Diputació de Barcelona l'esforç i el suport econòmic i tècnic que ens ha proporcionat des de l'inici de l'Informe de Conjuntura Socioeconòmica, ja fa més de deu anys, a través del Fons Social Europeu i de la Xarxa d'Observatoris Provincial de Barcelona.

Índex

Índex de taules.....	Pàg. 7
Índex de gràfiques.....	Pàg. 9
Síntesi	Pàg. 11
Conjuntura socioeconòmica	
Conjuntura socioeconòmica internacional, d'Espanya, Catalunya i Maresme.....	Pàg. 16
Altres indicadors macroeconòmics bàsics (2006 - 2007).....	Pàg. 28
Resum de la conjuntura socioeconòmica a Mataró	Pàg. 32
Població	
Caracterització demogràfica i socioeconòmica de la població del Marroc. Factors que impulsen la migració.....	Pàg. 38
Consum	
Energia i aigua.....	Pàg. 52
Matriculació de turismes.....	Pàg. 56
Residus.....	Pàg. 58
Habitatge	
Habitatges iniciats per tipologia i preus dels habitatges.....	Pàg. 64
Activitat i estructura empresarial	
Activitat i estructura empresarial a Mataró i el Maresme.....	Pàg. 72
Anàlisi dels balanços de les empreses de Mataró entre el 2003 i 2005.....	Pàg. 86
Terciarització de l'economia.....	Pàg. 87
Llicències d'activitats.....	Pàg. 89
Anàlisi sectorial	Pàg. 92
Indústria tèxtil i de la confecció.....	Pàg. 93
Anàlisi dels balanços de les empreses de Mataró de la indústria tèxtil i de la confecció de Mataró entre 2003 i 2005.....	Pàg. 97
Construcció.....	Pàg. 98
Anàlisi dels balanços de les empreses de la construcció de Mataró entre el 2003 i 2005.....	Pàg. 101
Comerç a l'engròs.....	Pàg. 102
Anàlisi dels balanços de les empreses del comerç a l'engròs de Mataró entre el 2003 i 2005.....	Pàg. 104
Comerç al detall.....	Pàg. 105
Anàlisi dels balanços de les empreses del comerç al detall de Mataró entre el 2003 i 2005.....	Pàg. 110
Hostaleria i sector turístic.....	Pàg. 111
Anàlisi dels balanços de les empreses de l'hostaleria de Mataró entre el 2003 i 2005.....	Pàg. 116
Altres activitats empresarials.....	Pàg. 117
Anàlisi dels balanços de les empreses del sector d'altres activitats empresarials de Mataró entre el 2003 i 2005.....	Pàg. 119

Mercat de treball

Contractacions a Mataró i al Maresme.....	Pàg. 122
Expedients de regulació de l'ocupació a Mataró i el Maresme.....	Pàg. 127
Atur registrat a Mataró i el Maresme.....	Pàg. 129
Comparació entre el mercat laboral de Mataró i el conjunt del Maresme.....	Pàg. 136
Salut laboral.....	Pàg. 137

Transport i mobilitat

Trànsit i mobilitat en vehicle privat.....	Pàg. 142
Transport públic.....	Pàg. 146

Resumen / Summary

Cuadro resumen de la coyuntura de Mataró.....	Pàg. 150
Summary chart of the situation in Mataró.....	Pàg. 152

Annex

Transcripció del debat "Mirant endavant: canvis i reptes dels propers 10 anys".....	Pàg. 156
---	----------

Glossari

Glossari.....	Pàg. 178
---------------	----------

Índex de taules

T1	Perspectives econòmiques de l'OCDE i de l'FMI	Pàg. 21
T2	Inflació, índex de competitivitat i tipus d'interès. Desembre 2006 - desembre 2007	Pàg. 28
T3	Quadre resum de la conjuntura a Mataró. Fins al 4t trim. de 2007	Pàg. 32
T4	Població legal del Regne de Marroc segons àmbit de residència*	Pàg. 39
T5	Comparativa de l'evolució de l'estructura per grans grups d'edat d'Espanya i Marroc *	Pàg. 39
T6	Comparativa de l'evolució del percentatge de persones solteres	Pàg. 40
T7	Taxes (%) de mortalitat general i infantil (*)	Pàg. 42
T8	Taxes (%) d'analfabetisme de la població de 10 anys i més per sexe. Marroc	Pàg. 42
T9	Taxa (%) anual d'atur segons sexe. Marroc	Pàg. 42
T10	Taxa (%) mitjana de pobresa relativa. Marroc	Pàg. 42
T11	Taxa (%) mitjana de vulnerabilitat per àmbit. Marroc	Pàg. 42
T12	Comparativa dels indicadors de l'índex de desenvolupament humà	Pàg. 43
T13	Evolució de la població marroquina empadronada a Mataró (2001 - 2008)*	Pàg. 43
T14	Residents Marroc, Algèria, Mauritania, Tunísia i resta africans per àmbit social	Pàg. 44
T15	Distribució de la població marroquina per any d'arribada a Mataró. 1 de gener de 2008	Pàg. 44
T16	Procedència de les altes de la població marroquina resident a Mataró. 01/01/2003 i 31/12/2007	Pàg. 44
T17	Distribució per edats i sexe de la població marroquina de Mataró. 1 de gener de 2008	Pàg. 45
T18	Mitjana d'edat de la població de marroquina i espanyola resident i de la població total de Mataró. 1 de gener de 2008	Pàg. 46
T19	Naixements de mare marroquina i totals per àmbits territorials. 2006	Pàg. 46
T20	Fecunditat i mitjana de la maternitat població marroquina per àmbits territorials. 2006	Pàg. 47
T21	Estandaritzacions de les pautes de fecunditat de la població espanyola i marroquina resident a Mataró (2006 - 2008)	Pàg. 47
T22	Distribució de la població marroquina per sexe i barri. Mataró 1 de gener de 2008	Pàg. 47
T23	Distribució de la població marroquina per grandària de la llar i barri. Per barri (%). 1 de gener de 2008	Pàg. 48
T24	Distribució del nivell d'instrucció de la població marroquina resident a Mataró. Cens 2001	Pàg. 48
T25	Distribució per nivell d'instrucció de les altes de població marroquina de 15 i més anys. Mataró. 2003 - 2007	Pàg. 49
T26	Distribució de l'activitat principal de la població marroquina resident a Mataró. Cens 2001	Pàg. 49
T27	Distribució de l'ocupació marroquina resident a Mataró per tipus d'ocupació (CNO94-1 digit). Cens 2001	Pàg. 49
T28	Consum de gas canalitzat. Mataró. 1997 - 2007	Pàg. 52
T29	Consum d'electricitat. Mataró. 2002 - 2007	Pàg. 53
T30	Cosum d'aigua. Mataró. 4t trim. 2005 - 4t trim. 2007	Pàg. 54
T31	Evolució dels residus generats. Mataró. 2006 - 2007	Pàg. 59
T32	Recollida selectiva al carrer. Mataró 2006 - 2007	Pàg. 60
T33	Evolució del nombre d'habitatges iniciats. Mataró. 2001 - 2007	Pàg. 65
T34	Dades sobre la oferta i la comercialització d'habitatges nous als municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. 2007	Pàg. 69
T35	Evolució del nombre d'autònoms, assalariats i empreses a Mataró. 2006 - 2007	Pàg. 74
T36	Evolució del nombre d'autònoms, assalariats i empreses a Catalunya. 2006 - 2007	Pàg. 75
T37	Estructura empresarial (mínim 1 assalariat) de Mataró. IV/2006 - IV/2007	Pàg. 76
T38	Evolució del nombre d'autònoms, assalariats i empreses al Maresme. 2006 - 2007	Pàg. 77
T39	Estructura empresarial (mínim 1 assalariat) al Maresme. IV/2006 - IV/2007	Pàg. 78
T40	Nombre d'empreses i assalariats segons subsectors. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007	Pàg. 79
T41	Evolució del pes assalariats i de les empreses segons subsectors. Mataró 2006 - 4t trim 2007	Pàg. 79
T42	Nombre d'autònoms segons subsectors. Mataró. 2006 - 4t trim 2007	Pàg. 79
T43	Variació en l'afiliació al règim general de la Seguretat Social per paràgrafs. Mataró i província de Barcelona. 4t trim. 2007	Pàg. 80
T44	Relació de subsectors amb major guany i pèrdua de treballadors assalariats. Mataró. 2006 - 2007	Pàg. 81
T45	Nombre de patents i models d'utilitat registrades a l'Oficina Española de Patentes y Marcas. 2004 - 2007	Pàg. 81
T46	Nombre d'articles publicats en publicacions científiques d'àmbit internacional en matèries de medicina, biologia molecular, bioquímica, biofísica, genètica... 2004 - 2007	Pàg. 82
T47	Nombre d'empreses i assalariats segons subsectors. Maresme. 2006 - 4t trim.2007	Pàg. 82
T48	Nombre d'autònoms segons subsectors. Maresme. 2006 - 4t trim. 2007	Pàg. 83
T49	Relació de subsectors amb major guany i pèrdua de treballadors assalariats. Maresme. 2006 - 2007	Pàg. 84
T50	Anàlisi Shift-Share. Mataró/Província de Barcelona. 2005 - 2007	Pàg. 85
T51	Pes relatiu del nombre d'assalariats, d'empreses i d'autònoms segons sectors a Mataró i al Maresme. 2006 - 2007	Pàg. 88
T52	Distribució de les sol·licituds de llicències d'activitat per annexos. Mataró 2005 - 2007	Pàg. 89
T53	Mataró i els seus principals sectors d'activitat	Pàg. 92

T54	Indústria tèxtil (17) i confecció i pel·leteria (18). Mataró 2006 - 2007	Pàg. 95
T55	Sol·licituds de llicències d'obres. Mataró. 2001 - 2007	Pàg. 99
T56	Construcció (45). Mataró. 2006 - 2007	Pàg. 100
T57	Comerç a l'engròs (51). Mataró. 2006 - 2007	Pàg. 102
T58	Índex de vendes a preus constants. Espanya. Desembre 2006 - desembre 2007	Pàg. 105
T59	Índex de vendes general a preus constants. Catalunya. Desembre 2006 - desembre 2007	Pàg. 106
T60	Comerç al detall (52). Mataró. 2006 - 2007	Pàg. 106
T61	Indicadors de clima comercial urbà (1). Catalunya. 4t trimestre de 2007	Pàg. 108
T62	Indicadors de clima comercial urbà (1). Mataró. 4t trimestre de 2007	Pàg. 108
T63	Turistes i pernoctacions dels estrangers a Catalunya segons país d'origen. 2007	Pàg. 111
T64	Turistes i pernoctacions dels estrangers a Catalunya segons marca de destinació. 2007	Pàg. 112
T65	Hostaleria (55). 2006 - 2007	Pàg. 112
T66	Percentatge d'ocupació hotelera trimestral. Mataró. 2004 - 2007	Pàg. 113
T67	Pernoctacions a l'alberg municipal. Mataró. 2004 - 2007	Pàg. 114
T68	Nombre de pernoctacions dels transeüents al Port de Mataró segons nacionalitat del patró de l'embarcació. 2004 - 2007	Pàg. 115
T69	Distribució de les embarcacions que han recalat al Port de Mataró segons l'origen del patró de les embarcacions. 2004 - 2007	Pàg. 115
T70	Nombre d'embarcacions que han recalat al Port de Mataró segons nacionalitat estrangera del patró de l'embarcació. 2004 - 2007.	Pàg. 115
T71	Altres activitats empresarials (74). Mataró. 2006 - 2007.	Pàg. 118
T72	Evolució de la contractació a Mataró i el Maresme. 2006 - trim. 2007.	Pàg. 123
T73	Nombre d'Expedients de Regulació d'Ocupació autoritzats i treballadors afectats. Mataró. 2005 - 4t trim. 2007	Pàg. 127
T74	Nombre d'Expedients de Regulació d'Ocupació autoritzats i treballadors afectats. Maresme. 2005 - 4t trim. 2007	Pàg. 128
T75	Dades d'atur registrat a Mataró. 2006 - 2007	Pàg. 132
T76	El mercat laboral a Mataró i al Maresme. 2003 - 2007	Pàg. 136
T77	Accidents de treball amb baixa segons la seva gravetat. Mataró. 1998 - 2007	Pàg. 137
T78	Distribució percentual de la gravetat dels accidents de treball amb baixa segons si són durant la jornada laboral o in itinere. Mataró. 1998 - 2007	Pàg. 137
T79	Accidents en jornada laboral amb baixa. 2007	Pàg. 138
T80	Índex d'incidència per sectors d'activitat. 1998 - 2007	Pàg. 139
T81	Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per sexe. Mataró 2007	Pàg. 139
T82	Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per trams d'edat. Mataró 2007	Pàg. 139
T83	Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per antiguitat en l'empresa. Mataró 2007	Pàg. 140
T84	Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per tipologia de contracte. Mataró 2007	Pàg. 140
T85	Índex de sinistralitat laboral per grandària d'empresa. Mataró. 2007	Pàg. 140
T86	Intensitat mitjana diària (IMD) del trànsit a diferents trams de l'AP2, l'AP7, la C-31 i C-32. 2007	Pàg. 142
T87	Evolució del nombre de viatgers segons tipologia del Mataró Bus. 1997 - 2007	Pàg. 147
T88	Cuadro resumen de la coyuntura de Mataró. Hasta el 1.er trimestre de 2007	Pàg. 150
T89	Summary chart of the situation in Mataró through 1st quarter 2007	Pàg. 152
T90	Indicadors de síntesi. Mataró. 1996 - 2006	Pàg. 182

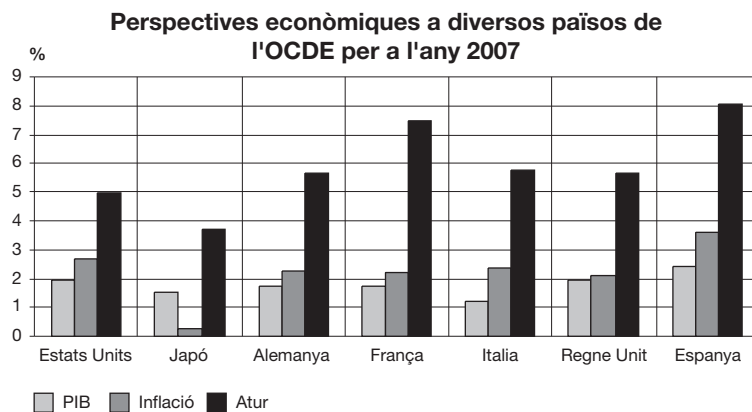
Índex de gràfics

G1	Evolució del PIB sectorial. Espanya. 2006 - 2007	Pàg. 23
G2	Evolució del PIB sectorial. Catalunya. 2006 - 2007	Pàg. 24
G3	Creixement del PIB. Catalunya i Maresme. 1996 - 2006	Pàg. 27
G4	Creixement del PIB per sectors. Catalunya i Maresme. 2006	Pàg. 27
G5	Aportacions sectorials a la variació real del PIB total. Catalunya i Maresme. 2006	Pàg. 27
G6	Pes de cada sector en el total del PIB. Catalunya i Maresme. 2006	Pàg. 27
G7	Evolució de l'IPC. Desembre 2006 - desembre 2007	Pàg. 29
G8	Evolució del tipus d'interès interbancari. Desembre 2006 - desembre 2007	Pàg. 29
G9	Evolució de l'índex de competitivitat. Desembre 2006 - desembre 2007	Pàg. 29
G10	Variació de població en els municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. 1998 - 2007	Pàg. 33
G11	Diagrama d'informació local a Mataró. (Comparació amb la província de Barcelona)	Pàg. 35
G12	Percentatge de població marroquina que resideix a l'estranger. 2004	Pàg. 38
G13	Estructura per edat i sexe de la població del Marroc. 1994 - 2004	Pàg. 40
G14	Relació entre la proporció de persones aturades i la proporció de la força de treball per nivell d'instrucció. 2005	Pàg. 41
G15	Taxa d'atur per nivell d'instrucció. Marroc	Pàg. 41
G16	Evolució de l'ISF de Marroc, Espanya i Catalunya. 1960 - 2004	Pàg. 41
G17	Estructura d'edat i sexe de la població marroquina i la població total de Mataró. 1 de gener de 2008	Pàg. 46
G18	Percentatge població marroquina sobre la població total per grups d'edat. Mataró 1 de gener de 2008.	Pàg. 46
G19	Corva de Lorenz de la població marroquina de Mataró per seccions censals	Pàg. 48
G20	Consum elèctric i de gas canalitzat a Mataró. 1998 - 2006	Pàg. 53
G21	Consum d'aigua a Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 55
G22	Consum d'aigua segons destinació. 2004 - 2007	Pàg. 55
G23	Variació interanual en la matriculació de turismes i en la despesa en consum final de les famílies. Espanya. 2001 - 2007	Pàg. 56
G24	Matriculació de turismes en persones físiques. Mataró. 2004 - 2007	Pàg. 57
G25	Matriculació de turismes en empreses. Mataró. 2004 - 2007	Pàg. 57
G26	Residus generats. Mataró 2005-2007	Pàg. 59
G27	Evolució del percentatge de recollida selectiva sobre el total de residus generats a Mataró. 2005-2007	Pàg. 59
G28	Recollida selectiva en alguns municipis de la província de Barcelona. 2005-2006	Pàg. 61
G29	Evolució dels habitatges iniciats a Mataró. 2004 - 2007	Pàg. 66
G30	Evolució dels habitatges iniciats al Maresme. 2004 - 2007	Pàg. 66
G31	Evolució dels habitatges iniciats a Barcelona. 2004 - 2007	Pàg. 66
G32	Evolució dels habitatges iniciats a Catalunya. 2004 - 2007	Pàg. 67
G33	Intensitat constructora cada 100.000 habitants per tamany d'habitatge. 2007	Pàg. 67
G34	Evolució del total d'habitatges iniciats per càpita. Catalunya base 100 (1996)	Pàg. 67
G35	Preu mitjà dels habitatges nous i variació anual als municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. 2006 - 2007	Pàg. 69
G36	Preu mitjà dels habitatges de segona mà i variació anual a diversos municipis de Catalunya. 2006 - 2007	Pàg. 69
G37	Renda mensual dels habitatges de lloguer i variació anual a diversos municipis de Catalunya. 2006 - 2007	Pàg. 70
G38	Variació interanual del PIB i dels treballadors afiliats a la Seguretat Social. Espanya. 1997 - 2007	Pàg. 72
G39	Empreses i assalariats. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 74
G40	Autònoms. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 74
G41	Assalariats per empreses. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 75
G42	Empreses i assalariats. Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 75
G43	Evolució de la variació interanual dels assalariats. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 75
G44	Empreses i assalariats. Maresme. 2005 - 2007	Pàg. 77
G45	Autònoms. Maresme. 2005 - 2007	Pàg. 77
G46	Assalariats per empresa. Maresme. 2005 - 2007	Pàg. 77
G47	Variació del nombre de treballadors assalariats respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró (paràgrafs CCAE93). 2007	Pàg. 80
G48	Variació del nombre de treballadors assalariats respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró (paràgrafs CCAE93). 2007	Pàg. 83
G49	Percentatge d'assalariats i variació en punts percentuals del pes en el darrer any en el sector servei per als municipis majors de 50.000 habitants de la província de Barcelona. Desembre 2007	Pàg. 87
G50	Sol·licitud de llicències d'activitat. 2003 - 4t trim. 2007	Pàg. 90

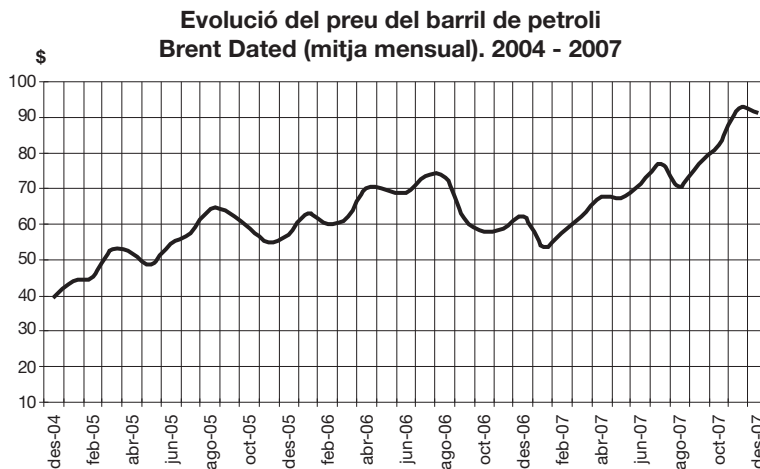
G51	Enquesta conjunta sector tèxtil. Maresme. 2006 - 2007	Pàg. 94
G52	Indústria tèxtil i confecció i pelleteria. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 95
G53	Assalariats per empresa. Indústria tèxtil i confecció i pelleteria. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 95
G54	Variació interanual assalariats indústria tèxtil i de la confecció. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 96
G55	Sol·licituds de llicències d'obres majors i menors. Mataró. 2001 - 2007	Pàg. 99
G56	Construcció. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 100
G57	Assalariats per empresa. Construcció. Mataró 2005 - 2007	Pàg. 100
G58	Variació interanual assalariats construcció. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 100
G59	Comerç a l'engròs. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 103
G60	Assalariats per empresa. Comerç a l'engròs. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 103
G61	Variació interanual assalariats. Comerç a l'engros. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 103
G62	Comerç al detall. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 107
G63	Assalariats per empresa. Comerç al detall. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 107
G64	Variació interanual assalariats. Comerç al detall. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 107
G65	Indicador de clima comercial urbà. Marxa del negoci en el trimestre segons el saldo de resposta. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 109
G66	Indicador de clima comercial urbà. Expectatives per als propers sis mesos de la marxa del negoci segons el saldo de resposta. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 109
G67	Hostaleria. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 113
G68	Assalariats per empresa. Hostaleria. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 113
G69	Variació interanual assalariats hostaleria. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 113
G70	Percentatge d'ocupació hotelera (mitjana anual) i diferència respecte de l'ocupació mitjana de l'any anterior. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 114
G71	Nombre de pernотacions a l'alberg municipal. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 114
G72	Altres activitats empresarials. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 118
G73	Assalariats per empresa. Altres activitats empresarials. Mataró. 2005 - 2007	Pàg. 118
G74	Variació interanual assalariats. Altres activitats empresarials. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007	Pàg. 118
G75	Evolució de la contractació a Mataró i al Maresme. 1998 - 2007	Pàg. 123
G76	Proporció de contractes segons sexe els quarts trimestres. 2005 - 2007	Pàg. 124
G77	Proporció de contractes per edat els quarts trimestres. 2005 - 2007	Pàg. 124
G78	Proporció de contractats per durada els quarts trimestres. 2005 - 2007	Pàg. 125
G79	Proporció de contractats per sectors els quarts trimestres. 2005 - 2007	Pàg. 125
G80	Treballadors afectats per ERO autoritzats segons sexe. Acumulat en els 12 darrers mesos. Mataró. 2005 - 4t trimestre 2007	Pàg. 127
G81	Treballadors afectats per ERO autoritzats segons sexe. Acumulat en els 12 darrers mesos. Maresme. 2005 - 4t trimestre 2007	Pàg. 128
G82	Comparació entre la taxa d'atur registrat de Mataró, Maresme, província de Barcelona i Catalunya. 2004 - 2007	Pàg. 130
G83	Comparació entre la variació interanual de l'atur registrat. Mataró, Maresme, província de Barcelona i Catalunya. 2004 - 2007	Pàg. 131
G84	Diagrama de la taxa d'atur de la població potencialment activa i la seva evolució als municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. Desembre 2006 - desembre 2007	Pàg. 132
G85	Variació d'aturats registrats segons sexes respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007	Pàg. 133
G86	Variació d'aturats registrats segons edats respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2005 - 4t trim. 2007	Pàg. 133
G87	Variació d'aturats registrats segons sectors respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007	Pàg. 134
G88	Evolució de la variació interanual de l'atur registrat a la indústria tèxtil i de la confecció i a la construcció. Mataró. 2000 - 2007	Pàg. 134
G89	Variació d'aturats registrats segons formació respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007	Pàg. 135
G90	Evolució de l'índex de incidència segons àmbits territorials. 1998 - 2007	Pàg. 138
G91	Evolució de l'indicador de nivell sonor equivalent (Leq). Mataró. 1997 - 2008 *	Pàg. 143
G92	Evolució de l'indicador de soroll de fons (L90). Mataró. 1997 - 2008 *	Pàg. 143
G93	Evolució de l'indicador de sorolls molestos (L10). Mataró. 1997 - 2008 *	Pàg. 143
G94	Evolució de la dinàmica (L10-L90). Mataró. 1997 - 2008*	Pàg. 144
G95	Nombre d'accidents de trànsit amb víctimes. Mataró. 2001 - 2007	Pàg. 144
G96	Gravetat dels accidents de trànsit amb víctimes. Mataró. 2001 - 2007	Pàg. 144
G97	Nombre de víctimes en accident de trànsit. Mataró. 2001 - 2007	Pàg. 145
G98	Gravetat de les víctimes en accident de trànsit. Mataró. 2000 - 2007	Pàg. 145
G99	Percentatge i variació de positius en controls en accidents i/o infraccions. Mataró. 1994 - 2007	Pàg. 145
G100	Nombre de viatgers de Mataró Bus acumulats els darrers dotze mesos. 2004 - 2007	Pàg. 147
G101	Variació interanual del nombre de viatgers del Mataró Bus. 2007	Pàg. 147

Síntesi

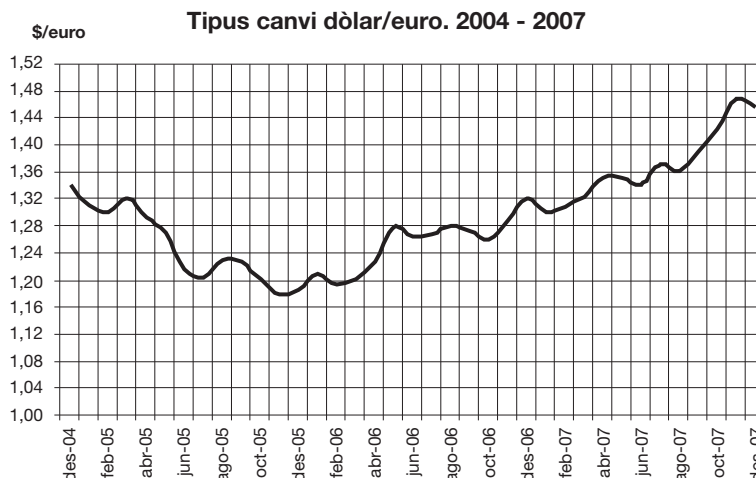
Síntesi de la conjuntura internacional

Font: Economic Outlook 82 de l'OCDE.

Font: web del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Font: web del Banc d'Espanya.

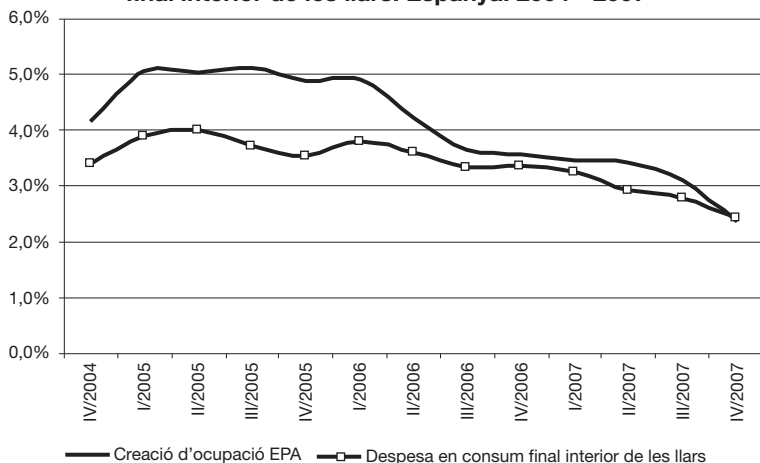
Tant l'FMI com l'OCDE han hagut de rebaixar les seves previsions per al 2008 als països desenvolupats per l'empitjorament de la crisi financera, per l'escalfament del mercat d'habitatges i pels elevats preus de l'energia i altres béns i aliments. L'altra cara de l'augment del preu dels aliments la trobem en la pèrdua de set anys en la lluita contra la pobresa, segons estima el Banc Mundial.

A finals del 2007, el preu del barril de petroli fregava els 100 dòlars, i durant el primer trimestre de 2008 els ha superat. Entre les raons d'aquesta alça hi ha les tradicionals tensions en els mercats a mesura que l'hivern avança a l'hemisferi occidental, la negativa de l'OPEP a augmentar la producció i la debilitat del dòlar. L'alentiment de la demanda pel menor creixement esperat per al 2008 hauria de retornar el preu del barril de petroli a preus més moderats.

La precària situació de l'economia nord-americana i una relativa millor situació de l'economia europea reverteixen en la depreciació del dòlar enfront de l'euro, i situa el tipus de canvi a finals del 2007 molt a prop de 1,50 dòlars per euro, cota que s'ha superat en els primers mesos del 2008. La debilitat del dòlar està ajudant els Estats Units a eixugar el dèficit de la balança comercial amb l'augment de les exportacions.

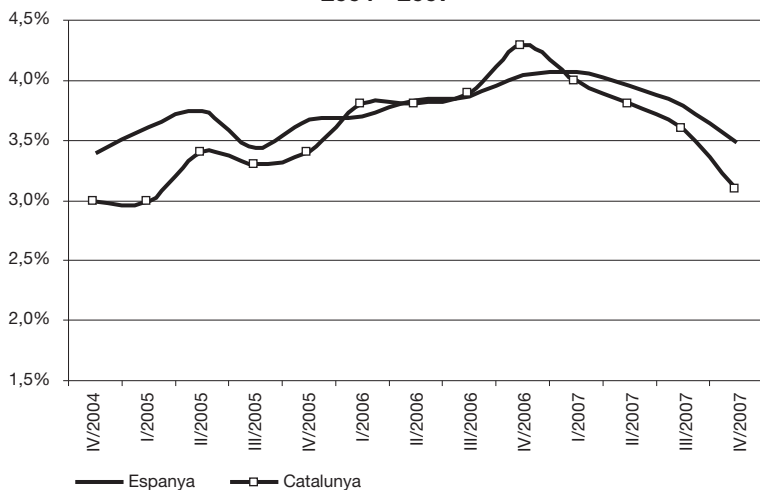
Síntesi de la conjuntura espanyola i catalana

Evolució de la creació d'ocupació i la despesa en sonsum final interior de les llars. Espanya. 2004 - 2007

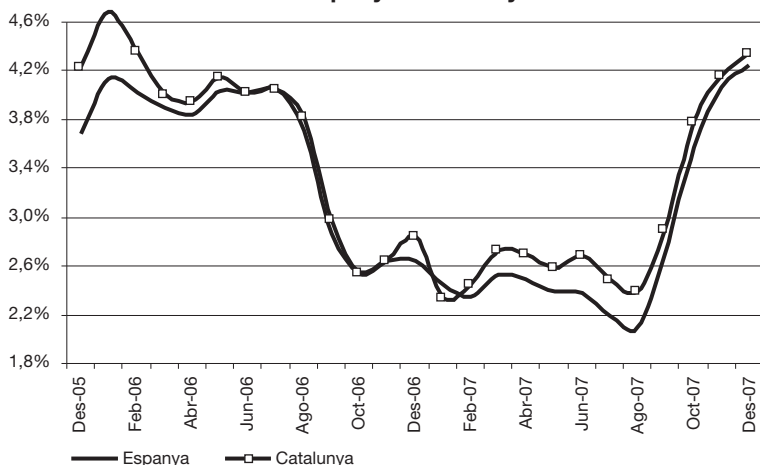
Font: web de l'Institut Nacional de Estadística (INE).

Evolució del PIBpm. Espanya i Catalunya. 2004 - 2007

Font: web de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

Evolució de l'IPC. Espanya i Catalunya. 2005 - 2007

Font: web de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

El ritme en la creació d'ocupació s'ha anat afeblint des que a principis del 2005 va registrar un creixement superior al 5%, fins al 2,5% de finals del 2007. Aquest debilitament a l'hora de generar ocupació s'ha traduït en una desacceleració en el consum, que ha passat de tenir un creixement del 4% a un 2,4% durant el mateix període. El fre del consum de les famílies és una de les principals causes de la davallada del PIB espanyol.

El perfil descendent del PIB mostra la desacceleració, tant de l'economia catalana com de l'espanyola, al llarg del 2007. Malgrat tot, el ritme de creixement ha estat prou elevat, ja que en tots els trimestres del 2007 el PIB ha crescut per sobre del 3%. La previsió per al 2008 de diferents organismes internacionals és a la baixa, i situa el PIB espanyol al voltant del 2,5%, ritme clarament inferior al del 2007, però que igualment superaria la mitjana de la zona euro.

La moderació del preu del petroli des de mitjans del 2006 fins a mitjans del 2007 es va transmetre als preus de consum, i n'ha impulsat la desacceleració fins a assolir un creixement del 2,1% al mes d'agost a l'Estat espanyol i del 2,4% a Catalunya. La nova escalada de preus del petroli i també la dels preus de les matèries primeres alimentàries han fet rebrotar les tensions inflacionistes espanyoles i catalanes. Pel que fa al diferencial d'inflació entre Espanya i Catalunya, aquest és el més baix dels darrers anys.

Síntesi de la conjuntura de Mataró

Quadre resum de la conjuntura a Mataró. Fins al 4t trimestre de 2007

		Signe [+]	Valor	Variació interanual	Període
Demografia	Població		119.858	0,3%	1 gener 2008
	Edat mitjana		39,52	0,15 anys	1 gener 2008
	Esperança de vida		81,54	0,27 anys	1 gener 2008
	Taxa bruta natalitat		12,68‰	0,39 p.m.	2007
	Taxa bruta mortalitat		7,06‰	0,20 p.m.	2007
	Taxa altes		54,23‰	-3,74 p.m.	2007
	Taxa baixes		51,83‰	-7,83 p.m.	2007
Consum	Aigua (domèstic) ^{1, 2}		4.747.223	-1,8%	4r trim. 2007
	Electricitat ¹		448.755.625	-0,2%	2007
	Gas ¹		469.517.000	-4,3%	2007
	Matriculació turismes ²		3.547	-12,3%	4r trim. 2007
	Residus generats ²		69.997.142	-0,8%	4r trim. 2007
Habitatge	Habit. unifam. inic. ²		35	-52,7%	4r trim. 2007
	Habit. plurifam. inic. ²		672	-56,7%	4r trim. 2007
	Preu m ² construït (euros)	+	4.199	-4,5%	2007
Activitat	Nombre d'empreses	+	4.294	1,0%	4r trim. 2007
	Obres menors ²	-	264	-21,4%	4r trim. 2007
	Obres majors ²	-	219	-52,0%	4r trim. 2007
	Llic. activ. sol·licitades ²	+	841	13,2%	4r trim. 2007
R+D	Patents ⁷	-	0,92	-21,6%	2007
	Articles publicats ⁸	+	1,09	17,9	2007
Hostaleria i turisme	Ocupació hotelera ³	-	59,5%	-1,94 p.p.	4r trim. 2007
	Pernoctacions a l'alberg municipal	-	3.518	-23,5%	2007
	Pernoctacions al Port de Mataró ²	-	893	-1,9%	2007
Mercat de treball	Assalariats	+	34.665	2,5%	4r trim. 2007
	Autònoms	-	9.041	-0,3%	4r trim. 2007
	Contractes ²	+	35.805	0,1%	4r trim. 2007
	Treb. afectats ERO ²	+	93	-73,9%	4r trim. 2007
	Atur registrat	-	6.133	1,8%	4r trim. 2007
	Taxa d'atur registrat	+	9,12%	-0,04 p.p.	4r trim. 2007
	Accidents laborals ⁴	-	59,1	8,4%	2007
Transport	Autobús urbà ²	+	5.298.923	2,6%	4r trim. 2007
	RENFE viatgers Mataró ²	+	2.655.076	1,0%	1r trim. 2007
	IMD Autopista C-32 ³	+	59.452	4,4%	2007
	IMD Autovia C-60 ³	+	49.029	0,4%	2006
	Seguretat viària ⁵	-	6,52	19,6%	2007
Recollida selectiva i vectors ambientals	Vidre recollit selectivament ²	+	1.765.670	29,3%	4r trim. 2007
	Paper recollit selectivament ²	+	4.027.110	17,3%	4r trim. 2007
	Envasos recollits selectivament ²	+	1.343.180	43,1%	4r trim. 2007
	Orgànica recollida selectivament ²	+	7.016.200	180,8%	4r trim. 2007
	Entrada vehicles deixalleria ²	+	40.678	13,4%	4r trim. 2007
	Qualitat de les platges ⁶	+	4,92	-0,04	2007
	Soroll a la xarxa viària	-	68,67	0,37 dBA	2008

[+] El signe positiu (+) indica una evolució favorable de la variable, i el signe negatiu (-), desfavorable.

¹ Variables altament afectades per factors externs, climàtics, mesures d'estalvi...

² Variació interanual entre l'acumulat dels darrers dotze mesos.

³ Variació interanual sobre la mitjana dels darrers dotze mesos.

⁴ Accidents laborals per cada 1.000 assalariats.

⁵ Accidents a la xarxa viària de Mataró per cada 1.000 vehicles.

⁶ Puntuació d'1 a 5 punts (1 és dolenta i 5 molt bona).

⁷ Nombre de patents per cada 10.000 habitants.

⁸ Articles publicats en publicacions científiques d'àmbit internacional en matèria de medicina per cada 10.000 habitants.

En l'anterior informe de conjuntura es parlava de la crisi hipotecària de les subprime dels Estats Units com una amenaça. En aquests moments, la crisi de hipotecària ja no és una amenaça, sinó que és un fet. Això, juntament amb l'escalada de preus del barril de petroli –que s'ha situat clarament per sobre dels 100 dòlars– i la suma de l'especulació que estan patint els preus de les matèries primeres alimentàries, fan que el panorama socioeconòmic mundial per als propers dos anys sigui força descoratjador, com així ho han reflectit els diferents organismes internacionals que han retallat les previsions de creixement de la majoria dels països. Pel que fa a Catalunya i a l'Estat espanyol, a banda dels problemes esmentats a escala internacional, cal afegir-hi la brusca davallada del mercat immobiliari, fet que s'ha traduït en una frenada en la construcció d'habitatges que ha acabat revertint en un importantíssim creixement de l'atur en el sector. Si ens situem a Mataró, els indicadors a nivell local segueixen la tònica dels àmbits superiors. Així, un dels indicadors més importants –el dels assalariats– aconsegueix un creixement del 2,5% a finals del 2007, que si bé és una xifra que no cal menysprear, se situa clarament per sota del creixement registrat a principis del 2007.

L'altra dada preocupant és el creixement de la desocupació, que al 2007 va ser d'un 1,8% i va propiciar que el nombre de persones sense feina a Mataró se situés en les 6.133. Ara, durant els primers mesos de 2008 l'evolució de l'atur ha empitjorat força i el creixement interanual se situa al voltant del 15%.

En l'apartat de l'habitatge es confirma la davallada del preu mitjà per metre quadrat de l'habitatge nou; al 2007, a Mataró, fregava els 4.200 euros, amb un descens del 4,5% en el darrer any, fet que referma la desacceleració en el sector.

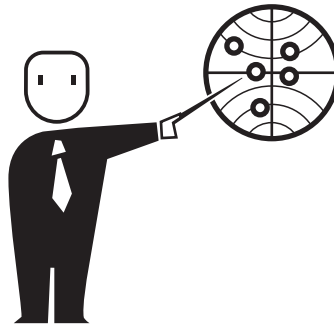
Mataró i el seus principals sectors d'activitat

		Total Mataró desembre-2006	Total Mataró desembre-2007	Diferència	Variació
	Nombre assalariats	33.824	34.665	841	2,49%
	Nombre empreses	4.253	4.294	41	0,96%
	Nombre autònoms	9.071	9.063	-30	-0,33%
	N. assal. / N. emp.	7,95	8,07	0,12	1,51%
Pes dels sectors respecte del total de Mataró					
Indústria tèxtil i de la confecció	Nombre assalariats	10,60%	9,94%	-0,67 pp	-6,29%
	Nombre empreses	12,39%	11,92%	-0,47 pp	-3,77%
	Nombre autònoms	9,16%	8,74%	-0,42 pp	-4,62%
Construcció*	Nombre assalariats	10,51%	10,38%	-0,13 pp	-1,25%
	Nombre empreses	14,88%	14,67%	-0,21 pp	-1,42%
	Nombre autònoms	19,03%	19,41%	0,38 pp	2,02%
Comerç a l'engròs	Nombre assalariats	6,80%	6,55%	-0,25 pp	-3,74%
	Nombre empreses	7,52%	7,85%	0,32 pp	4,31%
	Nombre autònoms	5,21%	5,39%	0,17 pp	3,30%
Comerç al detall	Nombre assalariats	11,83%	12,06%	0,23 pp	1,96%
	Nombre empreses	16,08%	15,65%	-0,43 pp	-2,69%
	Nombre autònoms	19,03%	18,57%	-0,46 pp	-2,40%
Hostaleria	Nombre assalariats	4,59%	4,67%	0,08 pp	1,85%
	Nombre empreses	7,55%	7,73%	0,18 pp	2,44%
	Nombre autònoms	7,81%	7,94%	0,14 pp	1,75%
Altres activitats empresarials	Nombre assalariats	8,16%	7,69%	-0,47 pp	-5,71%
	Nombre empreses	8,11%	8,29%	0,18 pp	2,20%
	Nombre autònoms	7,08%	7,51%	0,43 pp	6,11%

*S'hi inclouen els instal·ladors.

Nota: pp vol dir punts percentuals.

Els principals sectors econòmics de la ciutat mostren les dificultats del moment econòmic actual. Així, el tèxtil mataroní continua perdent pes i ja representa menys del 10% dels assalariats de la ciutat, 0,7 punt percentuals menys que tot just fa un any. La construcció, que fins a l'anterior informe presentava un continu creixement de la representativitat, amb les dades de finals del 2007 té un pes del 10,4%, la qual cosa suposa una pèrdua de pes de 0,1 punts percentuals en la comparació interanual. El comerç al detall i l'hostaleria són els sectors que han aconseguit augmentar la seva representativitat, però si s'acompleixen les previsions de refredament en el consum de les famílies, això molt possiblement frenaria el creixement de l'ocupació en el sector.

Conjuntura socioeconòmica

Situació general, economia internacional, d'Espanya,
Catalunya i Maresme
Altres indicadors macroeconòmics

La crisi financera de les subprime està paralitzant l'economia nord-americana, i la situa al voltant de la recessió. Per al països més pobres el veritable problema és l'encariment dels aliments, ja que segons estimacions del Banc Mundial podria deixar en una situació d'encara més pobresa a 100 milions de persones, el que suposaria una pèrdua de set anys en la lluita contra la pobresa.

Fonts utilitzades: El País, La Vanguardia, Cinco Días, Expansión, Avui i El Punt, diversos articles (2007 i 2008); Web de l'Institut d'Estadística de Catalunya; Enquesta de població Activa (EPA); Butlletí Econòmic i Estadístic del Banc d'Espanya, diversos períodes (2007 i 2008); Nota de Conjuntura Econòmica, diversos períodes (2007 i 2008); Perspectiva econòmica de Catalunya, diversos períodes (2007 i 2008). Caixa de Catalunya, informe sobre la Conjuntura Econòmica, diversos períodes (2007 i 2008); La Caixa, informe mensual, diversos períodes (2007 i 2008); BBVA, Situació Catalunya, diversos períodes (2007 i 2008).

Conjuntura socioeconòmica internacional, d'Espanya, de Catalunya i del Maresme

Conjuntura socioeconòmica internacional

Les previsions de l'economia mundial apunten cap a un alentiment del ritme de creixement

L'expansió de l'economia mundial està perdent ímpetu davant la greu crisi financera, per això no ha de sorprendre que les principals institucions econòmiques internacionals hagin moderat les seves previsions per al 2008. El Fons Monetari Internacional ha reduït el creixement estimat per al 2007 des del 5,2% al 4,7%, i el Banc Mundial ha rebaixat les previsions d'augment del PIB per al 2008 en les principals àrees. Aquest organisme espera per al 2008 un increment del PIB de l'economia mundial del 3,3% (des del 3,6% anterior). Aquesta moderació també es reflecteix al conjunt de països de l'OCDE (2,1%, des del 2,7% al 2007), especialment de l'àrea euro (2,1%, des del 2,7%) i dels Estats Units (1,9%, des del 2,1%), i també dels principals països emergents.

La desacceleració és especialment aguda en les economies avançades i, sobretot, als Estats Units, on la correcció del mercat de l'habitatge continua exacerbant les tensions financeres. Pel que fa a la resta d'economies avançades, el creixement també va disminuir a l'Europa occidental, mentre que al Japó l'activitat conserva la capacitat de resistència. Pel moment, les economies emergents i en desenvolupament estan menys afectades per la situació dels mercats financers i continuen creixent amb rapidesa, encapçalades per la Xina i l'Índia, tot i que l'activitat d'alguns països comença a refredar-se. A banda dels temors de recessió de l'economia nord-americana, també hi ha por per l'augment de la inflació, impulsada pels elevats preus del barril de petroli (el barril de Brent se situa per sobre dels 100 dòlars) i dels aliments, en especial del blat, el blat de moro i la soja.

L'alça dels preus de les matèries primeres alimentàries representa per a alguns països un fre al seu creixement econòmic, però per a alguns altres suposa un greu problema alimentari per a la seva població. Tal i com va expressar el president del Banc Mundial, Robert B. Zoellick, "mentre molts estan preocupats per omplir el dipòsit de benzina, molts altres a tot el món estan lluitant per omplir els seus estómacs, i cada dia es fa més difícil". Segons estimacions realitzades pel Banc Mundial, la duplicació dels preus dels aliments durant els darrers tres anys podria deixar encara més en la pobresa a 100 milions de persones de països amb baixos ingressos. De fet,

com va dir Zoellick, "no es tracta només dels menjars que no s'ingereixen per dia o del creixement del malestar social. El problema és la pèrdua de les possibilitats d'aprenentatge dels nens i dels adults en el futur, el retard del creixement intel·lectual i físic. Més encara, estimem que l'efecte d'aquesta crisi dels aliments en la reducció de la pobresa al món es tradueix en la pèrdua de set anys. Per això cal abordar aquesta qüestió no només com un cas d'emergència, sinó també pensant en el desenvolupament a mig termini".

Malgrat els esforços de les autoritats nord-americanes, l'economia dels Estats Units pot haver entrat en recessió

Tornant als països desenvolupats, la principal economia del món, la dels Estats Units, es troba en una situació molt complicada, i tot va començar arran de la crisi de les hipoteques subprime, un segment del mercat hipotecari nord-americà orientat a clients d'escassa solvència creditícia. L'inici d'aquesta crisi hipotecària se situa a l'estiu del 2007, si bé al febrer del mateix any ja havia donat algun senyal d'alarma que es va descartar. Una mica més de mig any després, el problema ha augmentat i s'ha estès, i ha esdevingut una crisi de liquiditat i de solvència, i amenaça amb la possibilitat d'arrossegar l'economia nord-americana cap a la recessió. Certament, les autoritats econòmiques i monetàries nord-americanes s'han esforçat per afrontar el problema amb rapidesa i contundència. Des de l'agost del 2007, la Reserva Federal ha retallat els tipus d'interès de referència en tres punts percentuals, fins al 2,25%, per pal·liar la manca de liquiditat del sistema monetari. Amb aquesta mateixa

finalitat, ha injectat importants sumes de diners en efectiu mitjançant els instruments al seu abast. A més a més, ha creat nous instruments per facilitar liquiditat a les entitats financeres. Malgrat aquests esforços, però, els resultats no poden considerar-se bons, ja que persisteixen els problemes de liquiditat en el mercat interbancari, i els inversors prefereixen canalitzar els fons cap a actius segurs, com el deute públic, tot i que el rendiment sigui inferior al dels valors privats.

Els efectes d'aquesta crisi ja van més enllà dels merament financers i estan afectant a l'economia "del carrer". Tot i que els indicadors disponibles encara no permeten dir que l'economia nord-americana ha entrat en recessió, molts analistes ja ho donen per descomptat. La crisi immobiliària ja fa dos anys que dura i, ara com ara, no afluixa. El consum privat, baluard de l'expansió dels últims anys, comença a defallir, tal com reflecteixen les dades de vendes dels comerços i la venda de cotxes. En aquest sentit, l'índex de confiança del consumidor del Conference Board va acabar el 2007 amb poc més de 90 punts, quan mig any abans se situava per sobre dels 105 punts. Aquesta davallada de l'índex ha continuat durant els primers mesos del 2008, i els consumidors tenen raons objectives per ser pessimistes, ja que les dades del mercat laboral del mes de desembre del 2007 situen en 18.000 efectius el nombre de llocs de treball no agrícola que es van crear, que si es compara amb els 226.000 nous ocupats que es van registrar al desembre del 2006, encara fa més evident la frenada del mercat de treball.

La visió des del costat empresarial segueix un patró molt semblant, amb una clara tendència a la baixa. L'índex d'activitat de l'Institute for Supply Management (ISM) va caure al desembre en 3,1 punts, la qual cosa ha portat aquest indicador a franquejar el nivell crític de 50, situant-se en un nivell de 47,7. Després d'aquesta caiguda, l'ISM es troba en el seu nivell més baix des de l'abril del 2003 i en referències representatives d'una contracció de l'activitat, fet que posa de manifest una certa dispersió de l'escenari de crisi que fins ara havia estat més focalitzada en el sector de la construcció residencial.

Centrats en les principals magnituds macroeconòmiques dels Estats Units, la taxa d'atur queda situada a finals del 2007 en el 5%, el nivell més elevat des de novembre del 2005. Pel que fa a la inflació, les tensions en els components de l'energia i aliments fa que l'IPC hagi crescut fins al 4,1% al 2007. La dada més favorable es troba en les exportacions, que van avançar un 13,6% al mes de desembre, mentre que les importacions van créixer un 8,4%, la qual cosa fa pensar que el sector exterior pot tenir una contribució més important en el creixement de l'economia. En aquest augment de les exportacions hi ha tingut molt a veure la depreciació del dòlar envers

la majoria de divises internacionals, especialment respecte de l'euro.

El Japó continua creixent, però ho fa amb poca força L'economia japonesa va registrar un creixement del PIB al quart trimestre del 2007 de l'1,7%

interanual, gràcies a la força de la inversió en béns d'equipament, al consum públic i a l'augment d'existències. El sector exterior continua sent el gran baluard de l'economia nipona, mentre que el consum privat no acaba d'enlairar-se. Això deixa l'economia en una situació de feblesa que s'agreuja si tenim en compte que el Japó no disposa d'amortidors en política monetària o fiscal, ja que el deute del sector públic s'apropa al 160% del PIB i els tipus d'interès se situen en un baix 0,5%, xifra que pràcticament no ofereix possibilitats de baixades de tipus. D'aquesta manera, les exportacions, que representen el 16,1% del PIB, van mantenir la línia de fermesa i van contribuir en termes absoluts a gairebé la meitat del creixement total de l'economia en relació amb el tercer trimestre, mentre que el consum privat, que al Japó representa un baix 55,2% del PIB, va continuar exhibint un perfil contingut i va créixer un magre 1,1% interanual.

La recuperació japonesa ja arriba als sis anys de durada, però té dues febleses manifestes. En primer lloc, malgrat el creixement econòmic, la intensitat de l'avenç és extremadament baix. Segons l'FMI, el Japó està perdent pes dins de l'economia mundial. Això no hauria de ser greu atesos els enormes avanços d'economies com ara la xinesa o la hindú. El problema sorgeix amb la comparació amb altres zones riques. Entre els anys 1997 i 2007, l'economia japonesa ha passat del 46% al 41% del total de l'economia de la zona euro i del 37% al 31% de l'economia nord-americana.

En segon lloc, els beneficis de l'expansió no es tradueixen en pujades salarials, tot i que la taxa d'atur continua en nivells molt baixos a causa de la demografia minvant: el 2007 va acabar amb una taxa d'atur del 3,8% de la població activa. Així, amb els salaris reculant el 0,4% interanual en el darrer trimestre del 2007, no resulta sorprenent que el consum privat continuï sota mínims. La confiança del consumidor va acabar l'any per sota dels 40 punts, i les vendes al detall, tot i un tímid repunt, van créixer un minso 1,3%.

L'IPC del desembre va pujar fins al 0,7% interanual i l'índex sense aliments frescos va avançar un 0,8%. No obstant això, l'índex subjacent, el general sense l'energia ni els aliments, va registrar un descens del 0,1% en relació amb el mateix període de l'any anterior, fet que indica que la inflació japonesa ve de fora.

El creixement econòmic xinès no baixa dels dos dígitos L'economia xinesa va créixer, en el quart trimestre del 2007, un 11,2% interanual, la qual cosa deixa l'increment per al conjunt del 2007 en l'11,4%, la taxa més alta des del 1994.

Tot i que cal considerar l'elevat ritme d'avenç, l'evolució de la segona meitat de l'any passat marca un lleuger alentiment, derivat dels esforços governamentals per controlar la inflació. Els indicadors d'activitat van seguir una evolució semblant a la dels comptes nacionals. La producció industrial del darrer trimestre del 2007 va avançar un 17,5% interanual, resultat que, comparat amb els registres de sis mesos abans, també indica un cert refredament. Tot i això, el consum privat continua essent la part de l'economia que no creix com hauria de fer-ho, en especial a la Xina rural.

Actualment, el principal risc de l'economia és l'intens augment de la inflació. El 2007 va acabar amb un IPC del 6,6% interanual i pràcticament ha doblat la taxa de mig any abans. La situació encara és més preocupant en el sector de l'alimentació, els preus del qual van pujar un 23,3%, de manera que es va mantenir la tendència d'intensa acceleració. El sector representa el 14,4% del total de vendes al detall, però, a les zones rurals, on viuen més de 700 milions de persones, aquest percentatge augmenta de manera considerable. La Xina és un importador d'aliments, i el seu encariment en els mercats mundials, unit a canvis en els hàbits alimentaris, representa un risc que supera el marc purament econòmic, tal i com assenyalava el president del Banc Mundial. A banda del problema alimentaris que genera l'alça dels preus dels aliments, la Xina ha patit un fort terratrèmol, a la província de Sichuan, en què s'han registrat gairebé 30.000 morts, si bé s'estima que la xifra superarà els 70.000.

El superàvit exterior xinès ha arribat als 261.600 milions de dòlars al 2007, fet que representa un creixement del 47,4% sobre les xifres del 2006. Aquest balanç tan favorable es genera principalment a través del comerç amb els Estats Units i Europa, ja que el comerç amb Taiwan, Corea del Sud i el Japó li genera un dèficit de prop de 160.000 milions d'euros.

A la zona euro, el principal problema són les tensions inflacionistes i no pas l'alentiment econòmic Atesos els problemes pels quals està passant l'economia dels Estats Units, la zona euro¹ ho està resistint força bé. Els problemes, que també els té,

apunten més aviat cap a una inflació massa alta. Així ho apunten els informes de diferents organismes internacionals, en què tots coincideixen a indicar que el 2008 serà un any de cert alentiment econòmic, acompanyat d'una acceleració apreciable dels preus. També el Banc Central Europeu (BCE), en les seves darreres previsions, ha presentat un escenari macroeconòmic en el qual ens esperen dos anys complicats. Al 2007, el creixement ha estat del 2,6%, i la previsió del BCE per al 2008 és que el creixement, d'acord amb la previsió central, serà de l'1,7%. Per al 2009, la millora serà molt minsa, ja que el PIB de la zona euro creixerà un 1,8%.

No obstant això, el fet que en aquests dos exercicis la zona de l'euro creixi per sota del seu potencial no impedirà que les tensions inflacionistes dels preus siguin marcades. Així, per al 2008, el BCE espera que els preus, en mitjana anual i en la predicció central, augmentin un 2,9% en relació amb el 2007, any en què els preus han crescut un 2,1%. El BCE entén que aquest repunt serà puntual, ja que és degut a la combinació del tensionament d'energia

¹ La zona euro la configuren Bèlgica, Alemanya, Irlanda, Grècia, Espanya, França, Itàlia, Luxemburg, Holanda, Àustria, Portugal, Finlàndia i, des de l'1 de gener del 2007, també Eslovènia.

i aliments, una tendència que s'espera que es moderi a mesura que avança el 2008. Malgrat tot, l'alentiment de la inflació serà progressiu, de manera que al 2009 la inflació encara se situarà per sobre de l'objectiu del 2%.

Les darreres dades disponibles del conjunt de la zona euro donen versemblança a aquest escenari dibuixat pel BCE. D'entrada, les xifres de comptabilitat nacional del quart trimestre ens permeten caracteritzar clarament el punt d'arrencada del procés de desacceleració del creixement. L'alentiment econòmic en aquest període va ser degut a la combinació d'un menor avenç de la demanda interna i d'una aportació del sector exterior sensiblement més reduïda. Concretament, els components que mostren més símptomes de pèrdua de ritme són el consum privat i la inversió. Pel que fa a la contribució positiva del sector exterior a la variació del PIB, passa del 0,5% del tercer trimestre al 0,3% del quart. Les previsions del BCE apunten cap a aquests canals on es produirà la desacceleració: menys consum i inversió, i alentiment exportador.

La taxa d'atur s'ha reduït en nou dècimes de punt al 2007, fins a situar-se en el 7,2%, tot i que la tendència apunta clarament cap a un refredament en aquest front, amb la consegüent caiguda de la despesa familiar.

De la banda de l'oferta, el comportament ha estat millor del que s'esperava i alguns indicadors com el de producció industrial han crescut un 3,5% al 2007. Hi ha, però, dues tendències negatives que s'estan intensificant en els darrers temps a la zona euro. D'una banda, la demanda externa continua perdent impuls mes rere mes. Al desembre, les exportacions van créixer el 8,5% interanual, dos punts percentuals menys del nivell registrat un any abans. Amb el tipus de canvi efectiu nominal de l'euro, un 7% més alt que un any abans, la competitivitat dels exportadors se'n ressent i les xifres de vendes a l'exterior poden estar reflectint aquest patge. De l'altra, el creixement de les importacions, en canvi, es mostra més estable, situació que ha comportat que el superàvit comercial se situés en el conjunt del 2007 en 28.300 milions d'euros.

A una economia tan exportadora com la germànica, li passa factura un euro tan fort L'economia alemanya, molt internacionalitzada, no defuig el corrent de desacceleració econòmica mundial. Al quart trimestre del 2007, el creixement germànic va situar-se en l'1,8% interanual, una notable reducció del nivell d'activitat en relació amb el 2,5% del tercer trimestre. Aquest alentiment va ser degut a un pitjor comportament del PIB, si bé cal destacar l'empitjorament del consum privat i de les exportacions. Aquesta tendència negativa en el tram final del 2007, però, no pot esgarrar el fet que, en conjunt, el 2007 ha estat un bon any per a l'economia alemanya amb un

creixement del PIB del 2,5%, i del 3,1% al 2006. Per trobar diversos exercicis consecutius amb creixements del 2% o superiors, caldria recular fins als anys 1998-2000.

L'alentiment del consum en el darrer tram del 2007 respon a una pauta de comportament habitual per part dels consumidors germànics: aquests tendeixen a ajustar de manera ràpida el seu ritme de despesa en situacions d'incertesa, com la que ens trobem en aquests moments. Així, tot i que la dada del mes de desembre de vendes al detall, amb una caiguda del 6,9% interanual, està esbiaixada a la baixa pel fet que el desembre de 2006 va ser atípicament dinàmic, la tendència de fons és d'afebliment. En aquest sentit, és més fiable la confiança del consumidor, que ha vist com aquesta reculava al novembre i desembre, indicant una pèrdua de fermesa, però no d'enfonsament del consum.

Una visió similar, de cert suport al consum, s'obté des del punt de vista dels fonaments del consum: les tensions inflacionistes (l'IPC del mes de desembre registra un creixement del 2,7% interanual) que laminen la capacitat adquisitiva es veuen contraposades per la millora del mercat de treball, que tanca el 2007 amb un taxa del 8,3%. En conjunt, però, s'espera un recorregut de la despesa de les llars relativament contingut al llarg dels propers mesos.

A banda del consum, l'altre focus d'interès el trobem en la indústria i, en especial, en la manufacturera exportadora. Així, tot i moderar el dinamisme, la producció industrial continua creixent a taxes notables (4,3% interanual al mes de desembre). L'exportació, però, variable clau per a la indústria, continua perdent terreny. Tot i que en termes de superàvit el sector exterior amplia la seva posició positiva, les exportacions han passat de créixer

a taxes del 13%-14% interanual a fer-ho amb valors de només un dígit. Aquesta evolució rebaixa l'ànim dels empresaris alemanys i tot apunta cap a una pèrdua de l'embranchida empresarial.

Els bons resultats de l'economia francesa al darrer trimestre del 2007 no eviten que es vagi desinflant Les dades de comptabilitat nacional del quart trimestre del 2007 de l'economia francesa han estat millors del que s'esperava. El PIB ha avançat un 2,1% interanual en aquest període, només un dècima menys que al trimestre anterior. A més, l'acceleració del consum privat ha permès compensar la menor embranzida del consum públic i de la inversió. La demanda externa, per la seva banda, ha realitzat una aportació nul·la a la variació del PIB. Es tracta de la primera vegada, des del primer trimestre del 2006, en què la contribució del sector exterior no resta creixement.

Malgrat que les dades anteriors suggereixen que França s'ha salvat de l'alentiment econòmic, aquestes han de ser considerades amb certa cautela, ja que els indicadors més recents refermen la pèrdua de vitalitat tant de l'oferta com de la demanda de l'economia gal·la. Així, tot i que el to del consum de les llars continua sent remarcable (increment del 4% interanual al desembre de 2007), l'enfonsament de la confiança del consumidor al gener fa pensar que les famílies franceses ben aviat entraran en una etapa de contenció en la seva despesa. Des de la dimensió de l'oferta, la producció industrial s'ha allunyat a un ritme ràpid dels màxims anuals de l'octubre i amb prou feines ha avançat un 1,2% interanual al desembre. La tònica erràtica de la confiança industrial i el baix to de les comandes industrials dibuixen un escenari d'activitat industrial a la baixa.

Pel que fa a l'atur, la taxa de finals del 2007 ha estat del 7,8%, un punt per sota la taxa que hi havia un any abans. Quant a inflació, s'ha accelerat fins acabar l'any en un 2,6%, el doble del creixement que van tenir els preus al 2006.

Tot i el bon començament d'any de l'economia italiana, el 2007 s'ha acabat amb un to econòmic molt feble L'economia italiana continua travessant una època complicada, amb el l'afegit dels trasbalsos polítics que habitualment envolten el govern italià i que ha acabat en un avançament de les eleccions legislatives que han suposat un nou canvi de govern. Les dades prou bones que s'han registrat a les grans economies de la zona euro no s'han verificat totalment en el cas d'Itàlia, on han tingut una menor intensitat. Les vendes al detall a finals del 2007 van créixer un escarrassit 0,5%, i en aquesta tònica de debilitat la confiança del consumidor va reduir-se. En un sentit similar s'han mogut els indicadors d'oferta. El més significatiu, la producció industrial, que ha reculat un 2,9%

interanual en el darrer trimestre del 2007. En el mateix sentit s'han mogut les comandes industrials i l'indicador de confiança de la indústria.

Tampoc les dades laborals d'Itàlia acaben de ser tan bones com les de la resta de socis de la zona euro. D'una banda, en el quart trimestre del 2007, el creixement de l'ocupació, tot i mantenir-se en la zona dels avanços, amb prou feines va ser de l'1,1% interanual, sis dècimes percentuals menys que en el tercer trimestre. D'altra banda, la taxa d'atur va repetir, en aquest quart trimestre, en el 6% de la població activa. Pel que fa als preus, aquí les similituds sí que són més evidents: al quart trimestre, l'IPC es va accelerar fins al 2,4%, vuit dècimes més que al tercer trimestre.

Al Regne Unit, la incertesa econòmica creix, però el consumidor resisteix Els indicadors disponibles de l'economia del Regne Unit no permeten albirar si la crisi financera internacional els acabarà passant factura, com així coincidien en assenyalar-ho els analistes. Ara com ara, la conjuntura britànica transita amb certa folgança per les turbulències financeres.

Les famílies continuen gastant sense gaires preocupacions, com ho evidencia el creixement del 4,4% de les vendes al detall durant tot el 2007, 1,2 punts percentuals més que al 2006. Malgrat tot, la confiança del consumidor segueix una tendència a la baixa. Les mínimes cotes d'atur mai assolides des del 1975, amb una taxa del 2,5%, però, proporciona a les famílies un coixí addicional a la despesa per part de les llars.

Altres indicadors apunten cap a la desacceleració, però sense cap enfonsament. Així, la producció industrial va avançar un 0,7% al darrer trimestre del 2007.

Més preocupant és el perfil baixista que està agafant l'indicador de sentiment econòmic, que en cas de consolidació d'aquesta tendència podríem parlar de les primeres conseqüències de la crisi financera per a la conjuntura econòmica del Regne Unit.

El principal problema, com a la resta d'Europa, el trobem en els preus. L'any 2007 va acabar amb una inflació del 2,1%, per sobre de l'objectiu del Banc d'Anglaterra del 2%. Durant els primers mesos del 2008 la inflació ha repuntat a l'alça, ratificant que no està controlada. Malgrat això, el banc central anglès ha abaixat els tipus d'interès de referència, fet que vol dir que està més preocupat per un previsible alentiment econòmic que no pas per un repunt inflacionista que espera que sigui puntual. **TAULA 1.**

TAULA 1. Perspectives econòmiques de l'OCDE i de l'FMI

	OCDE		FMI	
	2007	2008	2007	2008
PIB (1)				
Estats Units	2,2	2,0	1,9	1,9
Japó	1,9	1,6	2,0	1,7
Alemanya	2,6	1,8	2,4	2,0
França	1,9	1,8	1,9	2,0
Itàlia	1,8	1,3	1,7	1,3
Regne Unit	3,1	2,0	3,1	2,3
Espanya	3,8	2,5	3,7	2,7
Zona euro	2,6	1,9	2,5	2,1
Inflació (2)				
Estats Units	2,8	2,7	2,7	2,3
Japó	0,0	0,3	0,0	0,5
Alemanya	2,2	2,3	2,1	1,8
França	1,5	2,2	1,6	1,8
Itàlia	2,0	2,4	1,9	1,9
Regne Unit	2,3	2,2	2,4	2,0
Espanya	2,8	3,6	2,5	2,8
Zona euro	2,1	2,5	2,0	2,0
Taxa d'atur (3)				
Estats Units	4,6	5,0	4,7	5,8
Japó	3,8	3,7	4,0	4,0
Alemanya	6,4	5,7	6,5	6,3
França	8,0	7,5	8,6	8,0
Itàlia	5,9	5,8	6,5	6,5
Regne Unit	5,5	5,7	5,4	5,4
Espanya	8,1	8,1	8,1	8,2
Zona euro	6,8	6,4	6,9	6,8

(1) Taxes percentuals de variació en termes reals.

(2) Taxes percentuals de variació de l'índex de preus al consum.

(3) Percentatge de població activa.

Font: *Econòmic Outlook 82 de l'OCDE i Perspectives de l'economia mundial d'abril de 2008 de l'FMI.*

Espanya

El PIB espanyol supera el bilió d'euros Per primer cop, el producte interior brut (PIB) de l'economia espanyola va superar

el bilió d'euros al 2007, i va anotar un creixement del anual del 3,8%, només un dècima menys que al 2006. Malgrat aquests bons resultats, el perfil dels últims trimestres segueix la tònica europea, amb una minoració de l'expansió econòmica una mica més intensa, amb un increment interanual del 3,5% al quart trimestre. El creixement econòmic del 2007 va continuar la tendència a la moderació de la demanda nacional i a una millora de l'aportació negativa del sector exterior. Així, el creixement va tendir a ser més equilibrat, sobretot en reduir-se progressivament el pes de la construcció. Així mateix, l'augment de la productivitat va ser superior, tot i que el dèficit exterior es va continuar ampliant fins a representar el 10% del PIB.

La contribució de la **demanda nacional** al creixement del PIB va ser de 4,6 punts percentuals, mig punt menys que en l'any anterior. Aquesta moderació va provenir, en bona part, del **consum de les llars**, el seu principal component, que va passar d'un augment anual del 3,7% al 3,1%. Aquest alentiment va ser més intens en la despesa de béns, principalment duradors, com ara automòbils, que no pas en serveis. Als primers mesos del 2008, tant les vendes de cotxes com el descens de l'índex de confiança dels consumidors apunten cap a una continuació d'aquesta tendència. En contrapartida, el consum de les administracions públiques es va accelerar en tres dècimes, un 5,1%.

L'altre gran component de la demanda, **la inversió**, també va reduir el ritme de creixement, tot i que no en tots els seus

components. La formació bruta de capital en béns d'equipament va augmentar un 11,6% al 2007, la qual cosa va contribuir a la millora de la productivitat i a superar l'elevada taxa de l'any anterior. No obstant això, en els últims trimestres es constata una tendència a l'alentiment, més intensa en la inversió en construcció, en especial en habitatges, atesa l'atonía en què s'ha sumit el mercat immobiliari, amb una forta desacceleració dels preus de les cases i una caiguda de les transaccions.

El sector exterior frena el creixement del PIB, però al 2007 la seva aportació negativa ha estat menor Per la seva banda, l'aportació negativa del sector exterior al creixement es va reduir en cinc dècimes, fins a set, com a resultat d'una acceleració de les exportacions i d'un alentiment de les importacions, coherent amb un menor impuls de la demanda interna. Tant les exportacions de béns com les de serveis, aquestes últimes amb més intensitat, van revifar. Pel que fa a les importacions, tant les de béns, aquestes amb més intensitat, com les de serveis es van moderar.

En total, el dèficit comercial de l'economia espanyola al 2007 va ser de 98.952 milions d'euros, una xifra que se situa un 10,3% per sobre de la registrada al 2006 i que és equivalent al 9,4% del producte interior brut. Tot i que el desequilibri comercial és el màxim històric, com ja s'ha esmentat anteriorment, la nota positiva és que el 2007 és el segon any consecutiu en què l'augment del desequilibri és inferior a l'anotat un any abans, símptoma d'una incipient correcció.

L'embranchada de les importacions, que han crescut un 8% al 2007, combinada amb l'expansió insuficient de les exportacions (avenç del 6,8%), ha provocat que la taxa de cobertura es reduís dues dècimes percentuals al 2007, fins al 64,7%. Com ha succeït en els últims exercicis, rere el fort creixement de la demanda nacional (per sobre del 4% al 2007) hi ha l'impuls de les compres a l'exterior.

Els mercats internacionals de referència van continuar essent, un any més, els europeus. Així, la Unió Europea (UE) va ser la destinació del 70% de les exportacions i l'origen del 60% de les importacions. Cal destacar, però, que en un enfocament temporal més ampli, la UE ha perdut quatre punts percentuals durant els quatre últims anys com a mercat principal d'exportació i sis punts percentuals com a mercat d'importació. Això és degut, fonamentalment, a la importància creixent de tres àrees geogràfiques: l'Europa no comunitària, Amèrica i l'Àsia. Concretament, des de la perspectiva de l'exportació, al 2007, mercats com ara Rússia, l'Índia i els països de l'Organització de Països Exportadors de Petrol van exhibir taxes d'avenç molt significatives. Quant a les zones d'importació, cal destacar els importants increments de la Xina, l'Índia i el Brasil.

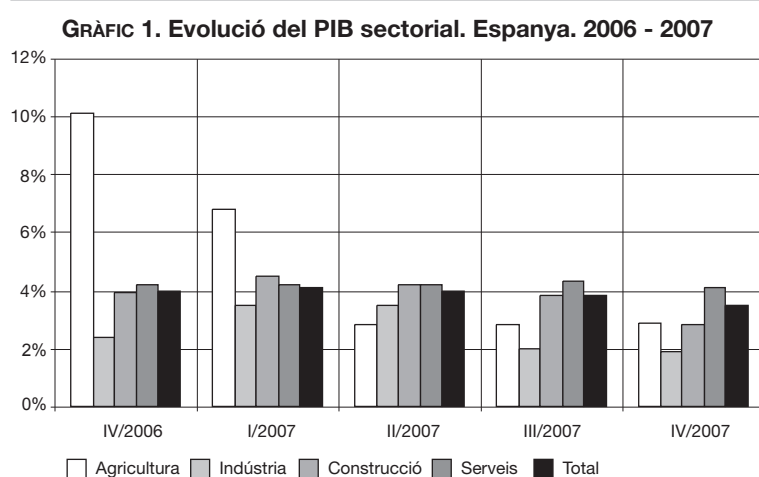
Des del vessant de l'oferta, al 2007 tres sectors van mostrar un comportament més expansiu: el sector primari, la indústria i els serveis de no mercat. En canvi, la construcció, l'energia i els serveis de mercat van moderar el ritme de creixement de l'activitat.

Bons resultats per al sector de la indústria, però amb perspectives no gaire falagueres El valor afegit de la indústria va augmentar un 3,1% al 2007, dues dècimes més que l'any precedent. No obstant això, el perfil va ser clarament a la baixa al llarg de l'exercici, fins al punt que la producció industrial va experimentar una caiguda a l'interanual al mes de desembre. Les branques més dinàmiques van ser la construcció de maquinària, el moble i manufactures diverses, maquinària i material elèctric, equips de precisió i òptica, i fabricació de productes metàl·lics. En canvi, la maquinària d'oficina i equips informàtics, i el cuir i el calçat van patir fortes caigudes de producció i van notar la forta competència global. Les perspectives per al 2008 no són gaire esperançadores, segons es desprèn de les davallades de l'indicador de confiança industrial. Malgrat tot, els nivells de la cartera de comandes fan esperar una moderada expansió de la indústria.

El sector primari va experimentar un notable dinamisme. D'aquesta manera, el seu valor afegit brut va créixer un 3,8% al 2007, 1,4 punts més que l'any anterior.

Els **serveis** de mercat en general es van alentir lleugerament. No obstant això, van tenir un creixement elevat del 4%. Les branques que van mostrar més vigor van ser el comerç, l'hoteleria i el transport. En canvi, els serveis a les empreses van polsar amb més feblesa. Quant als serveis de no mercat, van augmentar un 5%.

La **construcció**, que durant els darrers anys havia esdevingut un pilar fonamental del creixement econòmic espanyol, ha mostrat símptomes evidents de debilitat, com ara la caiguda del valor afegit brut del sector en 1,2 punts percentuals al 2007 respecte del 2006, la qual cosa situa el creixement del sector en el 3,8%. Dins del sector, és el segment residencial el que pateix un procés d'ajustament a causa de l'atonia del mercat immobiliari, tal com queda palès amb la disminució d'un 13,9% en les transaccions immobiliàries d'habitatges del 2007, segons les dades del Col·legi de Registradors de la Propietat i Mercantils d'Espanya. **GRÀFIC 1.**

Font: INE.

L'IPC de finals del 2007 se situa en el 4,2%, la taxa de finals d'any més alta des del 1985 El balanç de la **inflació** al 2007 no ha estat favorable a causa del fort repunt dels preus a partir de l'estiu. La taxa de variació anual de l'índex de preus de consum (IPC) va pujar fins al 4,2% al desembre, 1,6 punts més que a finals del 2006, i va anotar la taxa de final d'any més alta des del 1995. La causa cal buscar-la, sobretot, en l'encariment del petroli i dels aliments en els mercats internacionals de primeres matèries. No obstant això, la variació mitjana anual de l'IPC va ser del 2,8%, la taxa més baixa dels vuit últims anys. Aquesta diferència és deguda al peculiar perfil de la taxa interanual de l'IPC al llarg de l'any, que fins a l'agost es va moure entre el 2% i el 2,5%, i va escalar fins a la taxa esmentada en els últims mesos de l'exercici.

Aquesta discrepància entre la mitjana anual i la taxa puntual del desembre té la seva importància. La taxa del desembre s'utilitza per a la indexació de magnituds econòmiques tan importants com ara les pensions públiques (en aquest cas, s'utilitza la taxa del novembre), els salaris, els arrendaments o altres contractes privats, de manera que té un efecte directe sobre la despesa pública, els costos laborals de les empreses i els pagaments de molts particulars. En canvi, la taxa mitjana anual recull amb més precisió la inflació

de tot el període anual, per bé que, malgrat tot, no s'utilitza com a referència. Per tant, en aquest cas, la dada del desembre del 2007 estaria donant un senyal molt més inflacionista del que en realitat va ser l'any 2007.

En l'evolució del desembre, van jugar-hi un paper decisiu els carburants, que van contribuir gairebé a la meitat de l'increment mensual. El preu de les benzines i els gasolis va continuar augmentant a les estacions de servei i va reflectir l'escalada del preu del petroli en els mercats mundials. Així, els carburants i lubricants van ser un dels components de l'IPC que van experimentar un augment més intens al 2007, amb un ascens anual del 16,2%. Encara més elevada va ser la variació anual de la llet, del 31,7%, tot i que el seu impacte inflacionista és menor a causa de la inferior ponderació en la cistella de la compra. No obstant això, la contribució del conjunt dels aliments elaborats va ser important en passar d'una inflació del 2,2% a finals del 2006 al 7,4% al desembre del 2007. Una altra pujada destacada va ser la del pa, que va augmentar un 14,4% al llarg de l'any passat.

D'acord amb una conjuntura amb tendència a la desacceleració econòmica, el **mercado de treball** segueix la mateixa tònica. Així, el nombre d'ocupats va disminuir en 33.700 persones en el quart trimestre del 2007 en relació amb el període anterior, segons l'Enquesta de Població Activa (EPA) de l'Institut Nacional d'Estadística. Es tracta del primer descens del nombre d'ocupats des del 2002. Atès que, a més a més, la població activa es va incrementar en 102.000 persones, la taxa d'atur va augmentar en sis dècimes fins al 8,6%, i es va situar en el nivell d'ara fa dos anys, deixant enrere el mínim des del 1978 registrat en el segon trimestre del 2007. Així, el 2007 va prosseguir la tendència a l'alentiment en la creació de

llocs de treball que ja s'observava al 2006. Malgrat tot, l'any passat el nombre d'ocupats va augmentar un 2,4%, percentatge que contrasta amb l'ascens del 3,6% anotat al 2006. En total, al 2007 es van crear 475.100 nous llocs de treball, fins als 20.476.900 ocupats, rècord històric a finals d'any. L'alentiment en la creació d'ocupació va afectar tots els grans sectors econòmics, però amb grans diferències entre ells. L'agricultura i la indústria van destruir ocupació, mentre que la construcció i, sobretot, els serveis en van crear. A la construcció, la desacceleració de l'ocupació va ser important, ja que va passar d'una variació interanual del 8,3% al 2,7% en el quart trimestre del 2007. Pel que fa a l'atur, atès que la població activa va augmentar més que no pas l'ocupació, es va produir un increment de l'atur de 117.000 persones al 2007 a causa d'un fort repunt en el quart trimestre de 135.700 persones. Es tracta del primer augment anual des de l'any 2003. La taxa d'atur de la població espanyola va situar-se en el 7,95%, mentre que la dels estrangers va arribar al 12,4%.

Catalunya

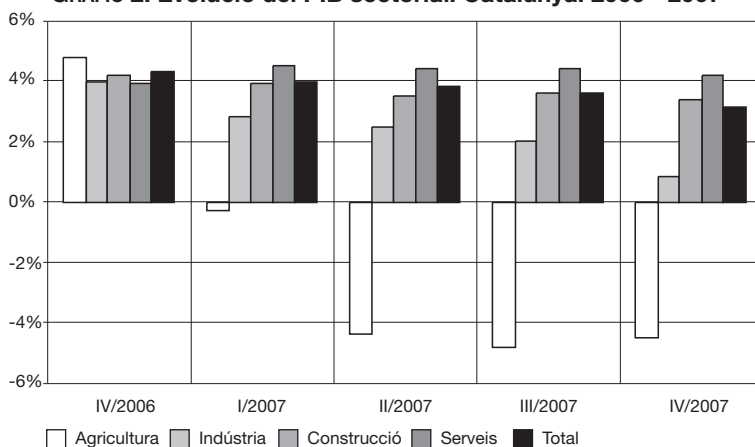
El PIB català ha moderat en tres dècimes el ritme d'avenç el 2007, i s'ha situat en el 3,6% Per al global del 2007, el creixement del PIB s'ha situat en el 3,6%, tres dècimes per sota del registre del 2006 (3,9%). Aquesta lleugera moderació és el resultat d'una acceleració de 0,5 punts percentuals en l'avenç dels serveis (del 3,8% fins al 4,3%) i de desacceleracions en la resta de sectors: d'1,8 punts percentuals en la construcció, passant d'un creixement del 5,4% al 3,6%; de 0,9 punts percentuals en la indústria, passant del 2,9% al 2%, i de 7,3 punts percentuals en el sector primari, passant d'un creixement del 3,8% fins al -3,5% interanual. De la banda de la demanda, la demanda interna ha reulat en sis dècimes al 2007 fins situar-se en el 4%, a causa –principalment– de la reculada en el consum de les llars, però també al fre en la inversió en la construcció. El sector

exterior, malgrat que continua sent un llast en el creixement del PIB català, al 2007 ha reduït la seva contribució negativa en una dècima fins al -0,3%, gràcies principalment als intercanvis amb l'estranger.

Els bons resultats anuals del PIB, però, no han d'amagar l'alentiment en el creixement econòmic de Catalunya al llarg del 2007, fet que confirma la fase de desacceleració en la qual es troba immersa l'economia catalana, que si bé els dos primers trimestres de l'any creixia al voltant del 4% (4% i 3,8%, respectivament), al segon semestre el creixement es frenava amb més intensitat (3,6% i 3,1%). Des de la vessant de l'oferta, si bé la desacceleració ha estat generalitzada, ha estat més intensa en el sector primari i en la construcció. El primer ha accentuat el ritme de caiguda fins al -4,5% en el darrer trimestre del 2007, quant un any abans va registrar un creixement del 4,8%, com a conseqüència d'una caiguda del subsector agrícola (en especial per la menor producció de fruita fresca i seca, i d'oli d'oliva) i del subsector ramader.

El sector de la **construcció**, per la seva banda, ha mostrat una desacceleració de 0,8 punts percentuals en el ritme de creixement interanual del quart trimestre, passant del 4,2% assolit al 2006 al 3,4% al 2007, cosa que confirma la finalització del llarg cicle expansiu de l'habitatge. De fet, el nombre d'habitatges iniciats al 2007 s'ha reduït en un 32,8% respecte del 2006, i si bé el nombre d'ocupats en el sector ha crescut un 2,2% en el darrer trimestre de l'any, aquest creixement s'ha produït per l'elevat creixement de treballadors no assalariats, ja que els assalariats han registrat un descens del 0,8%. Els indicadors avançats del sector apunten cap a una acceleració de l'alentiment, atesa la forta davallada en el començament d'habitatges. La licitació d'obra pública manté un bon ritme de creixement que pal·liarà, en part, la davallada del sector de l'habitatge. **GRÀFIC 2.**

GRÀFIC 2. Evolució del PIB sectorial. Catalunya. 2006 - 2007

El **sector serveis** és el que presenta les dades més favorables en el darrer trimestre del 2007, amb un vigorós avenç del 4,2%, si bé s'ha moderat des del 4,4% del trimestre anterior (tot i haver millorat respecte del 3,9% registrat un any abans). Aquest refredament també es fa palès a través de l'indicador d'activitat dels serveis que elabora l'INE, que al llarg del 2007 ha passat de tenir un creixement de l'indicador del 12% al mes de gener a un creixement de l'1% al mes de desembre. Entre les activitats més rellevants, cal destacar el bon comportament dels transports, amb creixements que s'apropen al 12% en el nombre de passatgers que van passar pels ports i els aeroports catalans durant el 2007. En canvi, el transport de mercaderies presenta un caire de moderació, ja que, des que va tocar sostre a començaments del 2007, es va desaccelerar fins a registrar taxes properes al 10% a finals de l'any passat.

Els resultats del sector industrial s'han anat deteriorant a mesura que passava l'any Quant al **sector industrial**, aquest ha moderat ostensiblement el seu ritme d'avenç interanual, molt més del que s'esperava, passant d'un creixement del 2% al tercer trimestre del 2007 a un creixement del 0,8% al quart trimestre. Si es compara amb el mateix trimestre del 2006, la desacceleració és encara més acusada, ja que en aquell trimestre el sector va créixer un 4%. L'indicador de producció industrial reflecteix molt clarament la situació que està travessant el sector, que va iniciar una forta alça a finals del 2005, i que al 2006 va situar la indústria de nou en ritmes prou significatius, assolint taxes del 3,5%; durant el 2007, però, aquest ritme es va alentir de manera considerable, creixent fins al desembre un acumulat anual de l'1,3%. L'indicador del clima industrial (ICI) que recull l'estat d'opinió de les empreses industrials no permet tenir perspectives gaire favorables per a aquest 2008, ja que a mesura que avançava el 2007 l'indicador s'anava reduint, i durant la segona meitat de l'any ha registrat valors negatius. En els primers mesos de 2008, l'ICI ha agreujat els seus valors negatius fins a assolir valors que no es registraven des del 2002.

De la banda de la demanda, un dels grans suports del creixement dels darrers anys ha estat el **consum** de les famílies, amb augments encara superiors als del PIB en el període 2001-2005. Això va ser el resultat de la combinació d'un elevat dinamisme demogràfic i d'un fort creixement de la renda de les llars com a conseqüència del bon comportament de l'ocupació. A més, tot això en un entorn d'increments de la riquesa financera i immobiliària i amb unes condicions de finançament extraordinàriament folgades. La pèrdua dels impulsos que han afavorit el consum s'ha vingut reflectint en alguns indicadors des de finals del 2006 i amb més claredat durant els últims mesos del 2007. En aquest sentit, les matriculacions de vehicles han experimentat un any de caigudes respecte del 2006,

acumulant una evolució anual a la baixa del -7,3%, lleugerament amortida per un repunt al mes de desembre. Pel que fa a les vendes del comerç, els indicadors disponibles reflecteixen també una evolució que, si bé durant els primers mesos de l'any 2007 ha tingut un comportament a l'alça, s'ha deteriorat després de l'estiu. Esgotats els impulsos monetaris derivats de les favorables condicions financeres i l'endeutament assolit per les llars, el comportament del consum durant el 2008 dependrà en gran mesura de l'evolució de la renda disponible de les llars i, per tant, de l'evolució del mercat de treball.

La balança comercial catalana presenta un dèficit, que al 2007 s'ha reduït lleugerament Al 2007, el sector exterior va tenir un comportament força més favorable que al 2006, i només va restar 0,3 punts al creixement del PIB, 0,1 punts menys que al 2006. En especial, aquesta millora prové dels intercanvis comercials amb l'estranger, però també hi va col·laborar positivament el saldo comercial de l'economia catalana amb la resta de comunitats autònomes. Durant el 2007, les empreses catalanes van exportar, principalment a països europeus, per valor de 50.000 milions d'euros, un 6% més que al 2006. Pel que fa al valor de les importacions, es va arribar als 79.230 milions d'euros, xifra que va representar un creixement del 5,9% respecte de les importacions del 2006.

La inflació a Catalunya ha tancat el 2007 en el 4,3%, el valor més elevat des del febrer del 2006, reflectint l'escalada del preu del petroli i dels aliments elaborats. Aquests dos elements s'han traslladat als grups de transports i aliments i begudes no alcohòliques, els quals han accelerat la taxa d'avenç interanual de 0,5 i 0,4 punts

percentuals al desembre, fins al 6,1% i el 7,1%, respectivament. Pel que fa a la inflació subjacent, ha repuntat una dècima al desembre, fins al 3,5%. Quant a la diferència de la inflació entre Catalunya i Espanya, a finals del 2007, se situa en 0,1 punts percentuals.

Els resultats del mercat de treball del 2007 són bons, però la tendència és clarament desfavorable Les dades procedents de l'Enquesta de Població Activa corresponents al 2007 mostren que el mercat laboral català ha continuat avançant amb un cert dinamisme, si bé a un ritme més pausat que en anys anteriors. Així, si la mitjana de creixement de la població activa durant el 2006 va ser del 3,5%, al 2007 s'ha desaccelerat fins al 2,6%, i el nombre d'ocupats ha passat de taxes del voltant del 4% fins al 2,7%, amb prop de 92.000 nous llocs de treball. Si s'observa l'evolució dels ocupats trimestre rere trimestre, notem com el ritme de creixement ha anat afluixant progressivament.

Quant al nombre d'aturats, ha avançat d'un 2% al 2007, des d'una caiguda de l'1,3% de l'any anterior, registre que no ha impedit una nova reducció de la taxa d'atur, fins al 6,5% de mitjana (6,6% el 2006), molt allunyada de la del conjunt d'Espanya (8,3%). A l'igual que amb els ocupats, l'evolució trimestral dels aturats mostra un perfil a l'alça, fet que concorda amb la situació de desacceleració actual.

Maresme

El PIB del Maresme se situa per sota del de Catalunya Les dades que apareixen en l'anuari econòmic comarcal que anualment presenta Caixa de Catalunya constaten la millora en les xifres del 2006 per a Catalunya, millora que va començar a gestar-se al 2003. Així, a Catalunya, el PIB del 2006 va créixer un 3,71% (en termes reals), 0,58 punts percentuals per sobre del creixement del 2005.

Pel que fa al Maresme, el creixement del PIB per al període 2003-2006 ha seguit la línia ascendent del conjunt del país, si bé al 2006 s'ha situat per sota de la mitjana catalana, amb un creixement del 3,47%. Aquest creixement s'explica pels resultats obtinguts en tots els sectors, llevat dels serveis. El sector primari va presentar un augment del seu valor afegit del 3,73%, enfront de la caiguda del 0,24% al 2005, alhora que la construcció també va contribuir a l'augment de l'activitat de la comarca amb un creixement del 6,89%, gairebé un punt percentual més que el creixement assolit al 2005. La indústria va presentar un registre positiu, amb un augment de l'1,97%, molt millor que la davallada del 2,35% del 2005. Els serveis, en canvi, van desaccelerar la seva progressió (3,51%, enfront del

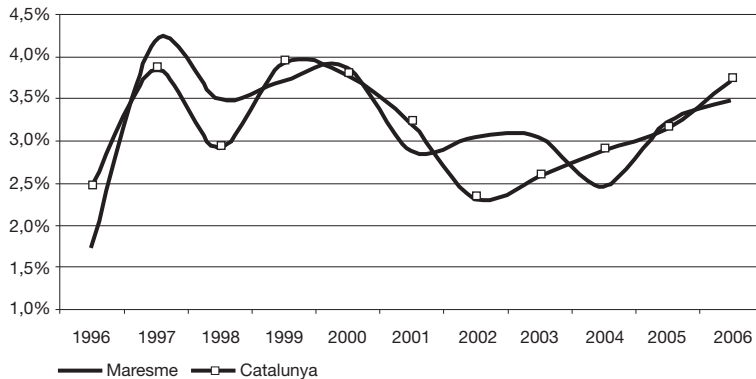
5,08% de l'any anterior). Amb aquestes dades del 2006, el creixement acumulat entre el 2000 i el 2006 se situa en un 19,5%, per sobre del 17,1% que va presentar l'eix metropolità de Barcelona, però per sota de l'alça acumulada per al conjunt català (19,1%). **GRÀFICS 3 I 4.**

Una anàlisi en profunditat de cada sector mostra com, en el cas de l'agricultura, el creixement va reflectir els bons resultats de la branca agrícola (4,3%), gràcies principalment a la millora d'un 8,3% de les hortalisses, fet que ha situat l'aportació del sector en el VAB en un 34%, mentre que la principal producció agrícola comarcal –flors, planters i llavors– no ha crescut al 2006 i el seu pes en el VAB ha estat del 42%.

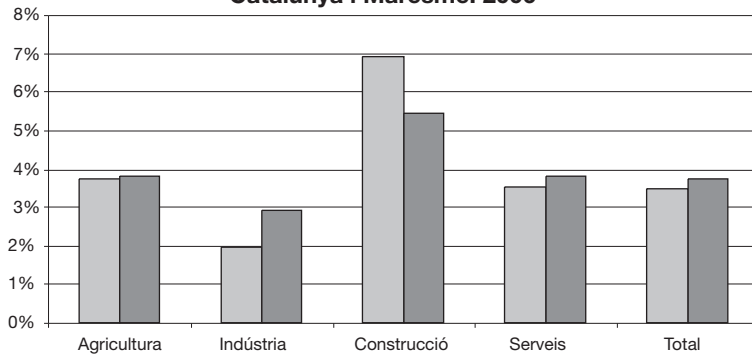
L'avenç del VAB industrial del Maresme se situa per sota de la mitjana comarcal En el sector industrial, la millora va ser el resultat del creixement de la metal·lúrgia i els productes metàl·lics, que van avançar un 4,8%, i de la química, amb un lleuger augment del 0,5%, la qual cosa, juntament amb altres produccions de sectors menys rellevants, va compensar la nova reducció del tèxtil i de la confecció (-2,1%), que amb un pes del 27% de tot el VAB industrial va impedir un avenç més gran. Tot i la recuperació productiva, el mercat de treball en la indústria va continuar ajustant-se a la baixa, amb una baixada d'un 6,5% en el total d'afiliats al règim general a la Seguretat Social, caiguda superior fins i tot a la registrada al 2005 (-4,5%), i també molt per sobre de la mitjana catalana (-2,2%). **GRÀFICS 5 I 6.**

L'activitat constructora al Maresme va augmentar el seu ritme d'activitat respecte del 2005, gràcies, entre altres factors, al fort augment del nombre d'habitatges en construcció, d'un 24,8%, molt per sobre dels registres del 2005 (14,4%), empesa

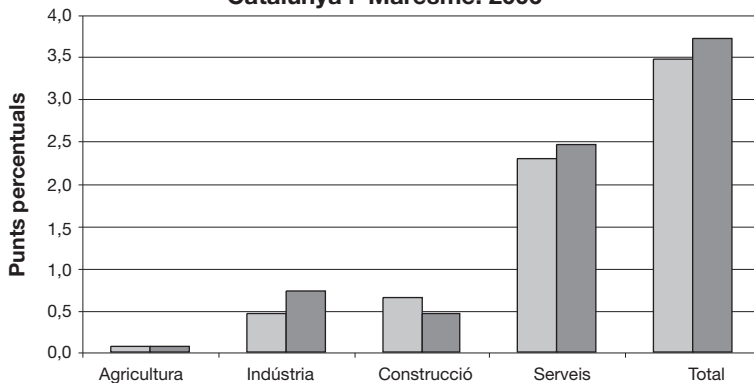
GRÀFIC 3. Creixement del PIB. Catalunya i Maresme. 1996 - 2006

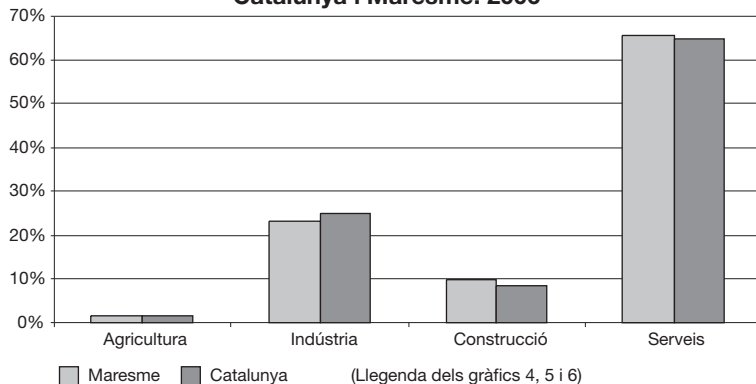
GRÀFIC 4. Creixement del PIB per sectors. Catalunya i Maresme. 2006

GRÀFIC 5. Aportacions sectorials a la variació real del PIB total. Catalunya i Maresme. 2006

GRÀFIC 6. Pes de cada sector en el total del PIB. Catalunya i Maresme. 2006

(Llegenda dels gràfics 4, 5 i 6)

per la molt intensa expansió dels habitatges iniciats (26,5%). Dins d'aquest context, l'ocupació del sector va créixer un 11,5% (8,9% al 2005), força per sobre de la mitjana catalana (9,4%).

Al 2006, el principal sector econòmic del Maresme, els serveis, ha frenat considerablement el ritme del creixement

En l'àmbit dels serveis, la menor tensió productiva es va reflectir, en especial, en el terciari més vinculat a les llars. Així, el comerç va presentar un augment moderat (1,4%). En canvi, els més directament vinculats al turisme, com ara l'hostaleria, van presentar avenços prou rellevants (5,7%), igual que els vinculats a l'activitat productiva (els serveis a les empreses van augmentar un 4,8%, mentre que els transports i comunicacions van créixer menys, un 3,6%). Finalment, els serveis col·lectius van contribuir a mantenir l'activitat, amb augments prou importants com el de les Administracions Públiques (amb un creixement del 2,4%), l'ensenyament (1,4%), i, especialment, la sanitat (4,1%). Aquesta dinàmica menys expansiva es va traslladar al mercat de treball, amb un augment de l'ocupació, mesurada pel dels afiliats al règim general de la Seguretat Social, d'un 5,4%, un avenç prou notable, tot i que per sota del 6,4% del 2005. En conjunt, el mercat de treball de la comarca va presentar un augment de l'ocupació prou sòlid del 3,6%, xifra lleugerament inferior a la de l'any anterior (4%) i també per sota del 4,1% català.

Altres indicadors macroeconòmics bàsics (2006 - 2007)

TAULA 2. Inflació, índex de competitivitat i tipus d'interès. Desembre 2006 - desembre 2007

	IPC*	Índex de competitivitat**	Tipus d'interès interbancaris***
des 2006	2,70%	108,54%	3,92%
gen 2007	2,40%	108,14%	4,06%
feb 2007	2,40%	107,87%	4,09%
mar 2007	2,53%	108,28%	4,11%
abr 2007	2,50%	109,21%	4,25%
mai 2007	2,39%	109,31%	4,37%
jun 2007	2,38%	109,38%	4,51%
jul 2007	2,20%	108,78%	4,56%
ago 2007	2,09%	108,90%	4,67%
set 2007	2,69%	109,07%	4,73%
oct 2007	3,58%	110,12%	4,65%
nov 2007	4,06%	110,61%	4,61%
des 2007	4,25%	110,89%	4,79%

* Taxa de variació interanual de l'Índex de Preus al Consum.

** Índex de competitivitat amb preus de consum respecte a la UE-27.

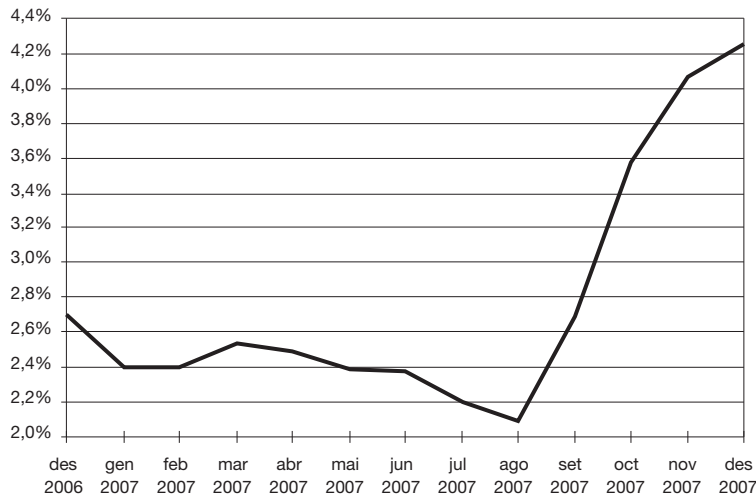
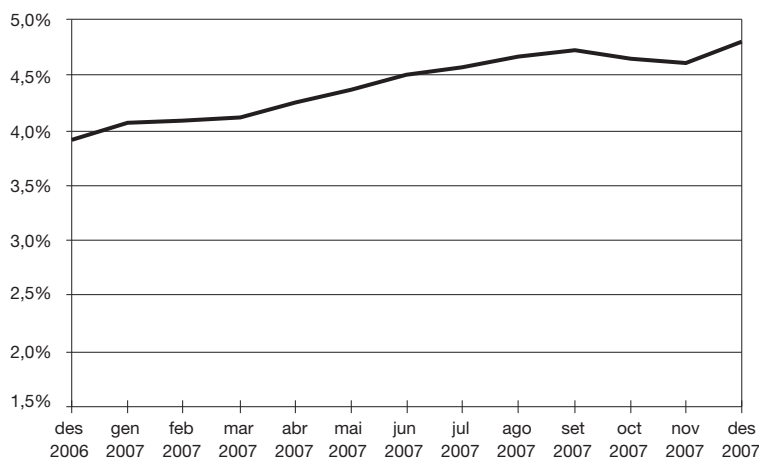
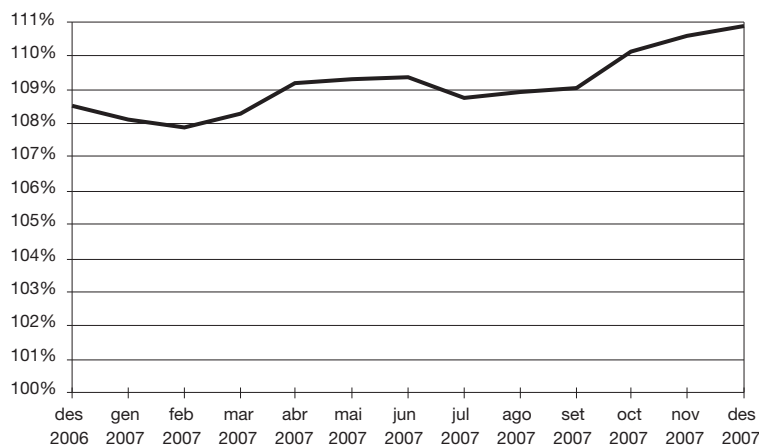
*** EURIBOR a un any.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Banc d'Espanya.

Durant bona part del 2007, una de les millor notícies per a l'economia espanyola i catalana ha estat la moderació del ritme de creixement dels preus al consum (IPC), ja que entre els mesos de gener i setembre s'ha situat per sota del 2,5%. A l'octubre del 2007, però, va situar-se en el 3,6%, i els dos mesos següents va superar el 4%. A l'hora de buscar les causes d'aquest alça tan sobtada, el repunt del preu del barril de petroli hi ha tingut molt a veure, en passar dels 53,4 dòlars per barril al mes de gener als 91 dòlars al desembre. L'altre focus de creixement dels preus han estat les primeres matèries alimentàries –tant a nivell nacional com internacional–, especialment de cereals i olis, ja que cada cop una part més important de la producció s'està fent servir per produir biocombustible. Així, doncs, la quantitat d'aquests cultius que es dedica a aliments i pinso s'està reduint, la qual cosa contribueix a augmentar-ne els preus. Quant a l'evolució de la inflació subjacent –que no inclou els béns energètics ni els aliments no elaborats– s'observa que presenta taxes de creixement força més moderades, a gairebé un punt de distància respecte de l'IPC.

En el conjunt de la Unió Europea, Espanya se situa entre els països més inflacionaris, juntament amb els països bàltics i els nouvinguts de l'est d'Europa. Dels vint-i-set països que conformen la Unió Europea, Espanya és el desè amb la inflació més alta, amb un creixement dels preus del 4,3%, per sobre de la mitjana de la Unió Europea (3,2%), i per sobre del lliandar assenyalat pel Consell de Govern del Banc Central Europeu (BCE) que marca el límit de la inflació en el 2%. **GRÀFICS 7, 8 i 9.**

El tipus d'interès és la principal eina del Banc Central Europeu (BCE) en política monetària, per tal d'aconseguir l'objectiu d'un creixement dels preus per sota del 2%. Durant tot el 2007, el Consell de Govern del Banc Central Europeu (BCE) va elevar els tipus d'interès només dos cops (25 punts bàsics cada vegada), i des de l'inici del nou cicle alcista dels tipus d'interès al mes de desembre del 2005, els tipus d'interès ja s'han apujat vuit cops. Aquestes alces situen el tipus corresponent a les operacions principals de finançament i els tipus d'interès aplicables a la facilitat marginal del crèdit i de la facilitat de dipòsits en el 4%, el 5% i el 3%, respectivament. Amb aquest augment dels tipus es pretén aconseguir l'estabilitat dels preus a mig termini, però en contrapartida suposa un fre en el consum de les famílies, que fins al moment havia estat un dels principals dinamitzadors de l'economia europea. De fet, durant el darrer any, el BCE ha rebut pressions d'alguns governs de l'Eurozona per abaixar els tipus i així dinamitzar l'economia, tal i com està fent la Reserva Federal als Estats Units. Les tensions inflacionistes de la zona euro, però, fan que pel moment aquesta opció sigui inviable per als dirigents del BCE.

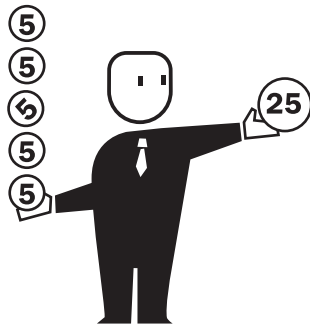
GRÀFIC 7. Evolució de l'IPC*. Desembre 2006 - desembre 2007**GRÀFIC 8. Evolució del tipus d'interès interbancari ***. Desembre 2006 - desembre 2007****GRÀFIC 9. Evolució de l'índex de competitivitat **. Desembre 2006 - Desembre 2007**

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Butlletí Estadístic del Banc d'Espanya.

Si ens fixem en el tipus d'interès que més afecta la població –el de referència en les hipoteques–, l'Euribor a dotze mesos, aquest no ha parat de pujar mes rere mes, passant del 3,9% a finals del 2006 al 4,8% a finals del 2007. Habitualment, les alces de l'Euribor es produeixen quan es preveu que el BCE apugi els tipus d'interès; aquesta correlació, però, no s'ha produït durant la segona meitat del 2007, ja que l'alça de l'Euribor no ha anat acompanyada d'un augment dels tipus del BCE. Això ha estat així per la crisi financera, que ha provocat que els bancs no es refiïn els uns dels altres per prestar-se diners, la qual cosa ha disparat a l'alça l'Euribor, malgrat les injeccions de líquid decidides pel Banc Central d'Anglaterra i el Banc Central Europeu. El diferencial tendirà a reduir-se a mesura que hi hagi una major disponibilitat de liquiditat.

Pel que fa a l'indicador de **competitivitat** preu², aquest ha empitjorat al llarg del 2007. Entre les principals causes de l'empitjorament de la posició competitiva de l'economia espanyola destaca la major tensió inflacionista d'Espanya respecte dels socis de la Unió Europea, en especial respecte dels països amb una relació comercial més important (França, Alemanya i Itàlia). Un altre factor que ha contribuït a la pèrdua de competitivitat és l'estructura sectorial, ja que durant els darrers anys a Espanya s'ha construït un nombre elevadíssim d'habitatges, un "producte" que ha generat un important valor afegit, però amb poc contingut tecnològic i que, a més, no es pot exportar; per contra, prop del 60% de les importacions tenien un contingut tecnològic alt o mitjà-alt. Finalment, un tercer factor a tenir en compte per la davallada de la competitivitat és la caiguda de la productivitat.

² L'índex de competitivitat preu és el resultat de multiplicar el component preus amb el component nominal. El component nominal és una mitjana geomètrica calculada mitjançant el sistema de doble ponderació a partir de les xifres de comerç exterior de manufactures del període 1995-1997 (fins al 1999) i del període 1999-2001 (a partir del 2001).

Resum de la conjuntura socioeconòmica a Mataró

La conjuntura econòmica de Mataró segueix la tònica de desacceleració que presenten àmbits superiors com Catalunya o Espanya. El tèxtil continua minvant el seu pes dins de l'estructura econòmica local i la construcció ha patit una forta davallada en la segona meitat del 2007, indicatiu que el sector de l'habitatge ha entrat en crisi.

La conjuntura a Mataró. 4t trimestre 2007

TAULA 3. Quadre resum de la conjuntura a Mataró. Fins al 4t trimestre de 2007

		Signe ^[+]	Valor	Variació interanual	Període
Demografia	Població		119.858	0,3%	1 gener 2008
	Edat mitjana		39,52	0,15 anys	1 gener 2008
	Esperança de vida		81,54	0,27 anys	1 gener 2008
	Taxa bruta natalitat		12,68‰	0,39 p.m.	2007
	Taxa bruta mortalitat		7,06‰	0,20 p.m.	2007
	Taxa altes		54,23‰	-3,74 p.m.	2007
	Taxa baixes		51,83‰	-7,83 p.m.	2007
Consum	Aigua (domèstic) ^{1, 2}		4.747.223	-1,8%	4r trim. 2007
	Electricitat ¹		448.755.625	-0,2%	2007
	Gas ¹		469.517.000	-4,3%	2007
	Matriculació turismes ²		3.547	-12,3%	4r trim. 2007
	Residus generats ²		69.997.142	-0,8%	4r trim. 2007
Habitatge	Habit. unifam. inic. ²		35	-52,7%	4r trim. 2007
	Habit. plurifam. inic. ²		672	-56,7%	4r trim. 2007
	Preu m ² construït (euros)	+	4.199	-4,5%	2007
Activitat	Nombre d'empreses	+	4.294	1,0%	4r trim. 2007
	Obres menors ²	-	264	-21,4%	4r trim. 2007
	Obres majors ²	-	219	-52,0%	4r trim. 2007
	Llic. activ. sol·licitades ²	+	841	13,2%	4r trim. 2007
R+D	Patents ⁷	-	0,92	-21,6%	2007
	Articles publicats ⁸	+	1,09	17,9	2007
Hostaleria i turisme	Ocupació hotelera ³	-	59,5%	-1,94 p.p.	4r trim. 2007
	Pernoctacions a l'alberg municipal	-	3.518	-23,5%	2007
	Pernoctacions al Port de Mataró ²	-	893	-1,9%	2007
Mercat de treball	Assalariats	+	34.665	2,5%	4r trim. 2007
	Autònoms	-	9.041	-0,3%	4r trim. 2007
	Contractes ²	+	35.805	0,1%	4r trim. 2007
	Treb. afectats ERO ²	+	93	-73,9%	4r trim. 2007
	Atur registrat	-	6.133	1,8%	4r trim. 2007
	Taxa d'atur registrat	+	9,12%	-0,04 p.p.	4r trim. 2007
	Accidents laborals ⁴	-	59,1	8,4%	2007
Transport	Autobús urbà ²	+	5.298.923	2,6%	4r trim. 2007
	RENFE viatgers Mataró ²	+	2.655.076	1,0%	1r trim. 2007
	IMD Autopista C-32 ³	+	59.452	4,4%	2007
	IMD Autovia C-60 ³	+	49.029	0,4%	2006
	Seguretat viària ⁵	-	6,52	19,6%	2007
Recollida selectiva i vectors ambientals	Vidre recollit selectivament ²	+	1.765.670	29,3%	4r trim. 2007
	Paper recollit selectivament ²	+	4.027.110	17,3%	4r trim. 2007
	Envasos recollits selectivament ²	+	1.343.180	43,1%	4r trim. 2007
	Orgànica recollida selectivament ²	+	7.016.200	180,8%	4r trim. 2007
	Entrada vehicles deixalleria ²	+	40.678	13,4%	4r trim. 2007
	Qualitat de les platges ⁶	+	4,92	-0,04	2007
	Soroll a la xarxa viària	-	68,67	0,37 dBA	2008

[+] El signe positiu (+) indica una evolució favorable de la variable, i el signe negatiu (-), desfavorable.

¹ Variables altament afectades per factors externs, climàtics, mesures d'estalvi...

² Variació interanual entre l'acumulat dels darrers dotze mesos.

³ Variació interanual sobre la mitjana dels darrers dotze mesos.

⁴ Accidents laborals per cada 1.000 assalariats.

⁵ Accidents a la xarxa viària de Mataró per cada 1.000 vehicles.

⁶ Puntuació d'1 a 5 punts (1 és dolenta i 5 molt bona).

⁷ Nombre de patents per cada 10.000 habitants.

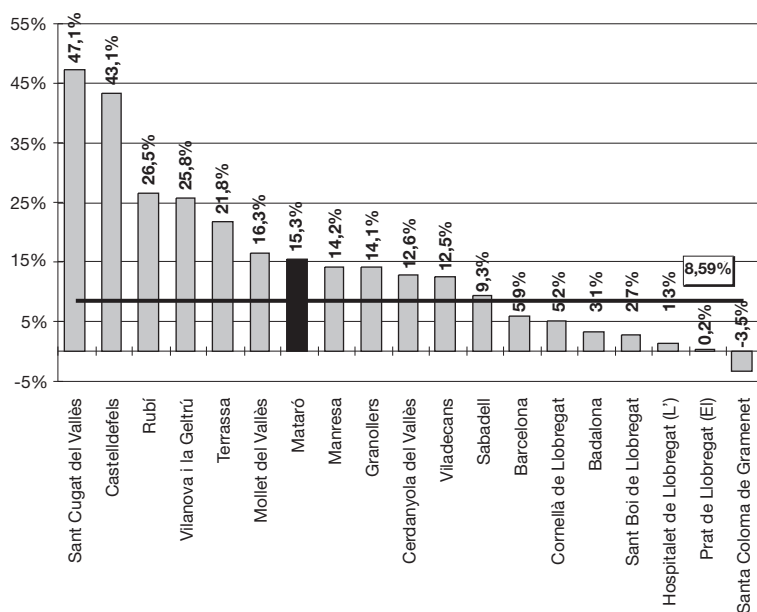
⁸ Articles publicats en publicacions científiques d'àmbit internacional en matèria de medicina per cada 10.000 habitants.

El 2007 ha estat un any de desacceleració econòmica en la majoria de països desenvolupats. Per al 2008, les previsions apunten cap a un reajustament a la baixa del ritme de creixement de les principals economies del món, i per extensió del conjunt de l'economia mundial. Així, el PIB de la zona euro creixerà un 2,1%, segons l'FMI, i un 1,9%, segons l'OCDE. Per als Estats Units, la previsió de creixement segons l'FMI és del 1,9%, i per l'OCDE, del 2%. L'inici d'aquesta desacceleració econòmica cal buscar-lo en la crisi de les subprime, que malgrat tractar-se d'un problema d'origen local –dels Estats Units– i d'àmbit sectorial –el mercat immobiliari–, acabarà afectant, en un context de globalització de l'economia, el conjunt de l'economia mundial. Un dels pocs països als quals no sembla afectar-li l'actual situació econòmica és a la Xina: durant el darrer trimestre del 2007, el seu PIB va créixer un 11,9%, malgrat els intents del govern xinès de moderar el seu ritme de creixement en un context de pressions inflacionistes. Quant a l'altra potència econòmica asiàtica, el Japó, el seu PIB va créixer un 1,8% interanual durant el darrer trimestre del 2007, per sobre del que s'esperava.

Els creixements d'Espanya i Catalunya per al conjunt del 2007 són prou favorables, i continuen sent notablement millors que els de la Unió Europea, tot i els primers símptomes clars de la crisi del mercat immobiliari. Els bancs i les caixes han endurit les condicions dels seus préstecs hipotecaris; si a més hi sumen els elevats preus que han assolit els habitatges a Espanya i Catalunya, i que els tipus d'interès hipotecaris estan pujant, tot plegat acaba confluint en una ràpida i forta desacceleració d'un dels principals motors econòmics dels darrers anys, el de la construcció.

Quant a Mataró, les dades de població disponibles segueixen mostrant el creixement demogràfic de la ciutat, per bé que en nivells de registre més moderats a causa del gruix de les renovacions en el padró d'habitants dels estrangers no comunitaris³. A finals del 2007, Mataró té registrats en el padró continu prop de 120.000 habitants, xifra que suposa un creixement del 0,3% respecte de les dades d'un any abans. Pel que fa als naixements, aquests van augmentar i van aconseguir superar els 1.500, fixant la taxa bruta de natalitat en el 12,7‰. També les defuncions van augmentar i la taxa bruta de mortalitat a Mataró va situar-se per sobre del 7‰. El resultat de la combinació d'aquestes dues components s'acaba traduïnt en un creixement natural de la població (naixements – defuncions), la component que explica dues terceres parts del creixement demogràfic de Mataró durant el 2007. La component migratòria ha contribuït amb un terç del creixement demogràfic de Mataró, malgrat la davallada en la taxa d'altres del 2007, ja que la reculada en la taxa de baixes ha estat molt més intensa.

GRÀFIC 10. Variació de població en els municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. 1998 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de dades de l'INE.

³ Segons el reglament de la Llei d'Estrangeria, els estrangers no comunitaris que portaven dos o més anys empadronats havien de renovar el seu empadronament abans del 22 de desembre del 2005. La no renovació suposa la baixa automàtica del padró d'habitants. Aquestes baixes, però, no van començar a comptabilitzar fins al mes de març del 2006.

En comparar el creixement demogràfic de Mataró amb els dinou municipis de la província de més de 50.000 habitants, Mataró ocupa la setena posició, amb un augment del 15,3% en nous anys, xifra que en termes anuals acumulats suposa un creixement de l'1,59%. Just per sobre de Mataró hi ha Mollet del Vallès (16,3%) i Terrassa (21,8%), mentre que Manresa (14,2%) i Granollers (14,1%) se situen per sota de Mataró. Els creixements més elevats els experimenten Sant Cugat (47,1%) i Castelldefels (43,1%), mentre que l'Hospitalet i Santa Coloma se situen a l'altra banda, amb un creixement nul per al primer, i un descens del 3,5% per al segon. **GRÀFIC 10.**

Si des de la vessant de l'oferta el sector de la construcció ha estat el dinamitzador de l'economia espanyola, des de la vessant de la demanda ho ha estat el consum per part de les llars. A nivell municipal no és possible avaluar directament el nivell i l'evolució del consum de les famílies, motiu pel qual es fan servir una sèrie d'indicadors que de manera indirecta permeten avaluar-ne la tendència. Un dels indicadors més importants és la matriculació de turismes, que en el conjunt del 2007 va arribar a les 3.547 unitats, xifra que suposa un descens del 12,3%, la qual cosa constata una davallada en el consum familiar de Mataró.

La matriculació de turismes, però, té altres implicacions relacionades amb la qualitat de vida d'una ciutat, ja que el trànsit de vehicles és el principal generador de contaminació atmosfèrica i acústica, a més dels accidents de trànsit que s'hi produeixen. La resta d'indicadors indirectes del consum –aigua, electricitat, gas i residus generats– tenen la mateixa doble lectura.

En l'apartat de l'habitatge, tot sembla indicar que ens trobem en un moment de canvi de cicle en el sector. Així, al 2007 els preus dels habitatges nous a Mataró han caigut un 4,5%, i se situen en els 4.199 euros/m². Quant als habitatges de segona mà, el preu per metre quadrat se situa en els 3.308 euros, amb un creixement al 2007 del 4,2%, molt inferior al registrat durant els tres anys anteriors. Els habitatges de lloguer són els que presenten un creixement més important –amb un encariment del 10,8% de la renda mensual de lloguer– i la mitjana se situa en 888 euros mensuals. L'encariment del preu del lloguer pot respondre a la manca d'habitatges dins d'aquest mercat, dèficit que pot agreujar-se atès que, en les actuals condicions, hi ha més població amb necessitat d'habitatge que ha descartat l'adquisició o compra d'un habitatge.

Les dades de construcció d'habitatges refermen la desacceleració que està vivint el sector. Així, al 2007 van començar a construir-se 707 habitatges, un 56% menys que els iniciats al 2006. Cal tenir present que al 2007 va entrar en vigor el Codi Tècnic de l'Edificació, fet que va suposar que els darrers mesos del 2006 fossin especialment actius pel que fa al visat d'obres noves, abans de l'entrada en vigor del Codi Tècnic. Una depuració d'aquest fenomen segurament donaria una variació del 2007 respecte del 2006 més suau. Un característica que no canvia en els habitatges nous de Mataró és l'alt percentatge d'habitatges plurifamiliars, que al 2007 ha estat del 95%. Uns altres indicadors de la desacceleració del sector són les llicències d'obra major i menor, que al 2007 s'han situat en 219 i 264, respectivament, la qual cosa suposa una davallada del 52% i del 21,4% per a cadascuna. Com ja esmentàvem en anteriors informes, la desacceleració del sector de la construcció està generant un important volum de desocupats, els quals habitualment es caracteritzen per tenir un baix nivell formatiu, fet que en dificulta la seva reinserció laboral.

Pel que fa a l'activitat empresarial, el nombre d'empreses ha crescut un 1% al 2007, i en acabar l'any n'hi havia 4.294. Entre els sectors que han contribuït al creixement empresarial cal destacar el comerç a l'engròs, l'hostaleria i el dedicat a altres activitats empresarials. Entre els sectors que han vist reduir el nombre d'empreses hi ha la indústria tèxtil i de la confecció, la construcció i el comerç al detall. Quant a les sol·licituds de llicències d'activitat, el creixement al 2007 ha estat del 13,2%, i se n'han registrat 841. Si es confirmen les previsions de refredament en el consum de les famílies, possiblement això acabarà revertint en un descens en les sol·licituds de llicències d'activitats.

Qui més ràpidament es veu afectat pels problemes de l'economia és el mercat de treball. Si bé les dades de finals del 2007 del mercat de treball són encara prou bones, sí que presenten una tendència

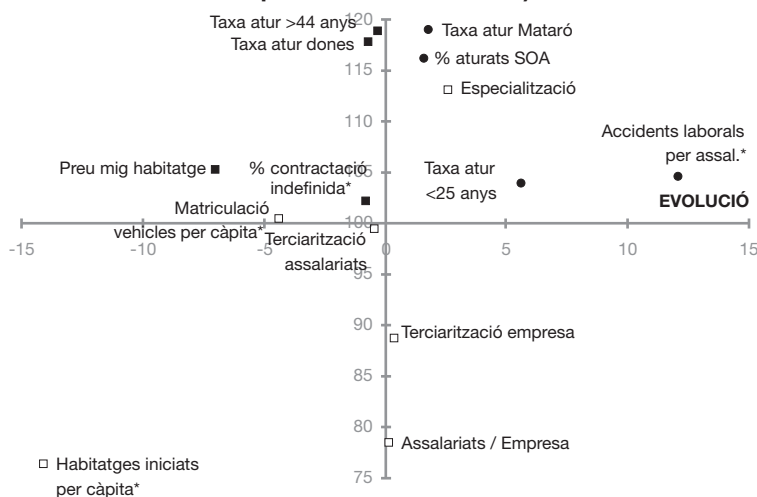
desfavorable que s'ha anat confirmant al llarg dels primers mesos del 2008. Així, el nombre d'assalariats va tancar el 2007 amb un creixement el 2,5%, una bona xifra, tot i que clarament inferior a la registrada al primer trimestre del 2007, quan va registrar-se un creixement del 4%. L'atur registrat va acabar el 2007 amb 6.133 mataronins i mataronines sense feina, un 1,8% més que els que hi havia un any abans. Les dades dels tres primers mesos del 2008 mostren com les xifres de desocupats registrats s'han accelerat en molt poc temps, i la taxa d'atur registrat s'ha situat per sobre del 10% als mesos de febrer i març. Tampoc les dades de sinistralitat laboral són bones, ja que al 2007 hi van haver 2.299 accidents, un 13,5% més que al 2006. L'índex de sinistralitat laboral va situar-se en 59,1 accidents per cada 1.000 assalariats, fet que representa un creixement del 8,4% en l'índex. Quant als treballadors afectats per expedients de regulació d'ocupació (ERO), han aconseguit una evolució positiva, ja que al 2007 se n'han vist afectats 93 treballadors, un 74% menys que al 2006.

La mobilitat, ja sigui amb transport privat o amb transport públic, urbà o interurbà, presenta augments en el nombre de desplaçaments. Sobre el major ús del vehicle privat, a partir de les últimes dades disponibles corresponents al 2007, s'observa un increment de la intensitat mitjana diària de la C-32 (4,4%). Quant al transport públic, l'autobús urbà frega els 5,3 milions de passatgers, un 2,6% més que fa un any. Durant el 2007, el major nombre de desplaçaments de persones ha suposat un augment del nombre d'accidents de trànsit amb víctimes, un 20,4% més, fet que situa el nombre d'accidents en 448. La ràtio d'accidents de trànsit del parc automobilístic de la ciutat al 2007 presenta un increment del 19,6%.

Quant a la recollida selectiva i els vectors mediambientals, gairebé tots els ítems que apareixen en la taula presenten una evolució favorable. La fracció orgànica és la que presenta la millor evolució interanual, amb un creixement del 180%, gràcies a la implantació de la recollida selectiva d'aquest tipus de fracció. En total, al 2007, van recollir-se més de 7.000 tones d'aquesta fracció, la qual cosa fa que se situï com el tipus de brossa que més es recull de manera selectiva. De paper, se n'han recollit més de 4.000 tones, amb un creixement del 17,3%. De vidre i d'envasos, se n'han recollit 1.765 i 1.343 tones, respectivament, amb uns increments del 29,3% i del 43,1% cadascun. Aquest augment de la recollida selectiva és un indicador de la major conscienciació ciutadana, com també ho reflecteix l'augment del 13,4% en l'entrada de vehicles a la deixalleria, arribant als 40.678 vehicles al 2007.

Pel que fa als altres dos indicadors amb una connotació clarament mediambiental, podem destacar l'evolució desfavorable del soroll a la xarxa viària de la ciutat, en augmentar lleugerament en 0,37 decibels, el que el situa en uns nivells considerablement elevats (68,67 dBA). La qualitat de les platges de Mataró ha aconseguit una puntuació de 4,92 (d'un barem que va de l'1 al 5), valor que se situa lleugerament per sobre de l'aconseguit al 2006.

GRÀFIC 11. Diagrama d'informació local a Mataró (Comparació amb la província de Barcelona)

NIVELL: 4t trim. 2007

EVOLUCIÓ: 4t trim. 2007 - 4t trim. 2006

* Acumulat darrers dotze mesos

- ▲ Indicador favorable (nivell i evolució favorable)
- Indicador desfavorable (nivell i evolució desfavorable)
- Indicador incert (evolució favorable i nivell desfavorable o a l'inrevés)
- Indicador no interpretat (no hi ha una interpretació clara sobre el nivell i l'evolució)

DIAGRAMA D'INFORMACIÓ LOCAL A MATARÓ (DILMA). Comparació amb la província de Barcelona

El DILMA mostra gràficament l'estat en què es troben diversos indicadors socioeconòmics de Mataró i com han evolucionat al llarg dels darrers dotze mesos en comparació amb la província de Barcelona⁴. **GRÀFIC 11.**

Els indicadors que apareixen en el DILMA del darrer trimestre del 2007 indiquen, en termes comparatius, una situació no gaire favorable. Així mateix, hi ha diversos indicadors rellevants que ajuden a comprendre millor la situació de l'economia (assalariats o empreses) que no apareixen en aquesta anàlisi.

La major part dels indicadors que apareixen en el DILMA estan relacionats amb el mercat de treball. Així, en l'àmbit laboral hi ha set indicadors, quatre dels quals es troben en una situació desfavorable: la taxa d'atur de la ciutat, la taxa d'atur dels menors de 25 anys, el percentatge d'aturats sense ocupació anterior (SOA) i el nombre d'accidents laborals per assalariat. Els altres tres indicadors es troben en una situació d'incertesa: la taxa d'atur dels majors de 44 anys, la taxa d'atur femenina i el percentatge de contractació indefinida. A més, es dona el cas que aquests tres indicadors es troben en aquesta situació perquè el seu nivell és superior al nivell de la província, malgrat que la seva evolució en el darrer any ha estat més favorable que no pas a la província.

Pel que fa als indicadors més relacionats amb l'estructura econòmico-sectorial, Mataró històricament sempre s'ha

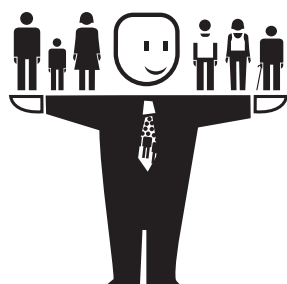
⁴ Cal recordar que el diagrama presenta, en l'eix vertical, l'estat o nivell de cada indicador en comparació amb la província i es poden adquirir, per a cada variable analitzada, valors superiors o inferiors a 100 segons, tant si es troba per sobre com per sota del nivell del conjunt provincial. A l'eix horitzontal es presenta l'evolució durant el darrer any de l'indicador, en què el valor crític és 0, i el valor de l'indicador és positiu o negatiu segons si l'evolució de la variable a Mataró ha estat superior o inferior a la de la província. A més, per a cada indicador s'intenta donar una valoració de la seva situació pel que fa al nivell i evolució mitjançant l'ús de diferents símbols.

caracteritzat per una elevada especialització⁵, com així ho demostra l'índex de Mataró que se situa per sobre del provincial. La indústria tèxtil i, especialment, la del gènere de punt han estat sempre associades a Mataró, però la darrera crisi ha relegat el sector a la quarta posició en nombre de treballadors, quan només fa tres o quatre anys ocupava la primera posició. Malgrat la pèrdua de pes del tèxtil, Mataró continua sent una ciutat amb un grau d'especialització important en aquest sector. L'altre indicador d'aquest apartat és el de la terciarització, que si bé mostra a Mataró un augment inferior al de la província en el cas dels assalariats, aquest se situa molt a prop del dels nivells provincials. Més lluny del nivell provincial queda situada la terciarització de les empreses mataronines, si bé en aquest cas ha aconseguit un creixement més important que en el conjunt de la província de Barcelona. Finalment, el darrer indicador d'aquest apartat és la grandària de les empreses de Mataró, que en el gràfic mostra com és sensiblement inferior a la mitjana de Barcelona, i que en el global del 2007 ha evolucionat al mateix ritme que a la província.

Pel que fa al consum privat, l'únic indicador present en el DILMA és el de la matriculació de vehicles per càpita. El valor de Mataró per a aquest indicador se situa en el nivell que marca la província, si bé el descens registrat durant el 2007 és superior. El decrement d'aquest indicador s'ha produït principalment gràcies al descens en la matriculació de vehicles turismes, que s'ha reduït un 12,3%.

Quant a l'habitatge, l'indicador d'intensitat constructora d'habitatges a Mataró ha reulat considerablement durant el darrer any, ja que la reducció de la intensitat constructora a Mataró ha estat molt més acusada que no pas a la província. Aquest retrocés ha acabat per situar l'indicador per sota del llindar que marca la província de Barcelona. Respecte del preu del metre quadrat de l'habitatge nou a Mataró, les dades de la Secretaria d'Habitatge situen el preu mitjà de Mataró (4.199 euros/m²) per sobre del nivell del conjunt de la província (3.985 euros/m²), tot i que mentre a Mataró el preu s'ha reduït al llarg del darrer any (-4,5%), a la província ha continuat creixent (2,5%).

⁵ Proporció d'assalariats que concentren els 5 primers subsectors (CCAE-93 a 2 dígit).

Població

Els marroquins és el grup de població estrangera més nombrosa a Mataró, amb uns trets d'estructura per edat i unes pautes de fecunditat diferents de la resta de mataronins de nacionalitat espanyola.

Caracterització demogràfica i socioeconòmica de la població del Marroc. Factors que impulsen a la migració

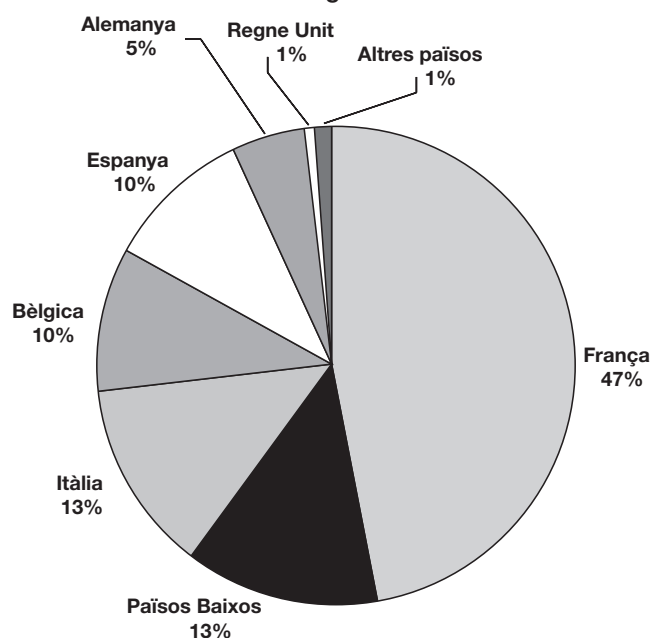
Introducció

L'objectiu de les pàgines que vénen a continuació és caracteritzar de manera sintètica la realitat sociodemogràfica de la població de nacionalitat marroquina resident a Mataró i comparar-la amb la de la població de nacionalitat espanyola i amb la de la població del Marroc. Aquest apartat s'emmarca dins del projecte més ampli d'anar caracteritzant en l'apartat de població els trets de les principals poblacions estrangeres residents al municipi, projecte que es va iniciar al número 20 de l'Informe de Conjuntura amb Gàmbia, Senegal i Mali.

Malgrat ésser tant propers geogràficament i una part del Marroc haver estat sota el control colonial espanyol, no trobem una presència significativa de població marroquina a Espanya pràcticament fins al segon terç del segle XX. I això, malgrat el fet que anualment, i des dels anys seixanta, molt immigrants marroquins travessaven el país en els seus viatges de retorn vacacional al Marroc des dels països europeus en els quals resideixen. Hauran de confluïr com a mínim tres factors perquè la població marroquí comenci a veure Espanya i Catalunya com a punts d'atracció.

El primer factor ha estat el progressiu enduriment de la legislació immigratòria de molts països europeus i, en particular, dels principals receptors de població marroquina durant els anys 50, 60 i 70: França, Holanda i Bèlgica⁶, que comporta dur a terme estratègies migratòries alternatives a través del reagrupament familiar i l'emigració clandestina. El segon factor, paral·lel en l'etapa més recent, és la consecució de majors nivells de creixement econòmic per part de l'Estat espanyol, amb un model econòmic centrat en la construcció residencial i els serveis, el qual ha intensificat les seves demandes de mà d'obra a partir de la meitat de la dècada dels 90. Aquests dos factors han incidit de manera determinant en la caracterització de l'evolució de la població immigrada marroquina. **GRÀFIC 12.**

GRÀFIC 12. Percentatge de població marroquina que resideix a l'estranger. 2004

Font: elaboració a partir de dades de Haut-Comissariat au Plan du Maroc (HCP).

En una primera etapa que s'inicia amb la transició espanyola, s'observa un progressiu augment en l'entrada de població immigrada marroquina a Espanya i el seu assentament a Catalunya. En bona part, es tracta d'homes sols que, abans de demanar el reagrupament familiar, tenen l'esperança de fer el salt cap a algun dels països europeus abans esmentats; les dificultats per fer-ho fan que amb el temps comencin a veure la seva estada a Catalunya com a quelcom permanent. El segon període comença a meitats dels 90, període en què el ritme d'entrada va intensificant-se progressivament, particularment a partir del 2000 i fins al 2005⁷. D'aquest darrer període data el gruix principal de la població marroquina assentada al país. En tots els processos de

⁶ El 85% dels dos milions sis-cents mil marroquins que resideixen a l'estranger viuen en algun país de la Unió Europea, el 9% en algun dels països àrabs i el 6% restant, als EUA. Al 1984, el nombre total de marroquins residents a l'estranger era d'1,1 milions. Font: dades de 2004 Haut-Comissariat au Plan du Maroc (HCP).

⁷ Recordem que Espanya tenia saldo negatiu amb l'exterior fins al 1999. Per tant, hi havia més població emigrada a l'estranger que immigrada.

regularització de població estrangera que han tingut lloc des de la dècada dels 90, el col·lectiu marroquí ha estat sempre un dels més nombrosos⁸.

TAULA 4. Població legal del Regne de Marroc segons àmbit de residència*

Anys	Urbà		Rural		Total	
	Població	%	Població	%	Població	TCAA**
1960	3.389.613	29,15	8.236.857	70,85	11.626.470	
1971	5.409.725	35,18	9.969.534	64,82	15.379.259	2,58
1982	8.730.399	42,76	11.689.156	57,24	20.419.555	2,61
1994	13.407.835	51,42	12.665.882	48,58	26.073.717	2,06
2004	16.463.634	55,08	13.428.074	44,92	29.891.708	1,38

* La població real del Marroc al 2005 és aproximadament de 31,5 milions d'habitants.

** Taxa de creixement anual acumulatiu

Font: elaboració pròpia a partir de dades del "Recensement Général de la Population et de l'Habitat".

El tercer factor, ja no tan sols determinant per a la migració cap a Espanya i Catalunya, sinó en l'arrel del corrent migratori intern i cap a Europa, és l'elevat creixement demogràfic viscut pel Marroc, que pel fet de no tenir una translació paral·lela en termes del mercat laboral ha suposat increments dels nivells d'atur i la reducció de perspectives vitals de les generacions més joves⁹. Mentre entre el 1900 i el 1950 la població passava de 5 a 9 milions d'habitants, del 1950 –el Marroc s'independitza al 1956– al 2004 el país guanya 20.000.000 d'habitants, triplicant la seva població. En l'actualitat, el creixement de la població s'ha moderat passant d'una mitjana de creixement anual del 2,2% en el període 1960-2004 a l'actual 1,38% (2,07% a les àrees urbanes i 0,59% a les rurals).

Aquest esclat demogràfic ha anat acompanyat paral·lelament d'un fort procés d'urbanització on els intensos corrents migratoris del camp cap a les ciutats ha capgirat la realitat social del país, ja que mentre al 1960 el 71% de la població residia al camp, al 2004 aquest percentatge s'ha reduït fins al 45%¹⁰. Un procés que no té només un impacte quantitatiu, sinó que implica transformacions en altres àmbits com els de l'estructura familiar, la xarxa de parentiu i solidaritat, els valors, les relacions entre gèneres, etc.

TAULA 5. Comparativa de l'evolució de l'estructura per grans grups d'edat d'Espanya i Marroc*

	1960		2004		Variació (p.p.)	
	Espanya	Marroc	Espanya	Marroc	Espanya	Marroc
< 15 anys	27%	44%	14%	31%	-13	-13
15-59 anys	60%	49%	64%	61%	4	12
>60 anys	12%	7%	21%	8%	9	1

* Percentatges arrodonits.

Font: INE i HCP.

⁸ No obstant això, especialistes en la migració marroquina com ara Bernabé López García o Fernando Bravo López han denunciat com en els darrers processos de regularització s'ha primat la residència i l'assentament de determinats col·lectius llatinoamericans i europeus per sobre dels africans, malgrat la seva presència històrica i les motivacions de migrar, fet que ha tingut com a resultat la pèrdua de pes d'aquests col·lectius sobre el conjunt de la població estrangera. Font: "Atlas de la inmigración marroquí en España, 2004".

⁹ Mokhtar el Harras assenyala que la multiplicació dels joves en atur representa una pressió preocupant en el medi rural, tant pel que fa als recursos agrícoles disponibles i sobre els modestos pressupostos familiars. El fet que aquests joves no disposin de recursos econòmics propis i resideixin després del matrimoni a la llar familiar contribueix a accentuar els fenòmens de pobresa. A la ciutat, un cop immigrants, el fracàs escolar d'una part important dels joves provinents del medi rural els deixa suspesos entre dos móns: el de l'agricultura i el del treball assalariat al medi urbà. L'atur d'aquests joves amb aspiracions particularment elevades resulta força problemàtic. Pensem en el paper que juguen les paraboliques en afectar profundament les representacions i actituds dels joves. Font: "Atlas de la inmigración marroquina en España, 2004".

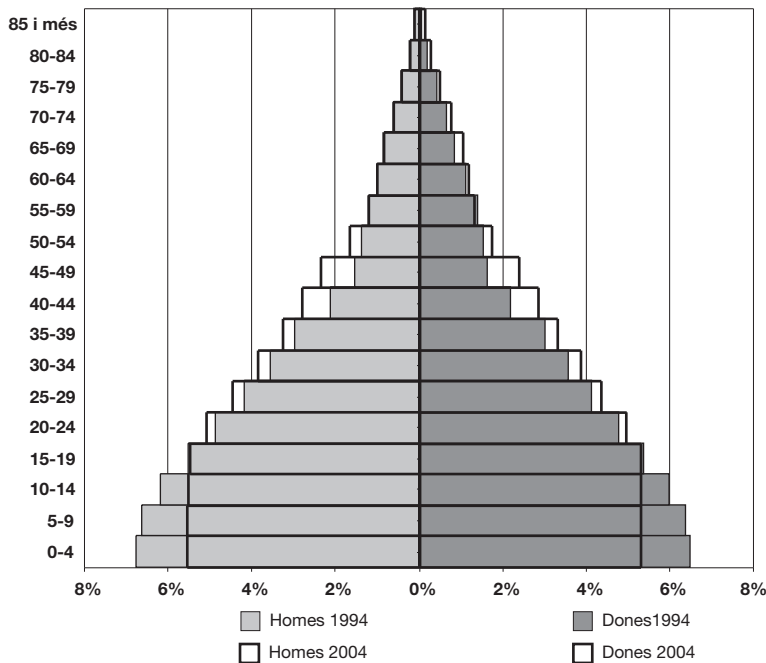
¹⁰ Aquest fet és important no tan sols en clau interna, sinó a l'hora de caracteritzar els fluxos migratoris cap a l'estranger, ja que diversifica els perfils de les persones que immigren, així com les expectatives que es volen assolir. Així, en un recent treball, Mariona Vivan Mompel mostra la necessitat de tenir en compte l'heterogeneïtat interna de la població immigrada del nord del Marroc resident a Mataró, el paper distintiu que tenen variables com l'àmbit urbà o rural, el nivell d'instrucció, el gènere. Així, s'apunta que al costat de la categoria dominant en termes quantitius d'immigrant provinent del medi rural (immigrant tradicional), n'està emergint una de nova, encara minsa en termes quantitius, que qualifica de neo-migrants (migració marroquina urbana i alfabetitzada) que manté relacions diferents de proximitat i conflicte amb la població autòctona i també amb la tipologia dominant de migrant tradicional marroquí.

En l'actualitat, l'estructura per edat i sexe del Marroc és molt jove, tot i que aquesta s'ha envellit relativament respecte de la que tenia al 1960. Al 2004, el 31% de la població del Marroc té menys de 15 anys, un 61% té entre 15 i 59 anys, i el 8% restant té més de 60 anys. Cal destacar les semblances que aquesta estructura té amb la de l'Espanya dels anys 60, moment en què s'intensifica l'emigració des de diferents punts de l'Estat cap a Catalunya, Madrid i Euskadi. Fem aquest símil perquè ara al Marroc, com aleshores, el que s'hi troba són amplis grups de població en edats joves i de plena activitat a la recerca d'oportunitats d'ocupació. En el moment en què a l'Estat espanyol s'ha fet més intensa la demanda de mà d'obra, la reorientació del corrent migratori internacional no s'ha fet esperar.

GRÀFIC 13.

A més, en el cas del Marroc hi ha dos elements particulars que ens ajuden a perfilar millor la complicada situació social en què es troben els joves i que els empeny a immigrar. El primer és l'elevat percentatge de solters entre la població de 15 i més anys (40%), amb les implicacions que això té en una societat en la qual el matrimoni i el matrimoni a curtes edats continua, almenys en l'imaginari, essent un element important del cicle vital i de l'estatus de la persona. Si ho comparem amb Espanya o Catalunya, observem que l'increment de persones solteres ha estat molt més moderat i és significativament inferior al del Marroc. Per trams d'edats, el percentatge de solters/es de 25-29 anys també és inferior al del Marroc.

GRÀFIC 13. Estructura per edat i sexe de la població del Marroc. 1994-2004

Font: US Census, International Data Base.

Hi ha una altra dada complementària a aquesta que és la de l'increment de l'edat del primer matrimoni, que ha passat d'una mitjana de 17,5 anys entre les dones i 24 anys entre els homes als anys 60 als 26,3 entre les dones i 31,2 entre els homes al 2004¹¹. Entre els factors que s'apunten per explicar aquesta evolució hi ha: l'allargament de l'escolarització i, en particular, la de les dones, l'augment de l'activitat femenina, malgrat continuar en valors extremadament baixos¹² i (aquí tornen a aparèixer els factors abans esmentats) l'enduriment de les condicions socioeconòmiques en termes d'atur i dificultats d'accés a l'habitatge.

TAULA 6. Comparativa de l'evolució del percentatge de persones solteres

	Marroc		Espanya		Catalunya	
	1971	2004	1970	2001	1986	2001
> 15 anys	25,0%	40,0%	30,6%	33,9%	27,6%	32,2%
20-24 anys	60,0%	90,0%	79,5%	93,9%	78,2%	94,0%
25-29 anys	20,0%	75,0%	36,3%	71,3%	33,8%	68,6%

Font: RGPH, HCP; INE Censos 1970 i 2001; Idescat Padró 1986.

El segon element, particularment accentuat al Marroc, és el de la relació negativa existent entre la proporció de persones desocupades i la proporció de la força de treball per nivell d'instrucció. Al 2005, les possibilitats d'estar a l'atur d'una persona amb títol d'educació universitària era el doble de les que tenia una persona amb educació

primària. Això genera, en especial a les ciutats, que hi hagi molts joves universitaris a l'atur, amb moltes dificultats d'inserció al mercat laboral, amb elevades expectatives que no poden cobrir les seves famílies que en molts casos han fet un gran esforç per incrementar el seu nivell d'instrucció¹³. **GRÀFICS 14 I 15.**

Bona part dels canvis descrits fins al moment i, en particular, la reducció en la intensitat del ritme de creixement de la població marroquina, s'inscriuen dins del procés de transició demogràfica que ha tingut lloc al país i que ha suposat passar d'un règim demogràfic definit per nivells elevats de mortalitat i fecunditat a un altre que, per contra, suposa una caiguda de les taxes de fecunditat i mortalitat. Transició demogràfica que depèn de factors sociodemogràfics com ara la millora de les condicions sanitàries, l'extensió dels mètodes contraceptius, l'augment de la renda, particularment a les ciutats, la urbanització, els canvis lents però efectius en l'estatus de la dona i els nens, i l'elevació dels nivells d'instrucció, en particular, de les dones. Quelcom que s'ha produït a diferent ritme en el medi urbà i en el rural.

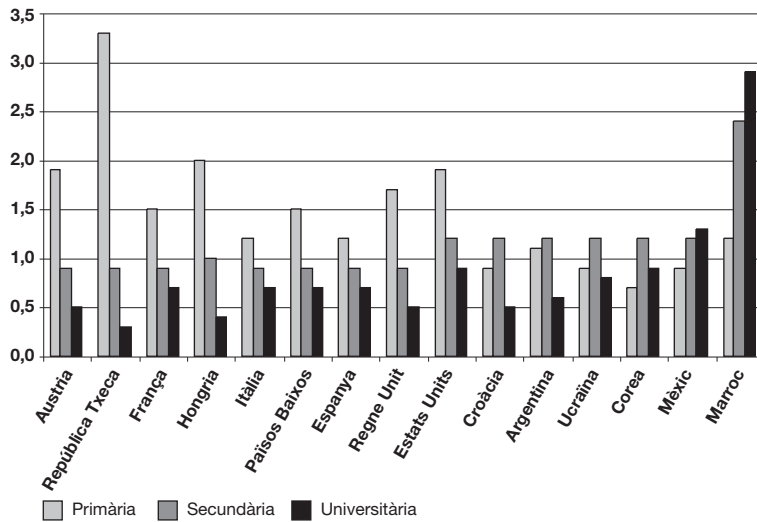
El descens de l'índex sintètic de fecunditat (ISF) és un dels indicadors més clars d'aquest procés. Als anys 60, l'índex se situava en 7,7 fills per dona, mentre que al 2004 només era de 2,5 fills per dona (3 al medi rural i 2,4 a l'urbà). Les dificultats econòmiques, l'endarreriment del matrimoni i l'extensió de l'ús de mètodes contraceptius, entre altres factors, donen compte d'aquesta evolució. **GRÀFIC 16.**

¹¹ A Espanya, al 2005, aquests valors se situen en 31,86 anys els homes i 29,54 anys les dones (Font: INE).

¹² Les taxes d'activitat al 2004 són del 55% en el cas dels homes, del 18% en el de les dones i 36% la total. Les taxes mostren que les dificultats d'inserció laboral desanimen el conjunt de la població. Només cal tenir en compte que les taxes d'activitat dels homes immigrants marroquins a Espanya se situen per sobre del 80% i les del conjunt de la població marroquina, del 70%.

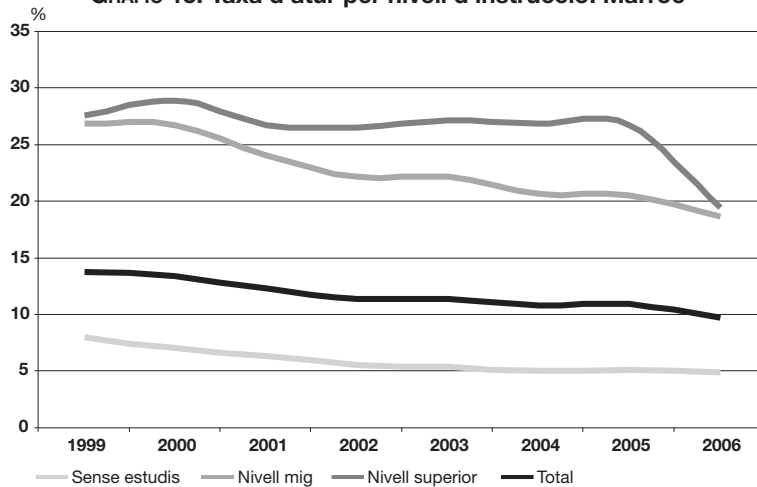
¹³ En menor mesura, però en un context d'economia desenvolupada, les dades d'Espanya no són massa encoratjadores pel que fa al discurs "meritocràtic", d'igual manera que passaria amb Itàlia. El pes de determinats sectors en l'estructura productiva i les polítiques de gestió de la mà d'obra dutes a terme per part de les empreses, en bona part, poden explicar les diferències amb altres països del nostre entorn.

GRÀFIC 14. Relació entre la proporció de persones aturades i la proporció de la força de treball per nivell d'instrucció. 2005

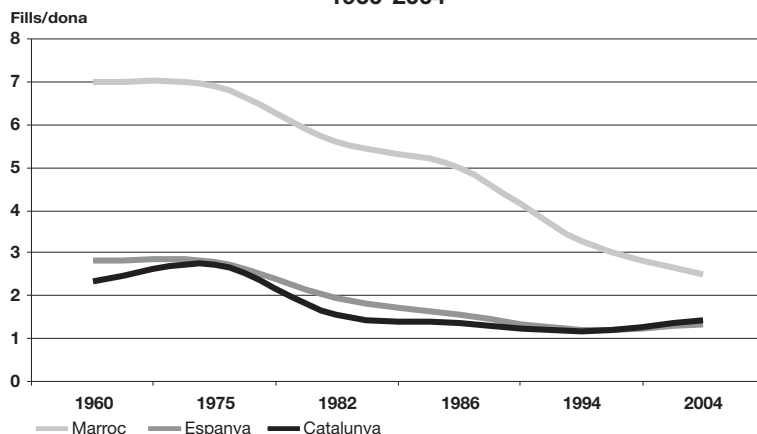
Font: elaboració a partir d'OIT "Key Indicators of the Labour Market". 5th. Edition.

GRÀFIC 15. Taxa d'atur per nivell d'instrucció. Marroc

Font: Enquête nationale sur l'emploi.

GRÀFIC 16. Evolució de l'ISF de Marroc, Espanya i Catalunya. 1960-2004

Font: elaboració a partir de dades RGPH, HCP, INE i Idescat i US Census, International Data Base.

No són comparables l'evolució de l'ISF del Marroc i els d'Espanya i Catalunya perquè a l'Estat espanyol i a Catalunya la transició demogràfica ja va començar a donar-se a inicis del segle XX, assolint-se els nivells més baixos a mitjans dels anys 50. D'aleshores ençà, hi haurà un repunt que coincideix amb els del "baby boom" per tornar a caure des del 1977 i no recuperar-se fins a dates recents.

L'altre aspecte rellevant d'aquesta transició demogràfica del Marroc és la caiguda de la mortalitat que es reflexa en l'augment de l'esperança de vida, que ha passat dels 47 anys al 1960 als 71 anys al 2004 (72,5 les dones i 68,5 els homes); per tant, es tracta d'un creixement de 25 anys en un període de 50 anys¹⁴. Tanmateix, aquest augment amaga altres aspectes menys favorables i que ens indiquen deficiències en l'extensió de la cobertura mèdica i la pervivència de desigualtats socials, territorials i de gènere. Així, es pot constatar una sobremortalitat infantil i materna, malgrat els avenços fets durant els darrers trenta anys. La mortalitat infantil al Marroc al 2004 se situa en 47,9 morts per cada 1.000 nascuts vius (57,6% al medi rural i 38,6% a la ciutat) i la materna és de 227 defuncions per cada 100.000 naixements, amb un llindar inferior que es mou sobre les 120 i un superior sobre les 310. Una dada que il·lustra la precària situació del sistema sanitari és que només un 40% de les dones de les zones rurals compten amb assistència sanitària durant el part¹⁵. **TAULA 7.**

A aquesta inquietant dada, cal afegir-ne d'altres que completen la descripció socioeconòmica i demogràfica del Marroc i mostren les desigualtats que, en un context de precarietat, existeixen entre

¹⁴ De mitjana, els habitants de les ciutats viuen 6 anys més que la població del medi rural i hi ha dues vegades més infants que moren abans de complir el primer any al camp que a la ciutat (Font: HCP).

¹⁵ A més de fer-ho amb l'àmbit territorial, la sobremortalitat infantil i materna manté una forta correlació amb la pobresa rural i urbana, la població analfabeta i amb baixos nivells d'instrucció.

TAULA 7. Taxes (‰) de mortalitat general i infantil (*)

	Marroc	Espanya	Catalunya
Taxa bruta de mortalitat	5,7	8,93	8,89
Mortalitat infantil	40	3,78	2,87
Mortalitat neonatal	27	2,8	1,94
Mortalitat postneonatal	14	1,4	0,93

(*) Marroc (2004); Espanya i Catalunya (2005).

Font: RGPH.

homes i dones. Desigualtats que es manifesten en la distribució de la població analfabeta: la taxa d'analfabetisme femenina al 2004 és del 54,7% i la dels homes, del 30,8%. La taxa per a les dones de més de 35 anys se situa per sobre del 70% i a les zones rural la proporció de dones analfabetes se situa en el 74,5% i és superior al 80% en el cas de les dones de més de 25 anys. **TAULA 8.**

TAULA 8. Taxes (‰) d'analfabetisme de la població de 10 anys i més per sexe. Marroc

	Homes	Dones	Total
1982	51	78	65
1994	41	67	55
2004	30,8	54,7	43

Font: RGPH.

En el cas del mercat laboral, la taxa d'ocupació dels homes és del 60,5% de la població de 16 i més anys, i la de les dones s'aproxima al 20%. Es manté una clara segregació ocupacional horitzontal i vertical: mentre que la majoria dels homes ocupats declaren tenir una ocupació remunerada (93,4% a la ciutat i 60,7% a les àrees rurals), en el cas de les dones que treballen en el medi rural aquest percentatge no arriba al 15%. L'Enquesta nacional sobre l'ocupació del 2004 estima que l'atur femení representa el 29% del 1.193.000 d'aturats total i que la mitjana de durada a l'atur de les dones depassa en set mesos i mig la dels homes, quan aquest temps mitjà dels homes ja és extremadament elevat (37,1 mesos per als homes i 44,5 mesos per a les dones). La participació en l'ocupació informal no agrícola s'estima del 41% en el cas dels homes i del 23,2% en el de les dones. **TAULA 9.**

Per últim, cal destacar com l'informe sobre el desenvolupament humà del Marroc assenyala que, si bé la taxa de pobresa relativa s'ha anat reduint i se situa al voltant del 14,2% al 2004 per al conjunt del país¹⁶, el creixement demogràfic fa que en termes absoluts el nombre de persones pràcticament no hagi variat i se situï entorn dels 5.000.000 d'habitants, dels quals tres quartes part viuen al camp. Així mateix, la taxa de vulnerabilitat¹⁷ abasta encara a pràcticament el 40% de la població. **TAULES 10 i 11.**

TAULA 9. Taxa (%) anual d'atur segons sexe. Marroc

	Homes	Dones	Total
1999	14,1	13,2	13,8
2000	13,6	12,8	13,4
2001	12,3	12,2	12,3
2002	11,1	12,1	11,3
2003	11,1	12,2	11,4
2004	10,6	11,3	10,8
2005	10,8	11,5	11,0
2006	9,7	9,7	9,7

Font: Enquête nationale sur l'emploi.

TAULA 10. Taxa (%) mitjana de pobresa relativa. Marroc

	Urbà	Rural	Total
1984-85	13,3	26,8	21,0
1990-91	7,6	18,0	13,1
1998-99	9,5	24,1	16,2
2000-01	7,6	25,1	15,3

TAULA 11. Taxa (%) mitjana de vulnerabilitat per àmbit. Marroc

	Urbà	Rural	Total
1984-85	17,6	29,2	24,1
1990-91	11,7	30,8	21,9
1998-99	20,2	28,1	23,9
2000-01	16,6	30,5	22,8

Font: Enquête nationale sur la consommation et les dépenses des ménages.

Un aspecte central en l'anàlisi de la pobresa és l'estreta relació existent entre la manca de desenvolupament i la sobreexplotació dels ecosistemes, ja que la població rural, sovint mancada d'infraestructures bàsiques, amb baixos nivells de vida i més exposada als canvis dels temps, depenen per a la seva existència quotidiana dels recursos naturals que els envolten. La conjunció d'aquesta situació precària amb la variabilitat de les condicions climàtiques han portat a una situació de desequilibri i degradació dels ecosistemes, pressionats fins a nivells de degradació irreversibles. La pressió excessiva sobre els recursos naturals més enllà de la seva capacitat de renovació ha incapacitat o reduït de manera dràstica la seva capacitat productiva, fet que agreuja encara més la situació de pobresa. Entre els problemes descrits en l'informe de desenvolupament

¹⁶ A les zones rurals és molt més elevada i s'estima que és del 22%.

¹⁷ És la proporció d'individus que tenen fins a una renda mitjana anual per càpita 1,5 vegades per sobre del llindar de pobresa relativa.

humà del Marroc hi ha la sobreexplotació dels recursos hídrics i la seva contaminació, l'erosió i la pèrdua de sòl cultivable, la tala indiscriminada de boscos, la sobreexplotació de les pastures i la urbanització de terrers d'alt potencial agrícola. Problemes que sovint generen conflictes i catàstrofes no només naturals, sinó també humanes. El resultat d'aquesta espiral de degradació mediambiental i pobresa en el medi rural és la intensificació de l'èxode cap a les ciutats, on, alhora, augmenta la pressió social i s'alimenta el creixement de la pobresa urbana i periurbana. **TAULA 12.**

Les dificultats per resoldre a mig termini aquesta conflictiva situació social, econòmica i ambiental, més encara en l'actual marc polític i institucional del Marroc, fa previsible que en el futur immediat es mantinguin els corrents migratoris cap a l'exterior i els factors que impulsen a migrar, com a reflex dels dèficits de desenvolupament del país.

La població marroquina resident a Mataró

Evolució de la població marroquí

Un cop hem fet aquesta breu i necessàriament incompleta introducció a la situació demogràfica i socioeconòmica del Marroc, passarem a continuació a fer una descripció dels trets principals de la població

de nacionalitat marroquí resident a Mataró, comparant els seus trets principals amb els de la població de nacionalitat espanyola i, en alguns casos, amb els de la població del seu país.

La població marroquina és, amb diferència, la nacionalitat més nombrosa entre els habitants de Mataró de nacionalitat estrangera. Amb un total de 7.160 habitants l'1 de gener de 2008, representa el 6% de la població total i el 38,3% sobre l'estrangera. Mentre que el primer percentatge ha seguit una lenta tendència a l'alça, el segon mostra el canvi d'escenari de la immigració internacional en el primer quinquenni del segle XXI, que ha tingut com a resultat una major diversificació dels seus orígens. Així, si al 2001 els residents marroquins representaven la meitat de la població estrangera, set anys després han reduït el seu pes en 12,4 punts percentuals. **TAULA 13.**

TAULA 12. Comparativa dels indicadors de l'índex de desenvolupament humà

	Població (2007) ⁽¹⁾	Índex desenv. humà (2003) ⁽²⁾	Rànquing IDH (2003) ⁽³⁾	PIB real per habitant (PPA) ⁽⁴⁾	Esperança de vida (2005) ⁽⁵⁾	Índex sintètic de fecunditat 2000-2005 ⁽⁶⁾	Despesa pública en educació respecte al PIB (2004) ⁽⁷⁾
Marroc	30.841.000	0,642	126	4.555	70,4	2,5	6,7
Catalunya	7.210.508	0,945	18	32.454	80,6	1,4	3,3
Mataró	119.035	---	---	---	81,3	1,4	---
Espanya	45.200.737	0,949	13	27.169	80,5	1,3	4,3

(1) Marroc (HCP). Espanya, Catalunya i Mataró (INE).

(2) Marroc, Espanya. Informe sobre el Desenvolupament Humà 2007-2008. Catalunya (Idescat).

(3) Rànquing constituït per 177 països ordenats pel seu IDH.

(4) PIB real per habitant (PPA en USD 2005). Avalua la producció dels diferents països fent servir per a tots un mateix conjunt de preus mitjans mundials (paritat de poder adquisitiu). (IDH 2007-2008 i Idescat).

(5) Marroc i Espanya (Informe sobre el Desenvolupament Humà 2007-2008), Catalunya (Idescat), Mataró (Esperança de vida 2002-2006).

(6) ISF Marroc i Espanya (Informe sobre el Desenvolupament Humà 2007-2008); Catalunya (Idescat); Mataró (ISF 2001-2005).

(7) Marroc i Espanya mitjana 2002-2005 (Informe sobre el de Desenvolupament Humà 2007-2008); Catalunya (2004) (Idescat).

TAULA 13. Evolució de la població marroquina empadronada a Mataró (2001-2008)*

	Marroc			Estrangera				Total			
	Nombre	Variació absoluta	Variació relativa (%)	Nombre	Variació absoluta	Variació relativa (%)	% Marroc/ estrangera	Nombre	Variació absoluta	Variació relativa (%)	% Marroc/ total
2001	3.224	--	--	6.363	--	--	50,7	106.358	--	--	3,0
2002	3.850	626	19,4	7.592	1.229	19,3	50,7	109.376	3.018	2,8	3,5
2003	4.692	842	21,9	9.974	2.382	31,4	47,0	112.179	2.803	2,6	4,2
2004	5.554	862	18,4	12.360	2.386	23,9	44,9	114.606	2.427	2,2	4,8
2005	6.180	626	11,3	14.575	2.215	17,9	42,4	116.764	2.158	1,9	5,3
2006	6.968	788	12,8	17.098	2.523	17,3	40,8	118.891	2.127	1,8	5,9
2007	7.025	57	0,8	17.821	723	4,2	39,4	119.441	550	0,5	5,9
2008	7.160	135	1,9	18.680	859	4,8	38,3	119.858	417	0,3	6,0

Font: totes les dades són del padró continu d'habitants (Estudi de la població de Mataró) tret de la del 2001 que és del Cens de població i habitatge (INE).

Pel que fa al seu ritme de creixement en el període esmentat, pot observar-se que ha estat molt superior al de la població total; així, la taxa de creixement anual acumulada per al conjunt del període 2001-2007 ha estat del 10,49% per a la població marroquina i de l'1,50% per a la població total; en canvi, se situa per sota de la taxa de creixement del conjunt de població estrangera, en el 14,41%. Com pot veure's en la **TAULA 13**, el 2007 i el 2008 han estat anys en què, al menor ritme d'arribada de la població marroquina (recordem que ha estat menys beneficiada pels darrers processos de regularització), s'hi han afegit les correccions administratives de la població amb un impacte significatiu sobre el total d'efectius estrangers residents a la ciutat¹⁸.

La distribució per àmbits territorials mostra com entre totes les nacionalitats del Magrib, la dels marroquins és amb diferència la més nombrosa en tots els àmbits territorials considerats. A Catalunya, a 1 de gener del 2007, hi residien una tercera part dels marroquins residents a Espanya, i dintre de Catalunya, a la província de Barcelona, el 61,2%. La població marroquina resident a Mataró representa el 6,1% del total de la província. **TAULA 14**.

La distribució de la població marroquina per any d'arribada a la ciutat indica una intensificació del ritme d'arribada a partir de finals de la dècada dels 90 i, en particular, en el primer quinquenni del 2000. En aquest sentit, un 49,53% hi resideix des de fa cinc o menys anys i un 26,47% hi va arribar entre el 1997 i el 2002. Per tant,

TAULA 14. Residents Marroc, Algèria, Mauritània, Tunísia i resta africans per àmbit territorial

	Valors absoluts				Percentatges		
	Espanya (1)	Catalunya (2)	Província de Barcelona (3)	Mataró (4)	(2)/(1)	(3)/(2)	(4)/(3)
Marroc	582.923	191.652	117.224	7.160	32,9	61,2	6,1
Algèria	45.813	7.202	3.088	84	15,7	42,9	2,7
Mauritània	9.271	2.097	1.292	13	22,6	61,6	1,0
Tunísia	1.544	449	291	3	29,1	64,8	1,0
Resta Àfrica	167.244	51.616	28.231	3.483	30,9	54,7	12,3

TAULA 15. Distribució de la població marroquina per any d'arribada a Mataró. 1 de gener de 2008

	Homes	Dones	Total	%
Nascuts a Mataró	601	602	1.203	16,80
2007-2003	2.103	1.443	3.546	49,53
2002-1997	1.113	782	1.895	26,47
1996-1987	231	226	457	6,38
1986-1977	34	20	54	0,75
1976-1967	5	0	5	0,07
Total	4.087	3.073	7.160	100

Font: totes les dades fan referència al padró continu del 2007 (INE), a excepció de les de Mataró, que estan extretes de l'Estudi de la Població de 2008.

més de tres quartes parts de la població marroquina ha arribat a Mataró en els darrers 11 anys. A més dels nousvinguts, cal afegir-hi els nascuts ja a la ciutat, que representen el 16,80% sobre el total de la població marroquina. **TAULA 15**.

Un aspecte destacable quan s'analitza la procedència de les altes marroquines és que si bé l'estranger és l'origen principal, no són petits el registres dels que provenen d'altres municipis de l'Estat i, més en concret, de Catalunya. Així, un 39,3% de les altes dels darrers cinc anys provenien de l'estranger; un 29,1%, d'Espanya, i un 22,6%, de Catalunya. Aquests percentatges tenen una estreta relació amb la presència de la població marroquina per àmbits abans comentada. **TAULA 16**.

TAULA 16. Porcedència de les altes de la població marroquina resident a Mataró. 01/01/2003 i 31/12/2007

Procedència	Nombre	%
Estranger	3.183	39,3
Espanya	2.360	29,1
Catalunya	1.834	22,6
Maresme	732	9,0
Total	8.109	100

Font: elaboració pròpia a partir de dades del padró continu 1 de gener de 2008.

Estructura per edat i sexe de la població marroquí

La població marroquí resident a Mataró és una població jove i en plena activitat. Els menors de 15 anys representen el 27,05% de la població, mentre que els majors de 65 només l'1,38%. El col·lectiu més nombrós se situa entre els 25 i els 34 anys, amb el 26,38%. Els nens i nenes de 0-4 anys donen compte del 12,74% del total. En el cas dels homes, els trams d'edat més nombrosos són els de 30-34 anys, seguit pel de 25-29 anys, mentre que en el cas de les dones el més nombrós és el de 0-4 anys (15,36%), seguit pel de 25-29 anys (12,33%).

¹⁸ Recordem que a partir del primer trimestre del 2006 entrava en vigor l'obligació de renovar l'alta padronal d'acord amb el que estableix el Reglament de la Llei d'Estrangeria. A aquest procés, cal afegir-hi el de renovació padronal iniciat a partir del darrer trimestre del 2007.

La distribució per sexes, si bé mostra el major pes de la població masculina, no és tan accentuada com en el cas de la població subsahariana. En aquest sentit, els homes representen el 57,08% i les dones, el 42,92%. Les diferències més grans pel que fa al nombre d'homes i dones es donen en els trams entre 30 i 39 anys.

TAULA 17.

TAULA 17. Distribució per edats i sexe de la població marroquina de Mataró. 1 de gener de 2008

	Homes			Dones			Total	
	Nombre	(*)	(**)	Nombre	(*)	(**)	Nombre	%
0-4	440	48,25	10,77	472	51,75	15,36	912	12,74
5-9	283	52,60	6,92	255	47,40	8,30	538	7,51
10-14	259	53,18	6,34	228	46,82	7,42	487	6,80
15-19	245	51,80	5,99	228	48,20	7,42	473	6,61
20-24	387	55,05	9,47	316	44,95	10,28	703	9,82
25-29	567	59,94	13,87	379	40,06	12,33	946	13,21
30-34	608	64,48	14,88	335	35,52	10,90	943	13,17
35-39	515	65,19	12,60	275	34,81	8,95	790	11,03
40-44	308	55,20	7,54	250	44,80	8,14	558	7,79
45-49	211	59,10	5,16	146	40,90	4,75	357	4,99
50-54	126	61,17	3,08	80	38,83	2,60	206	2,88
55-59	57	61,96	1,39	35	38,04	1,14	92	1,28
60-64	32	57,14	0,78	24	42,86	0,78	56	0,78
65-69	24	51,06	0,59	23	48,94	0,75	47	0,66
70-74	12	46,15	0,29	14	53,85	0,46	26	0,36
75-79	9	52,94	0,22	8	47,06	0,26	17	0,24
80-84	2	40,00	0,05	3	60,00	0,10	5	0,07
85-89	1	33,33	0,02	2	66,67	0,07	3	0,04
90-94	1	100,00	0,02	0	0,00	0,00	1	0,01
95 i més	0	n.c.	0,00	0	n.c.	0,00	0	0,00
Total	4.087	57,08	100	3.073	42,92	100	7.160	100

(*) Percentatge sobre el total d'homes i dones del mateix grup d'edat.

(**) Percentatge sobre el total de la població del mateix sexe.

n.c.: no calculable.

Font: elaboració pròpia a partir de dades del padró continu 1 de gener de 2008.

La comparació entre la població marroquina i la total de Mataró mostra l'existència de clares diferències. A grans trets, s'observa com la marroquina és molt més jove, amb una presència pràcticament insignificant a partir dels 60 anys. Així mateix, s'observa la desequilibrada distribució per sexes en els trams d'edat entre els 25 i els 39 anys.

Sobre el total de la població de Mataró, el tram d'edat i sexe de població marroquina amb un percentatge més elevat és el de 30-34 anys entre els homes (0,51%) i el de 0-4 anys entre les dones (0,39%). Si analitzem el pes d'aquests trams d'edat i sexe sobre la població total respectiva, observem que la població marroquina representa el 9,6% dels homes de 30-34 anys, el 10,12% dels homes de 25-29 anys i el 12,17% dels homes de 0-4 anys. En el cas de les dones marroquines, aquestes donen compte del 13,04% de les dones de 0-4 anys i del 6,93% en el cas de les de 25-29 anys.

GRÀFICS 17 i 18.

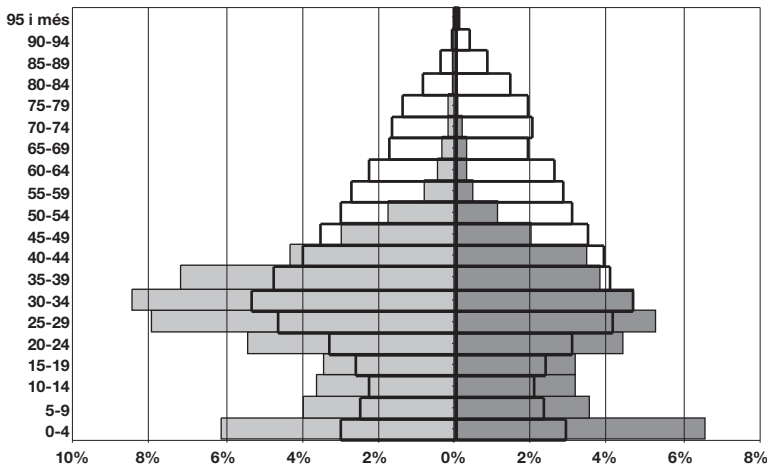
Aquestes diferències, pel que fa a les estructures d'edat i sexe, queden sintetitzades en la mitjana d'edat, que en el cas de la població marroquina és de 26,51 anys, 13 menys que en el cas de la població total i pràcticament 15 menys que la població espanyola. La distància més gran es dona entre les dones, ja que la presència de dones grans és molt reduïda entre la població marroquina. Així, la mitjana és de 25,18 anys, 5,8 anys menor que la de les dones de la població total, diferència que augmenta a pràcticament 18 anys en relació amb les dones espanyoles. **TAULA 18.**

La joventut de l'estructura per edat i sexe es reflecteix a la vegada en el moviment natural de la població. El nombre de defuncions registrades a Mataró en el període 2003-2007 de residents de nacionalitat marroquina han estat 22. Per tant, l'element més important a analitzar en aquesta primera etapa d'arribada i assentament a la ciutat és el del nombre de naixements i les pautes de fecunditat.

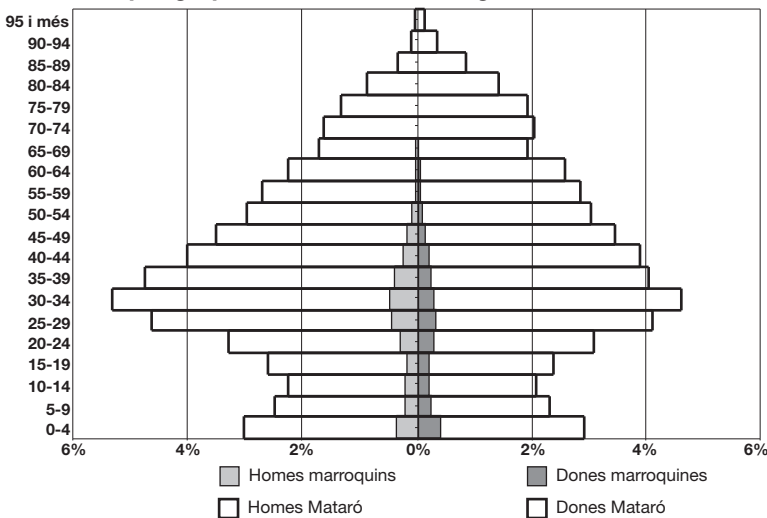
Els 200 naixements que han tingut lloc en el decurs del 2008 representen el 13,2% del total de naixements i el 51,55% del total de naixements de població estrangera. Tanmateix, hi ha barris sobre els quals els naixements de població marroquina representen percentatges superiors: Palau-Escorxador (36,11%), Rocafonda (34,84%), Cerdanyola (20,05%) i Pla d'en Boet (20%).

Per àmbits territorials, si bé en tots el percentatge de naixements és superior al pes de la població marroquina sobre la població total, és a Mataró on aquest percentatge assoleix el valor més elevat (13,4%) i on es dona la major diferència entre ambdós percentatges. **TAULA 19.**

GRÀFIC 17. Estructura d'edat i sexe de la població marroquina i la població total de Mataró. 1 de gener de 2008

GRÀFIC 18. Percentatge població marroquina sobre la població total per grups d'edat. Mataró 1 de gener de 2008

Font: elaboració pròpia a partir de dades del padró continu 1 de gener de 2008.

TAULA 18. Mitjana d'edat de la població de marroquina i espanyola resident i de la població total de Mataró. 1 de gener de 2008

	Homes		Dones		Total	
	Edat	Diferència amb Mataró	Edat	Diferència amb Mataró	Edat	Diferència amb Mataró
Marroquina	27,51	-10,5	25,18	-15,8	26,51	-13,0
Espanyola	39,94	1,9	42,91	1,9	41,46	1,9
Mataró	38,04	---	41,00	---	39,52	---

Font: elaboració pròpia a partir de dades del padró continu 1 de gener de 2008.

TAULA 19. Naixements de mare marroquina i totals per àmbits territorials. 2006

	Naixements			Pes dels marroquins sobre la població total
	Mare marroquina (1)	Total (2)	Percentatge (1)/(2)	
Espanya	17.327	482.957	3,59	1,26
Catalunya	5.809	82.300	7,06	2,64
Província de Barcelona	3.540	60.897	5,81	2,24
Mataró	200	1.492	13,40	5,80

Font: elaboració pròpia a partir de l'explotació dels "microdatos sobre el movimiento natural de la població" (INE).

Aquests resultats, més el càlcul dels indicadors sintètics de fecunditat per cada àmbit, mostren la paradoxa que en aquests moments les pautes de fecunditat de la població marroquina immigrada estarien una mica per sobre de l'índex del Marroc i entorn al que s'obté per al Marroc rural. Un nombre de fills per dona que dobla el de la població de nacionalitat espanyola.

Així mateix, les diferències amb la població espanyola no són només de l'índex sintètic de fecunditat (ISF), sinó que també ho són d'intensitat i calendari, ja que les taxes específiques de fecunditat són més elevades en edats més joves, mentre que en el cas de la població espanyola són menys intenses i en trams d'edat més elevats. La mitjana d'edat de la maternitat és, així mateix, més jove. **TAULA 20.**

Amb l'objecte d'evitar els problemes relatius a comparar pautes diferents de fecunditat amb poblacions amb estructures per edat diferents s'han estandarditzat els naixements de les dones espanyoles i marroquines de 15-49 anys residents a Mataró per les taxes específiques de fecunditat (TEF) de Mataró 2001-2005, de Catalunya 2001 i el Marroc 2003. Com podem veure, en tots tres casos es mantenen les diferències i el nombre de fills per dona de les mares marroquines dobla el de les espanyoles. **TAULA 21.**

Distribució dins de la ciutat

Un aspecte interessant en la caracterització de la població marroquí resident a la ciutat és la seva distribució residencial. El tret principal és la seva concentració territorial, ja que si bé a tots els barris hi ha una major o menor presència de població marroquina, és a Palau-Escorxador, Rocafonda i Cerdanyola on aquesta presència és més clara. El barri on es concentra un major nombre de marroquins és Cerdanyola (2.703), seguit de

Rocafonda (1.966) i Palau-Escorxador (1.332). Resulten molt significatives les diferències amb altres barris de la ciutat. Així, l'Eixample, que té un nombre similar d'habitants que Cerdanyola i abasta major superfície, només comptabilitza 341 residents marroquins. Sobre el total de població del propi barri, els percentatges més elevats també corresponen als barris esmentats: Palau-Escorxador (19,51%), Rocafonda (17,94%) i Cerdanyola (9,14%). **TAULA 22.**

L'índex de Gini i la corba de Lorenz ens mostren la distribució desigual de la població espanyola i estrangera dins de les seccions censals de la ciutat, ja que pràcticament un 53% de la població marroquina

hauria de canviar de secció censal per tenir una distribució similar a la de la població espanyola. Aquest percentatge indica un nivell de segregació moderat-alt, per tal com les 11 seccions que tenen el percentatge major de població marroquina donen compte només del 10,75% de la població de nacionalitat espanyola i, en canvi, apleguen el 55,93% de la marroquina. **GRÀFIC 19.**

Distribució de la població marroquina per grandària de la llar¹⁹

Com en altres aspectes, també hi ha diferències pel que fa a la distribució de la població per grandària de la llar. Si a nivell de la població total els tres tipus de llars més nombroses són, per aquest ordre, les de dos membres (29,69%), les d'un (22,36%) i les de tres (21,72%), en el cas de la població marroquina la tipologia de llars està més distribuïda i cap assoleix percentatges tan elevats. Així, les més freqüents són les de quatre i un membre (15,17 i 15,16%, respectivament), seguides per les de dos membres (14,72%) i de cinc membres (14,50%). Quant a la grandària mitjana de les llars, les diferències són evidents: mentre que per al conjunt de la població la mitjana és de 2,70 membres, en el cas de la població marroquina augmenta fins a 4,13 membres. **TAULA 23.**

TAULA 20. Fecunditat i mitjana de la maternitat població marroquina per àmbits territorials. 2006

	ISF	Taxes (%) Específiques de Fecunditat (TEF) més elevades	Mitjana d'edat maternitat
Espanya	3,71	20-24 anys (193,00); 25-29 anys (178,90)	28,5
Catalunya	3,62	20-24 anys (186,48); 25-29 anys (178,75)	28,3
Província de Barcelona	3,56	20-24 anys (181,30); 25-29 anys (172,24)	28,6
Mataró	3,13	25-29 anys (189,19); 20-24 anys (151,61)	29,3
Mataró (mare espanyola)	1,35	30-34 anys (107,41); 25-29 anys (72,81)	31,6

Font: elaboració pròpia a partir de l'explotació dels "microdatos sobre el movimiento natural de la población" (INE).

TAULA 21. Estandaritzacions de les pautes de fecunditat de la població espanyola i marroquina resident a Mataró (2006-2008)

Factor estandarització	ISF població espanyola	ISF Població marroquina
TEF Mataró 2001-2005	1,42	3,25
TEF Catalunya 2001	1,41	3,26
TEF Marroc 2003	1,48	3,37

Font: elaboració pròpia a partir dades del padró continu; taxes específiques de Mataró elaborades a partir dades Idescat; TEF Catalunya 2001 (Idescat) i Marroc 2003 UNFPA.

TAULA 22. Distribució de la població marroquina per sexe i barri. Mataró 1 de gener de 2008

	Homes		Dones		Total			
	Nombre	(*)	Nombre	(*)	Nombre	%(1)		
Centre	25	0,61	53,19	22	0,72	46,81	47	1,16
Eixample	189	4,62	55,43	152	4,95	44,57	341	1,20
Palau-Escorxador	749	18,33	56,23	583	18,97	43,77	1.332	19,51
Rocafonda	1.121	27,43	57,02	845	27,50	42,98	1.966	17,94
Vista Alegre	14	0,34	66,67	7	0,23	33,33	21	0,29
Molins-Torner	59	1,44	53,64	51	1,66	46,36	110	1,90
Cirera	102	2,50	58,96	71	2,31	41,04	173	1,75
La Llàntia	33	0,81	62,26	20	0,65	37,74	53	1,37
Cerdanyola	1.568	38,37	58,01	1.135	36,93	41,99	2.703	9,14
Peramàs	94	2,30	58,39	67	2,18	41,61	161	2,02
Pla d'en Boet	133	3,25	52,57	120	3,90	47,43	253	4,77
Total	4.087	100	57,08	3.073	100	42,92	7.160	5,97

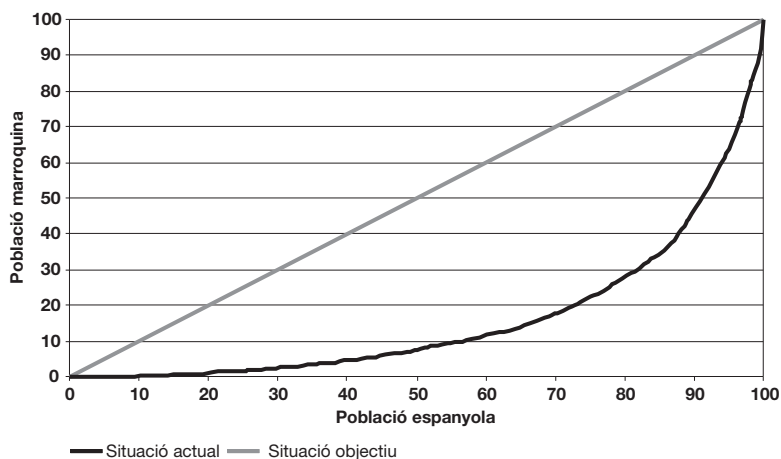
* Percentatge sobre el total de població del mateix sexe.

** Percentatge sobre el total d'homes i dones del mateix barri.

Font: elaboració pròpia a partir de dades del padró continu 1 de gener del 2008.

¹⁹ Evidentment no existeixen "llars marroquines", com no existeixen "llars espanyoles". El que es computa són llars en que hi ha algun membre d'aquesta nacionalitat. Per tant es podrien comptabilitzar llars mixtes, però en principi cal suposar, que sent tan recent l'arribada d'un gruix molt important de la població marroquina, la major part estarà formada per llars en que tots els seus membres són d'aquesta nacionalitat o bé comparteixen la residència amb una altra persona estrangera.

GRÀFIC 19. Corva de Lorenz de la població marroquina de Mataró per seccions censals

Pel que fa a la relació amb l'activitat només disposem de les dades del Cens d'habitants i habitatges. Al 2001, aproximadament el 54% del total d'habitants de nacionalitat marroquina eren actius. Quelcom que si correspon bé amb les taxes d'activitat dels marroquins calculades a través de l'EPA i que serien del 70,60% al 2001 i del 73,60% al 2002. Per sexes, les taxes d'activitat dels homes superarien el 90%, mentre que les de les dones se situarien entorn del 40%. Aquestes taxes són lògiques si tenim en compte l'estructura d'edat més jove, abans comentada, i que els marroquins són més actius des d'edats

TAULA 23. Distribució de la població marroquina per grandària de la llar i barri. Per barri (%). 1 de gener de 2008

	1	2	3	4	5	6	7	8	>8	Total
Centre	17,22	43,06	9,57	12,92	17,22	0,00	0,00	0,00	0,00	100
Eixample	23,60	15,56	14,66	17,97	6,01	7,51	5,06	3,49	6,15	100
Palau-Escorxador	12,10	13,73	9,92	20,11	16,09	12,81	6,63	3,19	5,44	100
Rocafonda	14,17	14,60	15,60	13,42	12,54	10,91	8,93	4,32	5,51	100
Vista Alegre	16,17	24,26	10,78	20,22	9,70	18,87	0,00	0,00	0,00	100
Molins-Torner	18,75	20,63	8,75	8,44	11,25	8,75	11,25	8,44	3,75	100
Cirera	15,83	21,48	10,55	18,09	16,28	9,04	1,94	0,00	6,78	100
La Llàntia	26,67	23,33	11,11	0,00	6,67	18,89	6,67	6,67	0,00	100
Cerdanyola	15,56	13,82	14,15	14,88	16,25	9,92	8,31	3,21	3,90	100
Peramàs	25,27	15,79	18,25	13,16	10,95	5,26	6,32	0,79	4,21	100
Pla d'en Boet	5,84	8,76	19,46	7,78	21,02	12,33	12,23	8,51	4,07	100
Mataró	15,16	14,72	13,83	15,17	14,50	10,48	7,82	3,59	4,72	100

Font: elaboració pròpia a partir de dades del padró continu 1 de gener del 2008.

TAULA 24. Distribució del nivell d'instrucció de la població marroquina resident a Mataró. Cens 2001

	Nombre	%
Analfabets	852	26,43
Sense estudis	999	30,99
Primer grau	752	23,33
ESO, EGB, Batxillerat elemental	393	12,19
Batxillerat superior	125	3,88
FP grau mig	40	1,24
FP grau superior	13	0,40
Diplomatura	19	0,59
Llicenciatura	29	0,90
Doctorat	2	0,06
Total	3.224	100

Font: elaboració a partir de dades del Cens d'habitants i habitatges del 2001 (INE).

La distribució de les altes per nivell d'instrucció indica que si bé no tenir estudis o els nivells més baixos d'instrucció continua sent la tònica dominant, també s'aprecien alguns canvis pel que fa als nivells superiors. Quelcom que apunta a l'existència de nous perfils entre la població immigrada marroquina. **TAULA 25.**

més primerenques, ja que reproduirien el comportament típic de la classe treballadora en el mercat laboral. En el cas de les dones es mantindrien pautes més tradicionals. **TAULA 26.**

En relació a la distribució pels sectors d'activitat, el Cens del 2001 ens indica que un 23,04% dels marroquins estaven ocupats en la indústria manufacturera –no resulta agosarat pensar que en el tèxtil–, el 22,03% en la construcció i un 16,16% en l'agricultura. El comerç i l'hostaleria ocuparien, respectivament, el quart i cinquè lloc, amb el 8,84% i el 7,10%. Actualment, les dades d'afiliació a la Seguretat Social per a Catalunya de març del 2008 ens mostren que la població marroquina és la que té més afiliats entre

TAULA 25. Distribució per nivell d'instrucció de les altes de població marroquina de 15 i més anys. Mataró. 2003-2007

	Total	%
Sense estudis i no sap llegir ni escriure	3.308	69,60
Estudis primaris sense certificat	344	7,24
Certificat d'estudis primaris, graduat escolar, batxillerat elemental i secundària obligatòria (ESO)	855	17,99
FPI i CFGM	14	0,29
FPII i CFGS	49	1,03
BUP, COU, Batxillerat superior, Batxillerat reforma	88	1,85
Diplomatura universitària, enginyeria tècnica	28	0,59
Llicenciatura universitària, arquitecte o enginyer superior, doctorats, masters i postgraus, títols superiors no universitaris	65	1,37
Valor desconegut	2	0,04
Total	4.753	100

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del padró continu. 1 de gener del 2008.

TAULA 26. Distribució de l'activitat principal de la població marroquina resident a Mataró. Cens 2001

	Nombre	%
Estudiants	820	25,43
Ocupats	1.327	41,16
Aturats que busquen la primera feina	135	4,19
Aturats que han treballat abans	262	8,13
Pensionistes amb invalidesa	6	0,19
Pensionistes de viudetat o orfanat	3	0,09
Pensionistes de jubilació	11	0,34
Realitzant o compartint tasques de la llar	371	11,51
Altres situacions (menors sense escolaritzat, rendistes, etc.)	289	8,96
Total	3.224	100

TAULA 27. Distribució de l'ocupació marroquina resident a Mataró per tipus d'ocupació (CNO94-1 digit). Cens 2001

	Nombre	%
0 - Forces armades	1	0,08
1 - Direcció de les empreses i de les administracions públiques	29	2,19
2 - Tècnics i professionals científics i intel·lectuals	9	0,68
3 - Tècnics i professionals de suport	35	2,64
4 - Treballadors de tipus administratiu	30	2,27
5 - Treballadors dels serveis de restauració, personals, protecció i venedors dels comerços	160	12,08
6 - Treballadors qualificats a l'agricultura i pesca	145	10,95
7 - Artesans y treballadors qualificats de les indústries manufactureres, construcció i mineria	315	23,79
8 - Operadors d'instal·lacions i maquinària, i montadors	182	13,75
9 - Treballadors no qualificats	418	31,57
Total	1.324	100

Font: elaboració a partir de dades del Cens d'habitants i habitatges del 2001 (INE).

la població estrangera resident a Catalunya amb 75.127 efectius, fet que representa en termes percentuals un 16,3%. La distribució percentual per branques d'activitat sobre el total d'afiliats ens mostra com es manté pràcticament la mateixa fotografia del 2001, però en tractar-se de tota la població estrangera i no només de la marroquina, amb un major pes dels serveis. Així, un 35,3% dels afiliats de l'hostaleria serien estrangers, el 29,1% de la construcció, el 16% d'activitats immobiliàries, de lloguer i serveis empresarials (recordem que aquí s'enquadren les ETT i serveis intensius en mà d'obra de nivell baix) i el 9,9% en les indústries manufactureres. Aquesta concentració sectorial fa que es pugui plantejar la hipòtesi que entre els col·lectius més afectats per la crisi estructural del tèxtil a Mataró i l'esclat de la bombolla immobiliària a nivell global puguin trobar-se els treballadors marroquins. **TAULA 27.**

Aquesta hipòtesi també la reafirmem sobre l'observació de les ocupacions en què s'agrupaven els ocupats marroquins: més d'una tercera part són treballadors no qualificats, el 23,79% treballadors qualificats de la indústria i la construcció, i el 13,75% operaris d'instal·lacions i maquinària.

Energia i aigua
Matriculació de turismes
Residus

L'indicador més rellevant a l'hora d'avaluar com ha evolucionat el consum de les llars mataronines, la matriculació de turismes, presenta una forta davallada del 12,3% al 2007.

Fonts utilitzades: ICTNET, El País, La Vanguardia, Cinco Días, Expansión, Avui i El Punt.

Energia i aigua

Electricitat i gas

El consum de gas canalitzat a la ciutat, per segon any consecutiu, s'ha tornat a reduir durant el 2007. A Mataró, s'hi van consumir menys de 500 milions de kWh, fet que no es produïa des de l'any 2002. Més exactament, la despesa de gas canalitzat ha estat de 469.517 milers de kWh, xifra que representa un descens del 8,2% respecte del consumit l'any 2006.

La davallada en el consum de gas s'ha centrat principalment en els consumidors industrials A l'hora de separar el consum de gas per tipologia de consumidor es posa de relleu que tant la tipologia domèstic/comercial com la industrial han contribuït a aquest descens. Tot i això, qui més hi ha contribuït ha estat la industrial, ja que la indústria mataronina ha passat de gastar gairebé 240 milions de kWh a gastar-ne prop de 192 milions. Es tracta d'una reducció de més de 47,5 milions de kWh, descens que en termes relatius representa un 20% menys de consum de gas natural. En l'àmbit domèstic/comercial la reculada és menor, de 10,7 milions de kWh, fet que en termes relatius suposa un descens del 5,6%. El fet que l'hivern del 2007 no hagi estat especialment rigorós és una possible causa de la davallada en el consum de gas, ja que bona part dels sistemes de calefacció fan servir el gas com a combustible.

La categoria de consumidors corresponent a l'accés de tercers a la xarxa correspon a consumidors que compren el gas a una empresa comercialitzadora que no pertany al grup Gas Natural. El continuat

creixement d'aquesta categoria indica que la liberalització del mercat energètic s'ha anat finançant entre els consumidors, ja que el 20,7% del gas consumit a Mataró durant el 2007 es va fer a través d'empreses que no pertanyen a Gas Natural, cinc punts percentuals més que el pes que aquesta categoria tenia al 2006.

TAULA 28.

Quant a l'electricitat, durant tot el 2007, a Mataró van consumir-se gairebé 448,7 milions de kWh, un 0,2% menys que els consumits al 2006. Aquest descens, però, no és real, ja que hi ha hagut problemes a l'hora de comptabilitzar el consum de l'enllumenat públic, amb el consegüent infraregistre d'aquest sector de tarifes que ha acabat afectant de manera prou important al consum elèctric total de la ciutat.

En electricitat, a diferència del gas, el consum no se separa per tipologia de consumidor, sinó per la potència contractada. Els subministraments de baixa tensió, amb una potència inferior als 15 kW²⁰, són els més habituals de les llars i dels petits comerços.

TAULA 28. Consum de gas canalitzat. Mataró. 1997 - 2007

	Consum milers de kWh				Variació respecte l'any anterior			
	Domèstic / Comercial	Industrial	Accés de tercers a la xarxa	Total	Domèstic / Comercial	Industrial	Accés de tercers a la xarxa	Total
1997	106.806	170.996		277.802	6,42%	3,46%		4,58%
1998	114.581	182.207		296.787	7,28%	6,56%		6,83%
1999	131.812	175.991		307.803	15,04%	-3,41%		3,71%
2000	139.426	164.230		303.656	5,78%	-6,68%		-1,35%
2001	127.556	94.795		222.351	-3,23%	-42,28%		-26,78%
2002	185.345	253.188		438.533	45,30%	167,09%		97,23%
2003	181.659	374.756	26.382	582.797	-1,99%	48,01%		32,90%
2004	187.071	360.880	45.866	593.817	2,98%	-3,70%	73,85%	1,89%
2005	220.342	328.197	63.886	612.425	17,79%	-9,06%	39,29%	3,13%
2006	190.974	239.594	81.179	511.747	-13,33%	27,00%	27,07%	-16,44%
2007	180.274	191.944	97.299	469.517	-5,60%	-19,89%	19,86%	-8,25%

Font: Gas-Natural, S.D.G.

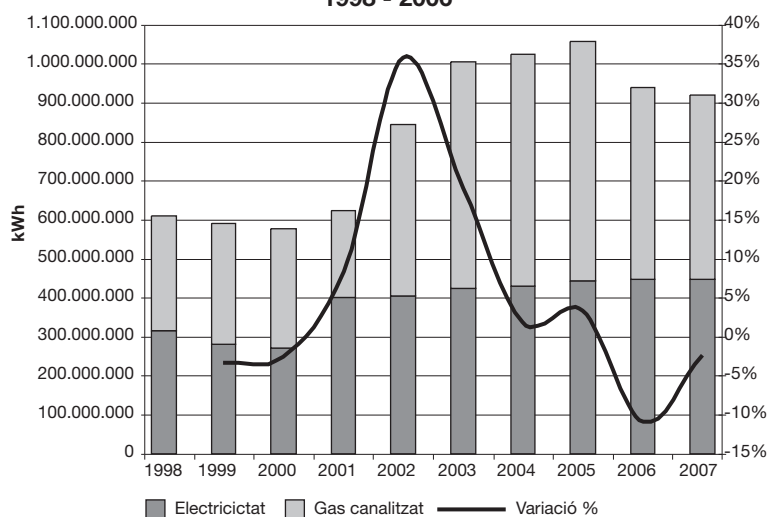
²⁰ La majoria de consumidors domèstics d'electricitat tenen contractada un potència igual o inferior als 15 kW, però les comercialitzadores alienes al grup Fecsa-Endesa (peatges de baixa tensió) no discerneixen la baixa tensió en funció de la potència contractada.

Així, durant el 2007 els que tenien contractat menys de 15 kW van consumir 245,9 milions de kWh, la qual cosa suposa un augment d'1,1 milions de kWh respecte del 2006 i de 3,4 milions de kWh respecte del 2005. En valor relatiu, aquests creixements han estat del 0,46% i de l'1,4%, respectivament. En el creixement del consum elèctric d'aquesta categoria de comportament, la climatologia és un factor que cal tenir en compte, així com també el fet que cada cop hi ha més llars que disposen de sistemes de calefacció i d'aire condicionat.

Pel que fa als que tenen contractada una potència de baixa tensió de més de 15 kW, aquests també han augmentat durant el 2007 en prop 966.000 kWh, fet que representa un creixement de l'1,2%.

Ha estat la categoria d'altres qui ha impulsat a la baixa els registres de consum elèctric de la ciutat, amb un consum de 121,6 milions de kWh, un 2,4% menys que l'electricitat consumida al 2006.

GRÀFIC 20. Consum elèctric i de gas canalitzat a Mataró. 1998 - 2006

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de Gas Natural SDG, S.A. i Fecsa-Endesa.

Com ja s'ha esmentat anteriorment, aquesta davallada no respon a un comportament real, ja que dins d'aquesta categoria hi ha l'apartat referent a l'enllumenat públic, que ha registrat una reducció de consum elèctric de 4,7 milions de kWh respecte del 2006. De ben segur que les dades del 2008 registraran un important creixement en les dades de l'enllumenat públic, ja que els problemes de registre que s'han produït durant el 2007 s'hauran solucionat. **TAULA 29.**

El consum energètic de Mataró, mesurat a través del consum de gas i electricitat, s'ha reduït al 2007. Òbviament, l'infraregistre que ha patit el consum elèctric ha contribuït a aquest descens, però fins i tot si s'obviés el consum elèctric de l'enllumenat públic de la sèrie històrica que es presenta en el **GRÀFIC 20**, la sèrie presentaria igualment un descens del consum energètic, si bé seria molt més moderat. Sigui com sigui, amb les dades disponibles, l'energia consumida durant el 2007 a Mataró va ser de 918 milions de kWh, 22 milions menys que al 2006, descens que correspon majoritàriament al gas canalitzat. El repartiment de la despesa energètica ha estat més equilibrada que en anys precedents, ja que el 51,1% corresponia a gas i el 48,9%, a electricitat.

GRÀFIC 20.

TAULA 29. Consum d'electricitat. Mataró. 2002 - 2007

	Consum en kwh.				Variació (%) mateix període de l'anterior			
	BT* =<15 kw	BT >15 kw	Altres**	Total	BT* =<15 kw	BT >15 kw	Altres**	Total
1r sem. 2002	90.446.208	53.682.725	50.562.127	194.691.060	3,28%	-2,56%	1,13%	1,05%
2n sem. 2002	82.857.923	53.755.662	73.720.806	210.334.391	3,22%	-3,63%	3,88%	1,60%
1r sem. 2003	92.233.339	56.159.045	61.413.102	209.805.486	1,98%	4,61%	21,46%	7,76%
2n sem. 2003	87.609.352	56.621.167	68.163.449	212.393.968	5,73%	5,33%	-7,54%	0,98%
1r sem. 2004	102.593.608	48.784.468	67.224.795	218.602.871	11,23%	-13,13%	9,46%	4,19%
2n sem. 2004	113.210.882	41.425.103	56.870.886	211.506.871	29,22%	-26,84%	-16,57%	-0,42%
1r sem. 2005	104.847.466	37.764.690	78.338.912	220.951.068	2,20%	-22,59%	16,53%	1,07%
2n sem. 2005	137.689.309	35.956.620	49.834.220	223.480.149	21,62%	-13,20%	-12,37%	5,66%
1r sem. 2006	130.795.949	37.529.572	59.745.890	228.071.411	24,75%	-0,62%	-23,73%	3,22%
2n sem. 2006	113.994.614	42.701.075	64.866.796	221.562.485	-17,21%	18,76%	30,17%	-0,86%
1r sem. 2007	123.091.605	41.137.160	58.863.901	223.092.666	-5,89%	9,61%	-1,48%	-2,18%
2n sem. 2007	122.833.528	40.059.360	62.770.071	225.662.959	7,75%	-6,19%	-3,23%	1,85%

* Inclou els peatges de baixa tensió.

** Enllumenat públic, subministraments alta tensió i peatges alta tensió.

Font: Fecsa-Endesa.

Aigua

Les famílies mataronines estan conscienciades envers l'actual moment de sequera i han reduït el consum d'aigua a la llar A Mataró, durant el 2007, s'hi van consumir prop de 7,55 milions de metres cúbics. Aquesta xifra suposa un augment en el consum d'aigua a la ciutat de prop de 72.000 metres cúbics, xifra que en termes relatius suposa un increment lleugerament inferior a l'1%. Si tenim en compte que el nombre d'abonats durant el 2007 ha crescut en un 0,9%, podem dir que l'augment del consum d'aigua ha estat pràcticament com a conseqüència del creixement d'abonats: de mitjana, durant el 2007, cada abonat de Mataró va consumir 135,88 metres cúbics d'aigua, mentre que la mitjana del 2006 va ser de 135,80.

En analitzar de cada tipologia d'abonat, s'hi observen evolucions força diferents. Així, per exemple, el consum més elevat d'aigua és el domèstic, que en el conjunt del 2007 va consumir 4,74 milions de metres cúbics, xifra que representa el 63% de tota l'aigua consumida a Mataró durant aquest any. Si ho comparem amb el 2006, la despesa en aigua s'ha reduït en 86.300 metres cúbics, davallada que en termes relatius representa un descens de l'1,8%. Cal remarcar, a més, que aquesta davallada s'ha produït en un context de creixement en el nombre d'abonats domèstics de l'1,3%. Com a resultat de tot plegat, el consum mitjà dels abonats domèstics ha passat dels 106,9 als 103,6 metres cúbics per abonat. Aquest descens en el consum domèstic d'aigua molt probablement ha estat possible gràcies a la conscienciació per part de les famílies mataronines de no malbaratar un bé escàs en la situació de sequera que està vivint Catalunya des de la tardor del 2006.

L'altre gran consumidor d'aigua és el sector industrial. L'any 2007, la indústria va consumir 1,47 milions de metres cúbics d'aigua, xifra que representa el 19,2% de tota l'aigua consumida a Mataró durant

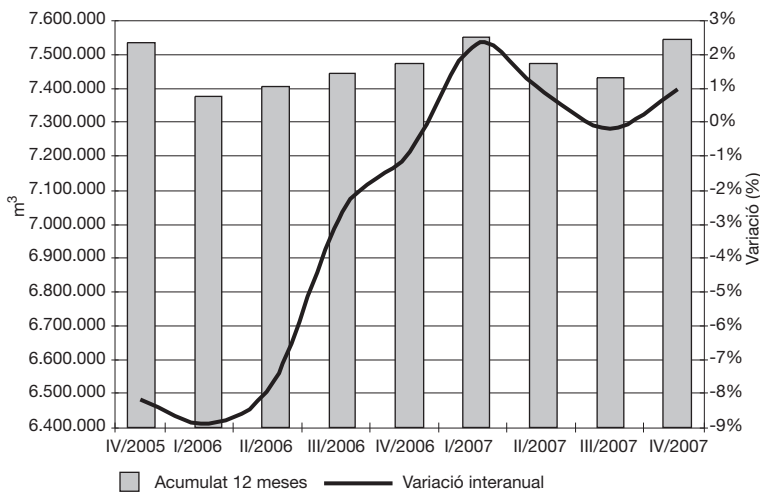
l'any passat. Al contrari del que ha succeït amb el consum domèstic, la indústria ha incrementat la despesa d'aigua respecte del 2006 en 172.000 metres cúbics, increment que s'ha produït malgrat el fet que el nombre d'abonats s'ha reduït pràcticament a la meitat.

Pel que fa al consum d'aigua per part de comerços i obres, durant el 2007 el consum d'aigua s'ha vist reduït en 10.000 metres cúbics i el seu consum total s'ha situat en gairebé 895.000 metres cúbics. A l'igual que ha passat amb el consum domèstic, el nombre de consumidors d'aquesta modalitat ha augmentat en un 0,5% durant el 2007. Tot i aquest creixement, el consum d'aigua d'aquesta modalitat s'ha reduït com es desprèn del fet que el consum mitjà anual d'aigua per part de comerços i obres s'ha situat en 98,2 metres cúbics, gairebé 2 metres cúbics menys que al 2006. **GRÀFICS 21 I 22 I TAULA 30.**

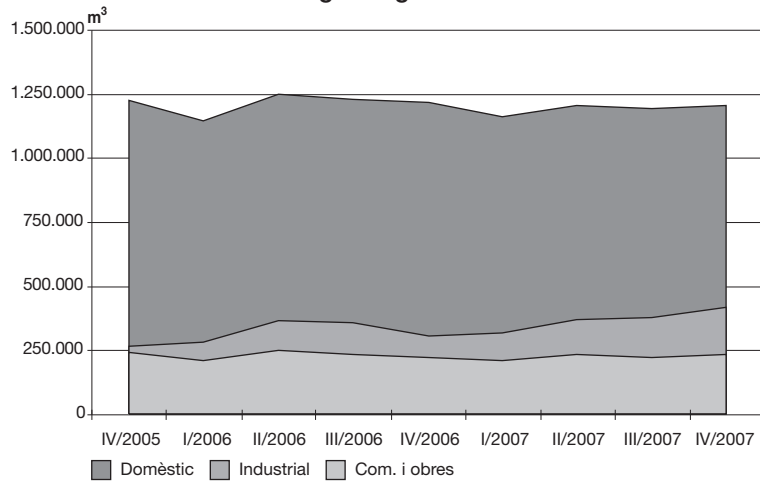
TAULA 30. Consum d'aigua. Mataró. 4t trim. 2005 - 4t trim. 2007

	Consum m ³ a Mataró			Variació mateix trim. any anterior		
	Domèstic	Com. i obres	Industrial	Domèstic	Com. i obres	Industrial
IV/2005	1.221.563	242.006	267.580	0,58%	-3,48%	-10,25%
I/2006	1.146.777	208.640	280.540	-9,13%	-14,54%	13,42%
II/2006	1.247.765	242.983	364.125	-1,01%	-9,93%	17,70%
III/2006	1.225.490	232.253	353.525	-0,58%	-11,04%	10,01%
IV/2006	1.213.518	220.928	306.821	-0,66%	-8,71%	14,67%
I/2007	1.156.121	207.464	319.341	0,81%	-0,56%	13,83%
II/2007	1.203.192	231.290	365.767	-3,57%	-4,81%	0,45%
III/2007	1.186.870	220.932	376.935	-3,15%	-4,87%	6,62%
IV/2007	1.201.040	235.072	415.053	-1,03%	6,40%	35,28%

GRÀFIC 21. Consum d'aigua a Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 22. Consum d'aigua segons destinació. 2004 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Aigües de Mataró S.A.

Matriculació de turismes

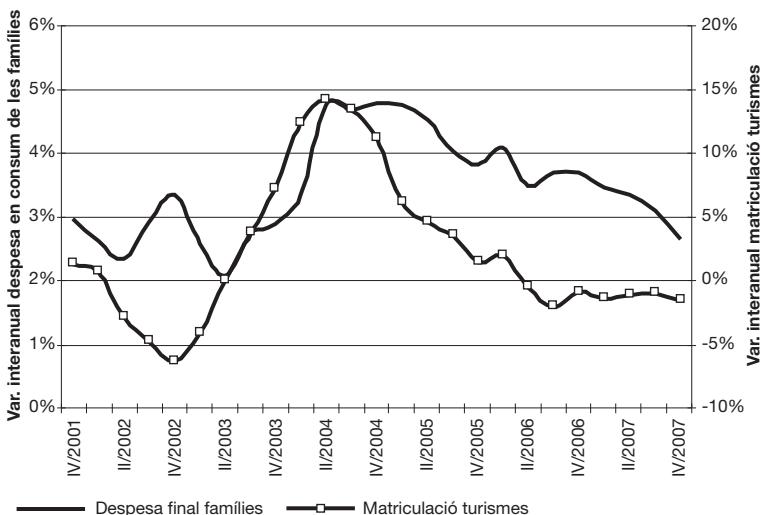
Situació general

Per segon any consecutiu, la matriculació de vehicles s'ha reduït respecte de l'any anterior. Al llarg de 2007, en el conjunt de tot Catalunya van matricular-se gairebé de 381.000 vehicles, el 63,8% dels quals eren turismes. Aquestes xifres representen una davallada del 5,6% respecte de la matriculació de vehicles que va haver-hi al 2006, descens que en el cas dels turismes és molt més accentuat, amb un retrocés del 7,3%.

Les xifres de Catalunya tenen un pes important per al conjunt de l'Estat espanyol, ja que representen aproximadament un 14% dels turismes i un 15% dels vehicles matriculats a Espanya. Amb aquests percentatges, quant a la matriculació de turismes a l'Estat espanyol, durant el 2007 s'hi van matricular 1,63 milions de turismes i 2,35 milions de vehicles. Les variacions interanuals d'aquests totals presenten un descens de l'1,6% en la matriculació de turismes i una reculada del 0,6% en la matriculació de vehicles; certament, es tracta de dades clarament menys desfavorables per al conjunt de l'Estat espanyol que per no pas per al global de Catalunya.

La davallada en la matriculació de turismes està estretament relacionada amb l'alentiment en el ritme de creixement del consum per part de les famílies²¹. El **GRÀFIC 23** mostra la correlació prou important que existeix entre la variació interanual de la matriculació de turismes i la variació interanual en el consum de les famílies, amb un coeficient per al conjunt de l'Estat espanyol del 57%. El gràfic posa en evidència com la davallada en la variació interanual de turismes matriculats ve acompanyada d'una baixada en la variació interanual de la despesa de les famílies. Ambdós descensos s'inicien al segon trimestre del 2004, si bé és molt més marcat en el cas dels turismes. En aquest context, si l'atur i l'Euribor (el tipus d'interès més emprat en les hipoteques) augmenten, molt probablement el creixement de la despesa en el consum familiar continuarà frenant-se, i per extensió cal esperar que continuï produint-se una davallada en el ritme de creixement de la matriculació de turismes.

GRÀFIC 23. Variació interanual en la matriculació de turismes i en la despesa en consum final de les famílies. Espanya. 2001 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de dades de l'INE i de l'IDESCAT.

L'altra cara de la moneda de la matriculació de turismes és l'efecte que té la circulació de vehicles sobre el medi ambient, especialment pel que fa a la contaminació atmosfèrica i acústica. Cal esperar que la davallada en la matriculació de vehicles a Mataró alenteixi el creixement del parc de vehicles de la ciutat, i que això acabi revertint sobre el medi ambient de Mataró, reduint-se la contaminació dels gasos i del so que genera el trànsit rodad. Una altre aspecte relacionat amb els vehicles que podria millorar amb el descens de la matriculació serien els accidents de trànsit, sempre que la menor matriculació de vehicles es tradueixi en una davallada del parc de vehicles de la ciutat. **GRÀFIC 23.**

²¹ Durant el primer trimestre del 2005 s'han fet una sèrie de canvis metodològics en la Comptabilitat Nacional Trimestral, i la base passa a ser la de l'any 2000 (anteriorment es feia servir la del 1995). A més, s'introdueix un nou mètode d'elaboració de les estimacions en termes de volum, mitjançant el qual les estimacions a preus constants de base fixa emprades fins ara se substitueixen per estimacions a preus de l'any precedent i encadenades. Aquest canvi té la seva base en la Decisió de la Comissió Europea número 98/715/CE, i només disposem de dades des de l'any 2000.

Mataró

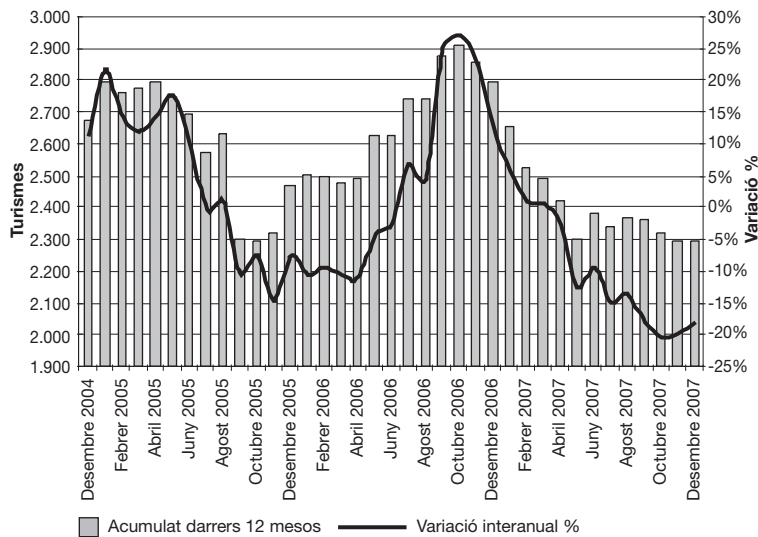
Es redueix la matriculació de turismes a Mataró al 2007, el que indica una contracció en el consum per part de les famílies mataronines

Les xifres de matriculació de vehicles a Mataró segueixen la mateixa línia descendent de la variació interanual que s'està produint tant a Catalunya com en el conjunt de l'Estat. La diferència entre Mataró i Catalunya rau en la intensitat, ja que les dades mataronines registren una davallada més intensa que no pas les catalanes. Centrant-nos en les dades de Mataró, durant el 2007 s'hi van matricular 6.032 vehicles, dels quals 3.547 eren turismes; és a dir, el 58,8% del total de vehicles. Si ho comparem amb les xifres

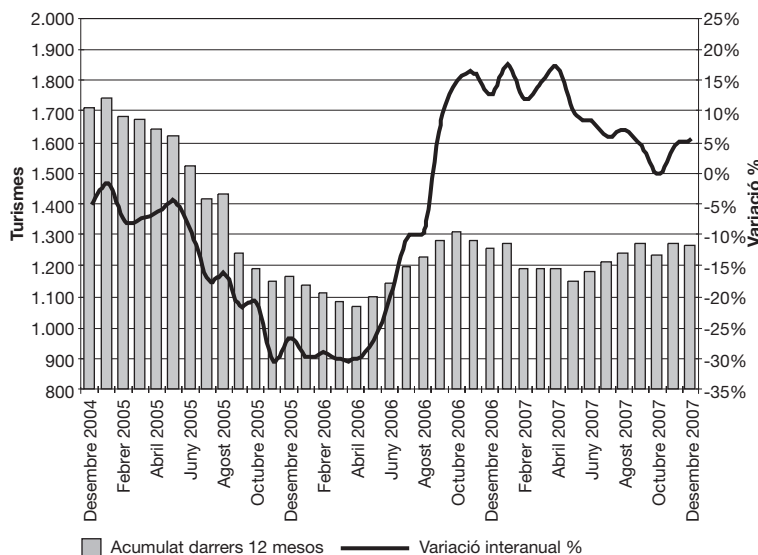
del 2006, el conjunt de vehicles matriculats a la ciutat s'ha reduït en 678 unitats, fet que en termes relatius es tradueix en una reculada del 10,1%. Si ens fixem únicament en els turismes, la davallada en termes absolut en la matriculació és de 497 unitats, la qual cosa, en termes relatius, representa una descens del 12,3%.

A l'hora de destriar la matriculació de turismes entre persones i empreses, ambdues sèries presenten un perfil descendent al llarg de tot el 2007, si bé són les persones físiques qui registren els valors més desfavorables. Així, durant el 2007, les persones físiques van matricular 2.289 turismes a Mataró, 501 unitats menys que els turismes matriculats al 2006, fet que en valors relatius representa un descens del 17,9%. En el cas de les persones jurídiques o empreses, el total de turismes matriculats ha estat de 1.257 unitats, 4 més que al 2006, la qual cosa en termes relatius representa un creixement del 0,3%. Aquest suau increment en la matriculació de turismes per part de les empreses no ha d'amagar la tendència descendent de la sèrie, ja que a finals del 2006 el creixement interanual era del 7,5%.

GRÀFIC 24. Matriculació de turismes en persones físiques. Mataró. 2004 - 2007

GRÀFIC 25. Matriculació de turismes en empreses. Mataró. 2004 - 2007

Com a conclusió, podem dir que la davallada en la matriculació de turismes per part de persones físiques respon a un refredament del consum de les llars mataronines. En el cas de les empreses, les dades no són tan desfavorables com en el cas de les persones, però segueixen la mateixa línia descendent. Tot fa pensar, però, que acabarà registrant variacions interanuals negatives, ja que la conjuntura econòmica tampoc és gaire favorable.

GRÀFICS 24 I 25.

Residus

Generació de residus

La major part dels residus que es generen a la ciutat provenen, en primer lloc, de les llars, i, en segon lloc, dels comerços. Bona part dels béns que consumeixen les famílies vénen embolicades o dins d'una caixa o d'un recipient... Un cop s'ha consumit el producte (o el producte que s'ha substituït), l'embolcall o el recipient on era el producte es diposita en algun dels diversos contenidors que hi ha repartits per la ciutat, ja sigui dels de recollida selectiva o els de rebuig, o es porta a alguna de les dues deixalleries de la ciutat. En aquest apartat es relaciona el volum de residus que es genera a Mataró amb l'evolució del consum per part de les famílies mataronines, però cal no oblidar que els residus són un problema per al medi ambient, especialment els que no poden reciclar-se.

La brossa generada durant el 2007 a Mataró se situa en 66.997 tones Amb les dades del que s'ha recollit a la via pública i a les deixalleries dels carrers Galícia i Layret, el volum total de brossa generada a Mataró durant el 2007 ha estat de 66,9 milions de quilograms. Des del mes d'agost del 2006 la generació de residus no s'havia tornat a situar per sota dels 67 milions de quilograms. La dada del 2007 representa una reducció en la recollida d'escombreries de 557.000 quilograms, xifra que en valors relatius suposa una davallada del 0,8%.

De fet, si s'analitza amb la sèrie corresponent a l'acumulat dels darrers dotze mesos, la generació de residus presenta una suau desacceleració des del mes d'abril fins a finals del 2007. Si ens fixem en la variació interanual de l'acumulat anual, la sèrie de dades presenta de manera més marcada el perfil descendent. Així, l'any 2007 va començar amb un increment interanual en la generació de residus del 7,6%, i ha acabat amb un descens del 0,8%, tal i com pot observar-se en el **GRÀFIC 26**. Aquesta línia a la baixa de la variació interanual que s'ha produït al llarg de 2007 coincideix amb la desacceleració del consum de les famílies espanyoles que indiquen els indicadors macroeconòmics.

Val a dir, però, que la sèrie de generació de residus està sotmesa a variacions a causa de factors externs com ara, per exemple, la major conscienciació ciutadana envers el fet de minimitzar la generació de residus, o com va succeir al 2005, a causa de la implantació del servei de recollida de residus comercials²². La implantació d'aquest servei va propiciar que alguns comerços optessin per contractar els serveis d'un gestor privat autoritzat per fer la recollida selectiva de la brossa. Així, d'una banda, l'aparició d'aquests gestors privats va suposar que l'Ajuntament deixés de concentrar de manera exclusiva la prestació de la recollida selectiva i, de l'altra, que ja no es registrés la totalitat de la brossa que es genera al municipi, la qual cosa representa un trencament de la sèrie a nivell estadístic.

Al 2006, un any després de l'entrada en funcionament del servei, la sèrie de l'acumulat anual torna a ser estadísticament homogènia, i això es reflecteix en l'augment de la recollida de brossa. Aquest augment és clarament superior al creixement de població de Mataró i, per tant, suposa que hi ha un increment de la mitjana diària de residus generats per persona a Mataró situada en 1,55 quilos per persona i dia, uns 100 grams més que el que cada mataroní i mataronina generaven al 2005. El creixement de la generació de residus s'està frenant des de principis del 2007 fins a finals d'any, la qual cosa ha comportat que al llarg d'aquest any la mitjana diària de residus generada per cada mataroní hagi passat dels 1,55 als 1,53 kg. **TAULA 31** i **GRÀFIC 26**.

²² D'acord amb l'entrada en vigor de la Llei 15/2003 de 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993 de 15 de juliol.

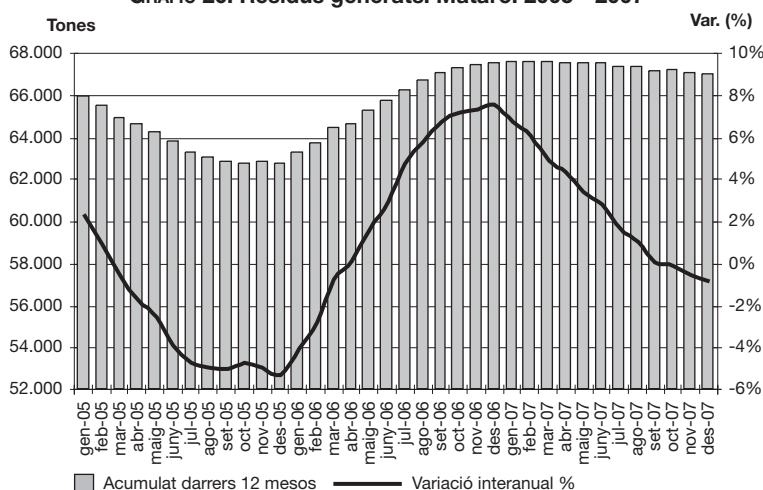
Recollida selectiva

La recollida orgànica accelera el percentatge de recollida selectiva, que se situa en el 37,7%

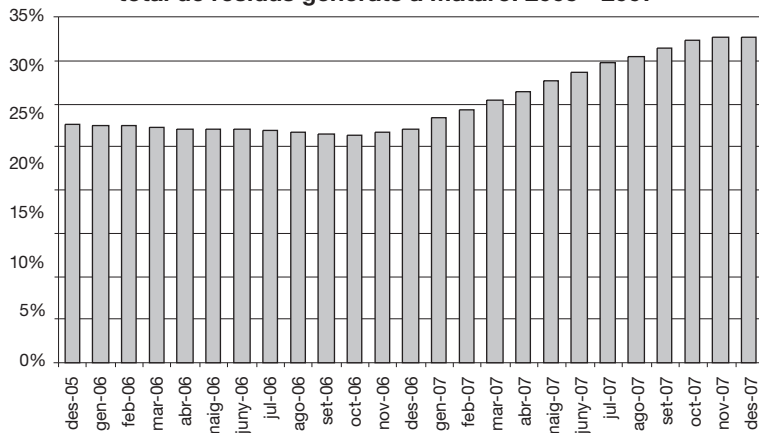
Dels més de 66,9 milions de quilograms de residus que s'han generat a Mataró durant el 2007, 25,3 s'han recollit de manera selectiva, ja sigui a través dels contenidors especialment dedicats a la recollida selectiva o bé mitjançant la recollida a les dues deixalleries de Mataró. Aquest volum de recollida selectiva representa el 37,7% de tota la brossa generada a la ciutat, i suposa un augment de 10,5 punts percentuals respecte de la xifra d'ara fa un any.

Aquest exorbitant creixement és fruit de l'entrada en funcionament del sistema de recollida selectiva de la brossa orgànica. La posada en marxa d'aquest sistema va ser al mes de novembre del 2006, però ha estat al llarg del 2007 quan s'ha anat estenent per tota

GRÀFIC 26. Residus generats. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 27. Evolució del percentatge de recollida selectiva sobre el total de residus generats a Mataró. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la secció de Residus i Neteja Viària del Departament de Serveis Municipals i Manteniment de l'Ajuntament de Mataró.

TAULA 31. Evolució dels residus generats. Mataró. 2006 - 2007

	TM residus generats	Var. % (1)	Var. % (2)
des-06	5.371,37	1,81%	-3,03%
gen-07	5.811,54	1,14%	8,19%
feb-07	5.137,88	0,69%	-11,59%
mar-07	5.770,46	-0,58%	12,31%
abr-07	5.352,20	-1,71%	-7,25%
maig-07	6.001,58	0,37%	12,13%
juny-07	5.836,38	0,29%	-2,75%
jul-07	5.903,61	-2,99%	1,15%
ago-07	5.222,52	0,83%	-11,54%
set-07	5.481,78	-4,79%	4,96%
oct-07	5.831,11	1,87%	6,37%
nov-07	5.392,98	-2,64%	-7,51%
des-07	5.255,10	-2,16%	-2,56%

(1) Variació percentual respecte del mateix període de l'any anterior.

(2) Variació percentual respecte del mes anterior.
TM = Tones Mètriques.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la secció de Residus i Neteja Viària del Departament de Serveis Municipals i Manteniment de l'Ajuntament de Mataró.

la ciutat la recollida de brossa orgànica, tal i com pot observar-se en el GRÀFIC 27, on el percentatge de recollida selectiva va creixent mes rere mes fins arribar al 37,7%.

Si ens centrem en la recollida selectiva a través dels contenidors ubicats al carrer (principalment de paper, envasos, vidre i també de la fracció orgànica), observem que representa el 21,1% del total de residus recollits a Mataró, 8,9 punts percentuals més del que aquest tipus de recollida selectiva representava a les acabades del 2006. Òbviament, la recollida de la brossa orgànica és determinant a l'hora d'explicar aquest creixement.

El paper, que fins ara era el residu del qual se'n recollia més quantitat de manera selectiva, ha passat al segon lloc, deixant pas a la brossa orgànica. Durant el 2007 se'n van recollir més de 4.000 tones, xifra un 17,3% superior a la de l'any anterior. Aquest ritme de creixement se situa set punts percentuals per sobre de l'assolit a finals del 2006, increment molt important si a més tenim en compte que es parteix

d'una base ja de per si prou alta. Aquest creixement cal entendre'l com a fruit d'una major conscienciació de la ciutadania de Mataró envers la recollida selectiva.

La implantació de la recollida de la brossa orgànica ha suposat que aquesta fracció passi a ser de la que més quantitat se'n reculli. Al 2006 ja van recollir-se'n prop de 2,5 milions de quilograms, amb un creixement del 42,8%. Al 2007, amb un any sencer del sistema de funcionament de la recollida domiciliària de la brossa orgànica, s'han recollit 7.016.200 quilograms de matèria orgànica, xifra que representa un creixement del 180% respecte del que es va recollir al 2006.

Pel que fa als envasos, al 2007 se'n van recollir 1.343 tones, un 43,1% més que al 2006. Aquest creixement se situa 35,3 punts percentuals per sobre del creixement que va assolir aquesta fracció al 2006.

La recollida de vidre també segueix la tònica de creixement de les altres fraccions de recollida selectiva. Durant el 2007, se'n van recollir 1.765 tones, un 29,3% més que al 2006. Aquest creixement se situa 10 punts percentuals per sobre del creixement que aquesta fracció va tenir al 2006.

Finalment, el darrer ítem a analitzar és l'ús de la deixalleria per part de la població. Durant el 2007 hi han passat més de 40.000 vehicles –concretament 40.678–, fet que representa un percentatge del 13,4% superior al d'un any abans. Aquest creixement suposa un trencament en la tendència descendent que presentava aquesta sèrie a finals del 2006. Per al proper informe, cal esperar que continuï la tendència a l'alça en l'entrada de vehicles a les deixalleries, ja que a partir del mes de febrer del 2008 les deixalleries també obriran el dilluns.

En resum, tots els indicadors de recollida selectiva presenten una clara millora respecte dels valors que presentaven un any abans. Aquest fet, és evident, indica que hi ha una major conscienciació per part dels mataronins i mataronines envers la separació dels residus que generen.

TAULA 32.

Les dades de recollida selectiva per a Mataró presenten, a priori, uns valors força positius, però cal contextualitzar aquests valors i comparar-los amb els d'altres municipis de l'entorn metropolità. Si bé no tenim disponibles les dades de la resta de municipis per al 2007, sí que les tenim per al 2006. Amb aquestes dades a la mà, podem concloure que la situació de Mataró no es tan favorable com es podia pensar a priori.

En el **GRÀFIC 28** es presenten els percentatges de recollida selectiva de Mataró i de quinze importants municipis de la província de Barcelona. En aquest gràfic Mataró està situada en una posició desfavorable, ja que presenta un percentatge de recollida selectiva inferior a la mitjana de la província i, a més a més, la seva evolució entre el 2005 i el 2006 també ha estat inferior a l'evolució registrada a la província. Però no només Mataró es troba en aquesta posició, sinó que també s'hi troben Sabadell, Sant Boi, Barberà del Vallès i Barcelona. En la situació

TAULA 32. Recollida selectiva al carrer. Mataró 2006 - 2007.

	Paper		Vidre		Envasos		Piles		Entrada vehicles a la deixalleria	
	Kg.(1)	Var. % (2)	Kg.(1)	Var. % (2)	Kg.(1)	Var. % (2)	Kg.(1)	Var. % (2)	Nombre(1)	Var. % (2)
desembre-2006	3.675.380	9,42%	1.365.920	19,54%	938.380	7,83%	8.080	-25,05%	35.878	5,96%
gener-2007	3.736.930	9,29%	1.428.580	22,39%	978.220	9,56%	7.570	-39,92%	36.467	6,16%
febrer-2007	3.800.470	10,55%	1.477.740	24,40%	1.003.180	10,98%	6.940	-47,58%	36.826	6,06%
març-2007	3.893.540	12,83%	1.493.950	23,04%	1.045.120	13,70%	7.710	-32,60%	37.249	6,28%
abril-2007	3.954.860	15,27%	1.537.810	25,43%	1.087.740	19,84%	8.040	-20,00%	37.281	6,02%
maig-2007	4.031.740	16,12%	1.596.370	27,81%	1.126.680	23,52%	7.035	-40,93%	37.711	6,10%
juny-2007	4.118.470	17,18%	1.640.950	26,53%	1.158.340	25,25%	7.535	-25,02%	38.342	6,98%
juliol-2007	4.196.400	18,95%	1.674.530	30,74%	1.210.600	32,51%	7.120	-28,30%	38.819	7,92%
agost-2007	4.232.100	19,46%	1.720.510	31,19%	1.240.420	36,20%	7.274	-26,75%	39.344	9,04%
setembre-2007	4.251.660	19,22%	1.752.710	33,71%	1.262.160	38,39%	8.334	-8,92%	39.875	12,42%
octubre-2007	4.294.970	18,38%	1.768.930	32,78%	1.296.860	40,26%	7.344	-27,79%	40.664	15,43%
novembre-2007	4.328.520	19,33%	1.779.790	30,43%	1.330.140	44,30%	8.321	-5,66%	40.846	14,76%
desembre-2007	4.314.850	17,40%	1.765.670	29,27%	1.343.180	43,14%	8.381	3,72%	40.678	13,38%

(1) Acumulat en els darrers dotze mesos.

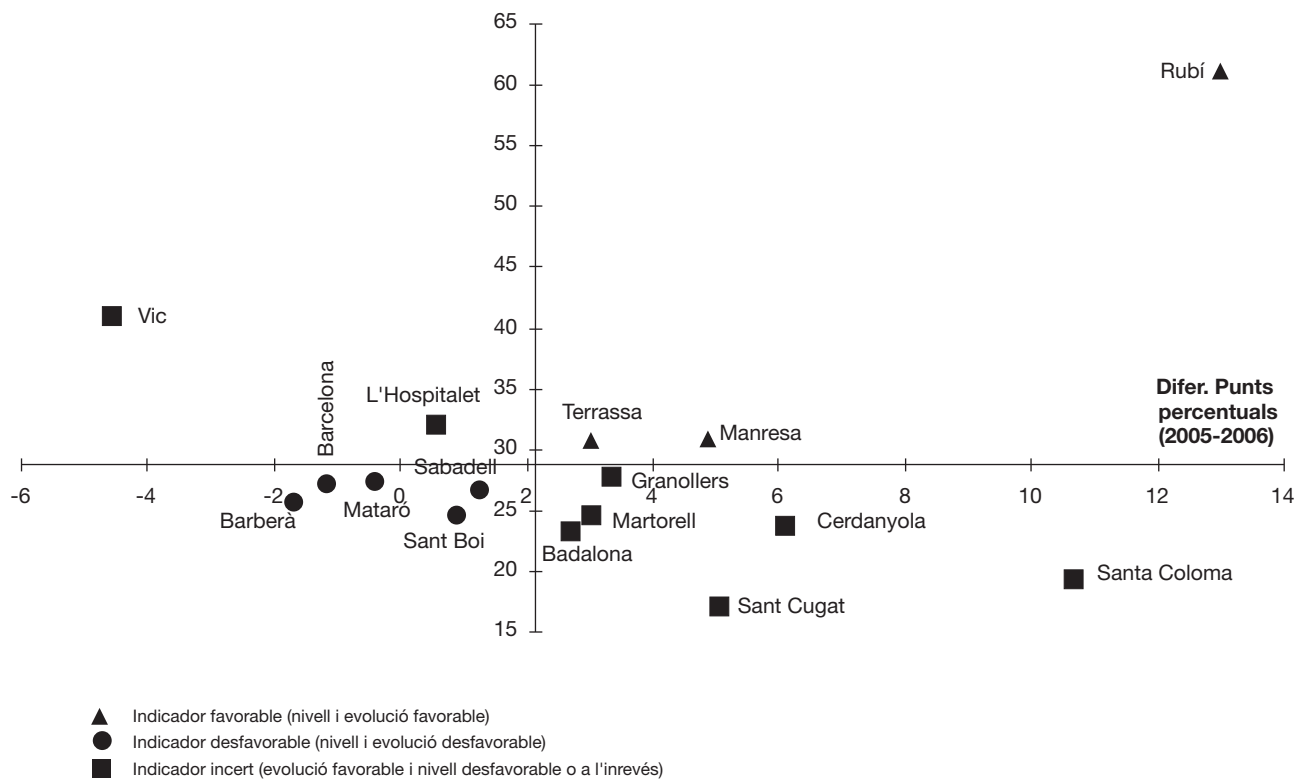
(2) Taxa de variació interanual.

Font: Secció de Residus i Neteja Viària del Departament de Serveis Municipals i Manteniment de l'Ajuntament de Mataró.

contrària, hi trobem tres municipis: Rubí, Terrassa i Manresa. Aquest tres municipis tenen un percentatge de recollida selectiva superior a la mitjana provincial i, a més, el creixement d'aquest percentatge ha estat superior al de la província.

Finalment, la categoria on hi ha més municipis és a la d'incerts, amb vuit municipis. La major part d'aquest municipis tenen un percentatge de recollida selectiva per sota del de la província, tot i que l'evolució d'aquest percentatge ha estat superior al de la província. En aquesta categoria hi ha els municipis de Santa Coloma, Sant Cugat, Cerdanyola, Granollers, Martorell, Badalona, L'Hospitalet i Vic.

GRÀFIC 28. Recollida selectiva en alguns municipis de la província de Barcelona. 2005 - 2006

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Medi Ambient i Habitatge i de la secció de Residus i Neteja Viària del Departament de Serveis Municipals i Manteniment de l'Ajuntament de Mataró.

Habitatge

Habitatges iniciats per tipologia i preus dels habitatges

L'habitatge acapara la major part de la caiguda que s'està registrant en la construcció. Al 2007, a Mataró, s'hi van començar a construir 707 habitatges, un 56,5% menys que un any abans. Un indicador de la davallada que està vivint el sector de l'habitatge es pot veure en el preu dels habitatges nous. En el darrer any el preu per metre quadrat a Mataró s'ha reduït per primer cop des del 1994.

Fonts utilitzades: Informe sobre el sector de l'habitatge a Catalunya 2007, El País, La Vanguardia, Cinco Días, Expansión, Avui i El Punt.

Habitatge

Situació general

Durant el 2007, el creixement de l'economia catalana s'ha situat al voltant del 3,3%, xifra que confirma la situació expansiva que va iniciar-se l'any 1998²³, amb un creixement des de l'inici del cicle d'un 37%. La construcció ha tingut un paper importantíssim en aquest llarg cicle expansionista, aportant una taxa de creixement anual acumulat del 5,4% i un increment del 68% des del 1998, gairebé el doble que l'experimentat pel PIB de l'economia catalana durant tot aquest període. En aquest creixement, l'edificació residencial ha jugat un rol determinant, contribuint amb un creixement acumulat per al mateix període, 1998-2007, del 130%, xifra que multiplica per més de tres vegades el creixement del PIB català.

Les xifres per aquest ampli període són força espectaculars, però si mirem únicament les del 2007, ens adonarem que delaten un important canvi de tendència en el sector de l'habitatge. El canvi he estat relativament suau durant el primer semestre del 2007, però s'ha anat accentuant al llarg de la segona meitat de l'any. Així, per primera vegada en aquest llarg cicle expansiu, el creixement del sector de la construcció ha estat inferior al del conjunt de l'economia catalana, amb un creixement del 2,9%.

Els indicadors directes del sector de l'habitatge observats al 2007 refermen clarament el canvi de la dinàmica en el sector de l'habitatge de Catalunya, que és extensible al conjunt de l'Estat espanyol. L'esgotament de la capacitat de compra de la demanda davant les continuades pujades de preus dels darrers anys, l'increment del preu del diner en el mercat hipotecari que acaba repercutint sobre els consumidors, i les limitacions de crèdit imposades per la crisi de confiança interbancària d'abast internacional són alguns dels elements que poden ajudar a entendre aquest canvi de tendència en el sector de l'habitatge.

Entre els principals indicadors hi ha el nombre d'habitatges iniciats, que des del 2001 fins al 2006, a Catalunya, han anat creixent any rere any, passant dels 68.000 als 127.000 habitatges; al 2007 se n'han començat a construir 85.515, un 33% menys que al 2006. Un altre indicador és el nombre de finques urbanes hipotecades, que ha passat de 136.000 l'any 1998 a 310.000 l'any 2006; al 2007, el nombre de finques urbanes hipotecades s'ha situat en 260.000, un 16% menys que l'any anterior. En aquest descens de

la contractació d'hipoteques immobiliàries hi té molt a dir l'alça del tipus d'interès hipotecari que s'ha produït al llarg dels darrers dos exercicis, i que actualment se situa per sobre del 5%. Si bé aquest tipus està clarament per sota dels nivells del 1996, cal tenir en compte que l'elevat preu que han assolit els immobles, malgrat el fet que els tipus no estiguin als nivells de fa 12 anys, s'acaba traduint en quotes mensuals que situen l'esforç d'accés a l'habitatge per a les llars catalanes en el 48,5% dels ingressos, i en el 65,8% a l'entorn metropolità.

Altres indicadors que avalen el canvi de cicle en el sector de l'habitatge²⁴ són el percentatge d'habitatges venuts en les promocions en oferta que des del 2004 al 2006 sempre ha estat per sobre del 60%, i al 2007 s'ha situat en el 54%. També el ritme de venda d'una promoció s'ha alentit considerablement: durant els tres anys que van del 2004 al 2006, mai s'ha trigat més de 20 mesos a vendre una promoció; la xifra del 2007 situa en 32 mesos el període mitjà de venda d'una promoció d'habitatges a Catalunya (cal tenir present que al 2007 la grandària mitjana d'una promoció era de 23 habitatges, dos menys que al 2006). Finalment, el darrer indicador avalador dels problemes que està patint el sector de l'habitatge és el percentatge d'habitatges venuts d'una promoció en un mes, que al 2007 ha estat del 3,1%, quan al 2006 era del 5,3% i al 2005, del 7%.

L'inici en la construcció d'habitatges nous, si bé s'ha reduït considerablement durant el 2007, continua amb una xifra que és

²³ L'esclat de la bombolla tecnològica que va provocar una desacceleració econòmica durant els primers anys del nou mil·lenni, però no pas una crisi econòmica.

²⁴ Dades que apareixen publicades en l'Informe sobre el sector de l'habitatge a Catalunya del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

prou elevada (85.515 habitatges visats), i se situa en un nivell similar al de l'any 2003. A més, cal tenir present que al 2007 va entrar en vigor el Codi Tècnic de l'Edificació, fet que va suposar que els darrers mesos del 2006 fossin especialment actius en el visat d'obres noves, abans de l'entrada en vigor del Codi Tècnic. Una depuració d'aquest fenomen segurament donaria una variació del 2007 respecte del 2006 més suau que la del -32,7%.

La distribució territorial en la construcció d'habitatges presenta a les comarques turístiques com les més afectades per la davallada de l'activitat. En aquestes comarques, s'hi han iniciat 21.526 habitatges menys que al 2006, la qual cosa representa una davallada del 36,4%. Les àrees urbanes també han protagonitzat un fort descens del 32,2%. Han estat les comarques de l'interior les que han sofert menys la desacceleració, amb una caiguda dels inicis d'obres del 29,2%, i de 18.325 habitatges.

Mataró

Minim històric en l'inici de la construcció d'habitatges a Mataró amb 707 unitats al 2007 Les dades del sector de l'habitatge a Mataró segueixen la tònica marcada per Catalunya. Així, al 2006, la ciutat va assolir el màxim històric en la construcció d'habitatges nous amb 1.625 visats, un 6,6% més que al 2005. Al 2007, però, es produeix una sotragada

considerable en visar-se la construcció de 707 nous habitatges, la qual cosa suposa 918 habitatges menys que al 2006 o, el que és el mateix, un descens del 56,5%. A l'igual com va succeir amb les xifres de Catalunya, l'entrada en vigor del Codi Tècnic d'Edificació al 2007 ha suposat que a Mataró s'acumulesin als mesos finals del 2006 un nombre important de visats d'obra, que sense aquest nou codi tècnic segurament s'haguessin registrat al 2007. Sigui com sigui, al 2007 es registra el nombre més baix en l'inici d'habitatges de tota la sèrie històrica disponible, que és des de l'any 1996.

Per tipologia dels habitatges iniciats, la davallada en termes percentuals és lleugerament superior en les plurifamiliars respecte de les unifamiliars. Així, en les unifamiliars la reducció al 2007 ha estat del 52,7%, fet que en valors absoluts suposa 39 habitatges menys. L'aportació d'aquesta tipologia al parc d'habitatges nous és pràcticament testimonial, ja que representa menys del 5% de les noves construccions. El tipus de construcció d'habitatge més habitual a Mataró és el plurifamiliar, amb 672 unitats construïdes al 2007, xifra que representa poc més del 95% de tots els habitatges iniciats al 2007. La disminució d'aquesta tipologia respecte del 2006 ha estat de 918 unitats, que en termes relatius és del 56,5%.

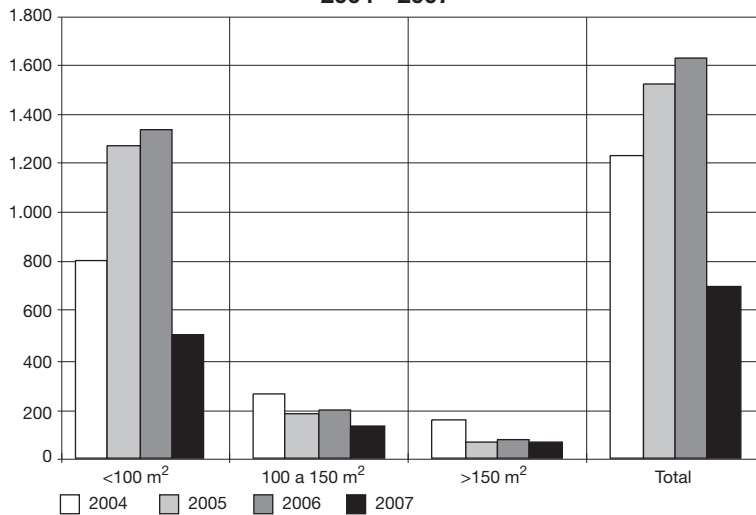
La grandària mitjana dels habitatges nous a Mataró al 2007, després de 2 anys, torna a superar els 90m² Pel que fa a la grandària dels habitatges nous, s'ha produït un repunt en la grandària mitjana, ja que al 2006 els habitatges que es van començar a construir tenien una superfície mitjana de 85 m², i al 2007 ha estat de 92 m². És a dir, al 2007 s'han començat a construir molt menys habitatges, però la grandària de les noves

TAULA 33. Evolució del nombre d'habitatges iniciats. Mataró. 2001 - 2007

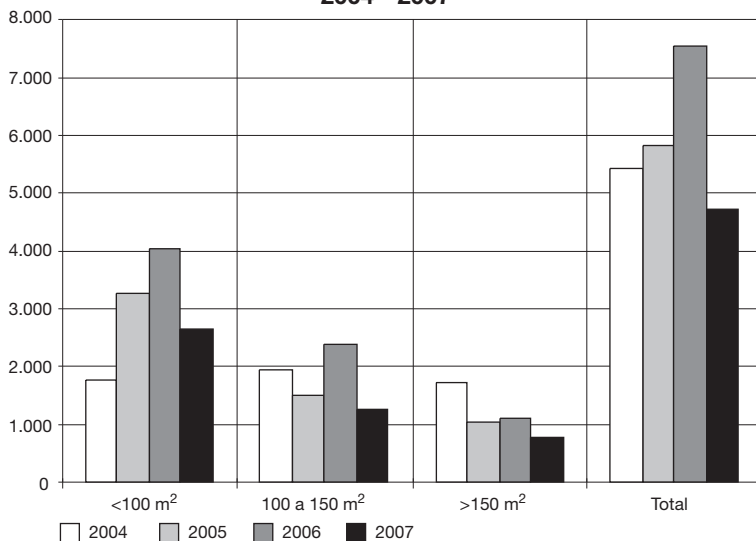
Unifamiliars	<50 m ²	51 a 75	76 a 100	101 a 125	126 a 150	>150 m ²	Total
2001	0	1	35	10	5	51	102
2002	0	9	16	13	19	23	80
2003	0	0	4	26	9	19	58
2004	0	4	1	8	2	23	38
2005	0	0	7	7	4	35	53
2006	0	0	12	3	0	59	74
2007	0	0	2	5	1	27	35
Plurifamiliars	<50 m ²	51 a 75	76 a 100	101 a 125	126 a 150	>150 m ²	Total
2001	0	89	216	196	150	57	708
2002	0	82	211	371	112	11	787
2003	8	59	393	187	229	220	1.096
2004	96	198	513	169	86	135	1.197
2005	47	674	545	76	102	28	1.472
2006	53	585	695	153	40	25	1.551
2007	8	206	296	94	31	37	672
Total	<50 m ²	51 a 75	76 a 100	101 a 125	126 a 150	>150 m ²	Total
2001	0	90	251	206	155	108	810
2002	0	91	227	384	131	34	867
2003	8	59	397	213	238	239	1.154
2004	96	202	514	177	88	158	1.235
2005	47	674	552	83	106	63	1.525
2006	53	585	707	156	40	84	1.625
2007	8	206	298	99	32	64	707

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

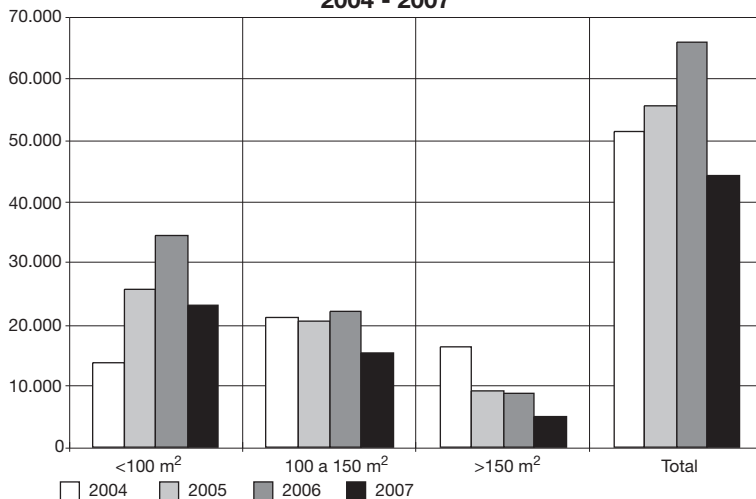
**GRÀFIC 29. Evolució dels habitatges iniciats a Mataró.
2004 - 2007**

**GRÀFIC 30. Evolució dels habitatges iniciats al Maresme.
2004 - 2007**

**GRÀFIC 31. Evolució dels habitatges iniciats a Barcelona.
2004 - 2007**

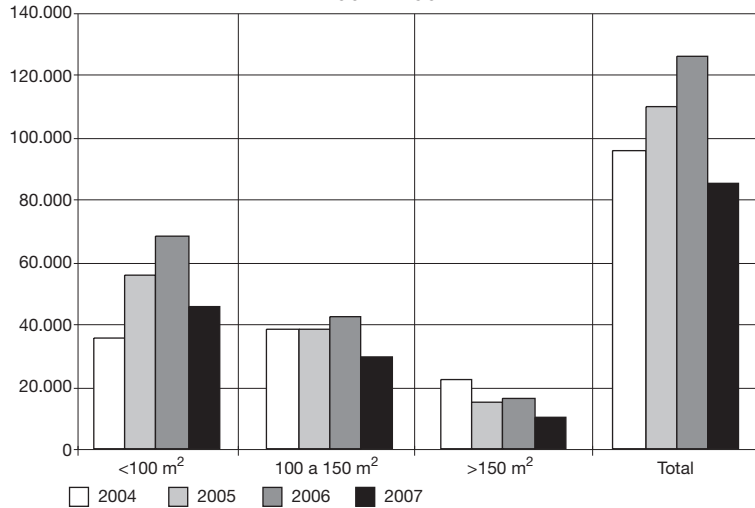

construccions és més gran. Tot i aquest repunt en la grandària dels habitatges nous, les construccions d'avui en dia tenen poc a veure amb les que es construïen al 1996, quan la superfície mitjana dels habitatges era de 116 m². En dotze anys, els habitatges nous han minvat prop de 25 m² de superfície. Aquesta reducció de la superfície dels habitatges pot explicar-se per un interès, per part dels constructors, per encabir més habitatges en les seves promocions, a més de a factors sociodemogràfics com ara la tendència cap a l'atomització de les famílies. Per tal de millorar l'actual situació del sector de l'habitatge, a banda de rebaixes en els preus de venda, també es pot donar la situació que els constructors augmentin la superfície dels habitatges nous per tal de fer-los més atractius per als compradors.

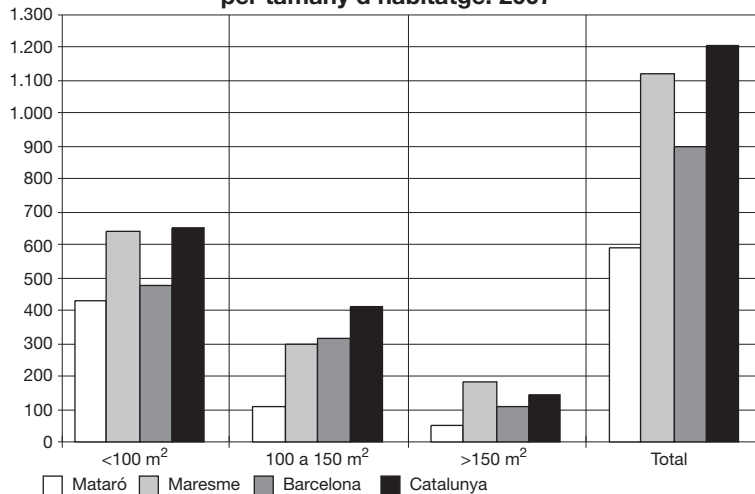
TAULA 33.

En l'anterior informe de conjuntura, els gràfics corresponents a la construcció d'habitatges de Mataró presentaven un comportament clarament diferenciat de la resta d'àmbits. En aquest informe, amb les dades del 2007, els quatre àmbits que s'analitzen en els gràfics que van del 29 al 32 dibuixen el mateix perfil: creixement continuat en l'inici de nous habitatges entre 2004 i 2006, i descens al 2007. Les diferències entre aquests quatre àmbits rauen en la intensitat en què s'ha produït la davallada al 2007. Així, Mataró registra el descens més important dels quatre àmbits, amb un 56,5% menys d'habitatges iniciats; el segueix el Maresme, amb una reculada del 37,7%; després ve la província de Barcelona, amb un 33,1% menys i, finalment, hi ha el conjunt de Catalunya, amb un 32,7% menys d'habitatges iniciats. En valors absoluts, les reduccions són de 918 habitatges menys construïts a Mataró; 2.826 menys al Maresme; 21.865 menys a la província de Barcelona, i 41.602 menys a tot Catalunya.

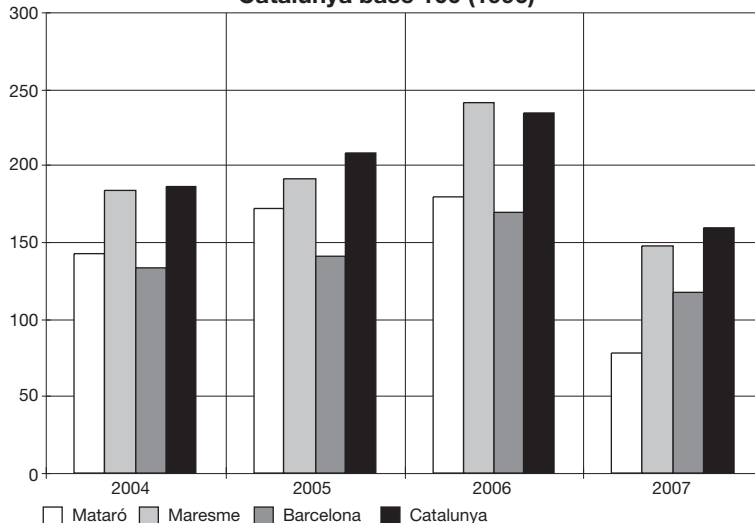
**GRÀFIC 32. Evolució dels habitatges iniciats a Catalunya.
2004 - 2007**

**GRÀFIC 33. Intensitat constructora cada 100.000 habitants
per tamany d'habitatge. 2007**

**GRÀFIC 34. Evolució del total d'habitatges iniciats per càpita.
Catalunya base 100 (1996)**

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

²⁵ La intensitat constructora és el quocient entre els habitatges iniciats i el nombre d'habitants.

Si analitzem l'evolució per grandària de l'habitatge, s'observa com en els quatre àmbits els habitatges de menys de 100 m² són els que més aporten a la davallada total d'habitatges, i especialment en el cas de Mataró, on al 2006 el 83% dels habitatges iniciats feien menys de 100 m², i al 2007 van passar a representar el 73% del total. En la resta d'àmbits, el pes dels habitatges de menys de 100 m² pràcticament no superen el 55%. **GRÀFICS 29, 30, 31 i 32.**

Important reducció de la intensitat constructora a Mataró el 2007 A l'hora d'analitzar la intensitat constructora²⁵ per grandària de l'habitatge, el gràfic 33 presenta

una situació diferent entre Mataró i els altres àmbits, especialment quant als habitatges de grandària mitjana (entre 100 i 150 m²) i als més grans (més de 150 m²). La intensitat constructora dels habitatges de grandària mitjana al Maresme i a la província de Barcelona gairebé triplica la intensitat de Mataró, i en el cas de Catalunya el multiplica per quatre. En els habitatges de més de 150 m², el Maresme gairebé quadruplica la intensitat constructora de Mataró; la província de Barcelona i Catalunya multipliquen per dos i per tres –respectivament– la seva intensitat respecte de Mataró. Aquest diferencial de la intensitat constructora d'habitatges de Mataró amb els altres tres àmbits queda palès si ens fixem en la grandària mitjana dels habitatges iniciats: a Mataró, com ja hem avançat, se situa en els 92 m²; al Maresme, en els 100 m²; i a la província i a Catalunya, en els 102 m².

Pel que fa a l'evolució de la intensitat constructora dels quatre àmbits, Mataró ha ocupat habitualment la tercera posició quant a intensitat. Al 2007, amb la brusca davallada en l'inici de noves obres, Mataró

ha passat a ocupar la quarta posició que fins al moment ocupava la província de Barcelona. Respecte dels altres dos àmbits, el conjunt de Catalunya és el que aconsegueix una major intensitat constructora d'habitatges, seguit molt de prop pel Maresme. El que es repeteix en les quatre àrees d'anàlisi és el descens en la intensitat constructora al 2007. **GRÀFICS 33 I 34.**

La desacceleració registrada en els visats d'habitatges nous també s'observa en altres indicadors que proporciona la Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya mitjançant un treball de camp.

Aquestes dades mostren com pràcticament tots els municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona han incrementat l'oferta d'habitatge nou durant el 2007. Aquest increment és degut al fet que al 2005 i 2006 es van iniciar un nombre important d'habitatges que es van acabar al 2007, i també a causa de la frenada en les vendes d'habitatges, que s'ha traduït en una elevada oferta d'habitatge per vendre. En el cas de Mataró, l'oferta d'habitatges nous estava en 878, una xifra similar a la Granollers i Manresa, fet que representa un augment del 26,1% en el nombre d'habitatges oferts.

El que s'ha mantingut invariable en la majoria de municipis grans de la província ha estat la grandària de les promocions. A Mataró, tant al 2006 com al 2007, la mitjana d'habitatges per promoció ha estat de 14, una de les més baixes entre els grans municipis. A Sabadell, per exemple, s'hi construeixen 35 habitatges de mitjana a cada promoció. L'únic municipi que ha augmentat el nombre d'habitatges per promoció ha estat Barcelona, que ha passat d'una mitjana de 22 al 2006 a 24 al 2007.

Al 2007 es triga molt més temps a vendre una promoció d'habitatges Els indicadors de comercialització d'habitatges nous del 2007 presenten la desacceleració del mercat de l'habitatge. Així, en onze dels dinou municipis més poblats de la província de Barcelona el percentatge d'habitatges venuts sobre les promocions en oferta s'ha reduït, com ara en el cas de Badalona, Barcelona, Sabadell o Terrassa. En el cas de Mataró, el percentatge del 2007 ha estat del 60,4%, una dècima més que al 2006. Pel que fa al període mitjà de venda d'una promoció, aquest període només s'ha reduït a Santa Coloma de Gramenet, mentre que a la resta de municipis el termini de venda d'una promoció ha crescut. En alguns casos, a més, ho ha fet de manera espectacular, com ara a Mollet, el Prat o Terrassa, on han més que doblat el període mitjà de venda d'una promoció. Pel que fa a Mataró, per vendre una promoció es triguen 30 mesos de mitjana, un 76% més de temps que al 2006. Un altre indicador de

l'alentiment del ritme de vendes és el percentatge de promoció venuda en un mes, que a Mataró al 2006 era del 5,9% i al 2007 s'ha situat en el 3,3%.

Així, doncs, tots els indicadors disponibles de l'habitatge apunten cap a una contracció del sector, la qual cosa ha d'acabar revertint en un desinflament dels preus dels habitatges, que a hores d'ara ja dona símptomes que comença a produir-se. En el següent subapartat es tractarà aquest tema amb més profunditat.

TAULA 34.

Preus de venda d'habitatges nous, de segona mà i renda de lloguer d'habitatges

Possiblement, el principal problema de l'habitatge ha estat la inflació dels preus que ha patit el sector durant tot el cicle expansiu. En el darrer any, però, l'alentiment de les vendes d'habitatges comença a repercutir en els preus dels habitatges. Així, amb les dades procedents de la Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya, al 2007, el preu per metre quadrat dels habitatges nous se situa en els 3.856 euros, un 1% inferior a la mitjana del 2006. Òbviament, no tots els municipis presenten una davallada dels preus dels habitatges nous, però sí que es registra en un bon nombre. Aquest fet és simptomàtic de la desacceleració del sector, ja que fa un any no hi havia cap municipi que registrés una davallada de preus.

Al 2007, cau un 4,5% el preu per metre quadrat de l'habitatge nou a Mataró Entre els dinou municipis de més de 50.000 habitants que hi ha a la província de Barcelona (**GRÀFIC 35**), en set s'ha reduït el preu per metre quadrat. El descens més notable s'ha produït a Sant Boi, amb una caiguda de l'11,1%, seguit

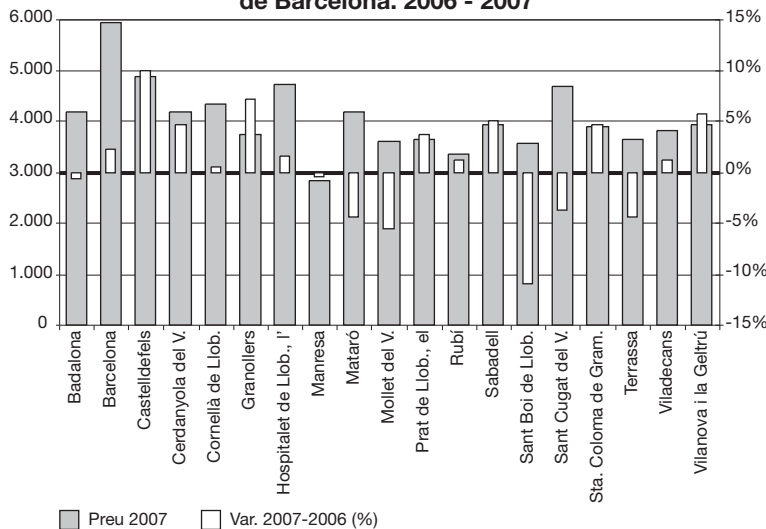
TAULA 34. Dades sobre la oferta i la comercialització d'habitatges nous als municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. 2007

Municipi	Any 2007					Variació 2006 - 2007				
	Habitatges en oferta (1)	Habitatges per promoció	% vendes sobre oferta (2)	Ritme de vendes (3)	% Vendes mensuals (4)	Habitatges en oferta (1)	Habitatges per promoció	% vendes sobre oferta (2)	Ritme de vendes (3)	% Vendes mensuals (4)
Badalona	553	22	68,4%	28	3,60%	21,8%	0	-13,30 p.p.	86,7%	-2,92 p.p.
Barcelona	5.843	24	57,4%	34	2,92%	29,6%	2	-4,10 p.p.	61,9%	-1,88 p.p.
Castelldefels	419	11	44,4%	25	3,93%	64,3%	0	-20,70 p.p.	56,3%	-2,52 p.p.
Cerdanyola del Vallès	316	11	58,9%	29	3,49%	91,5%	0	-6,00 p.p.	81,3%	-2,94 p.p.
Cornellà de Llobregat	455	12	34,5%	30	3,29%	79,1%	0	-9,20 p.p.	50,0%	-1,75 p.p.
Granollers	807	18	41,0%	36	2,78%	129,3%	0	-27,20 p.p.	63,6%	-1,82 p.p.
Hospitalet de Llobregat, l'	1.086	34	47,6%	39	2,58%	17,2%	0	5,80 p.p.	116,7%	-2,93 p.p.
Manresa	807	26	67,4%	33	3,01%	-11,6%	0	2,30 p.p.	83,3%	-2,42 p.p.
Mataró	878	14	60,4%	30	3,29%	26,1%	0	0,10 p.p.	76,5%	-2,65 p.p.
Mollet del Vallès	90	7	26,7%	35	2,89%	45,2%	0	-20,10 p.p.	169,2%	-4,90 p.p.
Prat de Llobregat, el	138	12	38,4%	37	2,72%	39,4%	0	-35,30 p.p.	146,7%	-3,91 p.p.
Rubí	568	17	71,7%	34	2,91%	38,5%	0	-8,10 p.p.	78,9%	-2,45 p.p.
Sabadell	2.356	35	62,9%	28	3,58%	62,1%	0	-6,50 p.p.	55,6%	-2,06 p.p.
Sant Boi de Llobregat	247	16	79,4%	33	3,00%	-22,8%	0	10,30 p.p.	43,5%	-1,29 p.p.
Sant Cugat del Vallès	1.620	37	54,5%	42	2,38%	5,0%	0	5,30 p.p.	82,6%	-1,93 p.p.
Santa Coloma de Gramenet	204	15	36,3%	15	6,77%	9,1%	0	6,90 p.p.	-21,1%	1,43 p.p.
Terrassa	4.223	24	51,0%	33	3,00%	85,1%	0	-7,60 p.p.	120,0%	-3,67 p.p.
Viladecans	534	20	48,9%	43	2,31%	-3,4%	0	1,00 p.p.	87,0%	-2,03 p.p.
Vilanova i la Geltrú	658	18	73,3%	31	3,27%	-9,7%	0	9,10 p.p.	63,2%	-2,03 p.p.

(1) Habitatges que estaven en oferta en el moment de dur a terme l'estudi.
 (3) Mesos de venda d'una promoció.

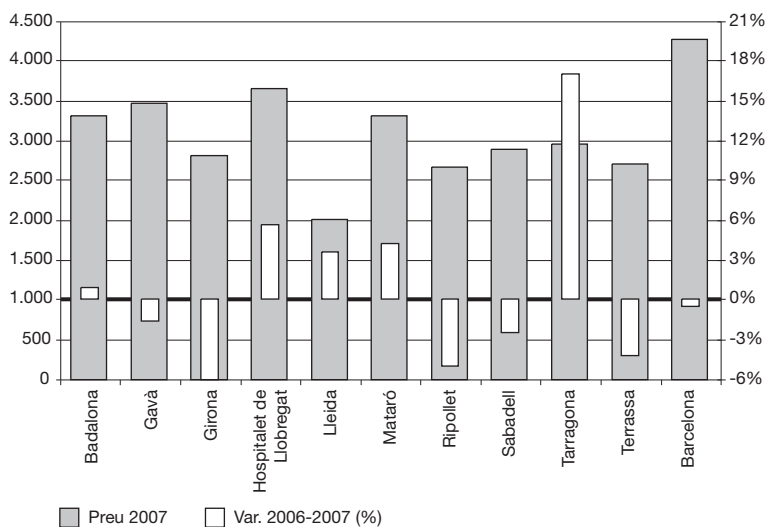
(2) Percentatge d'habitatges venuts dins de les promocions en oferta.
 (4) Percentatge de promoció venuda en un mes.

GRÀFIC 35. Preu mitjà dels habitatges nous i variació anual als municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. 2006 - 2007

per Mollet, amb un -5,6%. A Mataró, el preu mitjà per metre quadrat queda situat en els 4.199 euros, un 4,5% inferior al del 2006. Entre els municipis on més ha crescut el preu per metre quadrat són Castelldefels i Granollers, amb un encariment del 9,9% i del 7,1%, respectivament. **GRÀFIC 35.**

GRÀFIC 36. Preu mitjà dels habitatges de segona mà i variació anual a diversos municipis de Catalunya. 2006 - 2007

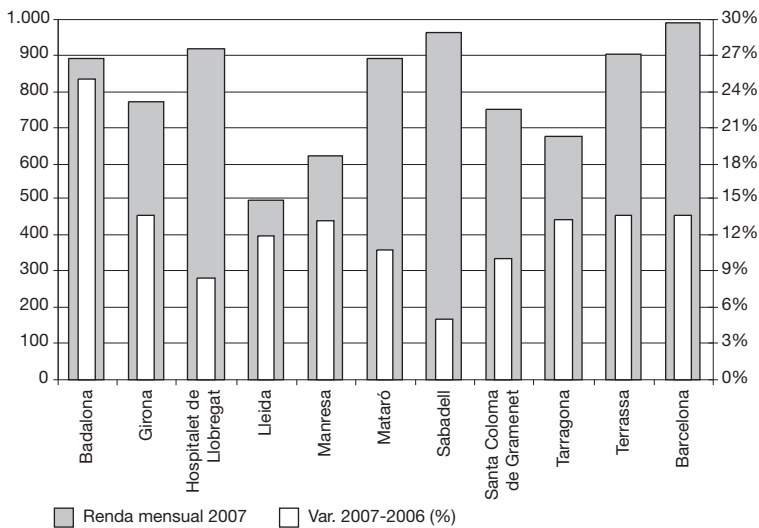

Un comportament similar al de l'habitatge nou es produeix amb l'habitatge de segona mà, ja que dels onze municipis que la Secretaria d'Habitatge ha analitzat al 2007, en sis el preu per metre quadrat s'ha reduït. El descens més notable ha estat el de Girona, amb un preu mitjà de 2.809 euros/m², un 5,9% inferior al del 2006. En aquest apartat, els preus continuen creixent a Mataró, un 4,2% al 2007, i s'han situat en els 3.308 euros/m². **GRÀFIC 36.**

De l'actual situació del mercat immobiliari, qui n'està sortint més beneficiat és l'habitatge de lloguer, ja que els bancs estan restringint l'accés a les hipoteques, i això està deixant el lloguer com a única opció per accedir a un habitatge a un cert gruix de la població. Aquest augment de la demanda, atesa la limitada oferta d'habitatge de lloguer, està empenyent

Font: Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

GRÀFIC 37. Renda mensual dels habitatges de lloguer i variació anual a diversos municipis de Catalunya. 2006 - 2007

Font: Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

a l'alça la renda mitjana de lloguer dels habitatges, tal i com ho reflecteixen les dades procedents de la Secretaria d'Habitatge. En el cas de Mataró, al 2007, s'han signat 1.704 contractes de lloguer, un 40% més que al 2006, i la renda mensual s'ha situat en 888 euros, un 10,8% més cara que al 2006. Els pisos de lloguer més cars continuen sent a Barcelona, molt a prop dels 1.000 euros/mes. Badalona, però, és qui ha registrat l'encariment més important, amb uns lloguers un 25% més cars que al 2007.

GRÀFIC 37.

Activitat i estructura empresarial

Activitat i estructura empresarial a Mataró i el Maresme
Terciarització de l'economia de Mataró i el Maresme
Llicències d'activitats

Tot i la davallada del 0,3% en el nombre d'autònoms, els altres dos indicadors han aconseguit al 2007 creixements prou bons: un 2,5% més d'assalariats i un 1% més d'empreses. Aquests resultats, però, no poden amagar la desacceleració de l'economia mataronina.

Fonts utilitzades: Nota de Conjuntura Econòmica, diversos períodes (2007 i 2008); Perspectiva econòmica de Catalunya, diversos períodes (2007 i 2008). Caixa de Catalunya, informe sobre la Conjuntura Econòmica, diversos períodes (2007 i 2008); La Caixa, informe mensual, diversos períodes (2007 i 2008); BBVA, Situació Catalunya, diversos períodes (2007 i 2008); ICTNET, El País, La Vanguardia, Cinco Días, Expansión, Avui i El Punt.

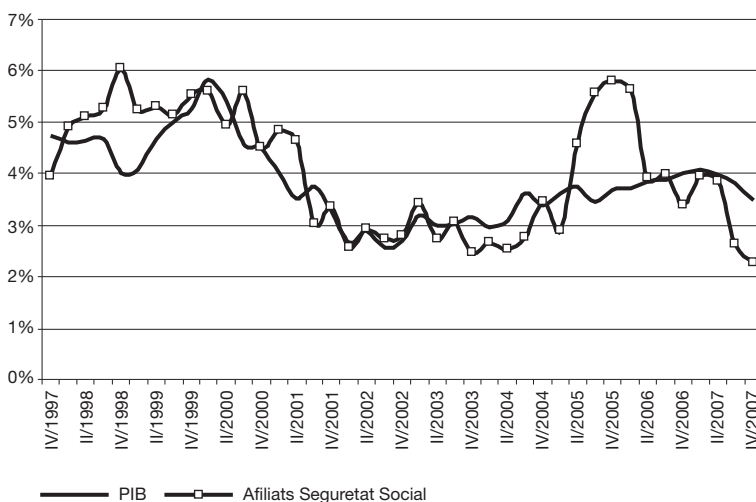
Activitat i estructura empresarial

Espanya

Les xifres de treballadors amb alta laboral a la Seguretat Social continuen creixent, i l'any 2007 va acabar amb 19.195.755 afiliats en alta laboral, un 2,3% més que els que hi havia a finals del 2006. Tot i l'augment del nombre de treballadors afiliats a la Seguretat Social, s'evidencia un alentiment del ritme de creixement a mesura que avança l'any. Així, el 2007 va començar amb un creixement del 3,5% i ha tancat amb un creixement del 2,3%.

L'augment dels afiliats en alta laboral al 2007 en termes absoluts ha estat de 425.496 efectius, que es reparteixen en 157.133 afiliats més de nacionalitat estrangera i 268.363 dels afiliats de nacionalitat espanyola. En termes relatius, els creixements han estat del 8,6% per als primers i de l'1,6% per als segons. Si s'analitza com ha evolucionat mes a mes la variació interanual dels assalariats estrangers al llarg de 2007, s'hi observa un lleuger perfil a la baixa en passar d'un creixement del 8,9% a principis del 2007 a un creixement del 8,6% a finals d'any. Entre els espanyols, el perfil descendent és més acusat, ja que el 2007 va començar amb un creixement del 2,9% i va acabar amb un creixement de l'1,6%.

Gràfic 38. Variació interanual del PIB i dels treballadors afiliats a la Seguretat Social. Espanya. 1997 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

El GRÀFIC 38 mostra com la variació interanual dels afiliats amb alta laboral i la del PIB recorren pràcticament el mateix camí, fet que es veu refermat pel coeficient de correlació lineal amb un valor del 77%²⁶. El principal desajust entre ambdues sèries es va produir entre el segon trimestre del 2005 i el primer del 2006 com a conseqüència del procés de normalització de treballadors estrangers. Podria pensar-se que aquest augment tan important de treballadors estrangers en els registres de la Seguretat Social hauria d'haver tingut un impacte positiu en el PIB espanyol, però aquests estrangers ja estaven treballant –si bé ho feien de forma irregular– i, per tant, estaven produint béns i serveis per a l'economia espanyola; és a dir, ja estaven contribuint al PIB espanyol, per la qual cosa l'increment d'assalariats no ha repercutit en el PIB.

La lectura dels deu anys que abasta el GRÀFIC 38 permet veure els ritmes de creixement extraordinaris assolits a finals del segle XX, tant en el PIB com en assalariats. La següent etapa que abasta els primers anys del segle XXI es va caracteritzar per l'alentiment de l'economia espanyola, tot i que, malgrat aquest alentiment, el ritme de creixement continuava sent prou intens si ho comparem amb altres països de la Unió Europea. Des del 2004 ençà, gràcies al boom immobiliari i a l'auge del consum privat, el PIB ha anat ascendint fins arribar a assolir en algun període taxes de creixement superiors al 4%. En la segona meitat del 2007 queda palès l'alentiment econòmic espanyol, conseqüència del refredament del mercat de l'habitatge i del menor consum per part de les famílies.

²⁶ Cal recordar que la correlació analitza si hi ha o no una relació o dependència matemàtica entre variables. Segons Colton, els valors de correlació de 0,75 a 1 impliquen que hi ha una correlació que va de molt bona a excel·lent, i en valors de 0,5 a 0,75 la correlació va de bona a excel·lent.

L'evolució de treballadors afiliats amb alta laboral a la Seguretat Social presenta diferències substancials en el seu desglossament per sectors. Així, trobem que en 11 dels 22 sectors que componen la indústria s'ha registrat una pèrdua de treballadors. Les pèrdues més rellevants recauen un cop més en la indústria tèxtil i de la confecció, amb 9.784 afiliats menys que al 2006, xifra que en valors relatius suposa una davallada del 5,8%. Tot i que les dades del sector tèxtil no són bones, paga la pena destacar que el ritme de pèrdua d'afiliats es va alentint, ja que al 2006 la davallada interanual s'aproximava al 8%.

Altres sectors industrials amb dificultats són els dedicats a la fabricació de maquinària i material elèctric –amb 7.266 treballadors menys que un any abans (-7,1%)– i la fabricació de mobles –amb 3.333 treballadors afiliats menys (-2%)–. Tot i aquestes dades negatives, el conjunt del sector industrial ha aconseguit augmentar els treballadors amb alta laboral a la Seguretat Social. En total, el 2007 ha finalitzat amb 60.409 efectius més en el sector de la indústria que un any abans, fet que en termes relatius suposa un increment del 2,3%. Entre els sectors que més contribueixen a aquest augment hi ha el dedicat a la fabricació de productes metàl·lics –amb 19.475 afiliats més (5,5%)–, la indústria alimentària –amb 17.869 (4,8%)– i la construcció d'equips mecànics –amb 15.340 (9,6%)–.

Pel que fa a la construcció, les dades de treballadors afiliats continuen sent un clar reflex de com s'està desinflant el sector. Va començar el 2007 amb un creixement del 6,5% i l'ha acabat amb una reculada del 0,6%. Aquest descens relatiu, en termes absoluts, representa 13.610 treballadors i situa el total de treballadors afiliats a la Seguretat Social en 2.330.365.

De cada tres treballadors amb alta laboral a la Seguretat Social, dos treballen al sector serveis. Amb aquest volum de treballadors sembla clar que els serveis són els que marquen la pauta de creixement general, com queda palès amb l'aportació de més de 394.000 treballadors durant el darrer any, fet que en termes relatius representa un creixement del 3,1%. Dels 19 subsectors que componen el sector serveis, en 7 d'ells s'ha registrat un descens de treballadors, essent el més remarcable el del sector de l'Administració pública, que ha registrat una davallada de 76.771 efectius durant el 2007, xifra que en termes relatius representa una caiguda del 6,8%; i també el de les llars que ocupen a personal domèstic, amb una pèrdua al 2007 de 24.474 afiliats (-7,3%²⁷). Malgrat aquesta pèrdua de treballadors afiliats a la Seguretat Social en alguns dels subsectors que conformen

els serveis, la tònica general ve marcada pels augments en el nombre de cotitzants de diversos subsectors entre els quals destaquen les activitats sanitàries –amb 203.000 afectius més que al 2006 (19,4%)–, les activitats educatives –amb 85.500 efectius més (13,5%)– i l'hostaleria –amb un augment de 57.000 treballadors (4,8%)–.

Mataró

L'any 2007 ha finalitzat amb 34.665 assalariats a Mataró

Les dades dels treballadors assalariats de Mataró, i més concretament la seva variació interanual, segueixen la tònica de contracció que marquen Catalunya i l'Estat espanyol. Així, a Mataró, l'any 2007 s'ha acabat amb un total 34.665 assalariats, un 2,5% més que els que hi havia a finals del 2006. Aquest creixement és el mateix que el registrat a finals del 2006, però si s'observa l'evolució de la variació interanual al llarg dels quatre trimestres del 2007, el perfil és clarament a la baixa.

La sèrie temporal de la variació interanual permet observar com Mataró aconsegueix superar la barrera de l'1% a la segona meitat del 2005, després de 15 trimestres consecutius amb creixements negatius o lleugerament per sobre del 0%. D'aleshores ençà, la taxa de creixement d'assalariats a Mataró ha aconseguit valors prou importants, essent el més destacat el del primer trimestre del 2007, quant va registrar-se un creixement del 4,04%. En els darrers anys, el ritme de creixement d'assalariats de Mataró ha vingut determinat principalment per l'evolució de dos sectors: la construcció i la indústria tèxtil. Així, l'alentiment del ritme de

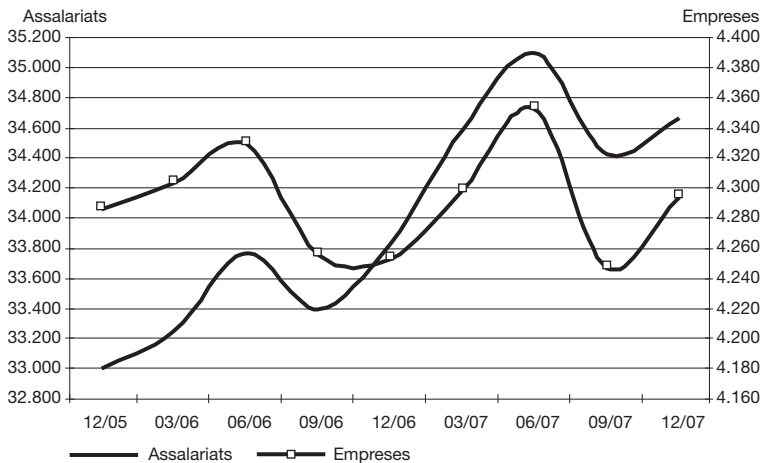
²⁷ El descens en aquest sector és conseqüència, en bona part, del procés de normalització de treballadors estrangers que es va produir al 2005. Un dels casos que podien fer servir els treballadors estrangers en aquest procés era acreditar que disposaven de diverses ofertes per fer feines de serveis domèstics amb un mínim de trenta hores setmanals i garantint una activitat mínima de sis mesos. El procés va acabar-se al mes de maig del 2005, i al cap de sis mesos –al novembre– es va assolir el valor més alt de treballadors afiliats en el sector de la llar que ocupen personal domèstic, amb més 401.000 efectius. D'aleshores ençà, la sèrie de treballadors del sector no ha parat de reduir-se, mes rere mes, i a finals del 2007 hi havia 310.411 treballadors.

creixement al llarg del 2007 respon principalment al refredament del sector de la construcció, ja que l'any passat va contribuir amb 43 assalariats al creixement, quan al 2006 hi va contribuir amb 545 efectius i fa dos, amb 306. També la indústria tèxtil ha contribuït al creixement fent que la seva aportació negativa sigui menor: al 2007 el sector ha perdut 142 assalariats, quan al 2006 en va perdre 544 i al 2005 van ser 532.

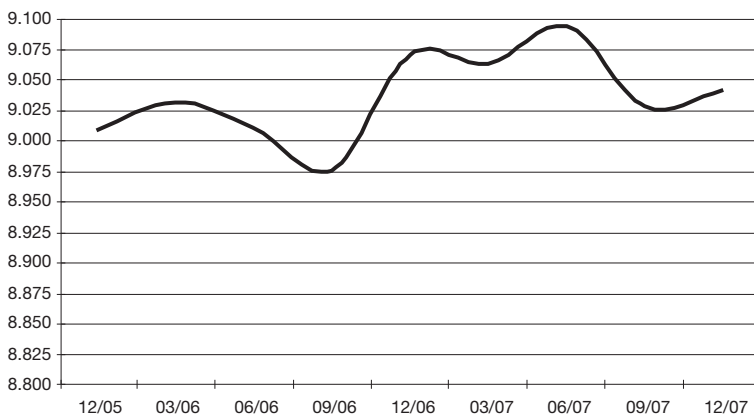
TAULA 35. Evolució del nombre d'autònoms, assalariats i empreses a Mataró. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	9.071	9.063	9.094	9.028	9.041
Assalariats	33.824	34.586	35.101	34.424	34.665
Empreses	4.253	4.298	4.353	4.247	4.294
Ass. / Empr.	7,95	8,05	8,06	8,11	8,07
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	0,70%	0,34%	0,92%	0,58%	-0,33%
Assalariats	2,49%	4,04%	3,94%	3,07%	2,49%
Empreses	-0,77%	-0,12%	0,55%	-0,21%	0,96%
Ass. / Empr.	3,28%	4,16%	3,37%	3,28%	1,51%

GRÀFIC 39. Empreses i assalariats. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 40. Autònoms. Mataró. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

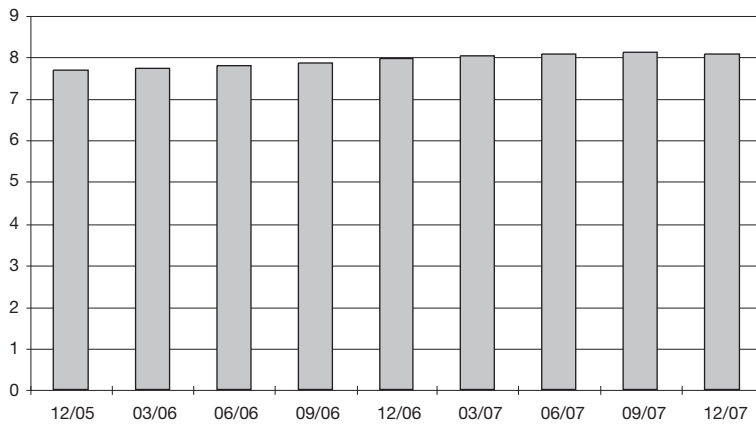
El nombre d'empreses a Mataró frega les 4.300 La sèrie de les empreses presenta una evolució clarament més desensadadora que la dels assalariats, ja que en els darrers cinc trimestres, en tres ha registrat un descens en la comparació interanual i en dos el creixement ha estat per sota de l'1%. De fet, amb l'última dada disponible, la del quart trimestre del 2007, es va registrar un creixement del 0,96%, i el nombre total d'empreses a Mataró va quedar situat en 4.294.

Finalment, la darrera sèrie que s'analiza de la Tresoreria de la Seguretat Social és la dels treballadors per compte propi. Aquesta sèrie continua amb la dinàmica descendent dels altres dos indicadors. Així, l'any 2007 es va iniciar amb un augment del 0,3% i va acabar amb un descens del -0,3%. Amb la variació interanual de finals del 2007, el nombre de treballadors per compte propi a Mataró s'ha situat en 9.041 efectius.

El fet que el nombre d'assalariats continuï registrant variacions interanuals positives –tot i que cada cop són menors–, i que a les empreses es registrin descensos interanuals, acaba repercutint en el fet que la grandària mitjana de les empreses de Mataró hagi augmentat i que a finals del 2007 s'hagi situat per sobre dels 8 assalariats per empresa. De fet, durant els quatre trimestres del 2007, la mitjana d'assalariats per empresa ha estat per sobre dels 8 assalariats, fet que no succeïa des de l'any 2002. **GRÀFICS 39, 40 I 41.**

La desacceleració de Mataró en el ritme de creixement dels indicadors procedents del registre de treballadors en la Seguretat Social no és un fet únic i exclusiu de Mataró, sinó que s'entronca en una situació de conjuntura global de frenada que queda palesa en les dades de Catalunya. Així, l'any 2007 s'ha acabat

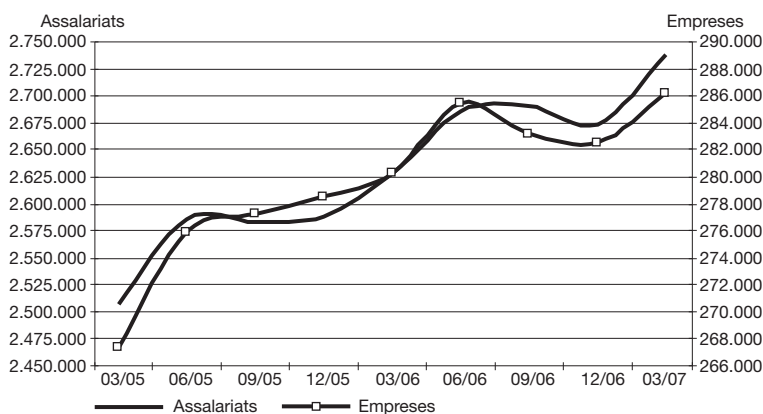
GRÀFIC 41. Assalariats per empresa. Mataró. 2005 - 2007

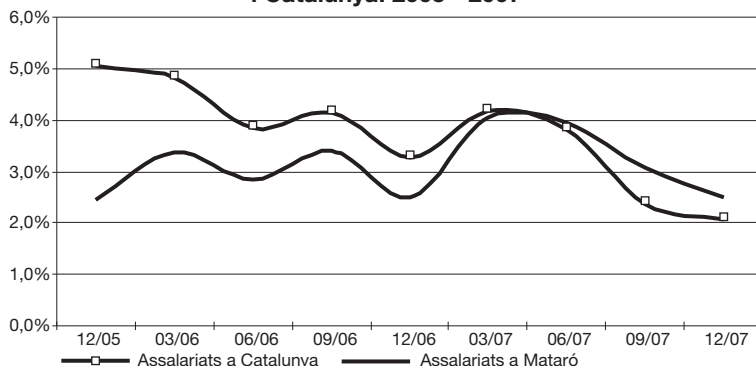
TAULA 36. Evolució del nombre d'autònoms, assalariats i empreses a Catalunya. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	562.057	567.426	575.233	575.407	576.164
Assalariats	2.672.993	2.737.542	2.787.298	2.753.996	2.727.728
Empreses	282.493	286.216	290.466	286.610	285.018
Ass. / Empr.	9,46	9,56	9,60	9,61	9,57
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	2,76%	2,99%	3,03%	3,02%	2,51%
Assalariats	3,26%	4,17%	3,80%	2,36%	2,05%
Empreses	1,42%	2,13%	1,77%	1,22%	0,89%
Ass. / Empr.	1,81%	2,00%	1,99%	1,13%	1,14%

GRÀFIC 42. Empreses i assalariats. Catalunya. 2005 - 2007

GRÀFIC 43. Evolució de la variació interanual dels assalariats. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

amb més de 2,7 milions d'assalariats treballant a Catalunya, la qual cosa representa un 2% més d'assalariats que els que hi havia un any abans. Tot i que es tracta d'un creixement prou important, la dinàmica del ritme de variació interanual és a la baixa, ja que durant el primer trimestre d'aquest any es va registrar un creixement del 4,2%; és a dir, en nou mesos el creixement s'ha desaccelerat una mica més enllà dels dos punts percentuals. En les empreses també es desinfla el ritme de creixement, en passar d'un valor del 2,1% al mes de març, a un creixement del 0,9% a finals del 2007, fet que acaba situant el total d'empreses en 285.018. La sèrie de treballadors per compte propi és la que està aguantant millor l'actual moment de desacceleració, ja que l'any 2007 va acabar amb creixement del 2,5%, només 0,4 punts percentuals per sota del creixement de principis del mateix any. Així, doncs, el nombre final de treballadors autònoms queda fixat en els 576.164.

TAULA 36.

El **GRÀFIC 43** mostra el descens que està tenint lloc en la variació interanual d'assalariats tant de Mataró com de Catalunya. La diferència rau en el fet que a Catalunya el descens és menys acusat que no pas a Mataró. Malgrat això, Mataró aconsegueix una variació interanual més alta que no pas Catalunya, tot i que la diferència és de menys de mig punt percentual. **GRÀFICS 42 i 43.**

En la **TAULA 37** es visualitza el creixement de la grandària mitjana de les empreses de Mataró en els darrers dos anys fins a situar-se per sobre dels 8 treballadors assalariats per empresa. A l'hora de destriar com s'ha produït aquest creixement dins de l'estructura empresarial de la ciutat, observem que en el darrer any s'ha produït un important augment d'assalariats en les

empreses grans (més de 100 assalariats); en les empreses de grandària mitjana (entre 11 i 100 assalariats), el nombre d'assalariats s'ha mantingut pràcticament estable; i, finalment, les empreses petites (fins a 10 assalariats) són les que estan patint més l'actual desacceleració i han vist com es reduïa el nombre d'assalariats.

Aquesta evolució ha fet que les grans empreses acumulin el 32,6% dels assalariats de Mataró, 1,7 punts més que un any abans. Per contra, en el darrer any, les petites i les mitjanes empreses han perdut 1 i 0,76 punts percentuals i situen el seu pes en el 87,3% i el 12%, respectivament. Atès el fet que la variació del pes de les empreses petites, mitjanes i grans pràcticament no s'ha vist modificat durant el darrer any, ha estat la millor evolució de l'ocupació en les grans empreses el que ha acabat determinant el creixement de la grandària mitjana de les empreses de Mataró per sobre dels 8 assalariats.

A Mataró, la dinàmica segueix a grans trets la del conjunt de Catalunya. Així, a Catalunya, la grandària mitjana de les empreses ha crescut durant el darrer any fins a situar-se molt a prop dels 9,6 assalariats per empresa. En analitzar aquest creixement en relació amb tres grans grups per grandària –empreses petites, mitjanes i grans–, observem que s'ha produït un augment del nombre d'assalariats en els tres grups, tot i que el més destacat ha estat en les que considerem grans empreses (més de 100 assalariats), amb un creixement de la massa treballadora del 3,6%, fet que ha suposat que aquest grup concentri el 38,8% dels assalariats de Catalunya i que amplii la diferència respecte del percentatge de treballadors de les empreses de grandària intermèdia (entre 11 i 100 assalariats), que és del 36,7%. Si bé la dinàmica per trams de grandària entre Mataró i Catalunya durant el darrer any és la mateixa, l'estructura entre ambdós àmbits és força diferent, ja que Mataró es caracteritza per tenir una estructura d'empreses de dimensions més reduïdes, tal i com ho demostra el fet de tenir una representativitat per sobre de la de Catalunya de 5,5 punts en el cas de les microempreses, i d'estar 6,3 punts per sota en el cas de les grans empreses.

TAULA 37.

TAULA 37. Estructura empresarial (mínim 1 assalariat) de Mataró. IV/2006 - IV/2007

12/2006	Total	D'1 a 5	6 a 10	11 a 25	26 a 50	51 a 100	101 a 250	251 a 500	>500
Assalariats	33.824	6.547	3.919	5.647	4.120	3.163	2.472	1.491	6.465
Perc. / total	100%	19,36%	11,59%	16,70%	12,18%	9,35%	7,31%	4,41%	19,11%
Empreses	4.253	3.186	518	358	119	47	14	5	6
Perc. / total	100%	74,91%	12,18%	8,42%	2,80%	1,11%	0,33%	0,12%	0,14%
12/2007	Total	D'1 a 5	6 a 10	11 a 25	26 a 50	51 a 100	101 a 250	251 a 500	>500
Assalariats	34.665	6.535	3.856	5.798	3.868	3.322	2.645	1.857	6.784
Perc. / total	100%	18,85%	11,12%	16,73%	11,16%	9,58%	7,63%	5,36%	19,57%
Empreses	4.294	3.237	511	360	109	49	16	6	6
Perc. / total	100%	75,38%	11,90%	8,38%	2,54%	1,14%	0,37%	0,14%	0,14%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

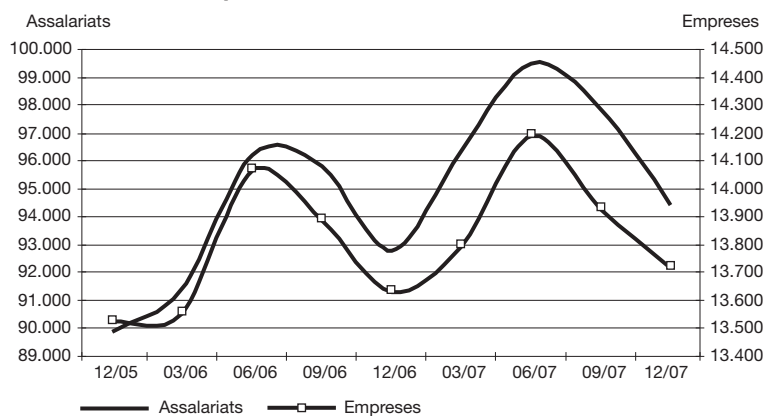
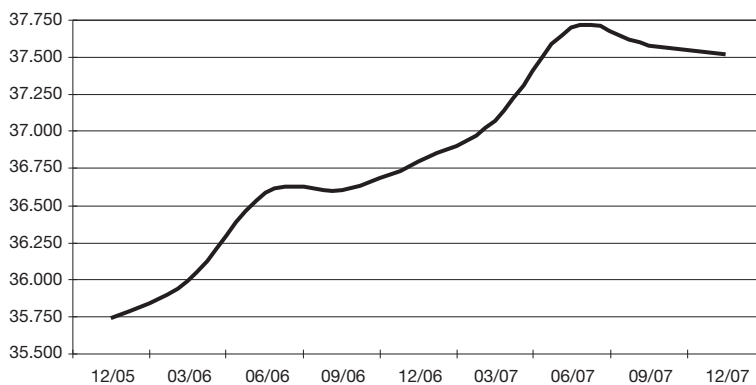
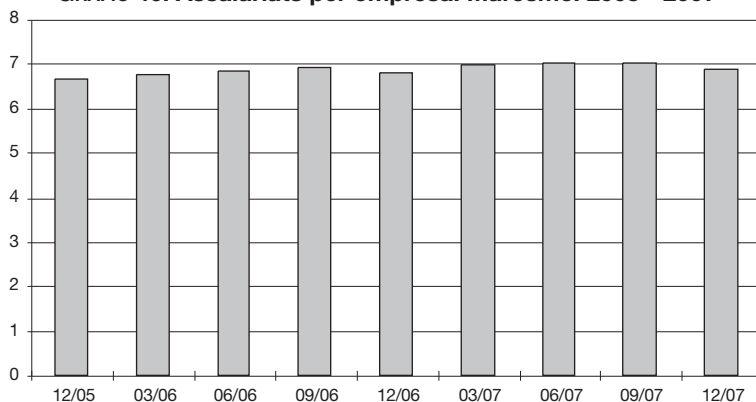
El Maresme

Mataró i el Maresme tenen un ritme de creixement semblant Les dades d'assalariats de la comarca del Maresme segueixen una línia ascendent, però a l'igual que a Catalunya la desacceleració del ritme de creixement ha estat la tònica durant el 2007. L'any passat va acabar-se amb 94.444 assalariats registrats a la comarca, xifra un 1,8% superior a la que hi havia a finals del 2006. La desacceleració s'observa si s'agafen les dades del primer trimestre del 2007, període durant el qual va registrar-se un creixement interanual del 5,4%. Una de les característiques de la sèrie de treballadors assalariats del Maresme és el seu comportament estacional a causa de l'activitat turística de la comarca que, com pot observar-se en el **GRÀFIC 44**, aconsegueix els valors més elevats de l'any al segon trimestre de cada any, per caure en els dos trimestres següents, i repuntar a l'alça en el primer trimestre de l'any ja mirant de cara novament a la temporada turística d'estiu.

Aquest és un comportament cíclic que es repeteix en la sèrie d'empreses, si bé les seves variacions no són tan marcades com en els assalariats, com així ho delata la variació intertrimestral. El que també repeteix en aquesta sèrie és la tendència desacceleradora de la comparació interanual, en aconseguir al primer trimestre

TAULA 38. Evolució del nombre d'autònoms, assalariats i empreses al Maresme. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	36.793	37.071	37.702	37.580	37.519
Assalariats	92.787	96.353	99.509	97.862	94.444
Empreses	13.631	13.793	14.189	13.928	13.718
Ass. / Empr.	6,81	6,99	7,01	7,03	6,88
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	2,94%	3,00%	3,05%	2,66%	1,97%
Assalariats	3,27%	5,44%	3,42%	2,15%	1,79%
Empreses	0,78%	1,75%	0,87%	0,31%	0,64%
Ass. / Empr.	2,46%	3,63%	2,52%	1,83%	1,14%

GRÀFIC 44. Empreses i assalariats. Maresme. 2005 - 2007**GRÀFIC 45. Autònoms. Maresme. 2005 - 2007****GRÀFIC 46. Assalariats per empresa. Maresme. 2005 - 2007**

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

del 2007 un creixement de l'1,7% i al darrer trimestre, del 0,6%. Amb aquesta darrera dada, el nombre total d'empreses a la comarca va situar-se en 13.718.

Pel que fa a les dades corresponents als treballadors per compte propi del Maresme, al tercer trimestre del 2007 s'ha registrat –per primer cop des del 2002– una variació intertrimestral negativa. De fet, aquest descens s'ha tornat a repetir entre el tercer i quart trimestre. Si, a més a més, hi sumem la progressiva reducció de la variació interanual durant el 2007, que ha passat d'un creixement del 3% al març a un del 2% al desembre, tot apunta que hi haurà una frenada en la creació d'autoocupació. Tot i la tendència a minorar el ritme de creixement, a finals del 2007 hi havia 37.519 autònoms a la comarca del Maresme. **TAULA 38.**

En comparar els ritmes de creixement entre Mataró i el Maresme dels tres indicadors procedents de la Seguretat Social, la comarca presenta en general variacions interanuals més altes que no pas la capital de la comarca en les sèries referents a treballadors autònoms i a empreses, mentre que en el cas dels assalariats passa justament el contrari: Mataró registra creixements interanuals superiors als de la comarca.

El que sí que es repeteix en tots dos àmbits és la línia descendent de la variació interanual dels tres indicadors. Així, la mitjana de creixement d'assalariats de Mataró del 2007 s'ha situat 0,2 punts per sobre la mitjana de la comarca. En treballadors per compte propi, el Maresme ha aconseguit un creixement mitjà al llarg del 2007 que se situa 2,3 punts percentuals per sobre del creixement de Mataró, i, en el cas de les empreses, el Maresme supera a Mataró en 0,6 punts percentuals. **GRÀFICS 44, 45 i 46.**

A l'igual que ha succeït amb Mataró, la grandària de les empreses maresmenques ha augmentat, si bé l'estacionalitat de l'economia de la comarca també es reflecteix en l'evolució de la mitjana d'assalariats per empresa, però la tendència és a l'alça. Les empreses de la comarca a finals del 2007 tenien de mitjana 6,9 treballadors assalariats. Aquest creixement de la grandària de les empreses del Maresme s'ha produït per l'augment de prop de dos punts en el pes dels assalariats de les grans empreses (les que tenen més de 100 assalariats), que a finals del 2007 representaven el 24,1% dels assalariats de la comarca. Les empreses petites (menys d'11 assalariats) i les de grandària intermèdia (entre 11 i 100 assalariats) han perdut pes en el darrer any: 0,75 i 1 punt percentual, respectivament. Si es té present que el percentatge d'empreses dins d'aquests tres grups pràcticament no ha variat en el darrer any, fa que tot plegat condueixi cap a un augment en la grandària mitjana de les empreses del Maresme. **TAULA 39.**

Evolució sectorial a Mataró

El subsector de comerç i reparacions és el més nombrós de la ciutat, però l'increment més important es registra al subsector sanitari L'estructuració econòmica de Mataró en subsectors no presenta, en termes generals, un comportament molt diferent de l'assenyalat en anteriors informes. Així, la indústria manufacturera, encapçalada pel sector tèxtil, que fa pocs anys era el subsector econòmic més important a Mataró, amb la crisi del sector tèxtil arran de la liberalització del comerç de productes tèxtils, s'ha traduït en una pèrdua continuada d'assalariats del tèxtil i, per extensió, del subsector manufacturer. Aquesta dinàmica per part del subsector manufacturer fa que aquest ocupi la segona posició, i que el subsector del comerç sigui el primer. Així, a finals del 2007, 7.317 assalariats estaven treballant al subsector del comerç i les reparacions, xifra que en termes relatius representa el 21,1% de la massa d'assalariats de la ciutat. Pel que fa al sector manufacturer,

hi treballaven 5.982 assalariats, el 17,3% del total d'assalariats de Mataró. Aquest intercanvi de posicions entre el comerç i la indústria manufacturera s'ha produït més aviat per la pèrdua constant d'assalariats en el subsector manufacturer que no pas per un important creixement d'assalariats en el comerç. De fet, l'augment de representativitat més important correspon al subsector sanitari i a l'educatiu, amb guanys de 0,4 i 0,36 punts percentuals, respectivament, i ja representen el 15,6% i el 5,6% cadascun. Cal esmentar també la reculada en la representativitat per part de la construcció, que ha perdut en el darrer any 0,13 punts percentuals –fet que no succeïa des del 2003– i que l'ha situat en el 10,4%. **TAULES 40 i 41.**

En les dades de treballadors per compte propi es distribueixen de manera molt similar a la dels assalariats. Així, els quatre primers subsectors són els mateixos per a autònoms i per a assalariats, si bé ocupen posicions diferents. Així, el subsector comercial és el que té un major nombre de treballadors per compte propi, amb 2.394, el 26,5% dels 9.041 autònoms que hi ha a Mataró. En el darrer any, el subsector del comerç ha perdut 0,3 punts percentuals. La construcció és el segon subsector amb més autònoms (19,4%), seguit per la indústria manufacturera (17,3%) i pel subsector de les activitats immobiliàries (11,5%). En la comparativa

TAULA 39. Estructura empresarial (mínim 1 assalariat) al Maresme. IV/2006 - IV/2007

	Total	D'1 a 5	6 a 10	11 a 25	26 a 50	51 a 100	101 a 250	251 a 500	>500
12/2006									
Assalariats	92.787	21.012	12.001	21.047	9.023	8.958	7.443	4.257	9.046
Perc. / total	100%	22,65%	12,93%	22,68%	9,72%	9,65%	8,02%	4,59%	9,75%
Empreses	13.631	10.386	1.587	1.226	234	129	47	13	9
Perc. / total	100%	76,19%	11,64%	8,99%	1,72%	0,95%	0,34%	0,10%	0,07%
12/2007									
Assalariats	94.444	20.873	12.019	20.525	9.339	8.913	8.629	4.225	9.921
Perc. / total	100%	22,10%	12,73%	21,73%	9,89%	9,44%	9,14%	4,47%	10,50%
Empreses	13.718	10.467	1.601	1.205	240	128	54	13	10
Perc. / total	100%	76,30%	11,67%	8,78%	1,75%	0,93%	0,39%	0,09%	0,07%

respecte de les xifres de fa un any, la construcció continua guanyant pes -0,4 punts percentuals més-, però ja no ho fa a la mateixa velocitat que en períodes precedents. Qui ha perdut més pes ha estat el subsector de les manufactures, amb 1 punt percentual menys que fa un any. **TAULA 42.**

Al 2007 es registren els primers senyals de la punxada de la construcció La comparació interanual dels assalariats dels diversos subsectors econòmics permeten analitzar la seva incidència en la

TAULA 40. Nombre d'empreses i assalariats segons subsectors. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007

Sector	desembre-2006			març-2007			juny-2007			setembre-2007			desembre-2007		
	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E
Agricultura i pesca	297	11	27,00	262	12	21,83	266	12	22,17	265	12	22,08	265	12	22,08
Ind. extrac., energia i aigua	139	7	19,86	156	4	39,00	155	4	38,75	160	4	40,00	162	4	40,50
Ind. manuf.	5.871	840	6,99	6.093	853	7,14	6.114	861	7,10	5.839	840	6,95	5.982	844	7,09
Construcció	3.556	633	5,62	4.242	671	6,32	4.191	668	6,27	3.921	636	6,17	3.599	630	5,71
Comerç i reparacions	7.179	1.127	6,37	7.008	1.112	6,30	7.263	1.133	6,41	7.107	1.111	6,40	7.317	1.132	6,46
Hostaleria	1.552	321	4,83	1.566	323	4,85	1.333	322	4,14	1.602	327	4,90	1.620	332	4,88
Transp. i comunic.	851	131	6,50	900	135	6,67	945	135	7,00	947	132	7,17	907	131	6,92
Mediació financera	1.068	40	26,70	1.066	42	25,38	1.120	45	24,89	1.168	45	25,96	1.092	47	23,23
Activ. immob. i serv. empres.	3.577	612	5,84	3.667	609	6,02	3.829	625	6,13	3.726	603	6,18	3.551	605	5,87
Serv. personals i altres	2.828	308	9,18	2.640	304	8,68	2.808	317	8,86	2.656	312	8,51	2.829	324	8,73
Educació	1.767	87	20,31	1.890	94	20,11	1.868	93	20,09	1.761	88	20,01	1.934	97	19,94
Activ. sanit. i serv. socials	5.139	136	37,79	5.096	139	36,66	5.209	138	37,75	5.272	137	38,48	5.407	136	39,76
No consta	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00
Total Mataró	33.824	4.253	7,95	34.586	4.298	8,05	35.101	4.353	8,06	34.424	4.247	8,11	34.665	4.294	8,07

TAULA 41. Evolució del pes dels assalariats i de les empreses segons subsectors. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007

Sector	desembre-2006		març-2007		juny-2007		setembre-2007		desembre-2007	
	Ass.	Empr.	Ass.	Empr.	Ass.	Empr.	Ass.	Empr.	Ass.	Empr.
Agricultura i pesca	0,88%	0,26%	0,76%	0,28%	0,76%	0,28%	0,77%	0,28%	0,76%	0,28%
Ind. extrac., energia i aigua	0,41%	0,16%	0,45%	0,09%	0,44%	0,09%	0,46%	0,09%	0,47%	0,09%
Ind. manuf.	17,36%	19,75%	17,62%	19,85%	17,42%	19,78%	16,96%	19,78%	17,26%	19,66%
Construcció	10,51%	14,88%	12,27%	15,61%	11,94%	15,35%	11,39%	14,98%	10,38%	14,67%
Comerç i reparacions	21,22%	26,50%	20,26%	25,87%	20,69%	26,03%	20,65%	26,16%	21,11%	26,36%
Hostaleria	4,59%	7,55%	4,53%	7,52%	3,80%	7,40%	4,65%	7,70%	4,67%	7,73%
Transp. i comunic.	2,52%	3,08%	2,60%	3,14%	2,69%	3,10%	2,75%	3,11%	2,62%	3,05%
Mediació financera	3,16%	0,94%	3,08%	0,98%	3,19%	1,03%	3,39%	1,06%	3,15%	1,09%
Activ. immob. i serv. empres.	10,58%	14,39%	10,60%	14,17%	10,91%	14,36%	10,82%	14,20%	10,24%	14,09%
Serv. personals i altres	8,36%	7,24%	7,63%	7,07%	8,00%	7,28%	7,72%	7,35%	8,16%	7,55%
Educació	5,22%	2,05%	5,46%	2,19%	5,32%	2,14%	5,12%	2,07%	5,58%	2,26%
Activ. sanit. i serv. socials	15,19%	3,20%	14,73%	3,23%	14,84%	3,17%	15,31%	3,23%	15,60%	3,17%
No consta	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%
Total Mataró	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

TAULA 42. Nombre d'autònoms segons subsectors. Mataró. 2006 - 4t trim 2007

Sector	desembre-2006		març-2007		juny-2007		setembre-2007		desembre-2007	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
Agricultura i pesca	78	0,86%	77	0,85%	74	0,81%	73	0,81%	73	0,81%
Ind. extrac., energia i aigua	1	0,01%	1	0,01%	1	0,01%	1	0,01%	1	0,01%
Ind. manuf.	1.664	18,34%	1.633	18,02%	1.614	17,75%	1.585	17,56%	1.569	17,35%
Construcció	1.726	19,03%	1.743	19,23%	1.746	19,20%	1.745	19,33%	1.755	19,41%
Comerç i reparacions	2.428	26,77%	2.409	26,58%	2.409	26,49%	2.387	26,44%	2.394	26,48%
Hostaleria	708	7,81%	714	7,88%	743	8,17%	725	8,03%	718	7,94%
Transp. i comunic.	573	6,32%	553	6,10%	557	6,12%	561	6,21%	554	6,13%
Mediació financera	124	1,37%	129	1,42%	135	1,48%	138	1,53%	138	1,53%
Activ. immob. i serv. empres.	955	10,53%	989	10,91%	1.002	11,02%	1.001	11,09%	1.008	11,15%
Serv. personals i altres	558	6,15%	556	6,13%	551	6,06%	552	6,11%	552	6,11%
Educació	101	1,11%	103	1,14%	103	1,13%	97	1,07%	113	1,25%
Activ. sanit. i serv. socials	155	1,71%	156	1,72%	159	1,75%	163	1,81%	166	1,84%
No consta	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%
Total Mataró	9.071	100%	9.063	100%	9.094	100%	9.028	100%	9.041	100%

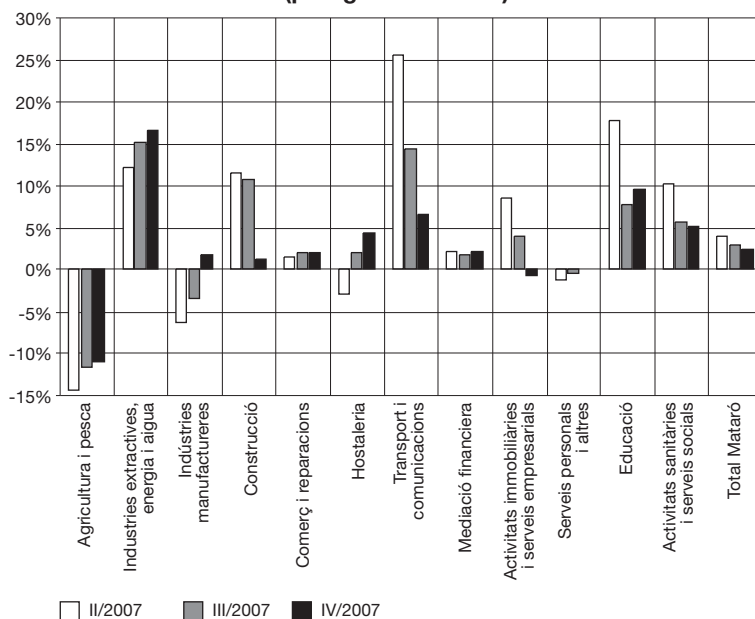
situació econòmica de la ciutat. Del **GRÀFIC 47** es desprèn que, en termes generals, els subsectors que fins fa ben poc havien impulsat el creixement econòmic de Mataró –el subsector de la construcció i el d'activitats immobiliàries– estan patint un ràpida desacceleració. La construcció ha passat d'un creixement de l'11,4% interanual a mitjans del 2007 a un creixement de l'1,2% a finals del 2007; i el subsector de les activitats immobiliàries ha passat de registrar un creixement del 9% a registrar una davallada interanual del 0,7%. La tendència contrària s'ha registrat en el subsector manufacturer, que després de dinou trimestres consecutius amb variacions

interanuals negatives, a finals del 2007 ha registrat un creixement de l'1,9%, creixement que també ha repetit el subsector del comerç i reparacions.

GRÀFIC 47.

Una anàlisi interessant consisteix a destriar el creixement d'assalariats de Mataró per subsectors i comparar-ho amb els mateixos subsectors de la província de Barcelona. Aquesta anàlisi mostra com el creixement de Mataró i el de la província presenten punts en comú, però també divergències. Així, els subsectors de Mataró on més han augmentat el nombre d'assalariats han estat l'educació i les activitats sanitàries, que han registrat creixements relatius molt importants –9,5% i 5,2%, respectivament–. Aquests mateixos subsectors són els que registren un creixement més important en el conjunt de la província de Barcelona. Els altres dos subsectors contribuïdors al creixement d'assalariats a Mataró, el comerç i reparacions i la manufacturera, han aportat 138 (1,9% més) i 111 assalariats (1,9% més), respectivament. Aquests mateixos subsectors a la província de Barcelona o bé li han restat creixement, com és el cas de les manufactures amb un -0,7%, o bé pràcticament no han aportat assalariats, com és el cas del comerç amb un creixement del 0,2%. **TAULA 43.**

GRÀFIC 47. Variació del nombre de treballadors assalariats respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró (paràgrafs CCAE93). 2007

TAULA 43. Variació en l'afiliació al règim general de la Seguretat Social per paràgrafs. Mataró i província de Barcelona. 4t trim. 2007

	Variació global d'afiliats	Taxa de variació a Mataró	Taxa de variació a la província de Barcelona
Agricultura i pesca	-32	-10,77%	13,81%
Ind. extractiva, energia i aigua	23	16,55%	-5,45%
Indústria manufacturera	111	1,89%	-0,67%
Construcció	43	1,21%	-0,12%
Comerç i reparacions	138	1,92%	0,25%
Hostaleria	68	4,38%	5,15%
Transport i comunicacions	56	6,58%	3,66%
Mediació financiera	24	2,25%	-3,13%
Activitats immobiliàries i serveis empresarials	-26	-0,73%	2,02%
Serveis personals i altres	1	0,04%	-2,94%
Educació	167	9,45%	11,42%
Activitats sanitàries i serveis socials	268	5,22%	15,07%
Total	841	2,49%	1,79%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

²⁸ CCAE-93 a dos dígitos (classificació catalana d'activitats econòmiques 1993)

A l'hora d'aprofundir dintre de cada subsector, i analitzar-ho per sectors²⁸, en valors absoluts, hi destaquen de manera favorable les activitats sanitàries (268 assalariats més que un any abans), les activitats recreatives i el comerç al detall (increment en tots dos sectors de 180 assalariats). Com es pot veure en la **TAULA 44**, ja no hi apareix –com havia fet en els darrers anys– el sector de la construcció, la qual cosa indica que la construcció sembla que hagi tocat sostre a l'hora de crear nous llocs de treball.

Pel que fa als sectors amb major pèrdua d'assalariats, en destaca el sector de les activitats associatives, que entre desembre de 2006 i 2007 ha perdut 339 assalariats, fet que en termes relatius suposa una davallada del 58,8%. La indústria tèxtil i de la confecció torna a estar situat entre els sectors amb major pèrdua d'assalariats, concretament 142 menys, fet que en termes relatius representa una caiguda del 4%. Val a dir, però, que el ritme de pèrdua d'assalariats s'està frenant. **TAULA 44.**

TAULA 44. Relació de subsectors amb major guany i pèrdua de treballadors assalariats. Mataró. 2006 - 2007

Sectors amb major guany	CCAE	des. 2006	des. 2007	Incr.%	Var.
Lloguer de maquinària	71	73	210	187,67%	137
Activitats recreatives, culturals i esportives	92	488	668	36,89%	180
Educació	80	1.767	1.934	9,45%	167
Activitats sanitàries i veterinàries	85	5.139	5.407	5,22%	268
Comerç al detall	52	4.000	4.180	4,50%	180
Sectors amb major pèrdua	CCAE	des. 2006	des. 2007	Incr.%	Var.
Activitats associatives	91	576	237	-58,85%	-339
Fabricació d'altres productes minerals no metàl·lics	26	107	65	-39,25%	-42
Activitats immobiliàries	70	530	452	-14,72%	-78
Indústria tèxtil i de la confecció	17 i 18	3.587	3.445	-3,96%	-142
Altres activitats empresarials	74	2.760	2.667	-3,37%	-93

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

R+D: patents registrades i publicació d'articles científics

Tot i la millora que s'ha comptabilitzat en el sector de la indústria al 2007 a Catalunya, aquest continua sent el sector que pot patir amb més intensitat els efectes de la globalització econòmica, ja que una part de la producció industrial que s'estava fent als països econòmicament desenvolupats ha passat a fer-se a països que estan procés de desenvolupament. El futur dels països industrialitzats passa, doncs, per generar productes amb un important valor afegit. Per generar valor afegit, però, primer cal invertir en recerca i

desenvolupament (R+D). El principal indicador per avaluar el grau de recerca i desenvolupament d'un país o d'una regió és el percentatge d'R+D sobre el PIB. Així, les darreres dades disponibles –les del 2006– situaven el percentatge de despesa en R+D a l'Estat espanyol en l'1,16% del PIB, per sota de l'1,84% de mitjana existent a la Unió Europea. De fet, països com ara Finlàndia i Suècia inverteixen més d'un 3%, i en el cas de França i Alemanya és del 2,1% i del 2,5%, respectivament. El percentatge de despesa en recerca d'Espanya és semblant al d'Estònia.

Com que no es disposa de la despesa d'R+D a nivell municipal, en el cas de Mataró poden utilitzar-se com a orientatius algun indicadors indirectes com ara el nombre de patents i el nombre d'articles relacionats amb la medicina publicats en publicacions internacionals.

Així, el nombre de patents a Mataró al 2007 ha estat d'11, 3 menys que al 2006, i 1 més que al 2005. Val a dir, però, que la davallada en les sol·licituds de patents no ha estat exclusiva de Mataró, sinó que la resta de municipis que apareixen en la **TAULA 45** presenten un estancament o davallada en les sol·licituds de patents. De fet, en el conjunt de Catalunya, al 2007 s'hi van registrar 713 sol·licituds de patent, 39 menys que al 2006, fet que en termes relatius suposa una davallada del

TAULA 45. Nombre de patents i models d'utilitat registrades a l'Oficina Española de Patentes y Marcas. 2004 - 2007

	2004		2005		2006		2007	
	Nombre	Índex ¹	Nombre	Índex ¹	Nombre	Índex ¹	Nombre	Índex ¹
Mataró	2	0,18	10	0,86	14	1,18	11	0,92
Terrassa	40	2,11	45	2,31	34	1,70	14	0,69
Sabadell	32	1,66	42	2,13	29	1,45	21	1,04
Granollers	12	2,13	11	1,90	8	1,36	8	1,36
Badalona	20	0,93	27	1,24	16	0,72	10	0,46
Hospitalet de Llobregat	21	0,84	30	1,19	36	1,45	26	1,03
Barberà del Vallès	14	5,15	9	3,23	14	4,89	15	5,14
Cerdanyola del Vallès	15	2,68	6	1,05	10	1,73	9	1,56
Rubí	14	2,11	11	1,62	11	1,57	5	0,71
Sant Cugat del Vallès	16	2,46	19	2,69	19	2,58	16	2,15
Castelldefels	16	2,96	9	1,59	7	1,19	7	1,19

¹ Índex és el nombre de patents i models cada 10.000 habitants.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Oficina Española de Patentes y Marcas, i del padró continu de l'INE.

5,2%. L'índex de patents per cada 10.000 habitants a Mataró se situa per sota d'1, concretament 0,9, per darrere de Sabadell i l'Hospitalet (amb uns índexs que superen lleugerament l'1), i per sobre de Terrassa i Rubí, amb índexs del 0,7 en ambdós municipis.

TAULA 45.

Pel que fa als articles publicats en publicacions científiques, les xifres de Mataró, tant en valors absoluts com relativitzats per habitants, presenten una progressiva millora. Així, al 2004 s'hi van publicar 9 articles, amb una ràtio d'articles per cada 10.000 habitants del 0,79; al cap de tres anys, els articles publicats ja eren 13, amb una ràtio d'1,09. Les ràtios més elevades s'aconsegueixen en aquells municipis on hi ha un centre hospitalari important. Així, per exemple, a Badalona, que disposa de l'hospital Germans Trias i Pujol, s'hi han comptabilitzat 152 articles, amb un índex per sobre de 7. En menor mesura, passa el mateix a Sabadell amb el Parc Taulí o a Terrassa amb la Mútua de Terrassa. El cas de Cerdanyola del Vallès és diferent al de la resta: amb 33 articles també aconseguix un índex de 5,7, però cal tenir en compte que hi ha diferents centres de recerca associats a la UAB. **TAULA 46.**

Evolució sectorial al Maresme

El 36,7% dels assalariats del Maresme treballen a Mataró

A Mataró, segons les últimes dades publicades per l'INE, hi ha residint el 28,7% de la població de la comarca del Maresme. Si ens fixem exclusivament amb els treballadors assalariats, el pes de Mataró sobre la comarca se situa en el 36,7%. Amb aquest pes, qualsevol canvi significatiu sofert a Mataró acaba repercutint en les xifres comarcals. Així, un terç del creixement registrat en la indústria manufacturera maresmenca prové del creixement que s'ha registrat en el subsector a Mataró. En el cas de la construcció, mentre que Mataró ha aconseguit un minso creixement interanual de 45 assalariats, a la comarca el sector

TAULA 46. Nombre d'articles publicats en publicacions científiques d'àmbit internacional en matèries de medicina, biologia molecular, bioquímica, biofísica, genètica... 2004 - 2007

	2004		2005		2006		2007	
	Nombre	Índex ¹	Nombre	Índex ¹	Nombre	Índex ¹	Nombre	Índex ¹
Mataró	9	0,79	10	0,86	11	0,93	13	1,09
Terrassa	28	1,48	41	2,10	55	2,75	47	2,33
Sabadell	44	2,28	46	2,34	65	3,24	55	2,73
Granollers	7	1,24	6	1,04	6	1,02	7	1,19
Badalona	88	4,10	110	5,03	118	5,33	152	7,03
Hospitalet de Llobregat	19	0,76	30	1,19	36	1,45	32	1,27
Santa Coloma de Gramanet	9	0,77	8	0,68	6	0,50	7	0,60
Cerdanyola del Vallès	21	3,75	18	3,15	33	5,69	33	5,91
Sant Cugat del Vallès	10	1,54	6	0,85	6	0,81	10	1,35

¹ Índex és el nombre d'articles cada 10.000 habitants.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de Medline i del padró continu de l'INE.

TAULA 47. Nombre d'empreses i assalariats segons subsectors. Maresme. 2006 - 4t trim. 2007

Sector	desembre-2006			març-2007			juny-2007			setembre-2007			desembre-2007		
	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E	Ass.	Empr.	A/E
Agricultura i pesca	568	79	7,19	604	101	5,98	605	99	6,11	583	97	6,01	579	94	6,16
Ind. extrac., energia i aigua	227	20	11,35	258	18	14,33	258	19	13,58	257	18	14,28	258	17	15,18
Ind. manuf.	19.401	2.053	9,45	20.248	2.088	9,70	20.192	2.087	9,68	19.564	2.037	9,60	19.772	2.034	9,72
Construcció	12.354	2.329	5,30	13.857	2.417	5,73	13.628	2.442	5,58	12.765	2.368	5,39	11.798	2.321	5,08
Comerç i reparacions	18.240	3.439	5,30	17.821	3.403	5,24	18.634	3.549	5,25	18.414	3.520	5,23	18.642	3.454	5,40
Hostaleria	7.243	1.256	5,77	8.578	1.285	6,68	10.038	1.464	6,86	10.472	1.437	7,29	7.309	1.295	5,64
Transp. i comunic.	2.370	533	4,45	2.558	558	4,58	2.721	572	4,76	2.737	568	4,82	2.579	572	4,51
Mediació financera	1.180	103	11,46	1.199	109	11,00	1.255	114	11,01	1.296	116	11,17	1.215	117	10,38
Activ. immob. i serv. empres.	8.001	1.838	4,35	7.991	1.819	4,39	8.277	1.830	4,52	8.127	1.786	4,55	7.993	1.778	4,50
Serv. personals i altres	9.081	1.288	7,05	8.860	1.283	6,91	9.413	1.309	7,19	9.085	1.293	7,03	9.204	1.323	6,96
Educació	4.272	305	14,01	4.475	312	14,34	4.243	301	14,10	4.156	286	14,53	4.490	315	14,25
Activ. sanit. i serv. socials	9.850	388	25,39	9.904	400	24,76	10.245	403	25,42	10.406	402	25,89	10.605	398	26,65
No consta	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00	0	0	0,00
Total Maresme	92.787	13.631	6,81	96.353	13.793	6,99	99.509	14.189	7,01	97.862	13.928	7,03	94.444	13.718	6,88

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

ha registrat una davallada 556 efectius. Els efectes de l'alentiment de la construcció són, de moment, més evidents a la comarca que no pas a Mataró. Per altra banda, el menor pes de la construcció en l'estructura econòmica de Mataró fa que, en un primer moment, els efectes de la parada en el sector no siguin tan acusats com a la comarca.

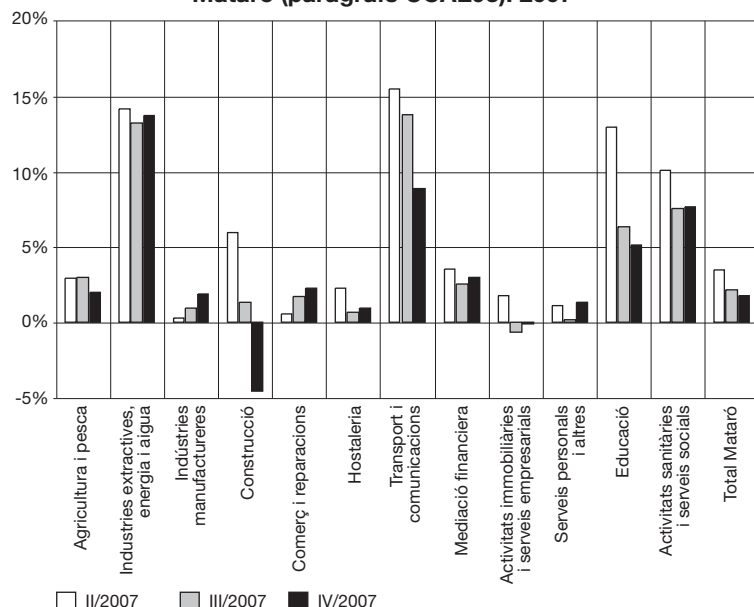
Com ha succeït amb Mataró, al Maresme es repeteixen els subsectors amb majors avenços: els subsectors relacionats amb les activitats sanitàries, les activitats educatives i el subsector de comerç i reparacions. Els creixements d'aquests subsectors durant el 2007 han estat del 7,7%, el 5,1% i el 2,2%, i el nombre d'assalariats a finals del 2007 ha quedat fixat en 10.605, 4.490 i 18.642, respectivament. **TAULA 47.**

Mentre que en la sèrie de treballadors per compte aliè els únics subsectors que registraven una davallada d'assalariats en la comparació interanual eren la construcció i les activitats immobiliàries i empresarials, aquests mateixos subsectors són els que han registrat un creixement més important de treballadors per compte propi i han acabat el 2007 amb 219 i 295 efectius més que ara fa un any. Més del 70% del creixement de treballadors autònoms de la comarca s'ha produït en aquests dos subsectors. Tot i el creixement d'aquests dos subsectors, el que aglutina més treballadors autònoms és el del comerç

TAULA 48. Nombre d'autònoms segons subsectors. Maresme. 2006 - 4t trim. 2007

Sector	desembre-2006		març-2007		juny-2007		setembre-2007		desembre-2007	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
Agricultura i pesca	614	1,67%	618	1,67%	620	1,64%	614	1,63%	610	1,63%
Ind. extrac., energia i aigua	10	0,03%	10	0,03%	10	0,03%	10	0,03%	10	0,03%
Ind. manuf.	4.613	12,54%	4.572	12,33%	4.547	12,06%	4.486	11,94%	4.463	11,90%
Construcció	6.447	17,52%	6.618	17,85%	6.715	17,81%	6.638	17,66%	6.666	17,77%
Comerç i reparacions	10.530	28,62%	10.493	28,31%	10.711	28,41%	10.652	28,34%	10.602	28,26%
Hostaleria	2.960	8,05%	2.963	7,99%	3.161	8,38%	3.187	8,48%	2.992	7,97%
Transp. i comunic.	2.250	6,12%	2.252	6,07%	2.270	6,02%	2.270	6,04%	2.277	6,07%
Mediació financera	533	1,45%	546	1,47%	555	1,47%	557	1,48%	568	1,51%
Activ. immob. i serv. empres.	4.886	13,28%	5.002	13,49%	5.069	13,44%	5.103	13,58%	5.181	13,81%
Serv. personals i altres	2.548	6,93%	2.567	6,92%	2.595	6,88%	2.613	6,95%	2.620	6,98%
Educació	538	1,46%	544	1,47%	549	1,46%	534	1,42%	578	1,54%
Activ. sanit. i serv. socials	864	2,35%	886	2,39%	900	2,39%	916	2,44%	952	2,54%
No consta	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%
Total Maresme	36.793	100%	37.071	100%	37.702	100%	37.580	100%	37.519	100%

GRÀFIC 48. Variació del nombre de treballadors assalariats respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró (paràgrafs CCAE93). 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

i reparacions, amb gairebé 10.602 treballadors, el 28,3% del total d'autònoms. L'evolució desfavorable li ha correspost a la indústria manufacturera, que ha perdut 150 efectius durant el 2007, situant en 4.463 el nombre d'autònoms en aquest subsector, l'11,9% del total d'autònoms de la comarca. **TAULA 48.**

La indústria manufacturera i el comerç són subsectors que presenten tendència a l'alça en el ritme de creixement El GRÀFIC 48 presenta la variació interanual dels subsectors de la comarca dels tres darrers trimestres del 2007. El que ràpidament sembla desacceleració del ritme de creixement d'assalariats, ja que

pràcticament tots els subsectors presenten una línia descendent, si bé només dos subsectors registren variacions interanuals negatives a finals del 2007: la construcció, amb una reculada del 4,5%, i les activitats immobiliàries i serveis empresarials, amb un descens del 0,1%. Només els subsectors de la indústria manufacturera i el del comerç i reparacions presenten una línia ascendent del ritme de creixement. Els seus valors a finals del 2007 han estat de l'1,9% i del 2,2%, respectivament. **GRÀFIC 48.**

Si en l'anterior informe comentàvem que la construcció era el subsector més dinàmic, en el present d'informe hem de dir que el sector passa a ser del grup que evoluciona més desfavorablement, amb una pèrdua de 556 assalariats (-4,5%). Una xifra molt similar es recull en el sector tèxtil, que ha vist disminuir el nombre d'efectius en 568 (-6,5%). L'altre sector que ha perdut més de 500 assalariats ha estat el vinculat a les activitats associatives. També cal esmentar com el desgast de la construcció afecta també el sector relacionat amb les activitats immobiliàries, que ha registrat un descens de 248 assalariats (-15,2%).

Entre els sectors que més assalariats guanyen, hi destaca per sobre de tots el de les activitats sanitàries i veterinàries, amb un guany de 755 assalariats (7,7%). A una distància considerable se situa el sector de l'administració pública, que ha registrat un guany de 397 assalariats (8,7%). En termes relatius destaca l'increment del 110% en el sector de fabricació d'equips i instruments medicoquirúrgics, que en valors absoluts representa un augment de 250 treballadors assalariats.

TAULA 49. Relació de subsectors amb major guany i pèrdua de treballadors assalariats. Maresme. 2006 - 2007

Sectors amb major guany	CCAE	des. 2006	des. 2007	Incr.%	Var.
Fabricació d'equips i instruments medicoquirúrgics	33	227	477	110,13%	250
Indústries químiques	24	1.895	2.172	14,62%	277
Administració pública	75	4.536	4.933	8,75%	397
Activitats sanitàries i veterinàries	85	9.850	10.605	7,66%	755
Comerç al detall	52	9.603	9.873	2,81%	270
Sectors amb major pèrdua	CCAE	des. 2006	des. 2007	Incr.%	Var.
Preparació, adobament i acabament del cuir	19	114	18	-84,21%	-96
Activitats associatives	91	1.509	995	-34,06%	-514
Activitats immobiliàries	70	1.627	1.379	-15,24%	-248
Indústria tèxtil i de la confecció	17 i 18	8.671	8.103	-6,55%	-568
Construcció	45	12.354	11.798	-4,50%	-556

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Anàlisi Shift-Share (Mataró respecte de la província de Barcelona)

La **TAULA 50** presenta com ha evolucionat el creixement interanual d'assalariats a la ciutat durant els darrers tres anys, i la seva descomposició en tres factors. El primer que s'observa en aquesta taula és la progressiva millora del creixement d'assalariats des del primer trimestre del 2005, en què va registrar-se una pèrdua d'assalariats de 83 efectius, fins al primer trimestre del 2007, en què el creixement és de 1.343 efectius. Durant els quatre trimestres del 2007, la tònica de la variació interanual és a continuar guanyant cada cop menys assalariats. Pel que fa als tres components de l'anàlisi Shift-Share, s'hi detecta un canvi en el fet que fins al 2006 i principis del 2007 era la tònica habitual. Primerament, cal dir que la dinàmica global (DG) continua sent el principal contribuent al creixement d'assalariats de Mataró, però durant el 2007 ha anat reduint la seva aportació al creixement i la seva participació en la comparació interanual del darrer trimestre del 2007 ha estat de 641 assalariats, el 76% del creixement total de Mataró. Un any abans, l'aportació de la dinàmica global era superior al 100%. Tot i aquesta pèrdua de força de la dinàmica global, la seva aportació continua sent imprescindible per entendre el creixement d'assalariats a Mataró.

Pel que fa al factor de l'estructura productiva (EP), aquest mesura la influència que té la distribució sectorial de Mataró sobre el creixement d'assalariats. És en aquest factor on es produeix un canvi molt important, ja que l'aportació d'aquest factor sempre havia estat negativa. Al segon trimestre del 2007 hi ha un canvi de signe i el factor comença a fer aportacions positives al creixement

d'assalariats de la ciutat: 277 al segon trimestre, 104 al tercer i 138 al quart. La millora d'aquest factor se sustenta en dos sectors: l'educació i les activitats sanitàries i veterinàries.

Finalment, el darrer component, la dinàmica pròpia (DP), és conegut com el component de competitivitat perquè estudia com ha influït en el creixement de la ciutat l'evolució dels sectors de Mataró comparats amb els respectius sectors de la província. Aquest component, fins al tercer trimestre de 2006, a l'igual que el component de l'estructura productiva, també presentava valors negatius. D'aleshores ençà, però, aquest component ha canviat de signe i les seves aportacions són positives, per bé que en l'evolució durant el 2007 aquests valors positius han anat minvant. S'ha passat de tenir un creixement de 372 assalariats al primer trimestre del 2007 a tenir-ne un de 62 al darrer trimestre. Entre els sectors que han contribuït positivament en la dinàmica pròpia cal destacar la indústria tèxtil i de la confecció, i també l'administració pública.

Com a resum, podria dir-se que Mataró està generant ocupació gràcies als tres components: dinàmica global, dinàmica pròpia i estructura productiva. El principal generador d'ocupació està en la dinàmica global, però la seva aportació és menor que en períodes anteriors, a causa de la millora en alguns dels principals sectors de Mataró en referència als de la província, la qual cosa ha contribuït al fet que la dinàmica pròpia tingui aportacions positives al creixement. L'estructura productiva ha afavorit al creixement en el nombre de treballadors assalariats a la capital del Maresme, fet que no havia succeït en la sèrie històrica disponible.

TAULA 50. Anàlisi Shift-Share. Mataró / Província de Barcelona. 2005 - 2007

	DG	DP	EP	Total
I/2005	786	-329	-540	-83
II/2005	1.079	-505	-484	90
III/2005	1.315	-481	-288	546
IV/2005	1.466	-404	-277	786
I/2006	1.492	-211	-198	1.083
II/2006	1.128	-13	-185	930
III/2006	1.187	112	-198	1.100
IV/2006	944	73	-197	821
I/2007	1.182	372	-211	1.343
II/2007	889	165	277	1.331
III/2007	724	195	104	1.024
IV/2007	641	62	138	841

DG: dinàmica global.

DP: dinàmica pròpia.

EP: estructura productiva.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Anàlisi dels balanços de les empreses de Mataró entre 2003 i 2005

Les empreses tenen l'obligació de presentar anualment el llibre de comptes anuals, el llibre diari i el llibre d'actes (només les societats mercantils) davant del registre mercantil de la província on tenen la seu social per tal que aquests siguin legalitzats. Donat que aquests llibres es poden enviar en format digital i són d'accés públic, això facilita poder disposar i tractar la informació comptable que es presenta davant del registre mercantil de les empreses que tenen la seu social a Mataró

El que es presenta tot seguit són els indicadors i ratis que ha estat possible calcular amb la informació a la que ha tingut accés el Servei d'Estudis i Planificació i que pot donar una idea aproximada

de la situació de les empreses de la ciutat entre els anys 2003 i 2005, i que pot servir de marc de referència per a cada empresa de la ciutat per comparar-se amb el conjunt d'empreses de la ciutat i analitzar el seu estat. El càlcul d'aquests ratis també és realitzarà en l'apartat sectorial, en cadascun dels sis sectors que s'analitzen.

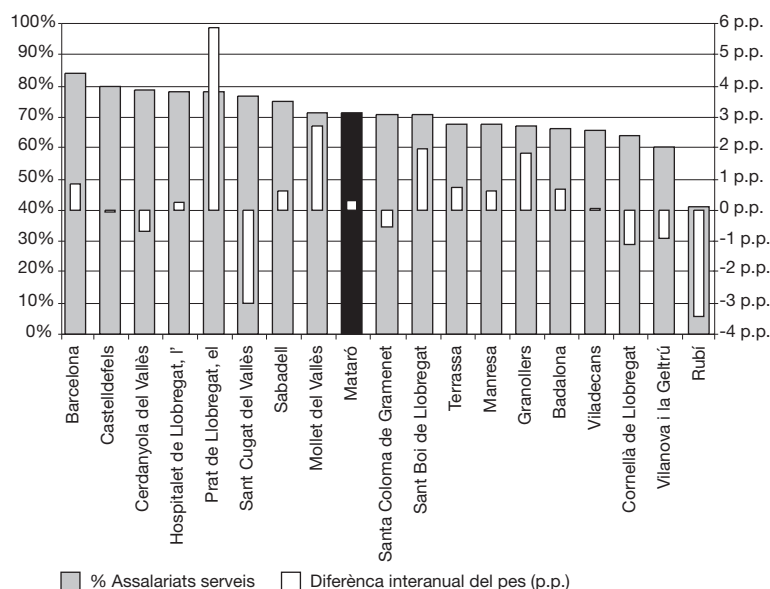
Ràtios calculades a partir de les dades dels balanços presentats per les empreses de Mataró al Registre Mercantil. 2003 - 2005

Ràtios	Descripció de les ràtios	2003	2004	2005
Ràtios descriptives generals				
Nombre d'empreses	Empreses que han presentat els balanços al registre mercantil	1.797	1.762	1.560
Nombre de treballadors	Treballadors que han declarat les empreses al presentar els balanços al registre mercantil	15.599	15.462	14.616
Nombre mitjà de treballadors per empresa	nombre de treballadors / nombre d'empreses	8,68	8,78	9,37
Resultat brut total de les empreses de Mataró	resultat abans d'impostos	130.398.643	126.766.594	139.818.282
Resultat brut mitjà per empresa	resultat abans d'impostos / nombre d'empreses	72.565	71.945	89.627
Resultat net total de les empreses de Mataró	resultat després d'impostos	104.632.424	86.030.304	116.504.977
Resultat net mitjà per empresa	resultat després d'impostos / nombre d'empreses	58.226	48.825	74.683
Facturació total de les empreses de Mataró	vendes	1.974.108.967	2.097.212.804	2.181.008.532
Facturació mitjana per empresa	vendes / nombre d'empreses	1.098.558	1.190.246	1.398.082
Vendes per treballador	vendes / nombre de treballadors	126.554	135.637	149.221
Despesa de personal per treballador	despesa de personal / nombre de treballadors	20.735	22.453	23.764
Ràtios d'anàlisi de liquiditat				
Fons de maniobra total de les empreses de Mataró	actiu circulant - passiu circulant	462.853.401	566.535.707	689.303.714
Fons de maniobra mitjà per empresa	(actiu circulant - passiu circulant) / nombre d'empreses	257.570	321.530	441.861
Coefficient de liquiditat	actiu circulant / passiu circulant	1,58	1,63	1,74
Àcid test	(actiu circulant - existències) / passiu circulant	0,90	0,89	0,93
Coefficients de rotació				
Rotació comptes a cobrar	vendes / clients	4,62	4,26	4,06
Període mitjà de cobrament	(clients / vendes) x 365	79,03	85,77	89,80
Ràtios de rendibilitat				
Rendibilitat comercial	resultat abans d'impostos / vendes	0,07	0,06	0,06
Rendibilitat econòmica	rendibilitat comercial x rotació d'actius	0,06	0,05	0,05
Rendibilitat financera	rendibilitat dels ingressos x rotació d'actius x rati d'apalancament financer	0,12	0,09	0,12
Rendibilitat dels ingressos	resultat net / vendes	0,05	0,04	0,05
Rotació d'actius	vendes / actiu total	0,94	0,89	0,85
Ràtio d'apalancament financer	actiu total / fons propis	2,44	2,58	2,58
Ràtios d'estructura financera				
Ràtio d'endeutament	(passiu circulant + deutes a llarg termini) / fons propis	1,38	1,52	1,52
Autonomia financera	fons propis / (passiu circulant + deutes a llarg termini)	0,72	0,66	0,66
Relació del deute a llarg termini amb els fons propis	deutes a llarg termini / fons propis	0,46	0,54	0,59
Relació del deute a curt termini amb el deute total	passiu circulant / (passiu circulant + deutes a llarg termini)	0,66	0,65	0,61
Ràtios de cobertura				
Immobilitzat sobre fons propis	actiu fix / fons propis	0,96	0,96	0,94
Immobilitzat material sobre deutes a llarg termini	immobilitzat material / deutes a llarg termini	2,07	1,78	1,60
Deute total	(passiu circulant + deutes a llarg termini) / (actiu)	1,22	1,23	1,22
Ràtios d'utilització dels actius				
Tresoreria	vendes / tresoreria	9,27	8,95	9,46
Comptes a cobrar	vendes / clients	4,62	4,26	4,06
Existències	vendes / existències	3,66	3,16	2,90
Immobilitzat	immobilitzat / vendes	0,42	0,42	0,43

Terciarització de l'economia

El 71,1% dels assalariats de Mataró treballen en el sector serveis, i a Catalunya, el 70% Un tret que ha caracteritzat el desenvolupament econòmic de les darreres dècades és el traspàs d'una economia basada en la indústria vers una economia basada en els serveis. En el cas de l'Estat espanyol, aquest procés s'ha accelerat notablement durant els darrers tres anys, no tant per un guany del pes específic dels serveis, sinó per una pèrdua del sector industrial, principalment del manufacturer de poc valor afegit i intensiu en mà d'obra. Dintre del sector manufacturer, el sector tèxtil i del gènere de punt és el que ha sofert amb més virulència tot aquest procés, ja que la liberalització del comerç va suposar l'entrada massiva de productes tèxtils, sobretot procedents de la Xina, la qual cosa ha acabat suposant el tancament d'empreses del sector o –en el millor dels casos– la deslocalització de la producció cap a països on els salaris són més baixos. El *clúster* del gènere de punt de Mataró ha sofert i continua patint –per bé que en aquests moments amb menor intensitat– l'arribada de productes tèxtils fabricats, principalment, a la Xina, la qual cosa provoca que el sector del tèxtil hagi deixat pas a altres sectors relacionats amb els serveis i, especialment, amb la construcció. **GRÀFIC 49.**

GRÀFIC 49. Percentatge d'assalariats i variació en punts percentuals del pes en el darrer any en el sector serveis per als municipis majors de 50.000 habitants de la província de Barcelona. Desembre 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Aquest procés de terciarització es veu de manera més clara amb una perspectiva temporal àmplia, ja que no es tracta d'un fet conjuntural, sinó més aviat estructural. Val a dir, però, que la importància dels canvis del darrer any permeten veure el procés de terciarització. Així, amb dades del mes de març del 1996, el 61,8% dels assalariats de Catalunya treballaven en el sector terciari, i a finals del 2007 els assalariats del sector servei representen el 70% del total d'assalariats de Catalunya, un augment de més de 8 punts percentuals. Mataró sempre ha destacat per tenir un important grau d'especialització industrial, la qual cosa també permet llegir-se com que Mataró disposa d'un sector serveis menys desenvolupat dins de l'estructura productiva de la ciutat: al primer trimestre del 1996, el 54,3% dels assalariats treballaven en el sector serveis, mentre que d'onze anys després aquest percentatge supera el nivell de Catalunya, amb el 71,1%; això representa un augment de 16,8 punts percentuals durant aquest període. D'aquesta manera, Mataró ha convergit amb els nivells de terciarització del conjunt de Catalunya. Aquesta terciarització de l'economia mataronina s'ha produït, principalment, gràcies a l'aportació dels anomenats sectors de baix coneixement, especialment el comerç, i per l'externalització per part de la indústria d'activitats que no són específicament industrials, com ara la gestió, l'assessoria comptable o fiscal, etcètera.

Amb tot el que s'ha comentat fins al moment, hom pot tenir la sensació que tota la pèrdua de pes per part del sector industrial ha anat a parar al sector serveis,

quan això no ha estat així, ja que una part important ha anat a parar al sector de la construcció. El sector, gràcies al *boom* immobiliari viscut per tot arreu, ha esdevingut un sector creador d'ocupació durant els darrers anys. Tant els treballadors per compte d'altri (assalariats) com, en especial, els treballadors per compte propi (autònoms) han augmentat la seva participació en el sector de la construcció en 6 i 9 punts percentuals, respectivament, des del primer trimestre del 1996. L'any 2007 ha estat el primer amb una reducció del pes per part del sector de la construcció, en assalariats i empreses. **TAULA 51.**

TAULA 51. Pes relatiu del nombre d'assalariats, d'empreses i d'autònoms segons sectors a Mataró i al Maresme. 2006 - 2007

Mataró	desembre-2006			març-2007			juny-2007			setembre-2007			desembre-2007		
	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.
Sector															
Agricultura	0,9%	0,9%	0,3%	0,8%	0,8%	0,3%	0,8%	0,8%	0,3%	0,8%	0,8%	0,3%	0,8%	0,8%	0,3%
Construcció	19,0%	10,5%	14,9%	19,2%	12,3%	15,6%	19,2%	11,9%	15,3%	19,3%	11,4%	15,0%	19,4%	10,4%	14,7%
Indústria	18,4%	17,8%	19,9%	18,0%	18,1%	19,9%	17,8%	17,9%	19,9%	17,6%	17,4%	19,9%	17,4%	17,7%	19,7%
Serveis	61,8%	70,8%	64,9%	61,9%	68,9%	64,2%	62,2%	69,4%	64,5%	62,3%	70,4%	64,9%	62,4%	71,1%	65,3%
Maresme	desembre-2006			març-2007			juny-2007			setembre-2007			desembre-2007		
Sector	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.	Aut.	Ass.	Empr.
Agricultura	1,7%	0,6%	0,6%	1,7%	0,6%	0,7%	1,6%	0,6%	0,7%	1,6%	0,6%	0,7%	1,6%	0,6%	0,7%
Construcció	17,5%	13,3%	17,1%	17,9%	14,4%	17,5%	17,8%	13,7%	17,2%	17,7%	13,0%	17,0%	17,8%	12,5%	16,9%
Indústria	12,6%	21,2%	15,2%	12,4%	21,3%	15,3%	12,1%	20,6%	14,8%	12,0%	20,3%	14,8%	11,9%	21,2%	15,0%
Serveis	68,2%	64,9%	67,1%	68,1%	63,7%	66,5%	68,5%	65,1%	67,2%	68,7%	66,1%	67,5%	68,7%	65,7%	67,4%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Llicències d'activitats²⁹

Rècord en el nombre de sol·licituds de llicències d'activitat al 2007, amb 841 Abans de dur a terme qualsevol activitat econòmica, mercantil i industrial és indispensable disposar de la llicència d'activitats, amb l'objectiu que les activitats s'ajustin a les ordenances municipals vigents, als plans d'ordenació i a les condicions legals exigides en matèria de seguretat, salubritat, higiene, sanejament i protecció del medi ambient i qualitat de vida. A banda de ser un requisit administratiu que té per objectiu que les activitats compleixin amb la normativa establerta, les sol·licituds de llicències d'activitat també poden ser considerades com un indicador d'evolució econòmica.

Al 2007 va registrar-se el nombre més alt de sol·licituds de llicències d'activitat que mai s'ha registrat a Mataró, amb 841 sol·licituds, un 13,2% més que al 2006, i un 15,4% més que al 2005. Certament, aquest creixement tan elevat de les sol·licituds d'activitats resulta un fet relativament sorprenent, ja que bona part dels indicadors de la conjuntura socioeconòmica de Mataró (assalariats, empreses i autònoms) registren creixements més modestos. Atesa l'actual situació d'incertesa de l'entorn econòmic sembla difícil que es torni a repetir aquest creixement en les llicències d'activitat. **TAULA 52.**

A l'hora de detallar les sol·licituds per tipus d'annex, és a dir, avaluant la incidència de la sol·licitud sobre el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones, s'hi observa com les activitats amb una incidència moderada o baixa (annex II i III) lideren el creixement de les sol·licituds a la ciutat. Així, l'annex II ha crescut un 86,5% al 2007, i el nombre de sol·licituds se situa amb 97 en l'11,5% del

total de sol·licituds de la ciutat. En l'annex III, el creixement ha estat del 16,8%, i arriba a les 264 sol·licituds, el 31,4% del total de la ciutat. La major part de sol·licituds corresponen a l'annex IV, que tenen una incidència lleu i que amb 478 sol·licituds representa el 56,8% de totes les peticions de llicències de Mataró del 2007.

Les dades de sol·licituds de llicències d'activitat acumulades durant els darrers dotze mesos ens permeten fer una anàlisi sense que les dades tinguin el problema de l'estacionalitat ni de l'efecte calendari. Aquesta sèrie, tal i com pot observar-se en el **GRÀFIC 50**, presenta un perfil ascendent des de mitjans del 2006 i fins al darrer trimestre del 2007. Atesa la conjuntura desacceleradora que presenten la resta d'indicadors, no es probable que al 2008 es mantingui aquest ritme de creixement tan important del nombre de sol·licituds d'activitat. **GRÀFIC 50.**

TAULA 52. Distribució de les sol·licituds de llicències d'activitat per annexos. Mataró 2005 - 2007

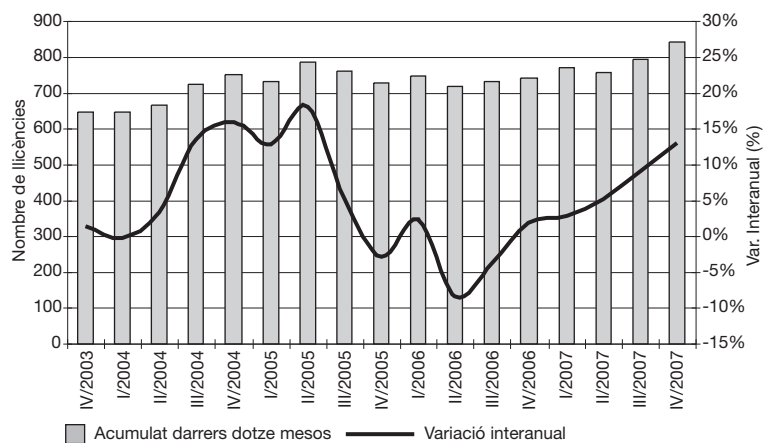
	2005		2006		2007	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
Annex I	4	0,5%	1	0,1%	2	0,2%
Annex II.1	2	0,3%	5	0,7%	5	0,6%
Annex II.2	53	7,3%	47	6,3%	92	10,9%
Annex III	281	38,5%	226	30,4%	264	31,4%
Annex IV.1	106	14,5%	144	19,4%	142	16,9%
Annex IV.2	283	38,8%	320	43,1%	336	40,0%
Total	729		743		841	

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Secció de Llicències d'Activitats del Servei de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Mataró.

²⁹ Classificació de les llicències d'activitat:

- Annex I: activitats amb una gran incidència sobre el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.
- Annex II: activitats amb una moderada incidència sobre el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.
- Annex III: activitats amb una baixa incidència sobre el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.
- Annex IV: activitats amb una lleu incidència sobre el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.

GRÀFIC 50. Sol·licitud de llicències d'activitat. 2003 - 4t trim. 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Secció de Llicències d'Activitats del Servei de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Mataró.

Anàlisi sectorial

Indústria tèxtil i de la confecció

Construcció

Comerç a l'engròs

Comerç al detall

Hostaleria i sector turístic

Altres activitats empresarials

Anàlisi dels principals sectors de l'economia de Mataró

En aquest apartat s'analitzen en profunditat els sis sectors més destacats que configuren l'estructura econòmica mataronina. La base d'aquesta anàlisi són les dades dels centres de cotització (empreses) i de treballadors assalariats afiliats al Règim General de la Seguretat Social. També s'hi estudien les dades de treballadors per compte propi (autònoms) afiliats al Règim Especial de Treballadors Autònoms de la Seguretat Social. En alguns sectors, a més, l'anàlisi es complementa amb informació d'àmbits superiors³⁰ (Barcelona, Catalunya i Estat espanyol) o d'altres ciutats.

La classificació catalana d'activitats econòmiques (CCA-93) està integrada per 61 sectors (a dos dígit). A Mataró hi ha assalariats en 45 dels 61 sectors. Al quart trimestre del 2007, els sis sectors que s'analitzen en les següents pàgines concentraven el 51,3% del total d'assalariats, el 66,1% de totes les empreses i el 67,6% del tots els treballadors autònoms registrats a Mataró.

Els sectors analitzats són els següents:

- Indústria tèxtil i de la confecció (CCA-93, divisió 17 i 18).
- Construcció (CCA-93, divisió 45).
- Comerç a l'engròs (CCA-93, divisió 51).
- Comerç al detall (CCA-93, divisió 52).
- Hostaleria (CCA-93, divisió 55).
- Altres activitats empresarials (CCA-93, divisió 74).

TAULA 53. Mataró i els seus principals sectors d'activitat

		Total Mataró desembre-2006	Total Mataró desembre-2007	Diferència	Variació
	Nombre assalariats	33.824	34.665	841	2,49%
	Nombre empreses	4.253	4.294	41	0,96%
	Nombre autònoms	9.071	9.041	-30	-0,33%
	N. assal. / N. emp.	7,95	8,07	0,12	1,51%
Pes dels sectors respecte del total de Mataró					
Indústria tèxtil i de la confecció	Nombre assalariats	10,60%	9,94%	-0,67 pp	-6,29%
	Nombre empreses	12,39%	11,92%	-0,47 pp	-3,77%
	Nombre autònoms	9,16%	8,74%	-0,42 pp	-4,62%
Construcció*	Nombre assalariats	10,51%	10,38%	-0,13 pp	-1,25%
	Nombre empreses	14,88%	14,67%	-0,21 pp	-1,42%
	Nombre autònoms	19,03%	19,41%	0,38 pp	2,02%
Comerç a l'engròs	Nombre assalariats	6,80%	6,55%	-0,25 pp	-3,74%
	Nombre empreses	7,52%	7,85%	0,32 pp	4,31%
	Nombre autònoms	5,21%	5,39%	0,17 pp	3,30%
Comerç al detall	Nombre assalariats	11,83%	12,06%	0,23 pp	1,96%
	Nombre empreses	16,08%	15,65%	-0,43 pp	-2,69%
	Nombre autònoms	19,03%	18,57%	-0,46 pp	-2,40%
Hostaleria	Nombre assalariats	4,59%	4,67%	0,08 pp	1,85%
	Nombre empreses	7,55%	7,73%	0,18 pp	2,44%
	Nombre autònoms	7,81%	7,94%	0,14 pp	1,75%
Altres activitats empresarials	Nombre assalariats	8,16%	7,69%	-0,47 pp	-5,71%
	Nombre empreses	8,11%	8,29%	0,18 pp	2,20%
	Nombre autònoms	7,08%	7,51%	0,43 pp	6,11%

*S'hi inclouen els instal·ladors.

Nota: pp vol dir punts percentuals.

³⁰ La informació d'aquests àmbits s'extreu d'altres publicacions, com ara els informes mensuals de la Caixa, l'informe sobre la conjuntura econòmica de la Caixa de Catalunya, Barcelona Economia, Perspectiva Econòmica de Catalunya de la Cambra de Comerç de Barcelona, Nota de Conjuntura Econòmica del Departament d'Economia de la Generalitat de Catalunya i informes del Cityc. També s'usen dades procedents de l'índex del clima comercial urbà, de l'índex de vendes de comerç al detall i d'Estudis de Turisme de Catalunya.

Indústria tèxtil (17) i confecció i pelleteria (18)

Situació general del sector

Durant el 2007, el sector ha continuat el seu procés d'adaptació a les noves condicions del mercat, cada cop més globalitzat, en el qual les referències competitives de les empreses s'inscriuen en una perspectiva mundial. Possiblement, la major preocupació de les empreses radica en la persistència de la situació de baixa rendibilitat a causa de la impossibilitat de repercutir els majors costos (com els energètics) en els preus de venda, com a conseqüència de la forta competència existent.

Des del punt de vista conjuntural, l'any 2007 ha estat el menys negatiu des del 2001, si bé la producció i l'ocupació han experimentat nous retrocessos, del 2% i del 5%, respectivament, fet que pot significar un alentiment del procés d'ajustament derivat de la liberalització dels intercanvis internacionals. La demanda interna ha anat de més a menys al llarg del 2007, a mesura que es confirmava la desacceleració del consum de les famílies i de la construcció d'habitatges. Al contrari, la demanda externa ha estat molt més activa en base al creixement de la Unió Europea –que representa dos terços de les exportacions– i el dinamisme dels mercats emergents. En conjunt, les exportacions han crescut un 8,5% al 2007, i freguen els 8.000 milions d'euros. Un cop més la roba de vestir és el producte més exportat, amb gairebé un 55% del total de les exportacions.

Així mateix, les importacions, amb prop de 13.500 milions d'euros, han augmentat un 9,3% amb nous avenços en la participació dels productes asiàtics, en especial els procedents de la Xina, que ja representen gairebé el 40% del total importat per tercers països. Entre els països asiàtics, la Xina continua líder i supera el 20% del total important, i Turquia es consolida com el principal proveïdor de l'àrea mediterrània, amb el 8,3% de les importacions espanyoles. També cal destacar el dinamisme de les importacions procedents del Marroc i de França, que guanyen posicions a costa de Portugal, encara que l'ascens més destacat és el del Vietnam, que escala quatre posicions entre els principals proveïdors. Pel que fa als productes importants, novament els d'ús final (roba de vestir i roba de la llar) continuen sent els més importants, amb un augment de l'11% durant l'any.

L'evolució de les exportacions ha permès una certa contenció del dèficit comercial que se situa en 5.560 milions d'euros, un 12% més gran que al 2006. Pel que fa a la taxa de cobertura (quocient entre exportacions i importacions), s'ha situat en el 58,4%, més d'un punt per sota a la de l'any anterior. De fet, en els darrers quatre anys la taxa de cobertura s'ha reduït en gairebé vuit punts.

Les perspectives per al 2008 apunten cap a un retrocés moderat en l'activitat i l'ocupació, continuant la tendència de l'any 2007, ja que la demanda interior es reduirà com a conseqüència de la contracció del consum i de la construcció d'habitatges. A més, les exportacions a la Unió Europea (el principal mercat) es veuran afectades per l'alentiment de l'economia dels principals països de l'àrea. Tampoc ajudarà gaire a guanyar quota de mercat fora de la Unió Europea l'excessiva fortlesa de l'euro. La supressió de les quotes que continuaven vigents per a la Xina provocarà un augment de les importacions procedents d'aquest país, encara que previsiblement amb un impacte menor al de processos de liberalització anteriors.

Mataró

El tèxtil mataroní i maresmenc presenta una situació molt similar a la dibuixada anteriorment, tal i com queda reflectit en els resultats de l'enquesta trimestral que duu a terme l'Associació d'Empresaris de Gèneres de Punt de Mataró i Comarca (ASEGEMA) entre els seus associats.

En general, d'aquesta enquesta que formula ASEGEMA entre els seus associats, no se'n desprèn que hi pugui haver una millora del sector, tal i com queda reflectit en el **GRÀFIC 51**, on se sintetitzen els resultats de l'enquesta. Els números que es presenten en aquest gràfic són la diferència entre el percentatge de respostes positives o favorables respecte del percentatge de respostes negatives o desfavorables.

En vuit dels nou ítems preguntats en l'enquesta es mostra una situació desfavorable durant els quatre trimestres del 2007, i no sembla que la tendència millori a curt termini. Així, la cartera de comandes presenta un saldo negatiu de 14,3 punts al quart trimestre del 2007, valor que se situa molt a prop de la mitjana d'aquest ítem assolida durant aquest any. En l'apartat de facturació, el balanç també és negatiu en 4,8 punts, i ha estat el menys negatiu que s'ha registrat en aquest apartat al llarg del 2007. L'ítem corresponent a les perspectives de facturació presenta unes fortes oscil·lacions: a principis del 2007 les perspectives eren força dolentes, amb un balanç de 20 punts negatius; als dos trimestres següents les perspectives canvien de signe i passen a ser positives; i, finalment, al darrer trimestre tornen a ser negatives, amb una puntuació de -4,8.

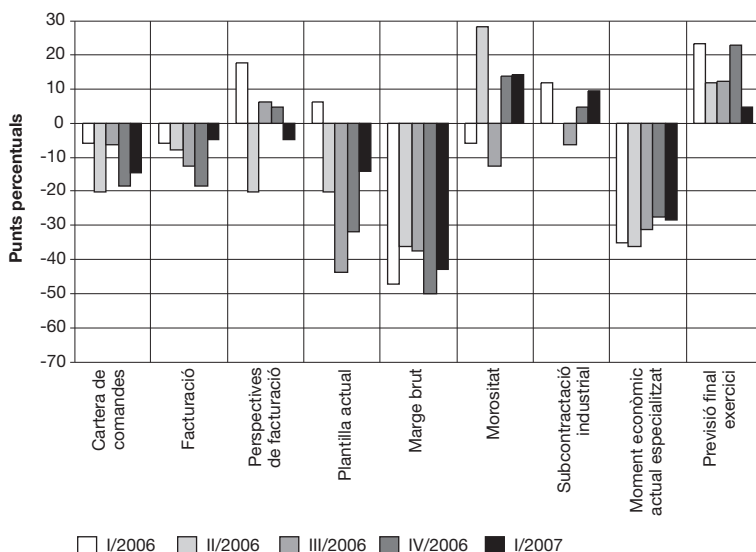
Quant a les preguntes que fan referència a la plantilla actual i a la morositat: la primera pregunta acaba l'any amb un puntuació negativa de 14,2 punts, i la mitjana de l'any ha estat de -27,4 punts; a la segona pregunta, la morositat augmenta a finals d'any en 14,3 punts i la mitjana del 2007 ha estat de 10,8 punts. La subcontractació industrial entre els associats aconsegueix un saldo positiu a finals d'any de gairebé 10 punts, si bé la majoria dels enquestats diuen

que mantenen el mateix percentatge de subcontractació que un any abans.

Possiblement, les preguntes que millor permeten veure en quin estat es troba el sector tèxtil de la comarca del Maresme són les que fan referència al marge brut, al moment econòmic actual i a les previsions de finals de l'exercici. Els valors que s'obtenen per a aquestes tres preguntes al darrer trimestre del 2007 són, respectivament, de -42,8, -28,6 i 4,8 punts. Els dos primers indicadors posen en evidència la desfavorable conjuntura del sector en aquests moments, però el saldo positiu de les previsions de finals de l'exercici indica que els empresaris del sector veuen un futur lleugerament favorable, si bé la majoria dels enquestats parlen d'incertesa en el sector. **GRÀFIC 51**.

Les dades procedents de la Tresoreria de la Seguretat Social corresponents a la indústria tèxtil i de la confecció confirmen els resultats que s'extreuen de l'enquesta de clima del sector i que s'han esmentat anteriorment. Les dificultats que travessa el sector a nivell local es fan paleses amb el continu degoteig d'empreses que tanquen, amb la consegüent pèrdua de treballadors.

GRÀFIC 51. Enquesta conjunta sector tèxtil. Maresme. 2006 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'ASEGEMA.

Les darreres dades disponibles, les de finals del 2007, situen el nombre d'assalariats en el tèxtil i la confecció a Mataró per sota dels 3.500 efectius –exactament 3.454–, el d'autònoms en 790, i el nombre de centres de cotització (o empreses) en 512. Respecte de les xifres d'un any abans, hi ha una pèrdua de 142 assalariats, 41 autònoms i 15 empreses. Aquestes davallades traduïdes en valors relatius representen una pèrdua del 4% dels assalariats, del 4,9% d'autònoms i del 2,8% d'empreses. Tot indica que s'està en camí cap a l'estancament en la pèrdua interanual d'assalariats, com així ho indica el fet que al desembre del 2007 es perdessin el 4% dels assalariats i un any

abans se'n perdés el 13,2%. Amb aquests valors, ja són 29 els trimestres consecutius en què la variació interanual d'assalariats del sector tèxtil de Mataró registra valors negatius. Cal estar atents, però, per veure quins efectes té sobre el mercat de treball la supressió de quotes que encara hi havia en alguns productes tèxtils i que al 2008 ja poden comercialitzar-se sense cap mena de restricció.

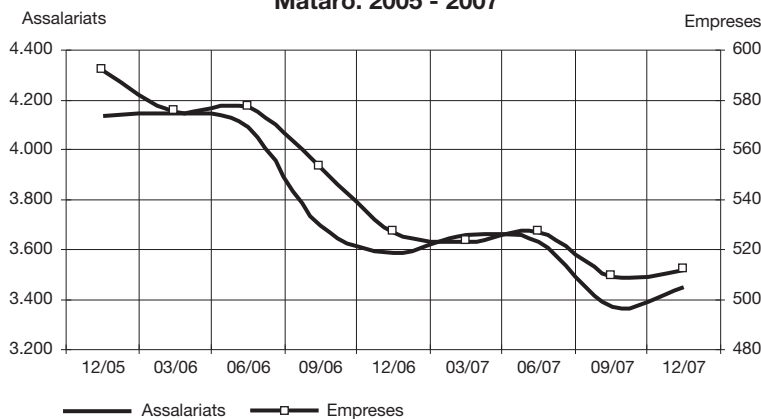
TAULA 54. Indústria tèxtil (17) i confecció i pelleteria (18). Mataró. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	831	818	808	798	790
Assalariats	3.587	3.660	3.631	3.374	3.445
Empreses	527	523	527	509	512
Ass./ Empr.	6,81	7,00	6,89	6,63	6,73
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	-7,36%	-6,08%	-4,49%	-4,32%	-4,93%
Assalariats	-13,17%	-11,70%	-11,20%	-8,76%	-3,96%
Empreses	-10,98%	-9,04%	-8,67%	-7,96%	-2,85%
Ass./ Empr.	-2,46%	-2,92%	-2,78%	-0,87%	-1,15%

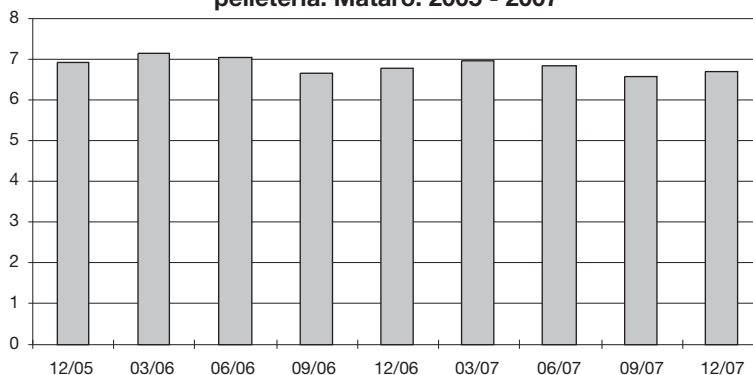
Pel que fa al nombre d'empreses, l'evolució de la sèrie també presenta una tendència cap a la millora. Així, l'any 2006 es va acabar amb un 11% menys d'empreses que al 2005, i al 2007 el ritme de pèrdua d'empreses ha estat del 2,8%. També el grup dels treballadors per compte propi (autònoms) alenteix el ritme de pèrdua d'efectius: al 2006 se'n van perdre un 7,4% i al 2007, un 4,9%. **TAULA 54.**

Respecte de la grandària mitjana de les empreses tèxtils de Mataró, les dades dels darrer any indiquen una lleugera reducció en la mida de les empreses del sector, i l'any 2007 acaba amb 6,7 treballadors assalariats per empresa. **GRÀFICS 52 I 53.**

GRÀFIC 52. Indústria tèxtil i confecció i pelleteria. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 53. Assalariats per empresa. Indústria tèxtil i confecció i pelleteria. Mataró. 2005 - 2007

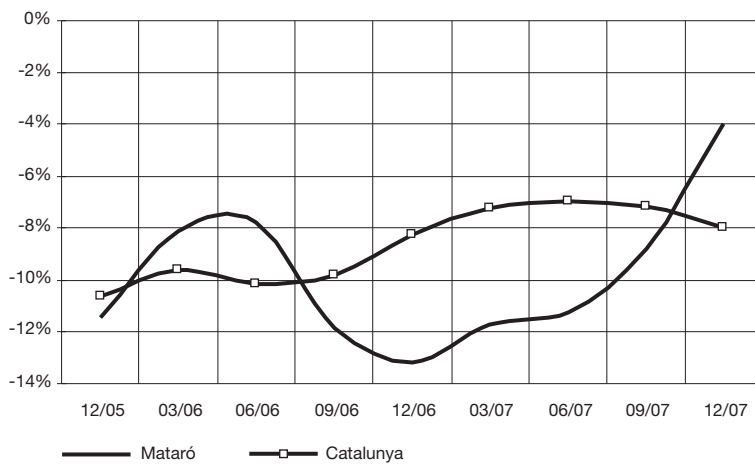

En el gràfic de l'evolució de la variació interanual, el primer que cal ressaltar és que tant Mataró com Catalunya es mouen en valors negatius. L'altre tret rellevant del gràfic és la tendència cap a la millora que presenta la línia de Catalunya, si bé sembla que aquesta millora s'ha estancat en els darrers trimestres del 2007. Sigui com sigui, encara es troba lluny d'aconseguir increments en el nombre d'assalariats. En el cas de Mataró, la línia que dibuixa la variació interanual presenta unes fortes oscil·lacions, si bé des de les darreries del 2006 fins a finals del 2007 la variació interanual ha anat registrant cada cop valors negatius més baixos, fins aconseguir una variació interanual menys desfavorable que a Catalunya. **GRÀFIC 54.**

Entrant més en detall dins del sector tèxtil, pràcticament totes les activitats que configuren el sector han perdut assalariats. La pèrdua més destacada corresponen a la segona activitat amb més efectius: la fabricació d'articles de teixits de punt ha perdut 82 assalariats.

La nota positiva té lloc en l'activitat corresponent a la confecció de peces de vestir, que ha aconseguit augmentar el nombre d'assalariats en 21 efectius, i ja en té 1.257, el 36,5% del total d'assalariats de la indústria tèxtil i de la confecció de Mataró.

GRÀFIC 54. Variació interanual assalariats indústria tèxtil i de la confecció. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya.

Anàlisi dels balanços de les empreses de la indústria tèxtil i de la confecció de Mataró entre 2003 i 2005

Ràtios calculades a partir de les dades dels balanços presentats per les empreses de la indústria tèxtil i de la confecció al Registre Mercantil. Mataró. 2003 - 2005

Ràtios	Descripció de les ràtios	2003	2004	2005
Ràtios descriptives generals				
Nombre d'empreses	Empreses que han presentat els balanços al registre mercantil	275	265	249
Nombre de treballadors	Treballadors que han declarat les empreses al presentar els balanços al registre mercantil	2.883	2.834	2.899
Nombre mitjà de treballadors per empresa	nombre de treballadors / nombre d'empreses	10,48	10,69	11,64
Resultat brut total de les empreses de Mataró	resultat abans d'impostos	23.184.544	22.784.236	21.054.538
Resultat brut mitjà per empresa	resultat abans d'impostos / nombre d'empreses	84.307	85.978	84.556
Resultat net total de les empreses de Mataró	resultat després d'impostos	13.274.726	12.848.212	14.063.004
Resultat net mitjà per empresa	resultat després d'impostos / nombre d'empreses	48.272	48.484	56.478
Facturació total de les empreses de Mataró	vendes	448.550.592	447.430.480	411.105.322
Facturació mitjana per empresa	vendes / nombre d'empreses	1.631.093	1.688.417	1.651.025
Vendes per treballador	vendes / nombre de treballadors	155.585	157.879	141.809
Despesa de personal per treballador	despesa de personal / nombre de treballadors	21.751	21.727	19.496
Ràtios d'anàlisi de liquiditat				
Fons de maniobra total de les empreses de Mataró	actiu circulat - passiu circulat	100.630.061	109.446.368	122.848.869
Fons de maniobra mitjà per empresa	(actiu circulat - passiu circulat) / nombre d'empreses	365.927	413.005	493.369
Coefficient de liquiditat	actiu circulat / passiu circulat	1,74	1,83	1,95
Àcid test	(actiu circulat - existències) / passiu circulat	1,29	1,35	1,41
Coefficients de rotació				
Rotació comptes a cobrar	vendes / clients	4,52	4,52	3,89
Període mitjà de cobrament	(clients / vendes) x 365	80,84	80,75	93,81
Ràtios de rendibilitat				
Rendibilitat comercial	resultat abans d'impostos / vendes	0,05	0,05	0,05
Rendibilitat econòmica	rendibilitat comercial x rotació d'actius	0,08	0,07	0,07
Rendibilitat financera	rendibilitat dels ingressos x rotació d'actius x rati d'apalancament financer	0,12	0,11	0,11
Rendibilitat dels ingressos	resultat net / vendes	0,03	0,03	0,03
Rotació d'actius	vendes / actiu total	1,49	1,45	1,30
Ràtio d'apalancament financer	actiu total / fons propis	2,72	2,55	2,44
Ràtios d'estructura financera				
Ràtio d'endeutament	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / fons propis	1,49	1,34	1,22
Autonomia financera	fons propis / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,67	0,75	0,82
Relació del deute a llarg termini amb els fons propis	deutes a llarg termini / fons propis	0,26	0,25	0,21
Relació del deute a curt termini amb el deute total	passiu circulat / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,82	0,81	0,82
Ràtios de cobertura				
Immobilitzat sobre fons propis	actiu fix / fons propis	0,57	0,56	0,48
Immobilitzat material sobre deutes a llarg termini	immobilitzat material / deutes a llarg termini	2,18	2,24	2,25
Deute total	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / (actiu immobilitzat material + actiu circulat - passiu circulat)	1,14	1,02	0,94
Ràtios d'utilització dels actius				
Tresoreria	vendes / tresoreria	11,28	11,66	12,66
Comptes a cobrar	vendes / clients	4,52	4,52	3,89
Existències	vendes / existències	7,35	7,07	5,91
Immobilitzat	immobilitzat / vendes	0,14	0,15	0,15

Construcció (45)³¹

Situació general del sector

Les dades macroeconòmiques del sector de la construcció per al 2007 presenten uns bons resultats. Així, per al conjunt d'Espanya, el valor afegit brut (VAB) del sector ha augmentat un 3,8% i a Catalunya, un 3,6%. Aquests resultats, però, no han d'amagar la tendència a la baixa del sector, ja que al primer trimestre del 2007 el VAB del sector va ser d'un 4,5% i al darrer trimestre el creixement va ser del 2,8%. A Catalunya, el perfil descendent del VAB al llarg del 2007 a la construcció és més suau.

Altres indicadors indirectes de l'activitat constructora reflecteixen el progressiu deteriorament de l'activitat a mesura que avançava l'any. L'ocupació, mesurada a partir del nombre de treballadors del sector en alta en el règim general de la Seguretat Social, va arribar als 1.915.430 assalariats a Espanya al 2007, amb un creixement de l'1,8% enfront del 9,2% assolit al 2006. A Catalunya, el creixement d'assalariats del sector al 2007 va ser del 3,2%, enfront del 10% experimentat al 2006. El consum aparent de ciment també ha assolit una nova xifra rècord de 55,9 milions de tones en el conjunt de l'Estat espanyol, i de 7,8 milions de tones a Catalunya, amb un augment del consum de ciment respecte del 2006 del 0,4% i 0,2%, respectivament.

Les dades del clima de la construcció (ICC) que publica el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç no fan sinó avalar la desacceleració del sector, ja que en sis mesos l'indicador ha passat de registrar un valor positiu de 21,5 punts al mes de juny, a -7 punts al mes de desembre. Durant els primers mesos del 2008, l'ICC ha accelerat negativament el seu valor. En destriar aquest indicador en funció de l'ocupació i dels preus, observem que l'ocupació en surt més malparada en registrar un valor de -13 punts, mentre que en el cas dels preus el valor és de 16 punts. Pel que fa als dies de treball assegurat, aquest indicador continua la seva tendència descendent i el 2007 acaba amb 476 dies de feina assegurats.

Tot plegat fa que les previsions del 2008 per al sector siguin clarament a la baixa. A més, molt probablement, durant el 2008 cobrarà molt més protagonisme l'activitat de construcció d'infraestructures (obra

civil), mentre que l'habitatge de nova construcció continuarà perdent dinamisme. Segons la Cambra de Contractistes d'Obres de Catalunya, el conjunt del sector decreixerà un 1% al 2008, atès que l'augment d'un 4% en l'obra civil no compensarà el descens del 8% que s'estima que decreixerà l'apartat de l'habitatge. Si realment acaba produint-se aquesta forta reculada en l'habitatge, els preus de venda s'haurien de moderar, ja que han assolit uns valors molt elevats.

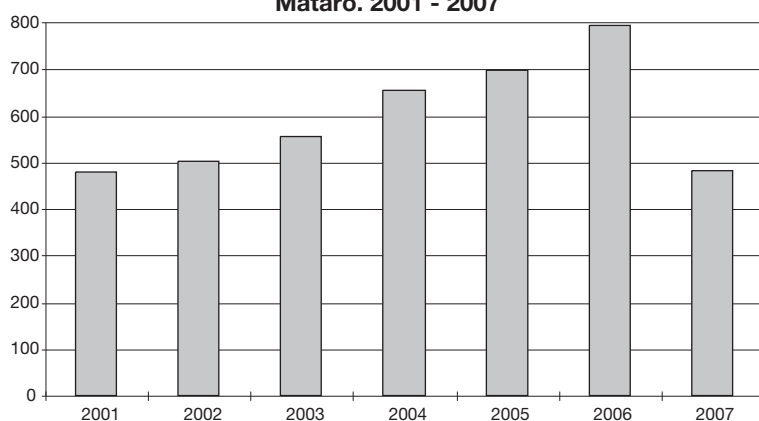
Mataró

En l'anterior informe, la construcció era encara el sector amb major creixement d'assalariats de la ciutat, si bé ja s'intuïen certs símptomes d'esgotament. Les dades que es presenten en aquest informe confirmen els mals presagis. Així, el nombre de llicències d'obres –majors i menors– sol·licitades al 2007 ha estat de 483, un valor tan baix que no es registrava des del 2001. De fet, aquesta xifra representa 309 llicències menys que al 2006, fet que en termes relatius representa un descens del 39%. La reculada més important s'ha produït en les sol·licituds d'obra major, amb 237 menys que al 2006, la qual cosa representa un descens del 52%. De llicències d'obra menor, van sol·licitar-se'n 264, 72 menys que al 2006, cosa que representa un retrocés del 21,4%. Atès el fet que l'habitatge de nova construcció és qui està patint amb més intensitat la desacceleració del sector de la construcció, possiblement la rehabilitació d'habitatges en surti beneficiada i podria donar-se una millora en els registres de sol·licituds de llicències d'obra menor –especialment–.

³¹ Els instal·ladors s'inclouen en aquest epígraf.

El **GRÀFIC 55** ens permet observar com han evolucionat el volum de sol·licituds de llicències d'obra des del 2001 fins al 2007. El gràfic és força explícit a l'hora de mostrar el constant creixement del sector de la construcció a Mataró des del 2001 fins al 2006, i la caiguda del 2007. En la **TAULA 55** queda palès com les sol·licituds d'obra major són qui més han patit la davallada del sector de la construcció durant el 2007.

GRÀFIC 55. Sol·licituds de llicències d'obres majors i menors. Mataró. 2001 - 2007

TAULA 55. Sol·licituds de llicències d'obres. Mataró. 2001 - 2007

	Dades anuals						
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Obres menors	238	233	288	267	297	336	264
Obres majors	241	270	269	387	401	456	219
Obres totals	479	503	557	654	698	792	483

Font: elaboració pròpia a partir de les dades facilitades per la Secció Llicències d'Obres del Servei de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Mataró.

Mentre que les sol·licituds de llicència d'obra són un indicador avançat del sector de la construcció, les dades procedents de la Seguretat Social –treballadors assalariats, autònoms i centres de cotització– expliquen la situació actual. Amb els valors que apareixen en la **TAULA 56**, la situació de la construcció a Mataró encara no pot dir-se que és dolenta, però sí que permet veure la seva tendència descendent. Així, la darrera dada disponible –desembre del 2007– se situa clarament per sota dels 4.000, valor que va aconseguir superar-se al primer i segon trimestre del 2007. Tot i aquest descens en el nombre d'assalariats durant la segona meitat del 2007, la variació interanual continua creixent. Val a dir, però, que el ritme de creixement s'ha anat desinflant a mesura que avançava l'any; així, al primer trimestre del 2007 va registrar-se un creixement del 23,1% i al quart trimestre del 2007 el creixement va ser de només un 1,2%. És aquest perfil descendent de la variació interanual d'assalariats, que en menys d'un any ha perdut 22 punts percentuals, el que permet veure els problemes que està travessant el sector en aquests moments. Molt possiblement, quan tinguem disponibles dades del 2008, les taxes de variació interanual presentaran valors negatius.

Les altres dues sèries de dades procedents de la Seguretat Social, empreses i autònoms, també moderen el seu creixement. Així, pel que fa al nombre d'empreses, l'any 2007 finalitza amb 630, un 0,5% menys que les que hi havia a finals del 2006. A l'igual que amb els assalariats, la variació interanual de les empreses ha anat baixant des del 4,7% que s'ha registrat al primer trimestre del 2007 fins al -0,5% del darrer trimestre del 2007.

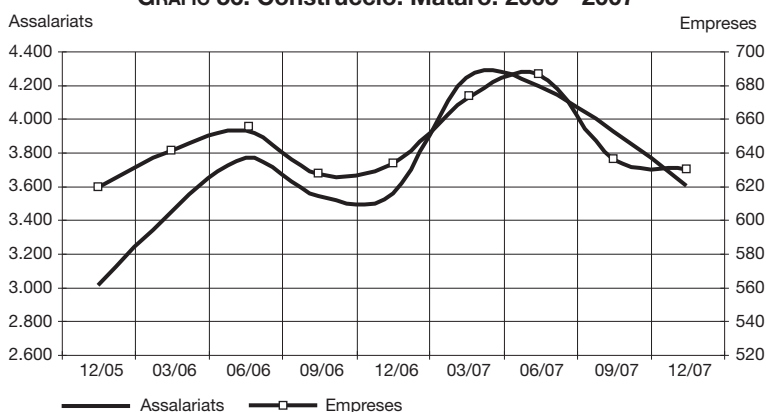
La sèrie de dades corresponents a treballadors per compte propi també presenta un perfil ascendent quant al nombre absolut: a Mataró, al darrer trimestre del 2006 hi havia registrats 1.726 autònoms que treballaven en la construcció, i al cap d'un any n'eren 1.755. La variació interanual –a l'igual que amb els assalariats i les empreses– està creixent cada cop a un ritme més lent. Així, a principis del 2007, la variació interanual d'autònoms va ser del 4,6%, i al darrer trimestre del 2007, el creixement va situar-se en el 1,7%. Sigui com sigui, però, la variació interanual de treballadors per compte propi en el sector és considerablement millor que no pas l'assolida pel conjunt de treballadors autònoms de Mataró.

Al llarg dels tres primers trimestres del 2007, la grandària mitjana de les empreses de la construcció a Mataró s'ha situat per sobre dels 6 assalariats. La forta pèrdua d'efectius registrada en el darrer trimestre de 2007, però, ha fet que la mitjana d'assalariats per empresa torni a situar-se per sota de 6, més concretament en 5,7. Aquest descens en la grandària de les empreses de la construcció també té lloc en el conjunt de Catalunya, tot i que la mitjana catalana se situa per sobre de la de Mataró, amb 6,3 assalariats per empresa. **TAULA 56** i **GRÀFICS 56** i **57**.

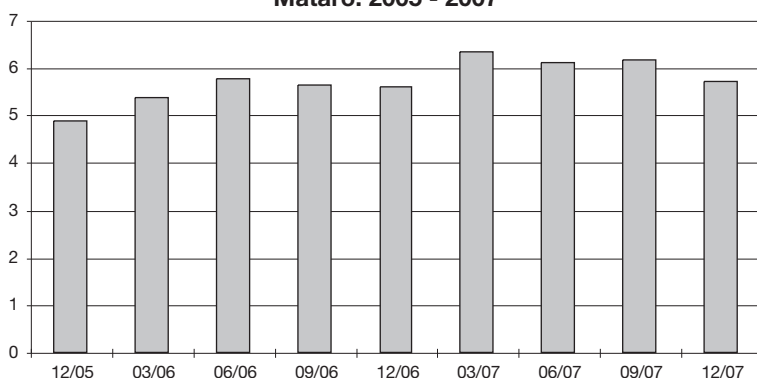
TAULA 56. Construcció (45). Mataró. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	1.726	1.743	1.746	1.745	1.755
Assalariats	3.556	4.242	4.191	3.921	3.599
Empreses	633	671	686	636	630
Ass./ Empr.	5,62	6,32	6,11	6,17	5,71
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	4,48%	4,56%	3,80%	2,65%	1,68%
Assalariats	18,10%	23,10%	11,40%	10,79%	1,21%
Empreses	2,26%	4,68%	5,05%	1,44%	-0,47%
Ass./ Empr.	15,49%	17,60%	6,04%	9,23%	1,69%

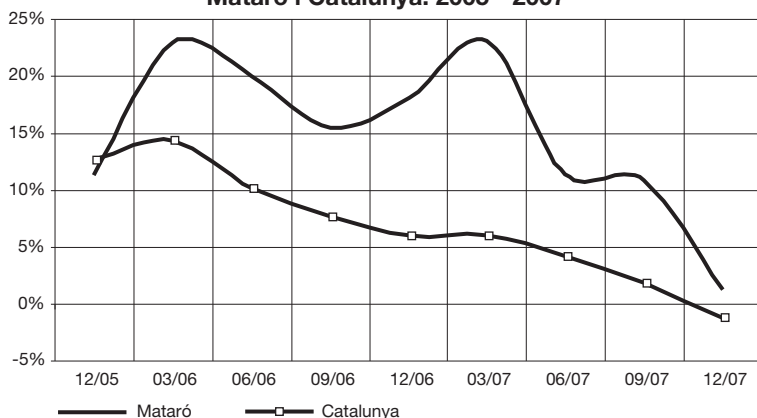
GRÀFIC 56. Construcció. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 57. Assalariats per empresa. Construcció. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 58. Variació interanual assalariats construcció. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

En el GRÀFIC 58 pot observar-se com a Catalunya i a Mataró el ritme de creixement d'assalariats s'ha anat alentint des del primer trimestre del 2006, si bé aquest alentiment es veu més clarament en el cas de Catalunya, ja que la sèrie corresponent a Mataró presenta més altibaixos. De fet, el descens de la variació interanual a Mataró es veu amb més claredat en les variacions interanuals del 2007, ja que en només un any la distància que separa el ritme de creixement de Mataró amb Catalunya ha passat de ser de 17 punts percentuals a només 1 punt. Certament, la desacceleració del ritme de creixement ha estat molt pronunciada, i a curt termini res fa pensar que aquesta dinàmica canviï. No obstant això, cal esperar que les obres públiques ajudin a amortir la davallada del sector. GRÀFIC 58.

La branca d'activitat que més s'està ressentint de la desacceleració del sector de la construcció és la corresponent a la construcció d'immobles i obres d'enginyeria civil. Si bé en la comparació interanual aquesta activitat ha registrat un augment de 23 efectius, si es compara amb les dades del primer trimestre del 2007, n'ha perdut 551. Malgrat tot, continua sent la principal activitat dins del sector de la construcció, amb 2.198 treballadors assalariats, el 61% del total del sector. La resta d'activitats que conformen el sector de la construcció mantenen, aproximadament, el mateix nombre de treballadors assalariats en el darrer any i mig.

Anàlisi dels balanços de les empreses de la construcció de Mataró entre 2003 i 2005

Ràtios calculades a partir de les dades dels balanços presentats per les empreses de la construcció al Registre Mercantil. Mataró. 2003 - 2005

Ràtios	Descripció de les ràtios	2003	2004	2005
Ràtios descriptives generals				
Nombre d'empreses	Empreses que han presentat els balanços al registre mercantil	199	212	197
Nombre de treballadors	Treballadors que han declarat les empreses al presentar els balanços al registre mercantil	1.585	1.703	1.511
Nombre mitjà de treballadors per empresa	nombre de treballadors / nombre d'empreses	7,96	8,03	7,67
Resultat brut total de les empreses de Mataró	resultat abans d'impostos	12.519.161	11.303.208	12.385.141
Resultat brut mitjà per empresa	resultat abans d'impostos / nombre d'empreses	62.910	53.317	62.869
Resultat net total de les empreses de Mataró	resultat després d'impostos	8.265.600	6.398.378	7.714.360
Resultat net mitjà per empresa	resultat després d'impostos / nombre d'empreses	41.536	30.181	39.159
Facturació total de les empreses de Mataró	vendes	149.739.965	172.130.435	178.973.377
Facturació mitjana per empresa	vendes / nombre d'empreses	752.462	811.936	908.494
Vendes per treballador	vendes / nombre de treballadors	94.473	101.075	118.447
Despesa de personal per treballador	despesa de personal / nombre de treballadors	21.010	22.424	25.478
Ràtios d'anàlisi de liquiditat				
Fons de maniobra total de les empreses de Mataró	actiu circulat - passiu circulat	62.124.660	57.713.157	72.937.425
Fons de maniobra mitjà per empresa	(actiu circulat - passiu circulat) / nombre d'empreses	312.184	272.232	370.241
Coefficient de liquiditat	actiu circulat / passiu circulat	1,84	1,73	1,70
Àcid test	(actiu circulat - existències) / passiu circulat	0,82	0,81	0,77
Coefficients de rotació				
Rotació comptes a cobrar	vendes / clients	4,23	4,61	3,27
Període mitjà de cobrament	(clients / vendes) x 365	86,36	79,24	111,68
Ràtios de rendibilitat				
Rendibilitat comercial	resultat abans d'impostos / vendes	0,08	0,07	0,07
Rendibilitat econòmica	rendibilitat comercial x rotació d'actius	0,08	0,07	0,06
Rendibilitat financera	rendibilitat dels ingressos x rotació d'actius x rati d'apalancament financer	0,14	0,12	0,14
Rendibilitat dels ingressos	resultat net / vendes	0,06	0,04	0,04
Rotació d'actius	vendes / actiu total	0,91	1,01	0,86
Ràtio d'apalancament financer	actiu total / fons propis	2,72	3,27	3,87
Ràtios d'estructura financera				
Ràtio d'endeutament	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / fons propis	1,72	2,27	2,87
Autonomia financera	fons propis / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,58	0,44	0,35
Relació del deute a llarg termini amb els fons propis	deutes a llarg termini / fons propis	0,49	0,75	0,94
Relació del deute a curt termini amb el deute total	passiu circulat / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,72	0,67	0,67
Ràtios de cobertura				
Immobilitzat sobre fons propis	actiu fix / fons propis	0,44	0,62	0,57
Immobilitzat material sobre deutes a llarg termini	immobilitzat material / deutes a llarg termini	0,90	0,83	0,60
Deute total	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / (actiu immobilitzat material + actiu circulat - passiu circulat)	1,32	1,46	1,66
Ràtios d'utilització dels actius				
Tresoreria	vendes / tresoreria	6,57	6,94	7,76
Comptes a cobrar	vendes / clients	4,23	4,61	3,27
Existències	vendes / existències	1,99	2,37	1,85
Immobilitzat	immobilitzat / vendes	0,18	0,19	0,17

Comerç a l'engròs (51)

Mataró

Durant el 2007, l'evolució que ha seguit el sector no ha millorat; ans al contrari, ha continuat amb la davallada iniciada a mitjans del 2006. L'any 2007 ha tancat amb un 1,3% menys d'assalariats que al 2006, amb la qual cosa es referma que el sector es troba en un moment de reordenació de la seva estructura, després de gairebé quatre anys registrant creixements interanuals en cada trimestre.

L'any 2007 va tancar amb 2.269 assalariats treballant en el sector del comerç a l'engròs, 31 menys que els que hi havia a finals del 2006. Si agafem la variació interanual des del darrer trimestre del 2005 en endavant, podem observar com el ritme de creixement s'alenteix fins a situar-se en valors negatius a mitjans de l'any 2006, tot i que aquesta pèrdua s'ha anat accentuant fins assolir un descens del 3,6% al primer trimestre del 2007. D'aleshores ençà, la comparació interanual presenta una millora i, fins i tot, al tercer trimestre del 2007 aconsegueix un increment interanual de l'1,6% en el nombre de treballadors del sector. Aquest creixement ha estat momentani, ja que al darrer trimestre del 2007 el nombre d'assalariats torna a reduir-se en la comparativa de dotze mesos enrere.

Quant al nombre d'empreses (centres de cotització a la Seguretat Social), la sèrie ha canviat el signe del seu creixement i ha passat de registrar descensos interanuals de l'1,2% al darrer trimestre del 2006 i al primer del 2007, a registrar creixements del 5,3% a finals del 2007. Malgrat que en termes relatius suposa un creixement considerable, en valors absoluts el 5,3% es tradueix en 17 empreses més, fet que situa el total d'empreses del sector en 337, xifra que

significa un nou valor màxim històric. La combinació entre el creixement del nombre d'empreses i el descens del nombre de treballadors assalariats acaba donant com a resultat una reducció de la grandària mitjana de les empreses del sector a la ciutat, que després d'estar durant més de quatre anys amb una grandària mitjana per sobre dels 7 assalariats per empresa, a partir del mes de juny del 2007 se situa per sota d'aquest llindar i acaba l'any amb una mitjana de 6,7 assalariats per empresa, fet que representa una reducció del 6,3% de la grandària mitjana empresarial del sector a Mataró.

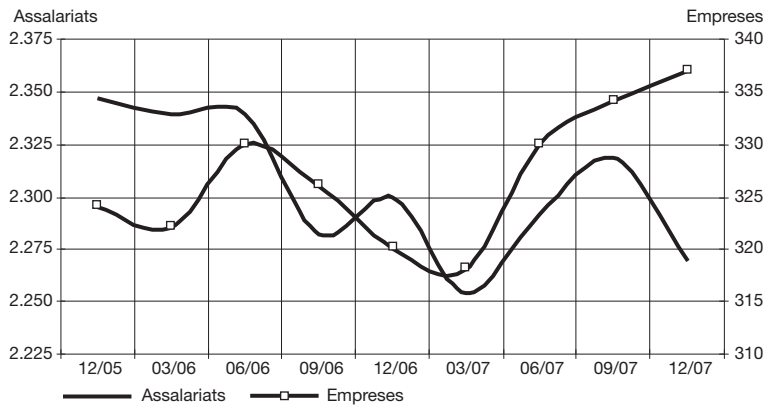
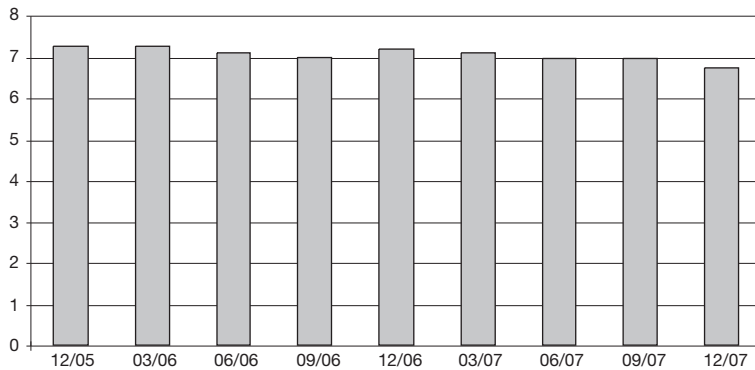
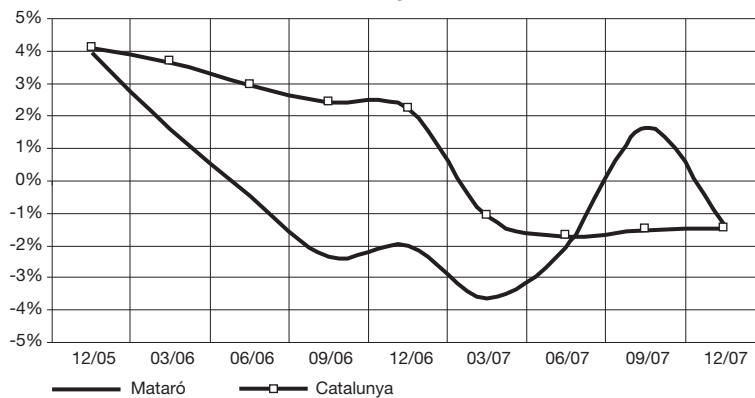
Pel que fa als treballadors per compte propi, la seva evolució més recent presenta el mateix perfil que en el cas de les empreses, ja que al primer trimestre del 2007 va registrar un descens del 2,1%, tot i que en els trimestres següents la sèrie s'ha recuperat i ha tornat a registrar valors interanuals positius, acabant l'any amb 487 autònoms treballant en el sector del comerç a l'engròs, un 3% més que els que hi havia a finals del 2006. Un creixement d'aquesta magnitud no s'aconseguia des de l'any 2003, a més del fet que el nombre total d'autònoms suposa un valor màxim històric per al sector. **TAULA 57** i **GRÀFICS 59** i **60**.

TAULA 57. Comerç a l'engròs (51). Mataró. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	473	469	481	482	487
Assalariats	2.300	2.254	2.291	2.319	2.269
Empreses	320	318	330	334	337
Ass./ Empr.	7,19	7,09	6,94	6,94	6,73
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	0,42%	-2,09%	0,63%	2,12%	2,96%
Assalariats	-2,00%	-3,63%	-2,05%	1,62%	-1,35%
Empreses	-1,23%	-1,24%	0,00%	2,45%	5,31%
Ass./ Empr.	-0,78%	-2,42%	-2,05%	-0,81%	-6,32%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

El **GRÀFIC 61** permet contextualitzar l'evolució de la comparació interanual d'assalariats de Mataró en relació amb Catalunya. Així, les dues sèries dibuixen el mateix perfil descendent fins a mitjans del 2007, amb la diferència que el pendent de Mataró és molt més pronunciat que el

GRÀFIC 59. Comerç a l'engròs. Mataró. 2005 - 2007**GRÀFIC 60. Assalariats per empresa. Comerç a l'engròs. Mataró. 2005 - 2007****GRÀFIC 61. Variació interanual assalariats. Comerç a l'engros. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007**

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

de Catalunya. D'aleshores ençà, la variació interanual del sector a Catalunya s'ha estabilitzat amb descensos al voltant de l'1,5%-1,6%, i en el cas de Mataró sembla detectar-se una tendència a la millora, per bé que l'any 2007 acaba amb creixements negatius. **GRÀFIC 61.**

A l'hora de destriar les diferents activitats que tenen lloc en el sector del comerç a l'engròs, la dedicada a productes alimentaris és l'activitat que aconsegueix l'augment més important d'assalariats en els darrers dotze mesos, amb 74 efectius més. Tot i l'increment, aquesta activitat continua tenint un pes relativament baix en el comerç a l'engròs, amb el 13,5% dels assalariats. Els descensos més importants s'han produït en el comerç a l'engròs de productes de consum no alimentari i en el de maquinària, amb 71 i 58 efectius menys que ara fa un any, respectivament.

Anàlisi dels balanços de les empreses del comerç a l'engròs de Mataró entre 2003 i 2005

Ràtios calculades a partir de les dades dels balanços presentats per les empreses del comerç a l'engròs al Registre Mercantil. Mataró. 2003 - 2005

Ràtios	Descripció de les ràtios	2003	2004	2005
Ràtios descriptives generals				
Nombre d'empreses	Empreses que han presentat els balanços al registre mercantil	216	220	212
Nombre de treballadors	Treballadors que han declarat les empreses al presentar els balanços al registre mercantil	1.832	1.877	1.754
Nombre mitjà de treballadors per empresa	nombre de treballadors / nombre d'empreses	8,48	8,53	8,27
Resultat brut total de les empreses de Mataró	resultat abans d'impostos	16.805.073	18.402.630	18.586.029
Resultat brut mitjà per empresa	resultat abans d'impostos / nombre d'empreses	77.801	83.648	87.670
Resultat net total de les empreses de Mataró	resultat després d'impostos	10.376.304	10.856.840	12.555.231
Resultat net mitjà per empresa	resultat després d'impostos / nombre d'empreses	48.038	49.349	59.223
Facturació total de les empreses de Mataró	ventes	405.031.651	448.380.634	436.137.735
Facturació mitjana per empresa	ventes / nombre d'empreses	1.875.147	2.038.094	2.057.253
Vendes per treballador	ventes / nombre de treballadors	221.087	238.882	248.653
Despesa de personal per treballador	despesa de personal / nombre de treballadors	25.757	27.887	29.211
Ràtios d'anàlisi de liquiditat				
Fons de maniobra total de les empreses de Mataró	actiu circulat - passiu circulat	48.876.732	49.587.884	59.133.559
Fons de maniobra mitjà per empresa	(actiu circulat - passiu circulat) / nombre d'empreses	226.281	225.399	278.932
Coefficient de liquiditat	actiu circulat / passiu circulat	1,34	1,29	1,35
Àcid test	(actiu circulat - existències) / passiu circulat	0,92	0,88	0,93
Coefficients de rotació				
Rotació comptes a cobrar	ventes / clients	3,81	3,65	3,55
Període mitjà de cobrament	(clients / vendes) x 365	95,80	100,09	102,69
Ràtios de rendibilitat				
Rendibilitat comercial	resultat abans d'impostos / vendes	0,04	0,04	0,04
Rendibilitat econòmica	rendibilitat comercial x rotació d'actius	0,07	0,07	0,07
Rendibilitat financera	rendibilitat dels ingressos x rotació d'actius x rati d'apalancament financer	0,16	0,14	0,15
Rendibilitat dels ingressos	resultat net / vendes	0,03	0,02	0,03
Rotació d'actius	ventes / actiu total	1,72	1,66	1,55
Ràtio d'apalancament financer	actiu total / fons propis	3,71	3,59	3,42
Ràtios d'estructura financera				
Ràtio d'endeutament	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / fons propis	2,71	2,59	2,42
Autonomia financera	fons propis / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,37	0,39	0,41
Relació del deute a llarg termini amb els fons propis	deutes a llarg termini / fons propis	0,43	0,33	0,36
Relació del deute a curt termini amb el deute total	passiu circulat / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,84	0,87	0,85
Ràtios de cobertura				
Immobilitzat sobre fons propis	actiu fix / fons propis	0,64	0,65	0,62
Immobilitzat material sobre deutes a llarg termini	immobilitzat material / deutes a llarg termini	1,49	2,01	1,73
Deute total	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / (actiu immobilitzat material + actiu circulat - passiu circulat)	2,27	2,44	2,16
Ràtios d'utilització dels actius				
Tresoreria	ventes / tresoreria	18,63	20,66	16,85
Comptes a cobrar	ventes / clients	3,81	3,65	3,55
Existències	ventes / existències	6,72	6,35	6,09
Immobilitzat	immobilitzat / vendes	0,10	0,11	0,12

Comerç al detall (52)

Situació general del sector

Una de les bases sobre la qual s'ha sustentat el creixement econòmic espanyol dels darrers anys ha estat el consum de les llars. De fet, la desacceleració que està patint l'economia espanyola ve de la banda de la demanda derivada del cada vegada menor ritme de creixement en el consum de les llars. Aquest alentiment en el consum pot observar-se també a través del volum de vendes dels comerços detallistes, reflectit a través de l'índex general de vendes (IGV) al detall que mensualment elabora l'INE.

Fent l'anàlisi de l'IGV, aquest aconseguix els valors més alts durant els mesos de desembre i gener, coincidint amb les compres nadalenques i les rebaixes d'hivern; l'altre pic s'assoleix al mes de juliol, amb les rebaixes d'estiu. Aquest comportament es repeteix any rere any.

On millor s'observa l'alentiment del comerç, però, és en la variació interanual de l'IGV. Així, durant tot el 2006 i fins al primer trimestre del 2007, la variació interanual de l'IGV mostrava una tendència a l'alça, aconseguint al mes de març un dels creixements interanuals més alts dels darrers anys, amb un valor del 5,4%. Des d'aleshores i fins a les acaballes del 2007, coincidint amb la tendència que

presenta l'indicador macroeconòmic del consum de les llars, l'IGV ha seguit una línia descendent fins arribar a registrar un descens del 2,2% interanual.

En el desglossament de l'IGV entre productes alimentaris i la resta, tots dos tipus de productes presenten la mateixa tendència descendent en la variació interanual del respectius índexs. La diferència rau en el fet que la variació interanual dels productes alimentaris se situa de manera pràcticament permanent per sota de la variació interanual de la resta de productes. La dada de finals del 2007 presenta per a ambdós tipus de productes un descens molt similar: del 2,3% en els alimentaris i del 2,1% en la resta de productes.

Pel que fa a l'IGV català, aquest repeteix el mateix comportament estacional que s'ha presentat per a Espanya: puntes de venda durant els mesos de desembre i

TAULA 58. Índex de vendes a preus constants. Espanya. Desembre 2006 - desembre 2007

	General			Alimentació			Resta		
	% de variació sobre			% de variació sobre			% de variació sobre		
	índex	mes anterior	mateix mes any anterior	índex	mes anterior	mateix mes any anterior	índex	mes anterior	mateix mes any anterior
des-06	127,8	27,0	3,3	123,6	24,6	3,0	130,5	28,5	3,5
gen-07	108,1	-15,4	4,6	93,9	-24,0	3,2	117,5	-9,9	5,5
feb-07	92,2	-14,7	3,6	90,0	-4,2	1,8	93,6	-20,3	4,8
mar-07	104,6	13,4	5,4	104,3	15,9	4,6	104,8	11,9	5,9
abr-07	97,3	-7,0	1,5	97,6	-6,4	-0,4	97,1	-7,3	2,8
mai-07	102,6	5,5	3,2	101,1	3,7	2,3	103,5	6,6	3,8
jun-07	104,5	1,8	4,0	105,4	4,2	3,3	103,9	0,3	4,5
jul-07	111,2	6,5	3,5	105,9	0,5	0,5	114,7	10,4	5,4
ago-07	98,4	-11,6	4,2	104,4	-1,5	1,7	94,4	-17,7	5,9
set-07	100,6	2,3	0,3	99,8	-4,4	-1,8	101,2	7,2	1,7
oct-07	104,9	4,3	3,1	102,5	2,8	2,9	106,5	5,3	3,2
nov-07	101,1	-3,7	0,4	99,0	-3,5	-0,1	102,4	-3,8	0,8
des-07	124,9	23,6	-2,2	120,7	21,9	-2,3	127,7	24,7	-2,1

gener, a l'hivern; i a l'estiu, al juny i juliol. També, a l'igual que ha succeït a l'Estat espanyol, la variació interanual registra una pauta descendent al llarg del 2007, com ho demostra el fet que al mes de gener s'hi va registrar un creixement del 6,4%, i al mes de desembre l'IGV català presentava una caiguda del 4,1%. **TAULES 58 I 59.**

Mataró

El **GRÀFIC 62** mostra el comportament estacional de les sèries d'assalariats i d'empreses en el sector del comerç al detall a Mataró. El dibuix d'ambdues sèries en forma de "dent de serra" mostra l'estacionalitat del sector amb valors punta al segon i quart trimestre, coincidint amb la campanya de vendes de l'estiu i de Nadal, respectivament. Els valors vall de la sèrie es recullen en els trimestres posteriors a aquetes puntes, al primer i tercer trimestres de cada any.

Per tal de detectar la tendència de la sèrie cal analitzar la variació interanual. Així, en el cas dels treballadors assalariats, l'any 2007 va tancar-se amb 4.180 treballadors per compte aliè. Aquesta xifra suposa un augment de 180 efectius respecte dels que hi havia a finals del 2006, fet que en termes relatius suposa un augment del 4,5%. Certament, es tracta d'un creixement notable, i més si se situa en el context de desaceleració que està vivint el sector en el conjunt d'Espanya i Catalunya. De fet, si s'observen les variacions interanuals del darrer any, la sèrie presenta una línia més o menys ascendent. Sembla difícil que durant el 2008 el sector, a Mataró, pugui continuar amb el ritme de creixement d'assalariats que s'ha registrat durant el 2007.

La dada dels centres de cotització situa en 672 el nombre d'empreses que hi havia a finals del 2007. Aquesta xifra, respecte de la de finals del 2006, suposa una davallada de 12 empreses, fet que en termes relatius representa una caiguda de l'1,7%. Amb aquest descens, ja són sis trimestres consecutius amb variacions interanuals negatives. Malgrat tot, la tendència de la variació interanual dels quatre trimestres del 2007 és a millorar, ja que cada cop el ritme de pèrdua d'empreses és menor: al primer trimestre del 2007 la pèrdua va ser del 4%, mentre que al quart trimestre va ser de l'1,7%.

TAULA 60. Comerç al detall (52). Mataró. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	1.726	1.718	1.706	1.677	1.679
Assalariats	4.000	3.892	4.077	3.889	4.180
Empreses	684	669	675	656	672
Ass./ Empr.	5,85	5,82	6,04	5,93	6,22
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	-1,76%	-1,72%	-1,73%	-2,27%	2,72%
Assalariats	0,81%	2,37%	3,08%	1,67%	4,50%
Empreses	-2,43%	-4,02%	-3,16%	-2,24%	-1,75%
Ass./ Empr.	3,31%	6,65%	6,44%	4,00%	6,37%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

TAULA 59. Índex de vendes general a preus constants. Catalunya. Desembre 2006 - desembre 2007

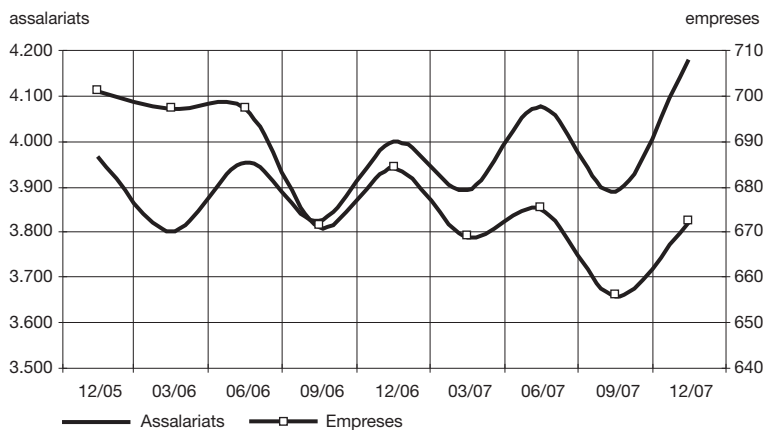
	General			
	Índex	% de variació sobre		
		mes anterior	mateix mes any anterior	
des-06	130,1	30,7		2,6
gen-07	107,3	-17,6		6,4
feb-07	92,7	-13,5		4,5
mar-07	105,6	13,9		5,0
abr-07	98,4	-6,8		0,4
mai-07	102,8	4,5		4,2
jun-07	104,0	1,2		3,3
jul-07	111,4	7,1		1,0
ago-07	91,9	-17,6		6,2
set-07	98,1	6,8		-1,1
oct-07	103,3	5,3		2,3
nov-07	99,7	-3,5		0,1
des-07	124,7	25,1		-4,1

Font: Institut Nacional d'Estadística.

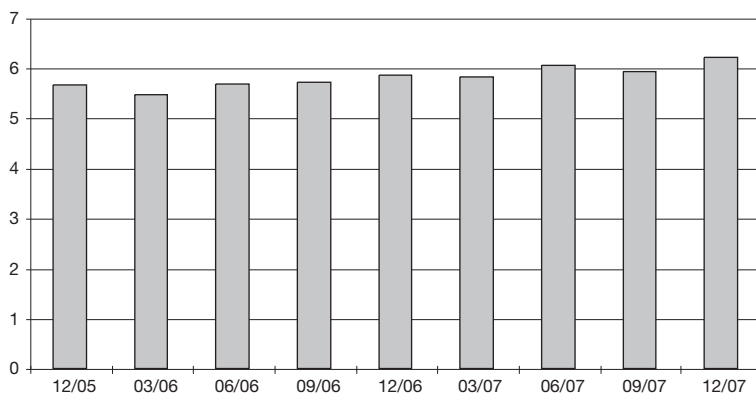
Pel que fa als treballadors autònoms, aquest col·lectiu destaca per tenir una forta presència en la venda al detall: el 18,6% dels autònoms de Mataró treballen en aquest sector. Tot i ser el sector amb més autònoms, el comerç al detall està perdent de manera constant treballadors per compte propi, i l'any 2007 ha acabat amb menys de 1.700 treballadors per compte propi. Més exactament n'hi ha 1.679, 47 menys que els que hi havia a finals del 2006, fet que en termes relatius es tradueix en un descens del 2,7%. Certament, la pèrdua de treballadors autònoms en el sector és una constant. La primera dada disponible d'aquesta sèrie de dades correspon al darrer trimestre del 1999, quan hi havia registrats 1.886 treballadors autònoms; al cap de set anys, n'hi ha 1.679, la qual cosa significa que el sector ha perdut 207 treballadors autònoms. Si s'analitzen les variacions interanuals, en 28 dels darrers 29 trimestres s'han registrat valors negatius, fet que indica que els autònoms són una figura que perd protagonisme en el sector comercial. **TAULA 60 I GRÀFICS 62 I 63.**

Per tal de contextualitzar l'evolució seguida per la variació interanual d'assalariats de Mataró, cal confrontar-la amb la de Catalunya. En el **GRÀFIC 64** s'observa una certa similitud en l'evolució seguida per ambdós àmbits fins a finals del 2006, ja que en tots dos es produeix una brusca davallada de valors que graviten al voltant del 5-6% fins a valors que se situen al voltant de l'1%. El darrer trimestre del 2006 suposa un punt d'inflexió per a Mataró, ja que des d'aleshores

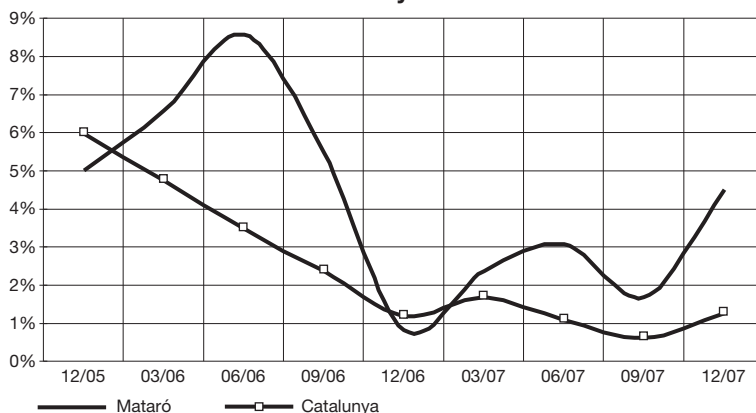
GRÀFIC 62. Comerç al detall. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 63. Assalariats per empresa. Comerç al detall. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 64. Variació interanual assalariats. Comerç al detall. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

la variació interanual repunta fins a situar-se en el 4,5% a finals del 2007. A Catalunya, a partir del quart trimestre del 2006, el ritme de la variació interanual s'ha estabilitzat al voltant de l'1,2%.

En desagregar el sector del comerç al detall en les diferents activitats que el componen, queda clar que l'activitat corresponent a altres tipus de comerç al detall d'articles nous és la que lidera el creixement del sector, tant en termes absoluts com relatius. A les llistes d'aquesta activitat, s'hi han incorporat 217 assalariats nous respecte dels que hi havia just un any abans, fet que en termes relatius suposa un increment del 8,2%. Amb aquest creixement, aquesta activitat representa el 68% dels assalariats del comerç que hi ha a la ciutat. El descens més acusat d'assalariats s'ha registrat en l'activitat de comerç al detall d'aliments i begudes, amb una pèrdua de 64 efectius, fet que en termes relatius representa una caiguda del 12,3% i situa el pes de l'activitat dins del comerç al detall en el 10,9%.

Indicador del clima comercial urbà

L'indicador del clima comercial urbà és una operació estadística que duu a terme l'Institut d'Estadística de Catalunya, en col·laboració amb la Direcció General de Comerç, amb l'objectiu copsar com evoluciona el sector comercial al detall als centres comercials oberts de Catalunya (CCOC); és a dir, als establiments detallistes situats en zones de l'interior d'un nucli urbà caracteritzades per una alta concentració d'oferta comercial i que estan establertes en els convenis signats per la Direcció General de Comerç. Per tant, l'indicador del clima comercial és representatiu de l'evolució dels establiments agrupats al voltant de les zones comercials urbanes del nostre país.

TAULES 61 I 62.

**TAULA 61. Indicadors de clima comercial urbà (1). Catalunya.
4t trimestre de 2007**

	Tant per cent				Saldo (2)
	Evolució positiva	Evolució estable	Evolució negativa	No sap o no contesta	
Trimestre actual					
Marxa del negoci	26,8	56,5	16,0	0,6	10,8
Xifra de vendes	17,9	24,1	57,0	1,0	-39,1
Estoc de mercaderies	20,7	53,1	25,0	1,1	-4,3
Nombre de persones ocupades	5,1	88,2	6,1	0,6	-1,1
Marge comercial	3,8	75,5	19,7	1,0	-16,0
Expectatives per al proper semestre					
Marxa del negoci	32,0	52,5	12,8	2,7	19,2
Xifra de vendes	24,3	39,3	30,3	6,2	-6,0
Estoc de mercaderies	10,4	55,7	28,4	5,6	-18,0
Nombre de persones ocupades	3,2	91,4	4,1	1,2	-0,9
Marge comercial	7,3	79,6	11,1	2,0	-3,8

**TAULA 62. Indicadors de clima comercial urbà (1). Mataró.
4t trimestre de 2007**

	Tant per cent				Saldo (2)
	Evolució positiva	Evolució estable	Evolució negativa	No sap o no contesta	
Trimestre actual					
Marxa del negoci	37,5	50,0	12,5	0,0	25,0
Xifra de vendes	31,3	21,9	46,9	0,0	-15,6
Estoc de mercaderies	6,3	65,6	28,1	0,0	-21,9
Nombre de persones ocupades	18,8	78,1	3,1	0,0	15,6
Marge comercial	6,3	78,1	15,6	0,0	-9,4
Expectatives per al proper semestre					
Marxa del negoci	43,8	50,0	6,3	0,0	37,5
Xifra de vendes	37,5	43,8	18,8	0,0	18,8
Estoc de mercaderies	15,6	53,1	25,0	6,3	-9,4
Nombre de persones ocupades	9,4	87,5	0,0	3,1	9,4
Marge comercial	15,6	75,0	6,3	3,1	9,4

(1) Comerç urbà: establiments dels Centres Comercials Oberts de Catalunya (CCOC); és a dir, establiments de venda al detall situats en zones de l'interior d'un casc urbà caracteritzades per una alta concentració d'oferta comercial i que estan contemplades en els convenis signats amb la Direcció General de Comerç.

(2) El saldo és la diferència entre els percentatges corresponents a cada parell de respostes de tipus contrari (positiu-negatiu).

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

De la **TAULA 61**, se'n desprèn que el clima del comerç urbà català del darrer trimestre del 2007 no marxa gaire bé. Malgrat que l'indicador presenta un saldo de respostes de 10,8 punts positius³², es tracta del saldo més baix que s'ha registrat des de l'inici de la sèrie històrica l'any 1999. En un any, l'indicador sobre la marxa actual del negoci ha passat de tenir 40,3 punts a finals del 2006 a tenir-ne 10,8; és a dir, ha perdut aproximadament 30 punts. Certament, de la desacceleració en el consum de les famílies que es registra en la comptabilitat nacional trimestral se'n ressenten els comerços amb la davallada de la seva marxa actual. Malgrat les males xifres del moment, els comerciants es mostren prou optimistes en les seves expectatives per als propers sis mesos, en registrar un saldo de 19,2 punts a finals del 2007. Val a dir, però, que les expectatives de la marxa del negoci s'han anat reduint al llarg del 2007.

Pel que fa a l'ICCU de Mataró, al darrer trimestre de 2007 es va assolir un saldo de 25 punts. Aquesta xifra se situa uns 17 punts per sota del saldo aconseguit a finals del 2006, i indica una pèrdua de confiança en la marxa del negoci, tot i que no tan intensa com a Catalunya. De fet, amb les expectatives per als propers sis mesos ja s'observa que els comerços de Mataró presenten un comportament força diferent del conjunt de Catalunya, ja que a Mataró, al quart trimestre del 2007, es va aconseguir un saldo de 37,5 punts, sis més que les expectatives del mateix trimestre del 2006. A Catalunya, en canvi, les expectatives, a banda de situar-se per sota del nivell de Mataró, amb un balanç de 19,2 punts, presenten un saldo de 2,6 punts inferior al registrat un any abans.

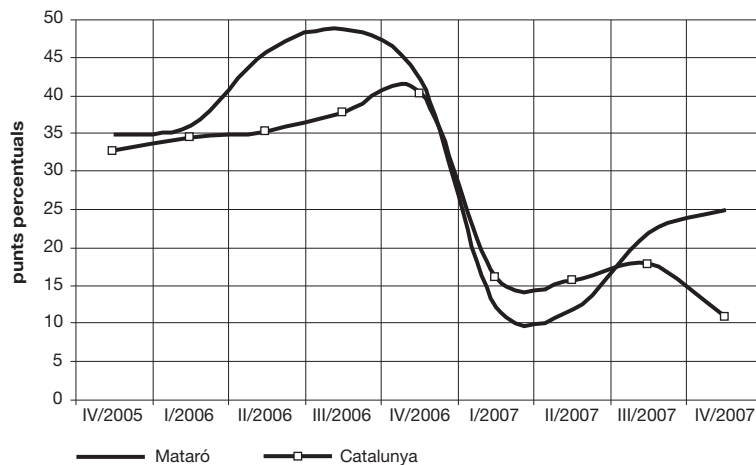
El **GRÀFIC 65**, corresponent a la marxa del negoci, mostra com Mataró i Catalunya segueixen la mateixa dinàmica, tret del darrer trimestre del 2007, en què l'indicador de Mataró continua millorant, mentre que el de Catalunya empitjora. Quant al gràfic de les expectatives, el paral·lelisme entre ambdós àmbits no és tan evident com en informes anteriors, però sí que se'n poden extreure dues idees: la primera, que els comerciants de Mataró tenen unes expectatives més favorables que els de Catalunya; i la segona, que a partir de mitjans del 2007 les expectatives d'ambdós àmbits segueixen una línia descendent, molt més acusada en el cas de Catalunya que no pas en el de Mataró, si bé durant els dos darrers trimestres del 2007 les expectatives de la marxa del negoci han empitjorat.

Com a conclusió, podem dir que en els comerços de Mataró la marxa del negoci i les expectatives de la marxa del negoci són millors que per al conjunt de

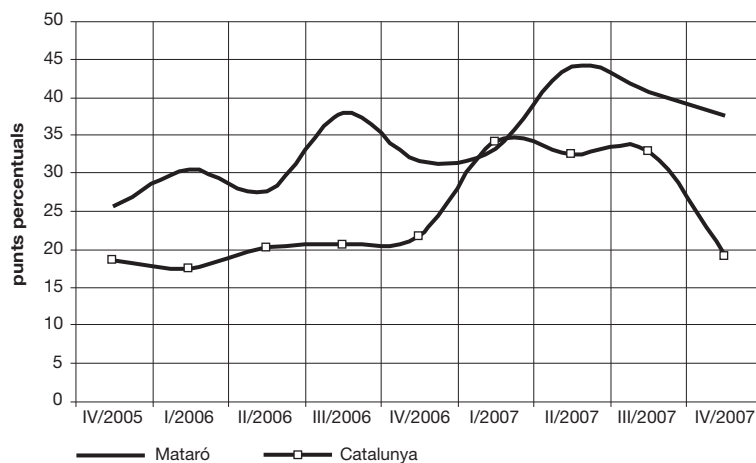
³² És la diferència entre el percentatge d'enquestats que contesta que l'evolució ha estat positiva i el percentatge d'enquestats que diu que l'evolució ha estat negativa.

Catalunya, malgrat el fet que tots dos indicadors han empitjorat durant el 2007. Tot i que les expectatives dels comerciants són prou bones, l'afebliment que presenta la magnitud macroeconòmica corresponent a la despesa de la llar a Espanya i a Catalunya, l'augment dels tipus d'interès i la incertesa que s'ha generat al voltant de l'economia, fan pensar que els consumidors optaran per estalviar més, la qual cosa pot provocar que tant els comerços de Mataró com de Catalunya se'n ressentin. **GRÀFICS 65 i 66.**

GRÀFIC 65. Indicador de clima comercial urbà. Marxa del negoci en el trimestre segons el saldo de resposta. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007

GRÀFIC 66. Indicador de clima comercial urbà. Expectatives per als propers sis mesos de la marxa del negoci segons el saldo de resposta. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Direcció General de Comerç i Institut d'Estadística de Catalunya.

Anàlisi dels balanços de les empreses del comerç al detall de Mataró entre 2003 i 2005

Ràtios calculades a partir de les dades dels balanços presentats per les empreses del comerç al detall al Registre Mercantil. Mataró. 2003 - 2005

Ràtios	Descripció de les ràtios	2003	2004	2005
Ràtios descriptives generals				
Nombre d'empreses	Empreses que han presentat els balanços al registre mercantil	142	143	137
Nombre de treballadors	Treballadors que han declarat les empreses al presentar els balanços al registre mercantil	1.822	1.851	1.807
Nombre mitjà de treballadors per empresa	nombre de treballadors / nombre d'empreses	12,83	12,94	13,19
Resultat brut total de les empreses de Mataró	resultat abans d'impostos	9.770.756	11.951.744	7.850.092
Resultat brut mitjà per empresa	resultat abans d'impostos / nombre d'empreses	68.808	83.579	57.300
Resultat net total de les empreses de Mataró	resultat després d'impostos	4.803.241	6.302.486	5.402.065
Resultat net mitjà per empresa	resultat després d'impostos / nombre d'empreses	33.826	44.073	39.431
Facturació total de les empreses de Mataró	vendes	181.267.051	211.514.717	239.101.882
Facturació mitjana per empresa	vendes / nombre d'empreses	1.276.529	1.479.124	1.745.269
Vendes per treballador	vendes / nombre de treballadors	99.488	114.271	132.320
Despesa de personal per treballador	despesa de personal / nombre de treballadors	15.405	18.751	22.653
Ràtios d'anàlisi de liquiditat				
Fons de maniobra total de les empreses de Mataró	actiu circulat - passiu circulat	4.287.456	7.054.198	1.434.375
Fons de maniobra mitjà per empresa	(actiu circulat - passiu circulat) / nombre d'empreses	30.193	49.330	10.470
Coefficient de liquiditat	actiu circulat / passiu circulat	1,09	1,12	1,02
Àcid test	(actiu circulat - existències) / passiu circulat	0,58	0,58	0,57
Coefficients de rotació				
Rotació comptes a cobrar	vendes / clients	10,75	11,69	10,25
Període mitjà de cobrament	(clients / vendes) x 365	33,97	31,24	35,61
Ràtios de rendibilitat				
Rendibilitat comercial	resultat abans d'impostos / vendes	0,05	0,06	0,03
Rendibilitat econòmica	rendibilitat comercial x rotació d'actius	0,11	0,11	0,06
Rendibilitat financera	rendibilitat dels ingressos x rotació d'actius x rati d'apalancament financer	0,17	0,18	0,13
Rendibilitat dels ingressos	resultat net / vendes	0,03	0,03	0,02
Rotació d'actius	vendes / actiu total	2,05	1,96	1,84
Ràtio d'apalancament financer	actiu total / fons propis	3,22	3,07	3,20
Ràtios d'estructura financera				
Ràtio d'endeutament	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / fons propis	2,21	2,06	2,19
Autonomia financera	fons propis / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,45	0,49	0,46
Relació del deute a llarg termini amb els fons propis	deutes a llarg termini / fons propis	0,42	0,43	0,41
Relació del deute a curt termini amb el deute total	passiu circulat / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,81	0,79	0,81
Ràtios de cobertura				
Immobilitzat sobre fons propis	actiu fix / fons propis	1,26	1,23	1,37
Immobilitzat material sobre deutes a llarg termini	immobilitzat material / deutes a llarg termini	2,97	2,87	3,34
Deute total	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / (Actiu immobilitzat material + actiu circulat - passiu circulat)	2,07	1,97	2,38
Ràtios d'utilització dels actius				
Tresoreria	vendes / tresoreria	18,11	15,98	16,91
Comptes a cobrar	vendes / clients	10,75	11,69	10,25
Existències	vendes / existències	7,28	6,77	7,34
Immobilitzat	immobilitzat / vendes	0,19	0,20	0,23

La forta davallada que ha patit el fons de maniobra del sector del comerç al detall a Mataró entre 2004 i 2005, respon a un increment molt important de l'endeutament a curt termini d'algunes de les empreses del sector.

Hostaleria (55) i sector turístic

Situació general del sector

Les primeres estimacions que ha presentat el baròmetre de l'Organització Mundial de Turisme (OMT) situen les arribades de turistes al món gairebé en 900 milions, la qual cosa representa un creixement del 6%, per sobre del que s'havia previst. De fet, aquest creixement és superior a l'assolit als anys 2005 i 2006. En dos anys s'ha passat dels 800 als 900 milions de turistes al món. Per zones, Europa acapara més de la meitat de les arribades, i dins d'Europa qui rep més turistes estrangers és França, seguida d'Espanya. Val a dir, però, que a nivell d'ingressos per turisme, els Estats Units ocupen la primera posició. Dins d'Espanya, Catalunya és la principal destinació per part dels estrangers, amb prop de 16 milions de turistes, fet que representa el 26,3% del total de turistes estrangers de primera destinació i el 30,4% de les pernoctacions de l'Estat espanyol. A nivell global, Catalunya rep l'1,8% del turisme internacional.

Els 15,9 milions de turistes estrangers que van arribar a Catalunya al 2007 van fer 114,2 milions de pernoctacions i van generar una despesa de prop de 9.600 milions d'euros. Aquestes xifres representen un creixement respecte del 2006 de l'1,4% pel que fa al nombre de turistes i del 4% en despesa. Les pernoctacions, en canvi, s'han reduït un 3,3%.

Quant als països de procedència, França continua al capdavant i aporta gairebé 4,27 milions de turistes, més d'una quarta part del total.

La segona posició l'ocupen els turistes procedents del Regne Unit amb 2,16 milions, el 13,6% del total de turistes que vénen a Catalunya. En un segon nivell hi ha els turistes procedents d'Alemanya, Itàlia, Bèlgica i els Països Baixos, que conjuntament aporten el 26,4% dels turistes. **TAULA 63.**

En destriar quina és la marca turística escollida pels turistes estrangers, la Costa Brava i Barcelona són, clarament, les principals zones receptores de turistes. Entre totes dues marques van rebre més d'11 milions de turistes, el 69,6% del total de turistes que van venir a Catalunya. En nombre de pernoctacions, aquestes dues marques van superar per molt poc els 78 milions, la qual cosa traduïda en percentatges representa el 68,3%.

TAULA 63. Turistes i pernoctacions dels estrangers a Catalunya segons país d'origen. 2007

País	Turistes		Pernoctacions	
	Nombre*	Var. interanual (%)	Nombre*	Var. interanual (%)
França	4.275	4,2%	34.698	2,0%
Alemanya	1.443	-2,1%	13.935	-6,8%
Regne Unit	2.161	-3,0%	12.932	-17,4%
Itàlia	1.304	-3,3%	9.636	-8,2%
Bèlgica i Països Baixos	1.455	-3,8%	13.217	-5,4%
Suïssa	350	6,9%	2.435	-7,5%
Països nòrdics	585	24,0%	4.323	28,7%
Rússia	255	13,5%	1.947	13,8%
Estats Units i Japó	706	4,6%	2.244	-16,2%
D'altres països	3.390	1,4%	18.868	1,1%
Total	15.925	1,4%	114.236	-3,3%

* en milers

En un segon nivell d'importància en l'arribada de turistes cal situar les marques de la Costa Daurada, amb 2,21 milions de turistes, i la Costa del Maresme, amb 1,1 milions. De pernoctacions, a la Costa Daurada, se n'hi han comptabilitzat 16,27 milions, i al Maresme, 11,62 milions. La Costa del Maresme és la marca que té l'estada mitjana més elevada de tot Catalunya, amb 10,6 dies. Val a dir, però, que durant el 2007 l'estada mitjana dels estrangers al Maresme s'ha reduït en gairebé 0,7 dies. **TAULA 64.**

TAULA 64. Turistes i pernoctacions dels estrangers a Catalunya segons marca de destinació. 2007

Marca turística	Turistes		Pernoctacions	
	Nombre*	Var. interanual (%)	Nombre*	Var. interanual (%)
Costa Brava	5.421	3,2%	53.012	1,7%
Costa Daurada	2.217	-5,0%	16.266	-6,7%
Pirineus	315	-27,6%	2.007	-28,2%
Catalunya Central	381	4,5%	1.569	-12,2%
Costa de Garraf	724	11,8%	4.031	1,0%
Costa del Maresme	1.098	0,4%	11.621	-5,8%
Terres de Lleida	131	13,7%	650	18,8%
Barcelona	5.662	5,4%	25.025	-6,8%
Total	15.925	1,4%	114.236	-3,3%

* en milers

Font: Observatori de Turisme de la Generalitat de Catalunya.

Mataró

El turisme, tot i la seva importància, no té assignat cap sector³³ dins de la classificació catalana d'activitats econòmiques (CCAIE-93). Possiblement, dins de la CCAIE, el sector de l'hostaleria és el que més directament està relacionat amb el turisme, però l'evolució trimestral dels assalariats d'aquest sector a Mataró no presenta un comportament estacional –amb valors punta al segon trimestre de l'any i valors vall al quart trimestre– com caldria esperar, i com certament succeeix amb la sèrie de Catalunya. De fet, la sèrie trimestral d'assalariats a Mataró dels darrers dos anys presenta els valors més baixos al segon trimestre, la qual cosa suposa que la ciutat no és una destinació turística estival. Malgrat les atípiques oscil·lacions registrades a l'estiu, però, la línia de tendència dels assalariats del sector és a l'alça i l'any 2007 ha finalitzat amb 1.620 treballadors més que els que hi havia al 2006, xifra que en termes relatius suposa un creixement del 4,4%.

La dinàmica trimestral ens permet visualitzar l'estacionalitat de la sèrie i la variació interanual és la variable que millor permet prendre el pols de l'estat del sector. Després d'un 2005 amb un creixement extraordinari (25,8% més d'assalariats), la tendència va capgirar-

TAULA 65. Hostaleria (55). 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	708	714	743	725	718
Assalariats	1.552	1.566	1.333	1.602	1.620
Empreses	321	323	322	327	332
Ass./ Empr.	4,83	4,85	4,14	4,90	4,88
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	2,02%	2,59%	5,09%	2,84%	1,41%
Assalariats	-1,65%	0,84%	-2,84%	2,04%	4,38%
Empreses	-0,31%	1,25%	1,58%	1,87%	3,43%
Ass./ Empr.	-1,34%	-0,41%	-4,35%	0,17%	0,92%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

se al 2006 i l'any va acabar amb 1.552 assalariats, un 1,6% menys que els que hi havia un any abans. Durant el 2007, el ritme de creixement del sector s'ha refet i ha passat d'un creixement del 0,8% al primer trimestre de 2007 a un del 4,4%.

Quant a les empreses, l'evolució trimestral presenta els mateixos altibaixos, però amb les oscil·lacions menys acusades. La tendència de la sèrie d'empreses, a l'igual que amb els assalariats, és a l'alça i l'any 2007 ha finalitzat amb 332 empreses registrades en el sector. La comparació interanual d'empreses va en paral·lel a la dels assalariats i a finals del 2006 va comptabilitzar-se una davallada del 0,3%, tot i que durant el 2007 el ritme de creixement s'ha anat accelerant fins a situar-se en un 3,4%.

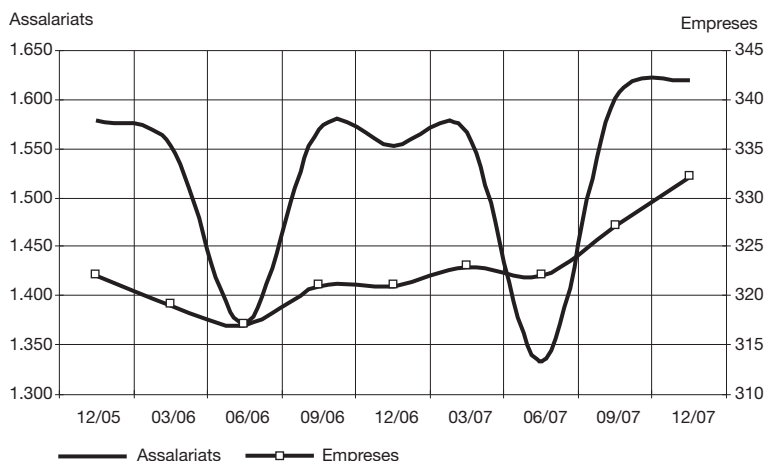
Els treballadors per compte propi és la sèrie que registra un comportament estacional estival més clar, amb el segon i el tercer trimestre acaparant els valors més alts de l'any. Al 2007, durant aquests trimestres van registrar-s'hi, respectivament, 743 i 725 treballadors autònoms. En aquest indicador la variació interanual al llarg del 2007 ha seguit una línia de tendència a la baixa, passant d'un creixement del 2,6% a un de l'1,4%.

TAULA 65 I GRÀFICS 67 I 68.

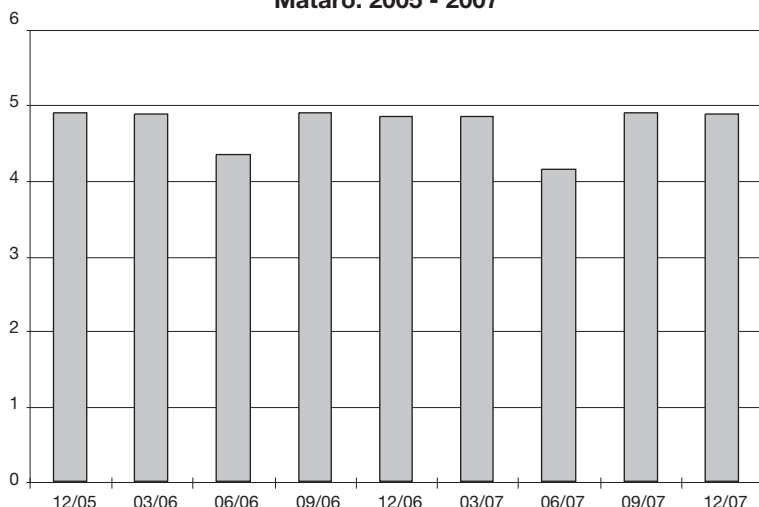
A través del **GRÀFIC 69** es pot fer la comparació entre la variació interanual d'assalariats de Mataró amb la de Catalunya. Un cop més s'observa com ambdues línies tracen la mateixa forma, amb la diferència que les variacions interanuals de Catalunya són més suaus que no pas les de Mataró. Tots dos àmbits presenten una desacceleració del ritme de creixement d'assalariats des de les darreries del 2005 fins a mitjans del 2007; a la segona meitat del 2007, però, el ritme de

³³ L'Idescat ha creat el compte satèl·lit del sector turístic a partir de les taules Input-Output de 2001 (TIO-2001). El compte satèl·lit del turisme es pot descriure com un conjunt de comptes i taules, basat en els principis metodològics de la comptabilitat nacional, que presenta els diversos paràmetres econòmics (oferta i demanda) del turisme de manera interrelacionada.

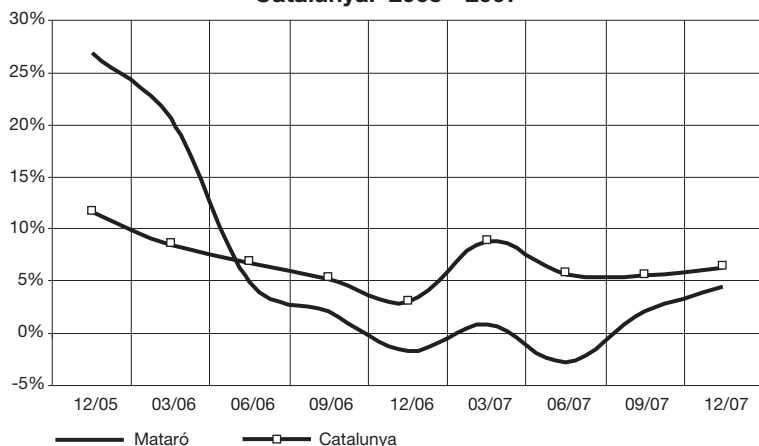
GRÀFIC 67. Hostaleria. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 68. Assalariats per empresa. Hostaleria. Mataró. 2005 - 2007

GRÀFIC 69. Variació interanual assalariats hostaleria. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

creixement s'ha reactivat –més suaument a Catalunya– i Mataró ha passat de tenir un creixement negatiu del -2,8% a un de positiu del 4,4%.

A banda de les dades d'assalariats, autònoms i d'empreses relacionades amb el sector, les dades d'ocupació hotelera a la ciutat, les pernoctacions a l'alberg municipal i les pernoctacions d'embarcacions transeünts al Port de Mataró permeten aprofundir una mica més en la situació i l'evolució turística de la ciutat.

Durant tot el 2007, les 350 places de què disposa la infraestructura hotelera de la ciutat van tenir una ocupació mitjana del 59,5%, 2 punts percentuals menys que al 2006. Trimestralment, els tres primers trimestres del 2007 han registrat pitjors percentatges d'ocupació hotelera que al 2006, i només al quart trimestre del 2007 s'ha aconseguit un millor grau d'ocupació als hotels de la ciutat.

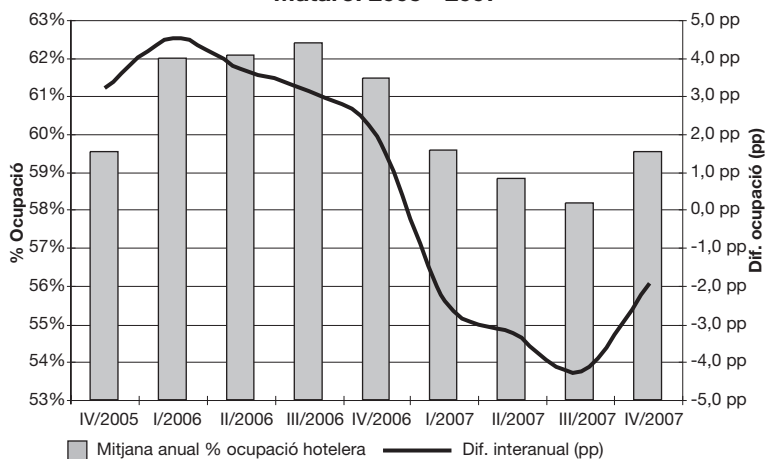
El GRÀFIC 70 permet visualitzar la davallada que ha patit l'ocupació dels hotels de la ciutat des del tercer trimestre del 2006 fins al tercer trimestre del 2007, en passar d'un 62% d'ocupació a un 58,2%, respectivament. En el quart trimestre es produeix un repunt en l'ocupació, però que no és suficient per aconseguir superar el nivell d'un any abans, i finalment se situa en el 59,5%. TAULA 66.

TAULA 66. Percentatge d'ocupació hotelera trimestral. Mataró. 2004 - 2007

	% d'ocupació hotelera trimestral	Dif. interanual (pp)
IV/2004	54,84%	-0,06 pp
I/2005	49,99%	4,64 pp
II/2005	67,94%	3,45 pp
III/2005	64,37%	3,86 pp
IV/2005	55,82%	0,98 pp
I/2006	59,85%	9,86 pp
II/2006	68,19%	0,24 pp
III/2006	65,82%	1,45 pp
IV/2006	52,07%	-3,75 pp
I/2007	52,28%	-7,56 pp
II/2007	65,10%	-3,09 pp
III/2007	63,33%	-2,50 pp
IV/2007	57,46%	5,39 pp

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Hotel Castell de Mata, Hotel Ciutat de Mataró i Hotel Colón.

GRÀFIC 70. Percentatge d'ocupació hotelera (mitjana anual) i diferència respecte de l'ocupació mitjana de l'any anterior. Mataró. 2005 - 2007

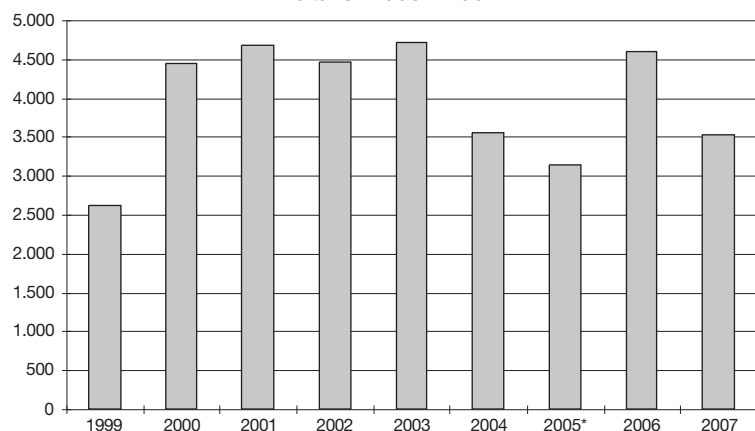

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Hotel Castell de Mata, Hotel Ciutat de Mataró i Hotel Colón.

Un altre lloc on poden pernoctar els turistes que visiten la ciutat és a l'alberg municipal de Can Soleret. Al 2007, s'hi van comptabilitzar 3.518 pernoctacions, 1.082 pernoctacions menys que al 2006. La xifra del 2007 suposa un retorn als nivells de l'any 2004 quant a l'ús de l'alberg, ja que aquell any s'hi van registrar 3.550 pernoctacions³⁴.

La temporada estival ha estat on s'ha produït la davallada més important de pernoctacions, ja que al tercer trimestre del 2007 se n'han comptabilitzat 907 menys que al mateix trimestre del 2006. De fet, comparant trimestralment l'any 2007 amb el 2006, el comportament de la sèrie del nombre de pernoctacions a l'alberg és el mateix que als hotels de la ciutat: davallada en el nombre de pernoctacions durant els tres primers trimestres del 2007, i augment al darrer trimestre del 2007. **TAULA 67** i **GRÀFIC 71**.

GRÀFIC 71. Nombre de pernoctacions a l'alberg municipal. Mataró. 2005 - 2007

* Les dades de 2005 corresponen al període maig-desembre.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'alberg municipal de Can Soleret.

TAULA 67. Pernoctacions a l'alberg municipal. Mataró. 2004 - 2007

	Nombre de pernoctacions	Variació interanual (%)
IV/2004	480	-38,5%
I/2005	n.d.	n.d.
II/2005	468	-55,8%
III/2005	1.860	15,8%
IV/2005	812	69,2%
I/2006	465	n.d.
II/2006	1.390	197,0%
III/2006	2.416	29,9%
IV/2006	329	-59,9%
I/2007	433	-6,9%
II/2007	948	-31,8%
III/2007	1.509	-37,5%
IV/2007	628	90,9%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'alberg municipal de Can Soleret.

Els principals punts d'entrada a la ciutat són per via terrestre, ja sigui a través de la carretera nacional, l'autopista, l'autovia o el tren. També s'hi pot arribar, però, per via marítima, amarrant el vaixell amb què es navega per la Mediterrània en algun dels amarratges dels quals disposa el Port de Mataró per a transeünts³⁵. Segons els registres de què disposa el Port de Mataró, al 2007, en total, s'hi van comptabilitzar 893 pernoctacions, 17 menys que les que s'hi van comptabilitzar al 2006. En termes relatius ha estat un descens de l'1,9%. En separar per nacionalitat del patró del vaixell, s'observa que mentre els estrangers han augmentat les pernoctacions al 2007 en un 6,6% i han arribat a les 420, en el cas dels espanyols el nombre de pernoctacions ha estat de 473, amb una reducció del 8,3% respecte del 2006. En el cas dels vaixells estrangers, l'augment del nombre de pernoctacions respon a una major arribada de vaixells (130 al 2007 enfront dels 117 que van amarrar-hi al 2006), i també al fet que els vaixells han estat amarrats al port de Mataró una mitjana d'1,51 dies durant el 2007 (al 2006 van ser 1,46 dies). Aquests augments compensen el fet que la mitjana de tripulants per embarcació es reduís durant el 2007, en passar de les 2,48 persones per vaixell del 2006 a les 2,27 del 2007.

³⁴ Al 2005, per problemes amb el registre informàtic de l'alberg municipal, només es disposa de dades per al període maig-desembre.

³⁵ El creixent nombre d'amarratges comprats o llogats fa que cada cop que hi hagi menys amarratges disponibles per a les embarcacions transeünts, fet que pot ocasionar una davallada del nombre d'embarcacions que recalen al Port de Mataró per pernoctar-hi.

La davallada de les pernoctacions de la tripulació de vaixells espanyols s'ha produït malgrat el fet que al 2007 hi han arribat més vaixells que al 2006. La davallada ha estat com a conseqüència del menor nombre de tripulants per embarcació, que ha passat d'una mitjana de 3,17 tripulants al 2006 a 3,02 al 2007; a més, l'estada mitjana dels vaixells espanyols ha estat d'1,2 dies al 2007, quan al 2006 van ser-hi 1,3 dies.

En destriar l'arribada de vaixells al Port de Mataró per nacionalitats, la sèrie històrica de la **TAULA 69** ens mostra com els vaixells estrangers han aconseguit recuperar protagonisme al 2007, ja que el 48,5% dels vaixells transeünts que van amarrar al Port de Mataró eren estrangers, percentatge que està per sobre del registrat al 2006 i al mateix nivell que el registrat al 2004. **TAULES 68 i 69.**

Pel que fa a la distribució per països dels vaixells estrangers, els francesos representen la principal nacionalitat d'embarcacions que amarren al port de Mataró, amb 52 vaixells al 2007, 8 més que els que van arribar-hi al 2006. Alemanya i el Regne Unit, amb 21 i 17 embarcacions, respectivament, són els altres països d'on provenen més vaixells, menys de la meitat dels que vénen de França. Cal destacar que, al 2007, les embarcacions holandeses han recuperat la intensitat d'arribada de vaixells del 2005, després de la davallada patida al 2006; a banda, també resulta rellevant que l'arribada d'embarcacions belgues s'ha multiplicat per 4 al 2007.

TAULA 70.

TAULA 68. Nombre de pernoctacions dels transeünts al Port de Mataró segons nacionalitat del patró de l'embarcació. 2004 - 2007

	Espanyols		Estrangers		Total	
	Pernoctacions	Var. inter. (%)	Pernoctacions	Var. inter. (%)	Pernoctacions	Var. inter. (%)
IV/2004	30	-65,5%	8	-66,7%	38	-65,8%
I/2005	104	258,6%	35	-12,5%	139	101,4%
II/2005	112	-32,5%	67	-55,0%	179	-43,2%
III/2005	185	-15,5%	269	42,3%	454	11,3%
IV/2005	51	70,0%	9	12,5%	60	57,9%
I/2006	101	-2,9%	79	125,7%	180	29,5%
II/2006	183	63,4%	68	1,5%	251	40,2%
III/2006	204	10,3%	220	-18,2%	424	-6,6%
IV/2006	28	-45,1%	27	200,0%	55	-8,3%
I/2007	39	-61,4%	9	-88,6%	48	-73,3%
II/2007	199	8,7%	172	152,9%	371	47,8%
III/2007	189	-7,4%	200	-9,1%	389	-8,3%
IV/2007	46	64,3%	39	44,4%	85	54,5%

TAULA 70. Nombre d'embarcacions que han recalat al Port de Mataró segons nacionalitat estrangera del patró de l'embarcació. 2004 - 2007

	2004	2005	2006	2007
França	34	61	44	52
Alemanya	23	26	20	21
Regne Unit	25	12	21	17
Holanda	14	11	5	10
Bèlgica	3	6	2	8
Suïssa	2	2	2	4
Itàlia	2	0	7	4
Suècia	1	3	4	4
Resta de països	5	7	12	10
Total	109	128	117	130

TAULA 69. Distribució de les embarcacions que han recalat al Port de Mataró segons l'origen del patró de les embarcacions. 2004 - 2007

	2004		2005		2006		2007	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
Maresme	20	8,9%	9	3,7%	18	7,2%	22	8,2%
Resta de Catalunya	84	37,3%	99	40,6%	104	41,8%	107	39,9%
Resta d'Espanya	12	5,3%	8	3,3%	10	4,0%	9	3,4%
Estranger	109	48,4%	128	52,5%	117	47,0%	130	48,5%
Total	225	100%	244	100%	249	100%	268	100%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de Consorci del Port de Mataró.

Anàlisi dels balanços de les empreses de l'hostaleria de Mataró entre 2003 i 2005

Ràtios calculades a partir de les dades dels balanços presentats per les empreses de l'hostaleria al Registre Mercantil. Mataró. 2003 - 2005

Ràtios	Descripció de les ràtios	2003	2004	2005
Ràtios descriptives generals				
Nombre d'empreses	Empreses que han presentat els balanços al registre mercantil	49	41	38
Nombre de treballadors	Treballadors que han declarat les empreses al presentar els balanços al registre mercantil	707	700	676
Nombre mitjà de treballadors per empresa	nombre de treballadors / nombre d'empreses	14,43	17,07	17,79
Resultat brut total de les empreses de Mataró	resultat abans d'impostos	766.045	823.985	892.393
Resultat brut mitjà per empresa	resultat abans d'impostos / nombre d'empreses	15.634	20.097	23.484
Resultat net total de les empreses de Mataró	resultat després d'impostos	373.619	791.012	477.155
Resultat net mitjà per empresa	resultat després d'impostos / nombre d'empreses	7.625	19.293	12.557
Facturació total de les empreses de Mataró	vendes	21.464.424	21.270.458	18.962.587
Facturació mitjana per empresa	vendes / nombre d'empreses	438.049	518.792	499.015
Vendes per treballador	vendes / nombre de treballadors	30.360	30.386	28.051
Despesa de personal per treballador	despesa de personal / nombre de treballadors	10.823	11.472	11.022
Ràtios d'anàlisi de liquiditat				
Fons de maniobra total de les empreses de Mataró	actiu circulat - passiu circulat	2.670.883	2.713.231	3.281.461
Fons de maniobra mitjà per empresa	(actiu circulat - passiu circulat) / nombre d'empreses	54.508	66.176	86.354
Coefficient de liquiditat	actiu circulat / passiu circulat	1,48	1,51	2,01
Àcid test	(actiu circulat - existències) / passiu circulat	1,25	1,34	1,84
Coefficients de rotació				
Rotació comptes a cobrar	vendes / clients	4,01	4,36	4,45
Període mitjà de cobrament	(clients / vendes) x 365	90,97	83,64	81,93
Ràtios de rendibilitat				
Rendibilitat comercial	resultat abans d'impostos / vendes	0,04	0,04	0,05
Rendibilitat econòmica	rendibilitat comercial x rotació d'actius	0,05	0,05	0,06
Rendibilitat financera	rendibilitat dels ingressos x rotació d'actius x rati d'apalancament financer	0,08	0,17	0,09
Rendibilitat dels ingressos	resultat net / vendes	0,02	0,04	0,03
Rotació d'actius	vendes / actiu total	1,40	1,37	1,36
Ràtio d'apalancament financer	actiu total / fons propis	3,24	3,25	2,64
Ràtios d'estructura financera				
Ràtio d'endeutament	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / fons propis	2,23	2,25	1,64
Autonomia financera	fons propis / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,45	0,44	0,61
Relació del deute a llarg termini amb els fons propis	deutes a llarg termini / fons propis	1,06	1,13	1,03
Relació del deute a curt termini amb el deute total	passiu circulat / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,53	0,50	0,37
Ràtios de cobertura				
Immobilitzat sobre fons propis	actiu fix / fons propis	1,48	1,51	1,35
Immobilitzat material sobre deutes a llarg termini	immobilitzat material / deutes a llarg termini	1,40	1,33	1,32
Deute total	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / actiu immobilitzat material + actiu circulat - passiu circulat	1,27	1,33	0,95
Ràtios d'utilització dels actius				
Tresoreria	vendes / tresoreria	17,37	9,91	11,45
Comptes a cobrar	vendes / clients	4,01	4,36	4,45
Existències	vendes / existències	16,67	23,20	33,74
Immobilitzat	immobilitzat / vendes	0,33	0,34	0,38

Altres activitats empresarials (74)

Mataró

En la terciarització de l'economia, un dels sectors que juga un paper més rellevant és el de les altres activitats empresarials, ja que es tracta d'un sector que basa el seu funcionament en assumir part de l'activitat que no és la principal de les empreses, com pot ser el cas de la neteja, la selecció del personal, la gestió de nòmines, la comptabilitat, els impostos, el màrqueting, els serveis informàtics, etcètera. És l'anomenada externalització o outsourcing.

Aquest procés ha anat adquirint importància a mesura que passava el temps, fins al punt que és una pràctica molt habitual en qualsevol empresa, independentment de la seva grandària. En fer una comparació dels darrers onze anys a Catalunya, des del març del 1996 fins al desembre del 2007, el sector ha passat dels gairebé 135.000 assalariats a prop de 319.000. És a dir, en onze anys, el nombre d'assalariats del sector ha augmentat un 136%, fet que en termes de creixement anual acumulat representa uns increments del 8,1%. Si ens fixem en Mataró, l'increment d'assalariats del sector per a aquest mateix període de temps ha estat d'un 177%, i d'un 82,9% en les empreses. Aquestes xifres se situen molt per sobre dels creixements globals a la ciutat per a aquests onze anys: un 42,7% en assalariats i un 26,1% en empreses.

Centrats en la conjuntura actual del sector a Mataró, les darreres xifres disponibles, les de finals del 2007, situen el nombre d'assalariats en 2.667 efectius. Aquesta xifra suposa una reculada de 147 assalariats respecte del tercer trimestre, essent el segon trimestre consecutiu en què ha caigut el nombre d'assalariats en el sector, fet que pot ser un indicatiu de la desacceleració del sector. Un fet com aquest no es produïa des del 2003, quan en la comparativa intertrimestral hi van haver dos trimestres consecutius en què el sector va perdre assalariats. En fer la comparativa interanual és quan es visualitza millor la desacceleració del sector, ja que a finals del 2007 el nombre d'assalariats es va reduir un 3,4%, quan a finals del 2006 es va registrar un creixement del 16,9%.

Quant a les empreses, l'any 2007 acaba amb un registre de 356. Certament, la dinàmica d'aquesta variable al llarg del 2007 no fa

pensar, a priori, que el nombre d'empreses s'hagi de contreure, ja que en la comparativa respecte de les acabades del 2006 el nombre d'empreses ha crescut un meritori 3,2%. En canvi, sí que s'hi pot observar un clar alentiment del ritme de creixement del nombre d'empreses respecte del 2005 i 2006.

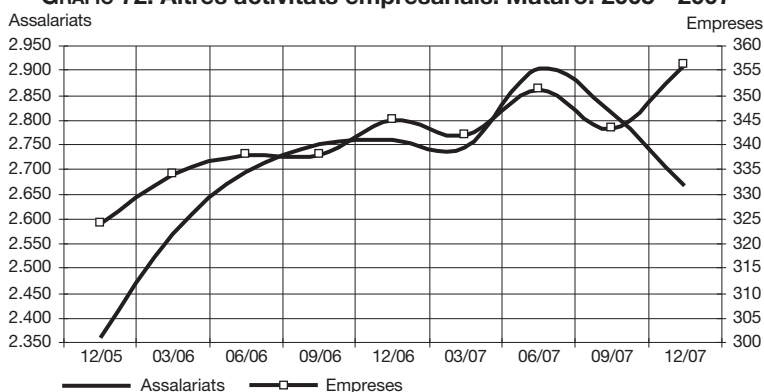
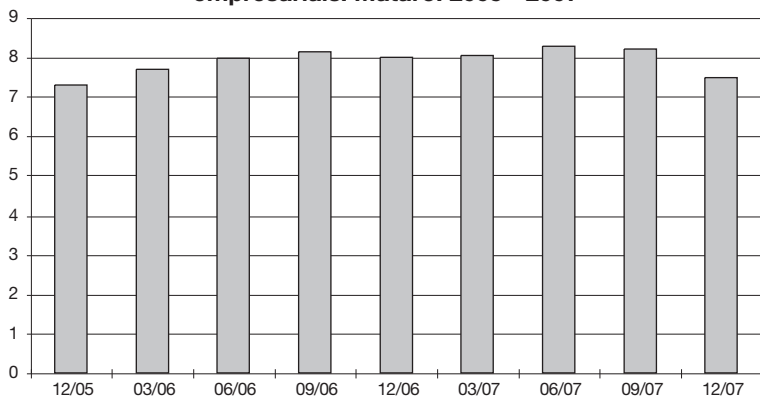
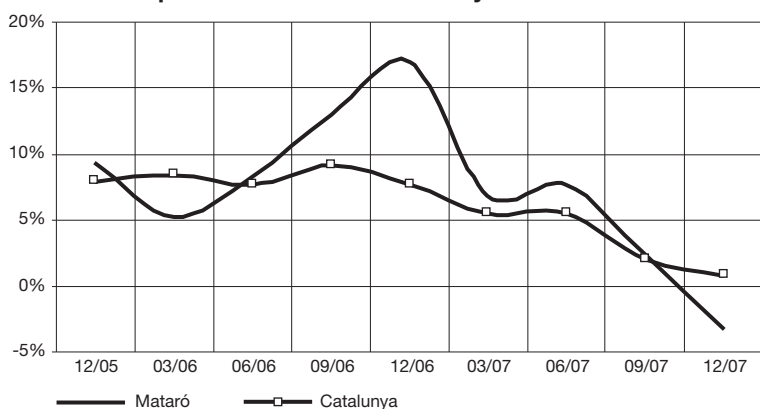
La sèrie de treballadors per compte propi també minora el ritme de creixement, malgrat continuar sent força important, la qual cosa ha comportat que ràpidament s'hagi arribat als 679 efectius a finals del 2007. Al darrer trimestre del 2007, la taxa de creixement va arribar al 5,8%, uns quatre punts percentuals per sota del creixement registrat durant el mateix període del 2006.

Si a la pèrdua d'assalariats en la comparativa interanual, s'hi suma el creixement interanual del nombre d'empreses, això dóna com a resultat una reducció en el grandària mitjana de les empreses del sector a Mataró. Durant bona part del 2006 i 2007, la mitjana d'assalariats per empresa en el sector d'altres activitats empresarials estava per sobre de 8, però en el darrer trimestre del 2007 aquest ha tornat a situar-se per sota de 8; més exactament, l'any 2007 ha tancat amb una mitjana de 7,5 assalariats per empresa, una xifra que no es registrava des de finals del 2005. **TAULA 71 I GRÀFICS 72 I 73.**

De les línies traçades per la variació interanual de Mataró i Catalunya, se n'extreu que ambdós àmbits presenten el

TAULA 71. Altres activitats empresarials (74). Mataró. 2006 - 2007

Nombre	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	642	665	670	669	679
Assalariats	2.760	2.745	2.903	2.814	2.667
Empreses	345	342	351	343	356
Ass./ Empr.	8,00	8,03	8,27	8,20	7,49
Incr. anual %	12/06	03/07	06/07	09/07	12/07
Autònoms	9,37%	9,02%	8,94%	8,08%	5,76%
Assalariats	16,95%	6,85%	7,72%	2,36%	-3,37%
Empreses	6,48%	2,40%	3,85%	1,48%	3,19%
Ass./ Empr.	9,83%	4,35%	3,73%	0,87%	-6,36%

GRÀFIC 72. Altres activitats empresarials. Mataró. 2005 - 2007**GRÀFIC 73. Assalariats per empresa. Altres activitats empresarials. Mataró. 2005 - 2007****GRÀFIC 74. Variació interanual assalariats. Altres activitats empresarials. Mataró i Catalunya. 2005 - 2007**

mateix perfil. La diferència rau en el fet que les oscil·lacions de la línia corresponent a Catalunya són molt més suaus que no pas les de Mataró. La variació interanual d'assalariats de Catalunya s'ha mogut en un rang d'entre el 0,8% i el 7,9%; a Mataró, aquest rang s'ha situat entre el -3,4% i el 17%. **GRÀFIC 74.**

El sector d'altres activitats empresarials pot desagregar-se en nou tipus d'activitats, però la davallada d'assalariats s'ha concentrat, bàsicament, en dues: el tipus dedicat a activitats empresarials diverses ha perdut 137 assalariats, fet que representa una davallada del 22,4%; i el dedicat a la selecció i col·locació de personal presenta una pèrdua de 69 efectius, fet que en termes relatius representa una caiguda del 10,7%. Aquestes dues activitats acaparen el 40% dels assalariats del sector d'altres activitats empresarials. Entre les activitats que han guanyat assalariats durant el darrer any hi ha els serveis de industrials de neteja (60 efectius més) i les activitats jurídiques i de comptabilitat (47 efectius més).

Anàlisi dels balanços de les empreses del sector d'altres activitats empresarials de Mataró entre 2003 i 2005

Ràtios calculades a partir de les dades dels balanços presentats per les empreses d'altres activitats empresarials al Registre Mercantil. Mataró. 2003 - 2005

Ràtios	Descripció de les ràtios	2003	2004	2005
Ràtios descriptives generals				
Nombre d'empreses	Empreses que han presentat els balanços al registre mercantil	146	148	113
Nombre de treballadors	Treballadors que han declarat les empreses al presentar els balanços al registre mercantil	1.443	1.193	1.104
Nombre mitjà de treballadors per empresa	nombre de treballadors / nombre d'empreses	9,88	8,06	9,77
Resultat brut total de les empreses de Mataró	resultat abans d'impostos	5.617.998	4.620.755	6.217.424
Resultat brut mitjà per empresa	resultat abans d'impostos / nombre d'empreses	38.479	31.221	55.021
Resultat net total de les empreses de Mataró	resultat després d'impostos	7.287.513	4.583.363	3.715.707
Resultat net mitjà per empresa	resultat després d'impostos / nombre d'empreses	49.914	30.969	32.882
Facturació total de les empreses de Mataró	vendes	68.989.639	68.687.789	71.858.571
Facturació mitjana per empresa	vendes / nombre d'empreses	472.532	464.107	635.917
Vendes per treballador	vendes / nombre de treballadors	47.810	57.576	65.089
Despesa de personal per treballador	despesa de personal / nombre de treballadors	19.297	23.122	25.187
Ràtios d'anàlisi de liquiditat				
Fons de maniobra total de les empreses de Mataró	actiu circulat - passiu circulat	7.168.330	13.630.772	13.266.518
Fons de maniobra mitjà per empresa	(actiu circulat - passiu circulat) / nombre d'empreses	49.098	92.100	117.403
Coefficient de liquiditat	actiu circulat / passiu circulat	1,23	1,44	1,36
Àcid test	(actiu circulat - existències) / passiu circulat	1,17	1,33	1,25
Coefficients de rotació				
Rotació comptes a cobrar	vendes / clients	3,82	4,47	4,35
Període mitjà de cobrament	(clients / vendes) x 365	95,61	81,65	83,84
Ràtios de rendibilitat				
Rendibilitat comercial	resultat abans d'impostos / vendes	0,08	0,07	0,09
Rendibilitat econòmica	rendibilitat comercial x rotació d'actius	0,04	0,03	0,04
Rendibilitat financera	rendibilitat dels ingressos x rotació d'actius x rati d'apalancament financer	0,07	0,04	0,03
Rendibilitat dels ingressos	resultat net / vendes	0,11	0,07	0,05
Rotació d'actius	vendes / actiu total	0,50	0,46	0,47
Ràtio d'apalancament financer	actiu total / fons propis	1,38	1,35	1,41
Ràtios d'estructura financera				
Ràtio d'endeutament	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / fons propis	0,38	0,35	0,41
Autonomia financera	fons propis / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	2,62	2,87	2,46
Relació del deute a llarg termini amb els fons propis	deutes a llarg termini / fons propis	0,08	0,07	0,07
Relació del deute a curt termini amb el deute total	passiu circulat / (passiu circulat + deutes a llarg termini)	0,80	0,81	0,83
Ràtios de cobertura				
Immobilitzat sobre fons propis	actiu fix / fons propis	1,00	0,94	0,95
Immobilitzat material sobre deutes a llarg termini	immobilitzat material / deutes a llarg termini	13,13	14,20	13,42
Deute total	(passiu circulat + deutes a llarg termini) / (actiu immobilitzat material + actiu circulat - passiu circulat)	2,19	1,64	1,94
Ràtios d'utilització dels actius				
Tresoreria	vendes / tresoreria	4,32	2,78	2,56
Comptes a cobrar	vendes / clients	3,82	4,47	4,35
Existències	vendes / existències	33,56	20,29	17,58
Immobilitzat	immobilitzat / vendes	1,45	1,52	1,44

El fet que al 2004 el resultat net (resultat després d'impostos) sigui més gran que el resultat brut (resultat abans d'impostos) s'ha donat perquè, possiblement, alguna empresa del sector ubicada a Mataró hagi capitalitzat les pèrdues fiscals de l'empresa matriu com a resultat de l'aplicació de les normes de comptabilitat.

Mercat de treball

Contractacions a Mataró i el Maresme

Expedients de regulació de l'ocupació a Mataró i al Maresme

Atur registrat a Mataró i al Maresme

Comparació entre el mercat laboral: Mataró i el Maresme

Salut laboral

Les dades del mercat de treball de Mataró de l'any 2007 són poc favorables: l'atur registrat augmenta a la ciutat i l'any 2007 acaba amb 6.133 persones registrades sense feina, un 1,8% més que les que hi havia a finals del 2006; la taxa d'atur registrat queda situada en el 9,1% de la població activa estimada. La contractació arriba a les 36.330 comunicacions al 2007, xifra que representa una millora del 3,1% respecte del 2006, tot i que la tendència és a desaccelerar-se.

Fonts utilitzades: ICTNET, El País, La Vanguardia, Cinco Días, Expansión, Avui i El Punt.

Contractació

Situació general

El volum de contractació per al conjunt de l'Estat espanyol va superar al 2006 els 18,5 milions de comunicacions realitzades a les oficines de l'INEM i de l'OSOC, més exactament 18.622.108 contractes. Aquesta xifra representa un augment de 95.336 contractes respecte de l'any 2006, fet que en termes relatius suposa un increment del 0,5%. En la distribució de la contractació entre temporal i fixa, les dades presenten un esgotament dels efectes de la reforma laboral, ja que l'11,9% dels contractes comunicats al 2007 han estat fixos, només 0,2 punts percentuals més que al 2006. Si es compara amb el percentatge de contractació indefinida del 2005, sembla clar que la reforma ha contribuït a estendre els contractes fixos en el conjunt de l'Estat espanyol, ja que al 2005 aquests representaven el 9% de la contractació, 2,9 punts percentuals menys que al 2007.

Quant a la distribució de la contractació per comunitats autònomes, la reforma no ha ajudat a convergir en les pautes de contractació de cada comunitat. Així, Andalusia és la comunitat on més contractes es comuniquen, amb gairebé 4,19 milions durant el 2007, seguida per Catalunya i Madrid –amb 2,86 i 2,55 milions de contractes, respectivament–. L'elevat volum de contractes d'Andalusia va acompanyat per un baix nivell de contractació indefinida, si bé amb la reforma aquest percentatge ha millorat i al 2007 el 5,9% dels contractes signats a Andalusia han estat fixos. A l'altra banda, Madrid i Catalunya disposen d'un considerable percentatge de contractació indefinida, que arriba respectivament al 19,3% i 17%, els valors més elevats de l'Estat espanyol.

Centrats únicament en les xifres globals de contractació a Catalunya, aquestes presenten una evolució igual de bona que les del conjunt d'Espanya. Així, al 2007, a les Oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya (OSOC) van comunicar-s'hi 2.860.905 contractes, gairebé 6.422 menys que al 2006, xifra que representa un descens del 0,2%. Aquesta davallada en la contractació, tot i que minsa, resulta prou vaticinadora de la desacceleració econòmica que va iniciar-se durant la segona meitat del 2007.

En la desagregació per tipologia de contractes al 2007, a Catalunya mostra un comportament diferenciat entre els contractes indefinits i els temporals. D'una banda, els primers han augmentat en poc més de 13.000 comunicacions, un 2,7% en termes relatius, arribant

als 485.787 contractes. De l'altra, els contractes temporals han estat els que han empès a la baixa la contractació en el conjunt de Catalunya. Aquesta tipologia de contractació ha patit una davallada de 19.439 comunicacions, fet que en valors relatius representa un caiguda del 0,8%, situant el volum total de contractes temporals en 2.375.118, el 83% de tota la contractació de Catalunya. Les modalitats de contractació més habituals han estat els contractes d'obra o servei i els eventuals per circumstàncies de la producció que, conjuntament, acaparen el 86% de tota la contractació temporal de Catalunya.

Mataró i Maresme

L'evolució de la contractació a Mataró i a Maresme segueix a grans trets la situació econòmica viscuda durant tots aquests anys a Catalunya i també a Espanya. Així, el creixement en la contractació que es va produir durant la segona meitat de la dècada dels noranta es va trencar l'any 2000, coincidint amb l'esclat de la bombolla tecnològica. Des d'aleshores i fins al 2003 la contractació es va anar reduint³⁶, i és al 2004 quan torna a reprendre el creixement. Val a dir, però, que aquest creixement ha estat més accentuat al Maresme que no pas a la seva capital, ja que Mataró té una estructura econòmica molt especialitzada en el tèxtil, motiu pel qual la liberalització del comerç de productes tèxtils va suposar un fort contratemps per al creixement econòmic de la ciutat. En canvi, el Maresme, a banda del tèxtil, també disposa d'una indústria turística i d'un sector de

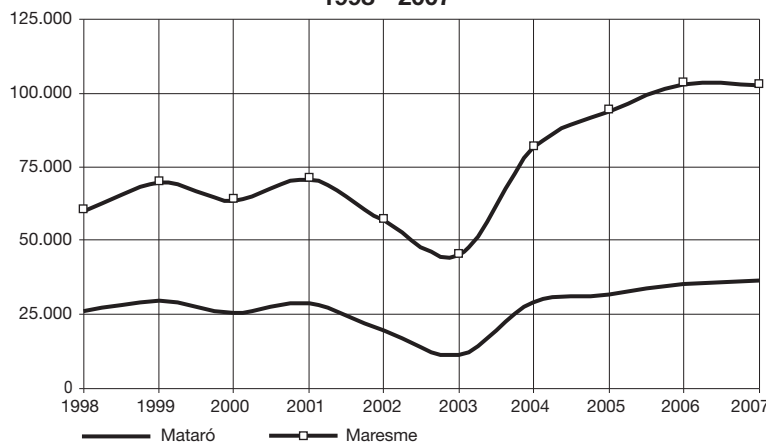
³⁶ Durant els anys 2002 i 2003 van haver-hi problemes en la mecanització de contractes a les oficines del SOC i, per tant, no tota la davallada en la contractació és atribuïble a factors econòmics.

la construcció força potents que l'han ajudat a sobreposar-se a les dificultats que ha generat l'obertura de fronteres per al comerç tèxtil. Tot i això, els dos sectors que fins ara han ajudat al creixement econòmic comarcal –turisme i construcció– possiblement esdevindran aquest 2008 els punts febles, atès que la construcció i el consum de les famílies estan patint un fort alentiment.

Per tal de veure com ha afectat amb diferent intensitat a Mataró i al Maresme l'entrada en vigor de l'Acord Multifibres³⁷, es pot analitzar el creixement de la contractació en ambdós àmbits entre els anys 1998 i 2007. En el cas de Mataró, la comunicació de contractes ha crescut un 40,3%, mentre que a la comarca ha estat del 71,7%. Dit d'una altra manera, l'any 1998 el 43% dels contractes que es van signar a la comarca eren d'empreses de Mataró i nou anys després el percentatge és del 35,4%. Tot i la pèrdua de representativitat de Mataró en la contractació, el seu pes dins de la comarca continua sent considerable. En els següents paràgrafs s'analitzarà la distribució de la contractació en diferents ítems –sexe, edat, sector i durada del contracte– a Mataró i al Maresme. **GRÀFIC 75 i Taula 72.**

Al 2007, la contractació de dones a Mataró supera la dels homes, mentre que al Maresme ha estat al contrari Les dades del 2007 presenten un repartiment molt igualat de la contractació entre homes i dones a Mataró. Al 2007, el 50,4% dels contractes signats a Mataró van anar a parar a mans de les dones. La distribució de la contractació per sexes durant els quarts trimestres dels darrers tres anys que es presenta en el **GRÀFIC 76** mostra com les dones tenen un percentatge de contractació més elevat, entre el 52% i el 53%. Aquesta característica es dona molt possiblement per la contractació temporal de les botigues per fer front a la campanya nadalenca. De fet, des del 1999, en els quarts trimestres, la contractació de dones a Mataró sempre ha superat la dels homes. Aquest comportament estacional no ha d'amagar l'equilibri de la contractació d'homes i dones, ja que en 23 dels 40 trimestres que van des del 1998, el percentatge de contractació femenina és més gran que no pas la masculina. Al Maresme, en canvi, històricament, la contractació masculina sempre ha estat més alta que la femenina: des del 1998, en cap trimestre el nombre de contractes signats per les dones ha superat el dels homes. La data en què les dones han estat

GRÀFIC 75. Evolució de la contractació a Mataró i al Maresme. 1998 - 2007

Taula 72. Evolució de la contractació a Mataró i el Maresme. 2006 - 4t trim. 2007

Mataró		Sexe		Edat					Durada				Sector			
Període	Nombre	Homes	Dones	< 20 a.	20-24 a.	25-29 a.	30-44 a.	> 44 a.	fins a 6 mes.	> 6 mes.	Indeterm.	Indefinitos	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis
IV/2005	9.893	3.907	4.369	824	2.033	1.688	2.606	1.125	4.431	369	2.398	1.078	73	829	979	6.395
I/2006	9.730	4.191	4.061	649	1.836	1.758	2.873	1.136	4.018	399	2.463	1.372	87	897	1.478	5.790
II/2006	9.704	4.327	3.909	873	1.896	1.655	2.703	1.109	4.611	280	2.168	1.177	114	793	1.245	6.084
III/2006	9.460	4.814	4.646	1.375	2.331	1.869	2.777	1.108	5.200	280	2.440	1.540	71	734	1.210	7.445
IV/2006	9.287	4.410	4.877	867	2.290	1.883	3.047	1.200	4.688	403	2.364	1.832	87	800	1.320	7.080
I/2007	9.230	4.703	4.527	858	2.026	1.812	3.157	1.377	4.445	319	2.656	1.810	42	895	1.532	6.761
II/2007	8.542	4.288	4.254	920	1.835	1.680	2.856	1.251	4.585	253	2.276	1.428	44	760	1.333	6.405
III/2007	9.222	4.597	4.625	1.243	2.142	1.664	2.940	1.233	4.910	368	2.549	1.395	29	665	1.333	7.195
IV/2007	9.336	4.445	4.891	941	2.178	1.840	3.065	1.312	4.729	533	2.437	1.637	51	773	1.231	7.281
Maresme		Sexe		Edat					Durada				Sector			
Període	Nombre	Homes	Dones	< 20 a.	20-24 a.	25-29 a.	30-44 a.	> 44 a.	fins a 6 mes.	> 6 mes.	Indeterm.	Indefinitos	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis
IV/2005	22.306	11.530	10.776	1.971	5.188	4.509	7.589	3.049	12.103	1.059	6.059	3.085	420	1.832	2.938	17.116
I/2006	23.100	12.975	10.125	1.733	4.905	4.933	8.340	3.189	11.480	1.206	6.555	3.859	481	2.229	4.285	16.105
II/2006	26.886	14.646	12.240	2.768	5.761	5.192	9.212	3.953	15.423	1.015	6.466	3.982	667	2.075	3.614	20.530
III/2006	27.457	14.475	12.982	3.874	6.228	5.072	8.662	3.621	15.323	838	6.858	4.438	407	1.853	3.649	21.548
IV/2006	25.536	13.249	12.287	2.232	5.569	5.116	9.097	3.522	12.736	1.040	6.306	5.454	416	2.124	3.962	19.034
I/2007	25.403	14.054	11.349	2.075	5.090	5.035	9.425	3.778	12.180	1.266	6.706	5.251	521	2.386	4.430	18.066
II/2007	26.481	13.957	12.524	2.827	5.256	4.843	9.423	4.132	14.649	997	6.247	4.588	495	2.041	3.658	20.287
III/2007	26.223	13.323	12.900	3.618	5.552	4.536	8.923	3.594	14.335	978	6.634	4.276	324	1.861	3.537	20.501
IV/2007	24.541	12.431	12.110	2.218	5.122	4.715	8.763	3.723	12.455	1.271	6.322	4.493	339	1.982	3.335	18.885

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

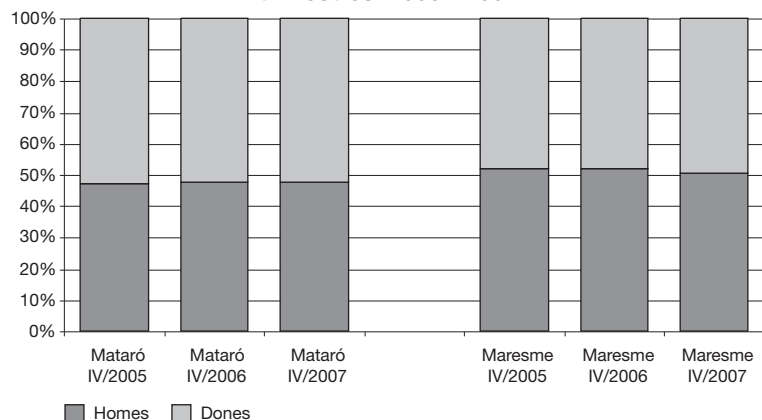
³⁷ Pel qual es poden comercialitzar lliurement productes tèxtils entre països.

més a prop de superar el nombre de contractes dels homes ha estat al darrer trimestre de 2007, en què la contractació femenina va acaparar el 49,3% dels contractes signats al Maresme.

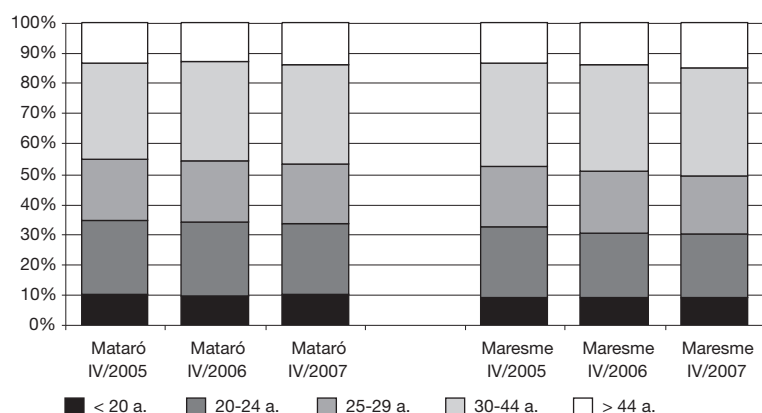
A l'hora d'analitzar la qualitat de la contractació a Mataró i al Maresme entre homes i dones, tots dos àmbits presenten un punt en comú: les dones tenen un percentatge de contractació indefinida més elevat que la dels homes. Al 2007, els contractes fixos en les dones representaven el 18% a Mataró i el 19,1% al Maresme. En els homes els percentatges eren del 16,5% i 17,2% per als respectius àmbits. **GRÀFIC 76.**

En destriar la contractació per grups d'edat, el percentatge de contractats majors de 30 anys és cada cop més gran. A Mataró, al 2007, més del 33% dels contractes va ser per al grup comprès entre els 30 i 44 anys, i els majors de 44 anys representen el 14,2%. Des de l'any 2000, aquest dos grups d'edat han guanyat conjuntament gairebé 11 punts percentuals en la seva representativitat. A l'altre costat hi ha els que tenen entre 20 i 24 anys, que si ho comparem amb la contractació de l'any 2000 han perdut 7,5 punts, mentre

GRÀFIC 76. Proporció de contractes segons sexe els quarts trimestres. 2005 - 2007

GRÀFIC 77. Proporció de contractes per edat els quarts trimestres. 2005 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

que en els menors de 20 anys la pèrdua ha estat d'uns 3 punts percentuals. A la comarca també té lloc aquesta tendència cap a l'envelliment de la gent contractada, fins i tot més accentuada que no pas a Mataró. Els grups d'edat entre els 30 i els 44 anys i els de més de 44 anys acumulen el 50,5% de la contractació de la comarca al 2007, mentre que al 2000 aquests dos grups representaven conjuntament el 38,2% de la contractació. Els que tenen entre 20 i 24 anys han reduït la seva aportació a la contractació comarcal en 8 punts percentuals durant els darrers set anys, mentre que els menors de 20 anys han perdut uns 3,5 punts percentuals. El **GRÀFIC 77** mostra l'evolució dels quarts trimestres dels darrers tres anys, tant a Mataró com al Maresme, i permet observar d'una manera més matisada la pèrdua de pes en la contractació dels col·lectius més joves a favor dels que tenen més de 30 anys.

A l'hora de separar la contractació fixa de la temporal per edats hi ha un fet constant en el temps, tant se val quin l'àmbit analitzat: el percentatge de contractació indefinida augmenta amb l'edat. En el cas concret de Mataró, al 2007, el 12% dels menors de 20 anys contractats ho han estat amb un contracte fix; els que tenen entre 20 i 24 anys, el 14,1%; entre 25 i 29 anys, el 17,5%; entre 30 i 44 anys, el 19,6%; i, finalment, els de més de 44 anys tenen el 20,4% dels seus contractes indefinits. Aquesta tònica de millora en la qualitat de la contractació amb l'edat es repeteix al Maresme.

Si es compara amb les xifres del 2006, els més joves són els que presenten una millora més destacada en el percentatge de contractació indefinida, passant d'un 8,2% al 2006 al 12% al 2007. En canvi, en els majors de 44 anys el percentatge de contractació fixa ha empitjorat entre els anys 2006 i 2007, en passar d'un 21,9% a un 20,4%, respectivament.

GRÀFIC 77.

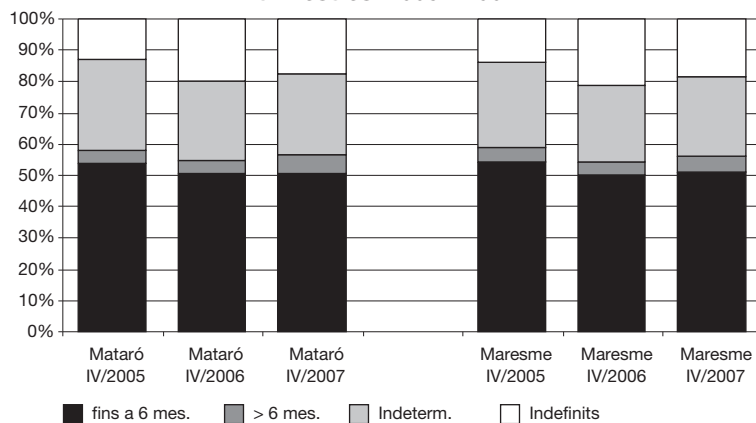
Amb la reforma laboral que va impulsar el govern espanyol a mitjans del 2006 es pretenia reduir l'elevada temporalitat dels treballadors espanyols, que tenen la taxa més elevada de tota la Unió Europea. Els principals resultats confirmen la reducció de la temporalitat: abans de la reforma, al primer trimestre del 2006 el 33,3% dels treballadors de l'Estat espanyol tenia un contracte temporal; a finals del 2007, el percentatge és del 30,9%. A Catalunya s'ha passat d'una temporalitat del 25,5% al 23,4%.

Sembla que els efectes de la reforma laboral aprovada a mitjans del 2006 comencen a perdre força La millora en la contractació indefinida, gràcies en part a la reforma laboral, també es deixa veure a Mataró i al Maresme, tal com es pot veure en el **GRÀFIC 78**. No obstant això, també s'observen els primers indicis de l'esgotament de l'efecte d'aquesta reforma. Així, al darrer trimestre del 2005 només el 13% dels contractes que es van signar a Mataró eren de durada indefinida; al cap d'un any, amb la reforma laboral en vigor, el percentatge de contractes fixos arriba al 19,7%; i, finalment, la darrera dada disponible, la del darrer trimestre del 2007, presenta

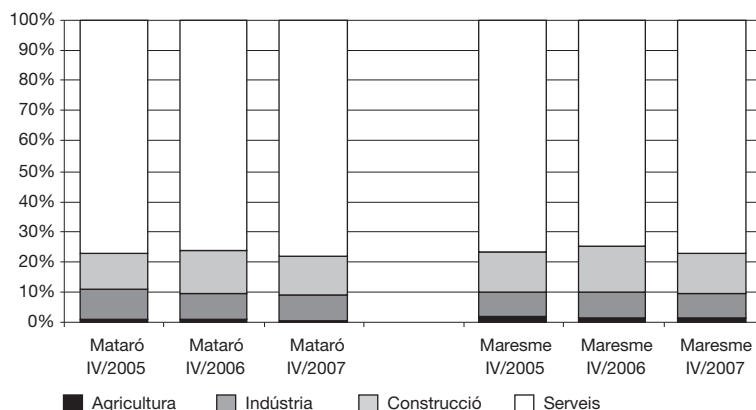
una reculada en el percentatge de contractació fixa, amb el 17,5% de tota la contractació de Mataró. La pèrdua de pes que s'ha registrat en la contractació indefinida ha estat pel guany que han registrat els contractes de més de sis mesos i pels de durada indeterminada. La situació i l'evolució de la contractació al Maresme és molt semblant a la de Mataró: clara millora del percentatge de contractació fixa al quart trimestre del 2006 amb el 21,4% de la contractació, 7,6 punts percentuals més que un any abans; empitjorament al quart trimestre del 2007, amb un 18,3% de contractació indefinida. **GRÀFIC 78**.

La distribució de la contractació per sectors a Mataró és força desigual, ja que el sector serveis és amb diferència qui n'acapara més: el 76,1% de tots els contractes comunicats al 2007, 1,3 punts percentuals més que al 2006. Si es compara amb l'any 2000, el sector ha augmentat el seu pes en 10 punts. La segona posició en volum de contractació l'ocupa el sector de la construcció amb el 15% de la contractació registrada al 2007, pràcticament el mateix que al 2006. En el **GRÀFIC 79**, que presenta els valors dels quarts trimestres dels tres últims anys, s'hi observa com la construcció ha perdut pes entre el 2006 i el 2007: ha passat d'un 14,2% a un 13,2%, respectivament, fet que resulta simptomàtic de la desacceleració que està patint el sector iniciada durant la segona meitat del 2007. La indústria continua retrocedint i al 2007 el 8,5% dels contractes pertanyien a aquest sector, 0,7 punts menys que al 2006 i 14 punts menys que el percentatge de contractes que acumulava el sector l'any 2000. L'aportació del sector agrícola a la contractació és merament anecdòtica, amb menys de l'1%. Al Maresme, els percentatges de contractació i l'evolució per a cada sector es mouen en xifres molt similars a les de Mataró.

GRÀFIC 78. Proporció de contractats per durada els quarts trimestres. 2005 - 2007

GRÀFIC 79. Proporció de contractats per sectors els quarts trimestres. 2005 - 2007

A l'hora d'analitzar la tipologia de contractació de cada sector a Mataró, s'observa com en percentatges la indústria és el sector que fa un ús més intensiu dels contractes fixos: el 34,4% al 2007, 5 punts més que al 2006. Els serveis han registrat al 2007 el 16,5% dels seus contractes com a indefinits, pràcticament el mateix percentatge que al 2006. També la construcció ha registrat un percentatge de contractació indefinida molt similar al 2006 i al 2007, amb l'11,5%. La davallada més notòria s'ha produït en l'agricultura, que ha passat de tenir al 2006 el 24,2% dels contractes fixos a tenir-ne el 16,3%; val a dir, però, que el pes del sector en la contractació de la ciutat és mínim. A la comarca es reproduïxen les mateixes pautes sectorials en la qualitat de la contractació.

GRÀFIC 79.

Expedients de regulació d'ocupació a Mataró i al Maresme

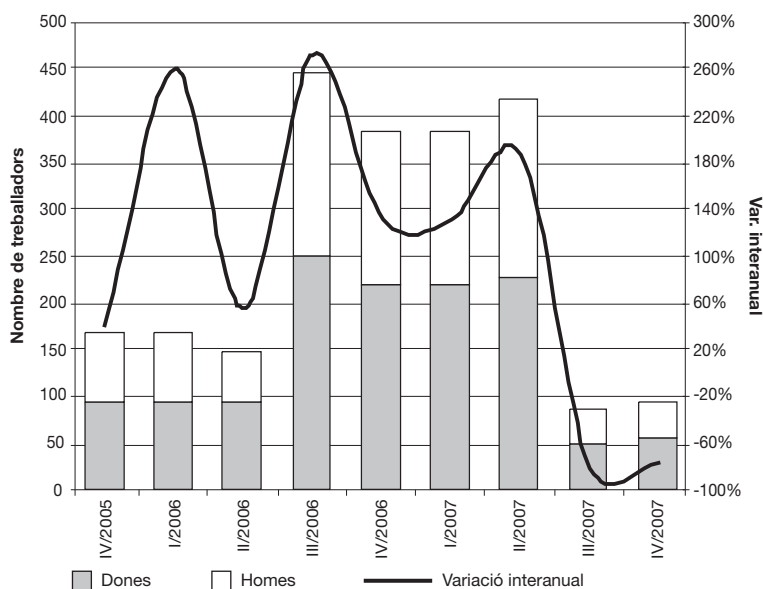
Mataró

Prop del 90% dels afectats per expedients de regulació d'ocupació treballaven en empreses tèxtils Al llarg del 2007 van autoritzar-se set expedients de regulació d'ocupació a empreses de Mataró, que van suposar l'acomiadament de 93 treballadors. D'aquests set expedients, sis pertanyien al sector industrial i només un als serveis. La distribució sectorial situa en el 89,2% dels treballadors afectats per expedients en el sector industrial, fet que en valors absoluts suposa que ha afectat 83 persones. Entrant més en detall, dins del

sector industrial, la indústria tèxtil i de la confecció ha estat el sector on s'han generat aquests expedients; és a dir, que el 100% dels treballadors de la indústria afectats per expedients treballaven al tèxtil. L'únic expedient del sector serveis corresponia a una empresa del comerç a l'engròs. **TAULA 73.**

En detallar el sexe dels treballadors afectats per expedients, com pot observar-se en el **GRÀFIC 80**, les dones són les que en surten més perjudicades. Així, doncs, dels treballadors afectats per algun expedient durant el 2007, el 58,1% dels afectats han estat dones (54 treballadores), enfront del 41,9% dels homes (39 treballadors). Si només analitzessin els afectats que corresponen al sector tèxtil i de la confecció, el percentatge de dones afectades per expedients es redueix fins arribar al 55,4%, percentatge molt inferior al que es va comptabilitzar al 2006, en què el percentatge de dones afectades per expedients en el sector del tèxtil era del 72,4%.

GRÀFIC 80. Treballadors afectats per ERO autoritzats segons sexe. Acumulat en els 12 darrers mesos. Mataró. 2005 - 4t trimestre 2007

TAULA 73. Nombre d'Expedients de Regulació d'Ocupació autoritzats i treballadors afectats. Mataró. 2005 - 4t trim. 2007

Nombre d'expedients	IV/2005	I/2006	II/2006	III/2006	IV/2006	I/2007	II/2007	III/2007	IV/2007
Agricultura	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Indústria	1	0	1	3	0	0	3	2	1
Construcció	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Serveis	1	0	0	1	0	0	0	1	0
Total	2	0	1	4	0	0	3	3	1
Treballadors afectats	IV/2005	I/2006	II/2006	III/2006	IV/2006	I/2007	II/2007	III/2007	IV/2007
Agricultura	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Indústria	38	0	28	344	0	0	62	12	9
Construcció	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Serveis	24	0	0	8	0	0	0	10	0
Total	62	0	28	352	0	0	62	22	9

Maresme

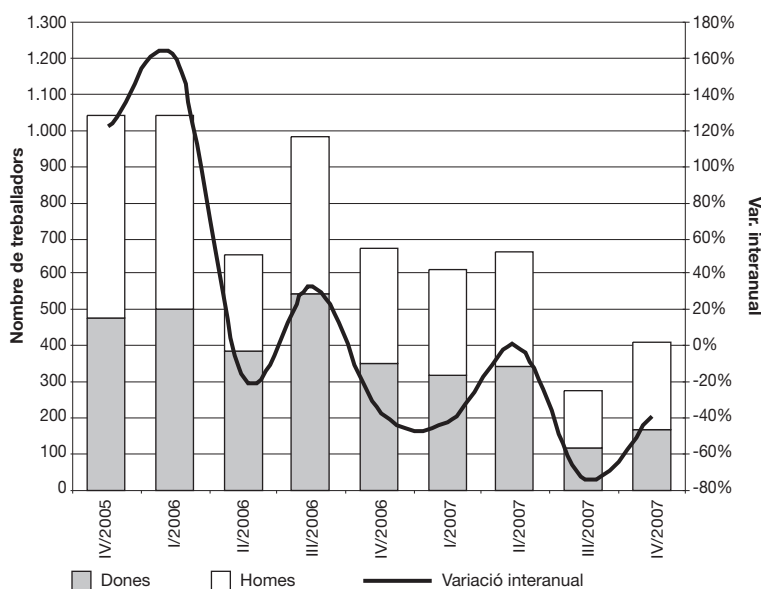
Al 2007 es van autoritzar 26 expedients de regulació d'ocupació que van afectar 417 treballadors Habitualment, qualsevol fet que succeeixi a Mataró en l'àmbit laboral té una influència molt important per al conjunt del Maresme, ja que més d'un terç dels assalariats de la comarca treballen a Mataró. En l'anàlisi dels expedients de regulació d'ocupació autoritzats del 2007, la influència de Mataró en el conjunt de la comarca ha estat menor de l'habitual.

Així, a la comarca, s'hi van autoritzar 26 expedients de regulació d'ocupació, el 27% dels quals corresponien a Mataró; el nombre de treballadors afectats per expedients al Maresme va ser de 417, dels quals el 22,3% eren de Mataró. Per grans sectors, la indústria, amb 17 expedients, és el sector on s'han registrat més expedients –igual que a Mataró–, i a la construcció se n'han autoritzat 2 (per

cap a Mataró), tot i que cal tenir present que el pes de la construcció (en treballadors assalariats) a la comarca és superior a la de Mataró. **TAULA 74.**

Els problemes del tèxtil no són exclusius de Mataró, sinó que també els pateix la comarca del Maresme. El 75% dels afectats per un expedient en el sector industrial treballaven en la indústria tèxtil i de la confecció. Una característica habitual del tèxtil és l'ús intensiu de mà d'obra i, especialment, de mà d'obra femenina, fet que fa que les dones siguin les que normalment més pateixin els expedients de regulació d'ocupació. Aquesta característica no s'ha reproduït al 2007, ja que dels 252 afectats del tèxtil que al 2007 van patir un expedient de regulació d'ocupació, 110 eren dones, el 43,6% dels afectats del sector. Els homes afectats per un expedient en el tèxtil han estat 142 (56,4%). Si analitzem globalment tots els sectors de la comarca, la dona és també la menys afectada per expedients, amb 172 dones, el 41,2% dels afectats per algun ERO a la comarca. **GRÀFIC 81.**

GRÀFIC 81. Treballadors afectats per ERO autoritzats segons sexe. Acumulat en els darrers 12 mesos. Maresme. 2005 - 4t trimestre 2007

TAULA 74. Nombre d'Expedients de Regulació d'Ocupació autoritzats i treballadors afectats. Maresme. 2005 - 4t trim. 2007

Nombre d'expedients	IV/2005	I/2006	II/2006	III/2006	IV/2006	I/2007	II/2007	III/2007	IV/2007
Agricultura	0	0	0	2	0	1	0	2	1
Indústria	4	3	4	7	1	2	7	6	2
Construcció	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Serveis	3	1	0	1	1	0	1	1	1
Total	7	4	4	10	2	4	8	9	5
Treballadors afectats	IV/2005	I/2006	II/2006	III/2006	IV/2006	I/2007	II/2007	III/2007	IV/2007
Agricultura	0	0	0	22	0	1	0	3	1
Indústria	216	71	71	457	22	6	123	79	129
Construcció	0	0	0	0	0	20	0	0	13
Serveis	130	15	0	8	6	0	6	10	26
Total	346	86	71	487	28	27	129	92	169

Atur registrat

Situació general

El mercat de treball és, habitualment, l'apartat que més ràpidament pateix les conseqüències –positives o negatives– de la situació econòmica del moment. En el cas concret d'Espanya, està pagant molt car el fet d'haver centrat en els darrers anys el creixement econòmic en el sector de la construcció. Així, el 2007 s'ha acabat amb una taxa d'atur del 8,6%, tres dècimes per sobre de la taxa de finals del 2006. De fet, dins de la Unió Europea, només Espanya, Irlanda i Hongria han augmentat la taxa d'atur. Amb aquest alça, Espanya s'ha situat com el segon país de la Unió Europea amb la taxa d'atur més alta, només superat per Eslovàquia, amb una taxa del 10,4%. Altres països que a finals del 2006 tenien una taxa d'atur més alta que l'espanyola han aconseguit un important descens durant el 2007 i s'han situat per sota. Aquest és el cas de Polònia, que ha passat de tenir una taxa del 12,2% a una del 8,5%; també Alemanya, que ha passat del 9,2% al 7,9%, o França, que ha passat del 8,9% al 7,9%.

Centrats només en el cas d'Espanya, la desocupació estimada a través de l'EPA durant el darrer trimestre del 2007 va augmentar en 135.700 persones, amb la qual cosa el nombre total de desocupats se situava en 1.927.600 persones. En la comparació respecte del mateix període de l'any anterior, el volum de persones desocupades va augmentar en 117.570, la qual cosa representa un increment del 6,4% en valors relatius. Els homes ha estat el col·lectiu que més ha contribuït al creixement en el darrer any de l'atur, amb 115.500 desocupats més, mentre que en les dones l'atur ha augmentat en 1.500 desocupades. Tot i l'increment d'homes desocupats, el volum total d'aquests a finals del 2007, amb 879.200 aturats, se situa clarament per sota del total de dones sense feina, amb 1.048.300. Les respectives taxes d'atur del darrer trimestre del 2007 s'han situat en 6,8% i en l'11%.

A Catalunya, les dades de l'EPA del darrer trimestre del 2007 van presentar una dinàmica lleugerament més favorable que per al conjunt de l'Estat espanyol. En la comparació respecte del trimestre anterior, la desocupació va reduir-se en 3.900 efectius, un descens relatiu de l'1,5%; en la comparació respecte del quart trimestre del 2006, el nombre d'aturats a Catalunya va créixer en 4.700, un 1,9%

en valors relatius. Pel que fa a la taxa d'atur, aquesta s'ha situat en el 6,6%, dos punts percentuals per sota de la mitjana espanyola. A l'hora de destriar entre homes i dones, els homes continuen presentant unes xifres millors (120.800 desocupats i una taxa d'atur del 5,6%) que no pas les dones (130.900 desocupades i una taxa d'atur del 8%). La comparació respecte del mateix trimestre de l'any anterior mostra com els homes han contribuït una mica més que les dones al creixement de l'atur. En els homes l'atur estimat ha augmentat en un 2,5% i en les dones, un 1,3%.

Una altra font d'informació important del mercat de treball són les dades disponibles de les Oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya (OSOC) i les oficines de l'INEM de la resta de l'Estat espanyol. Les dades procedents d'aquestes oficines són registres administratius, amb el consegüent problema de subrepresentació per als col·lectius amb menys incentius a l'hora de registrar-s'hi. Per contra, hi ha una sèrie d'avantatges que fan que esdevingui una important font d'informació, com ara la seva ràpida disponibilitat, el seu important nivell de desagregació i la possibilitat, en clau territorial, d'accedir a dades a nivell local. Així, doncs, el nombre de desocupats registrats al mes de desembre del 2007 a Espanya va ser de 2.129.547 persones, xifra que en termes interanuals recull una pujada del 5,3%. A Catalunya, el nombre de desocupats que hi havia apuntats a les OSOC era de 265.789, un 1,9% més que els registrats un any abans.

Mataró i el Maresme

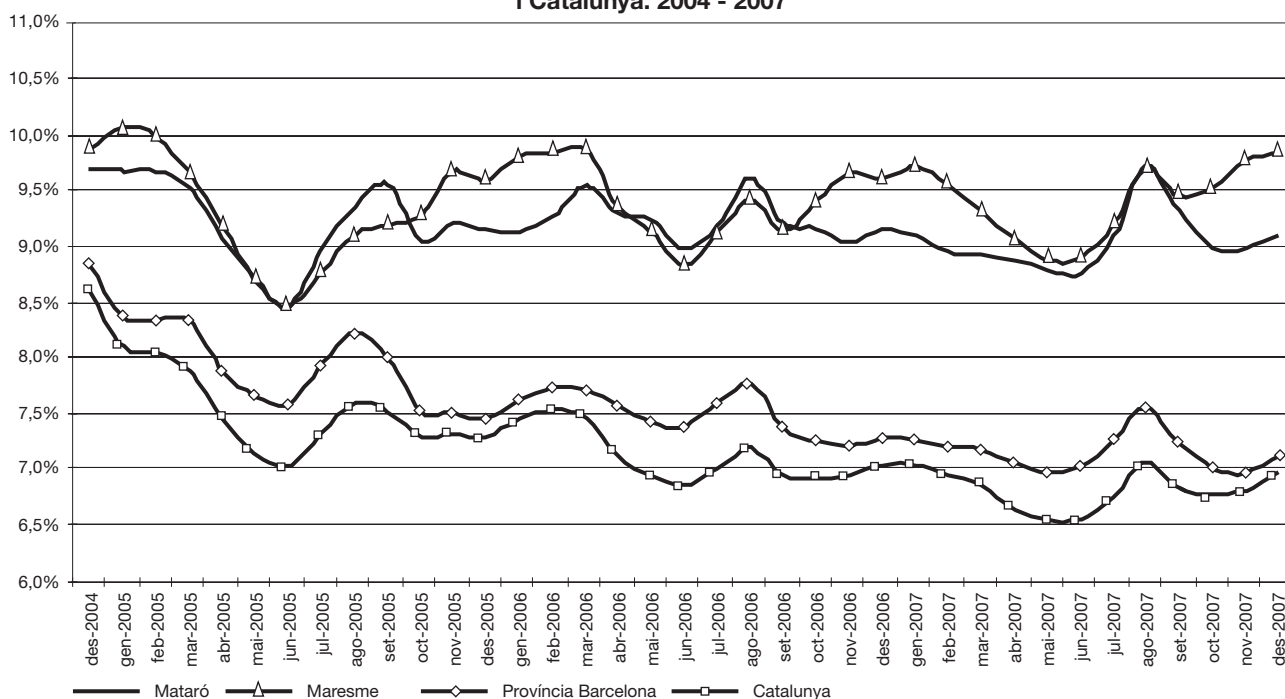
La taxa d'atur de Mataró va camí de superar la fita del 10% Atès el desànim que reflecteixen les dades de l'atur per al conjunt d'Espanya i Catalunya, difícilment les dades dels àmbits que ens són més propers –a nivell local i comarcal– presentaran una tendència molt millor. Si ens

fixem en com ha evolucionat la taxa d'atur des de finals del 2004 fins a finals del 2007 (**GRÀFIC 82**), aquesta presenta un perfil descendent fins a pràcticament mitjans del 2007. Aquesta línia baixista és més evident en els casos de la província de Barcelona i de Catalunya, ja que Mataró i el Maresme –atesa la seva especialització en la indústria tèxtil i de la confecció– van patir amb més intensitat l'entrada en vigor de l'acord multifibres arran del qual van començar a arribar al mercat tèxtil europeu productes tèxtils procedents –principalment– de la Xina, i això va tenir una repercussió immediata en el mercat de treball mataroní i maresmenc. Com s'evidencia en el **GRÀFIC 82**, la tendència de la taxa d'atur d'ambdós àmbits, entre finals del 2004 i mitjans del 2007, pràcticament no es mou, mentre que a la província de Barcelona i a Catalunya la tendència és clarament descendent. A la segona meitat del 2007, els quatre àmbits presenten un canvi de tendència i la taxa d'atur ha repuntat. En el cas de Mataró, s'ha passat d'una taxa d'atur del 8,7% al mes de juny del 2007 a una taxa del 9,1% al desembre; al Maresme, el repunt ha estat més marcat, passant del 8,9% al 9,8%; a la província de Barcelona s'ha passat del 7% al 7,1%; i a Catalunya, del 6,6% al 7%.

Cal tenir en compte que, pel que fa a les dades de població activa, en els àmbits de la província de Barcelona i del conjunt de Catalunya es fa servir la població activa de l'EPA. A nivells territorials més baixos, com és el cas de Mataró o del Maresme, la població activa de referència és la del cens del 2001, si bé en el cas de Mataró s'ha fet una estimació per tal d'intentar disposar d'una taxa d'atur el màxim d'aproximada possible a la realitat del moment. Així, doncs, en el **GRÀFIC 82**, només la línia corresponent al Maresme, presentarà una sobrerrepresentació dels valors de la taxa d'atur registrat.

La variació interanual de l'atur registrat és la que millor permet veure el comportament cíclic de la sèrie. El **GRÀFIC 83** mostra com des de l'octubre del 2004 i fins a l'octubre del 2005 la variació de l'atur s'ha anat desaccelerant i ha arribat a aconseguir descensos en el nombre d'aturats a partir del mes de juny del 2005. Aquesta davallada en la variació interanual va acabar-se al mes d'octubre del 2005.

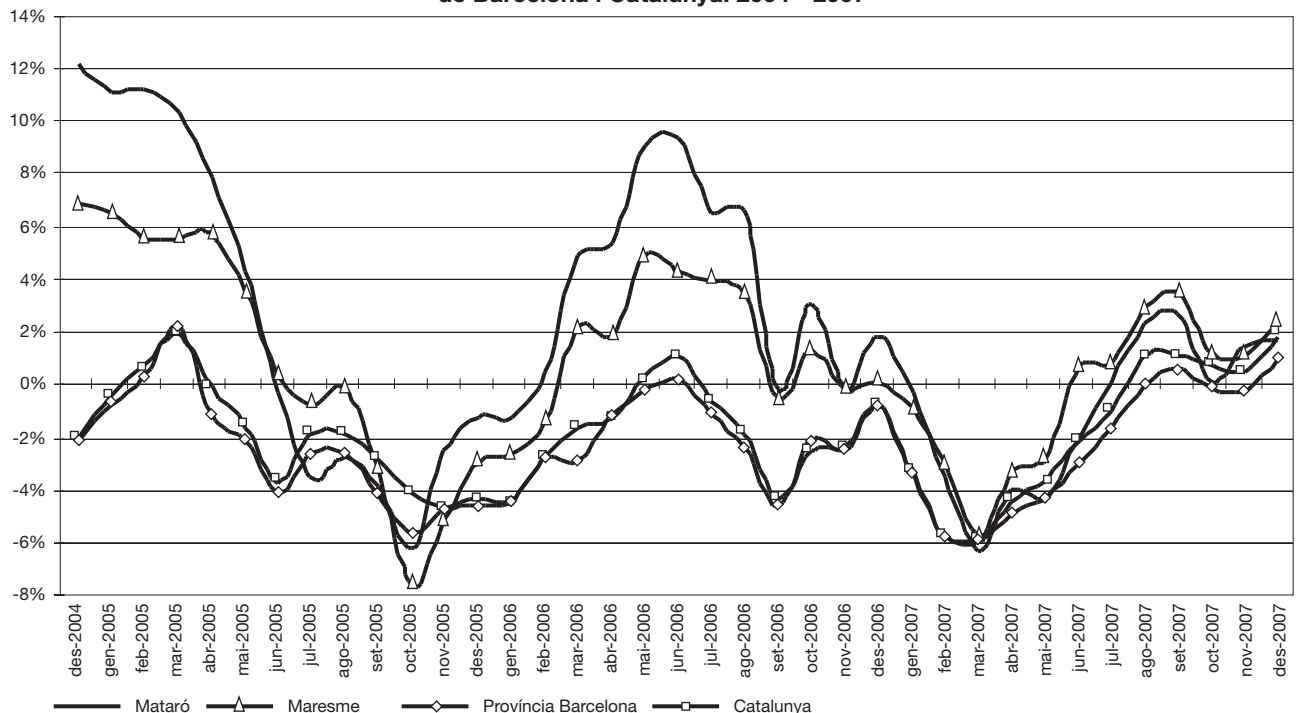
GRÀFIC 82. Comparació entre la taxa d'atur registrat de Mataró, Maresme, província de Barcelona i Catalunya. 2004 - 2007

D'aleshores ençà, la senda de la variació interanual ha estat ascendent: a partir del mes de febrer del 2006 els valors per a la comparació interanual són positius, la qual cosa vol dir que l'atur augmenta. Aquesta pujada va durar fins a mitjans del 2006, ja que a partir d'aleshores la sèrie torna a canviar la tendència i fins al mes de març del 2007 la variació interanual ha presentat un perfil descendent. Al mes de març del 2007, quan els quatre àmbits registraven descensos interanuals de l'atur registrat al voltant del 6%, torna haver-hi un punt d'inflexió i la variació interanual canvia la seva línia de tendència a l'alça fins a finals del 2007, i sembla difícil que a curt termini canviï aquesta línia ascendent.

Tot seguit analitzem la variació interanual de l'atur a Mataró desagregada a partir de les diverses variables disponibles: sexe, edat, sector econòmic i nivell d'instrucció. La **TAULA 75** ens mostra l'ascensió de l'atur registrat a Mataró des del mes de juny fins a finals del 2007. També s'observa com els homes han estat els principals contribuents a aquest creixement, i com la construcció ha estat el sector en què més ha crescut el nombre de desocupats,

GRÀFIC 83. Comparació entre la variació interanual de l'atur registrat. Mataró, Maresme, província de Barcelona i Catalunya. 2004 - 2007

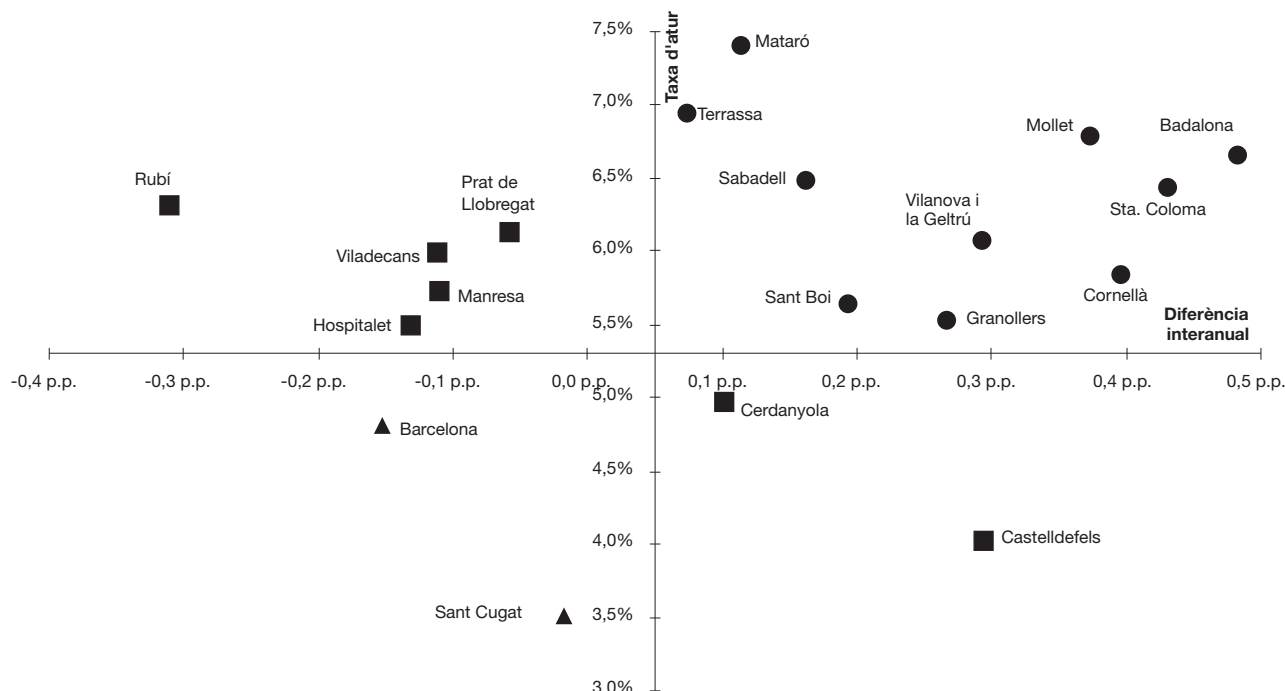
Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Fent una comparativa de la taxa d'atur de la població potencialment activa i la seva evolució durant el 2007 als municipis de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona, Mataró és un dels deu municipis que està en una posició desfavorable; és a dir, que té una taxa més alta que el conjunt de la província i que la seva evolució és més desfavorable que la del nivell provincial. De fet, Mataró és el municipi amb la taxa d'atur més elevada dels dinou municipis més grans de la província. A l'altre costat, en una situació favorable, hi ha només Barcelona i Sant Cugat. Finalment, són set els municipis que estan en una situació desfavorable, és a dir, que o bé tenen una taxa d'atur més alta que el conjunt de la província o bé l'evolució de la taxa d'atur ha estat més desfavorable que a la província. **GRÀFIC 84.**

gairebé en 200 al llarg dels darrers sis mesos.

La desacceleració en el sector de la construcció està afectant negativament l'atur masculí En desgranar l'atur registrat per sexe s'observa com el col·lectiu de les dones és el més nombrós, amb 3.520 desocupades a finals del 2007, enfront dels 2.613 homes sense feina. El seu percentatge és del 57,4% i del 42,6%,

GRÀFIC 84. Diagrama de la taxa d'atur de la població potencialment activa i la seva evolució al municipi de més de 50.000 habitants de la província de Barcelona. Desembre 2006 - desembre 2007

- ▲ Indicador favorable (nivell i evolució favorable)
- Indicador desfavorable (nivell i evolució desfavorable)
- Indicador incert (evolució favorable i nivell desfavorable o a l'inrevés)

TAULA 75. Dades d'atur registrat a Mataró. 2006 - 2007

Valors absoluts		Distrib. sexe		Distrib. per sectors					Edats			Distrib. per formació		
Mesos	Total	Homes	Dones	Agric.	Indúst.	Constr.	Serveis	S.O.A.	< 25 a	25-44	> 44 a	Primaris o inferiors	Secundaris	Postsecundaris
des-2006	6.026	2.397	3.629	96	2.672	527	2.391	340	518	2.632	2.876	1.112	4.468	446
gen-2007	6.004	2.317	3.687	94	2.620	487	2.477	326	527	2.603	2.874	1.140	4.402	462
feb-2007	5.912	2.240	3.672	98	2.597	463	2.463	291	472	2.576	2.864	1.109	4.344	459
mar-2007	5.903	2.190	3.713	92	2.626	476	2.438	271	463	2.553	2.887	1.054	4.392	457
abr-2007	5.851	2.154	3.697	84	2.628	470	2.403	266	445	2.533	2.873	1.032	4.351	468
mai-2007	5.800	2.102	3.698	82	2.602	466	2.401	249	424	2.536	2.840	1.049	4.304	447
jun-2007	5.772	2.075	3.697	74	2.617	481	2.335	265	424	2.519	2.829	1.054	4.274	444
jul-2007	6.040	2.282	3.758	76	2.650	588	2.484	242	463	2.653	2.924	1.092	4.445	503
ago-2007	6.455	2.509	3.946	88	2.767	655	2.669	276	547	2.876	3.032	1.142	4.740	573
set-2007	6.202	2.426	3.776	73	2.629	619	2.539	342	598	2.672	2.932	1.118	4.587	497
oct-2007	6.044	2.411	3.633	75	2.566	599	2.454	350	622	2.532	2.890	1.074	4.508	462
nov-2007	6.043	2.469	3.574	81	2.548	627	2.462	325	573	2.596	2.874	1.048	4.564	431
des-2007	6.133	2.613	3.520	92	2.593	680	2.477	291	538	2.684	2.911	1.092	4.606	435
Increment any anterior	Total	Homes	Dones	Agric.	Indúst.	Constr.	Serveis	S.O.A.	< 25 a	25-44	> 44 a	Primaris o inferiors	Secundaris	Postsecundaris
des-2006	1,9%	-4,3%	6,5%	-15,8%	7,2%	3,9%	0,7%	-20,2%	-18,9%	0,7%	8,0%	12,3%	-1,1%	9,3%
gen-2007	-0,1%	-7,4%	5,0%	-6,0%	1,7%	-5,4%	0,9%	-11,2%	-13,2%	-3,1%	5,7%	10,7%	-3,4%	8,7%
feb-2007	-3,4%	-10,8%	1,7%	-2,0%	-1,3%	-1,9%	-3,3%	-21,6%	-24,8%	-5,4%	3,4%	1,0%	-5,2%	3,6%
mar-2007	-6,2%	-14,2%	-0,8%	-4,2%	-2,1%	-4,4%	-8,7%	-22,1%	-24,6%	-11,1%	2,8%	-9,7%	-6,0%	0,7%
abr-2007	-3,9%	-11,5%	1,1%	-2,3%	-0,8%	-1,1%	-5,5%	-21,8%	-22,1%	-6,8%	2,5%	-8,8%	-3,2%	0,9%
mai-2007	-4,3%	-11,2%	0,2%	13,9%	-2,7%	-2,3%	-4,1%	-24,5%	-25,2%	-4,4%	0,1%	-5,8%	-4,2%	-1,1%
jun-2007	-2,0%	-9,3%	2,7%	-9,8%	-0,5%	3,4%	-2,6%	-15,6%	-10,9%	-3,0%	0,5%	-7,7%	-0,5%	-1,1%
jul-2007	0,2%	-2,3%	1,8%	-10,6%	-0,5%	14,0%	1,9%	-26,2%	-4,9%	-0,3%	1,6%	-4,1%	1,3%	0,8%
ago-2007	2,3%	0,1%	3,8%	15,8%	1,1%	11,2%	5,0%	-24,4%	-6,2%	1,5%	4,9%	6,3%	1,6%	1,1%
set-2007	2,7%	-0,8%	5,1%	-8,8%	-1,0%	17,0%	6,5%	-12,1%	2,4%	1,5%	3,9%	4,9%	2,0%	4,9%
oct-2007	0,2%	0,7%	-0,2%	-3,8%	-2,2%	13,4%	3,1%	-17,6%	1,5%	-3,6%	3,4%	0,7%	-0,3%	3,6%
nov-2007	1,6%	6,1%	-1,3%	-1,2%	-2,6%	24,4%	3,5%	-12,2%	-0,3%	2,3%	1,3%	-2,6%	2,9%	-1,1%
des-2007	1,8%	9,0%	-3,0%	-4,2%	-3,0%	29,0%	3,6%	-14,4%	3,9%	2,0%	1,2%	-1,8%	3,1%	-2,5%

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

respectivament. Aquests percentatges, si es comparen amb els d'un any abans, indiquen que hi ha una convergència entre les xifres d'atur masculines i femenines, si bé aquest procés ha tingut lloc en els darrers tres mesos del 2007, període durant el qual l'atur dels homes ha passat de registrar un descens interanual a registrar un creixement del 9%; la situació contrària s'ha donat en les dones, que han passat de registrar un creixement interanual a registrar un descens del 3%. Aquest creixement de l'atur registrat dels homes ha estat, de ben segur, com a conseqüència del bruscolentament que a les acaballes del 2007 ha patit el sector de la construcció, un sector en què els llocs de treball estan preferentment ocupats per homes. **GRÀFIC 85.**

L'any 2007 va acabar amb un creixement de l'atur registrat en els tres grups d'edat Al creixement de l'atur registrat del 2007 hi han contribuït els tres grups d'edat. No obstant això, mentre que en el grup dels més joves (menys de 25 anys) i dels d'edat intermèdia (entre 25 i 44 anys) la tendència de la variació interanual és a l'alça, en el cas dels de més de

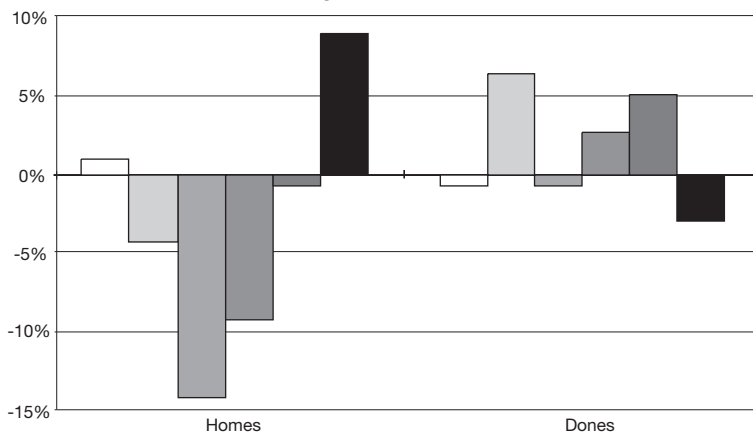
45 anys, la tendència és a la baixa. Així, en els menors de 25 anys, a finals del 2007 s'ha registrat un creixement de l'atur del 3,9%, quan un any abans es va registrar un descens del 19%. La construcció, que era un sector que acaparava mà d'obra i generava llocs de treball per als joves, ha esdevingut ara el sector que genera més desocupació, especialment entre els que porten menys temps treballant-hi, els més joves. Malgrat la mala evolució de l'atur entre els joves, el nombre total de desocupats a Mataró a finals del 2007 és de 538, el 8,8% de l'atur de la ciutat.

El grup intermedi –d'entre 25 i 44 anys– també presenta una línia ascendent en la variació interanual, en passar d'una variació pràcticament nul·la a finals del 2006 a un creixement del 2% al desembre del 2007. Amb aquest ascens, no tan acusat com en els menors de 25 anys, la borsa de desocupats registrats d'aquest grup d'edat se situa en els 2.684, el 43,8% del total d'aturats de Mataró.

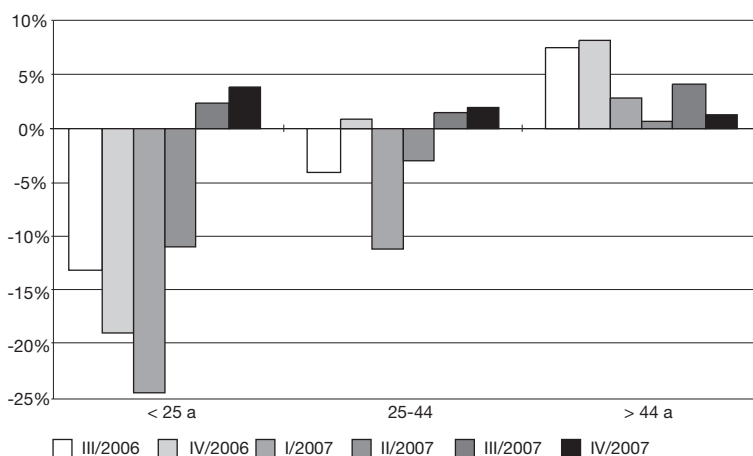
Pel que fa als desocupats majors de 44 anys, aquest grup presenta de manera reiterada increments interanuals. Des de mitjans del 2001 no s'aconsegueix una davallada d'aturats en la comparació d'un any a l'altre. Tot i els increments, la tendència de la variació interanual és a la baixa, tal com ho reflecteix el creixement d'un 1,2% al desembre del 2007, gairebé 7 punts percentuals menys que el creixement registrat un any abans. El 2007 va acabar amb 2.911 desocupats registrats amb més de 44 anys, el 47,5% del total d'aturats de la ciutat. **GRÀFIC 86.**

La construcció acapara la major part de l'augment de l'atur registrat a Mataró En l'anàlisi dels cinc grans sectors econòmics, la nota destacada –desfavorablement– ha estat l'evolució de l'atur

GRÀFIC 85. Variació d'aturats registrats segons sexes respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007

GRÀFIC 86. Variació d'aturats registrats segons edats respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2005 - 4t trim. 2007

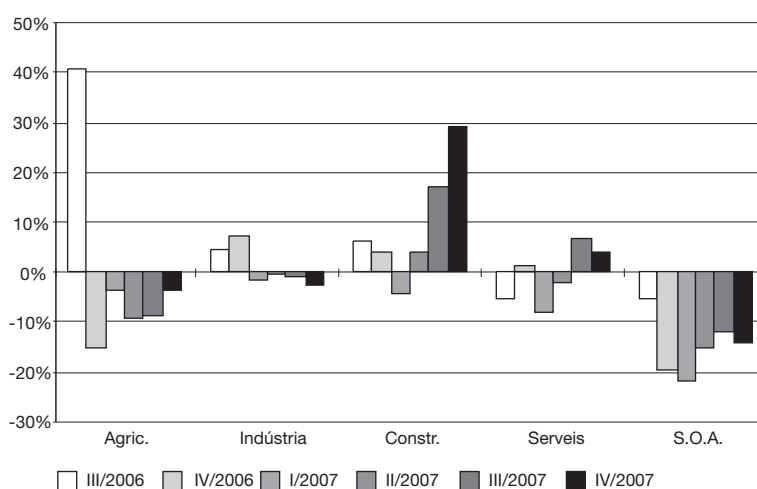
Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

registrat en el sector de la construcció. Ha passat de registrar descensos al voltant del 20% a mitjans del 2006, a anotar un creixement proper al 30% a finals del 2007. El fort alentiment que ha patit la construcció d'habitatges ha tingut una repercussió immediata en el mercat de treball del sector, amb exorbitants creixements de l'atur registrat. Tot i el creixement de l'atur en la construcció, el pes d'aquest sector sobre el total d'aturats continua sent escàs, ja que amb 680 desocupats el seu pes se situa en l'11%, lluny del 42,3% i del 40,3% que tenen, respectivament, la indústria i els serveis.

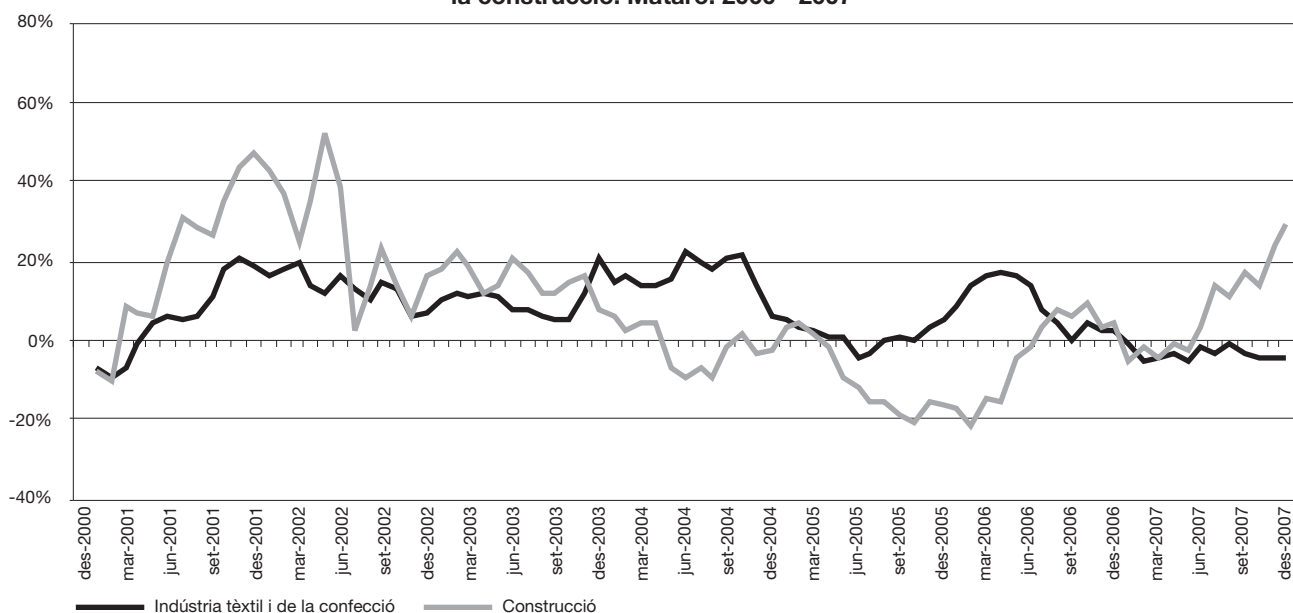
De fet, el sector serveis, a l'igual que la construcció, presenta una tendència a l'alça en la seva variació interanual, si bé sense uns valors tan acusats. Així, el sector serveis va registrar un creixement del 3,6% a finals del 2007, tres punts més que un any abans. Amb aquest creixement la borsa de desocupats registrats al sector arribava als 2.477 efectius.

L'evolució favorable de l'atur registrat s'ha produït en el sector de l'agricultura, la indústria i el col·lectiu dels que busquen la primera feina (SOA), amb descensos del 4,2%, 3% i 14,4%, respectivament. Atesa l'escassa representativitat que tenen l'agricultura i els que busquen la primera feina, la seva davallada en valors relatius es tradueix en termes absoluts en un descens de l'atur registrat de 53 persones. En el cas de la indústria, atès que acapara el 42,3% de l'atur registrat a Mataró, malgrat tenir un descens relatiu del 3%, en valors absoluts es tracta d'un descens de 79 desocupats menys que un any abans. Aquesta evolució favorable de la indústria és gràcies a la millora en l'evolució de l'atur en la indústria tèxtil i de la confecció. **GRÀFICS 87 I 88.**

GRÀFIC 87. Variació d'aturats registrats segons sectors respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007

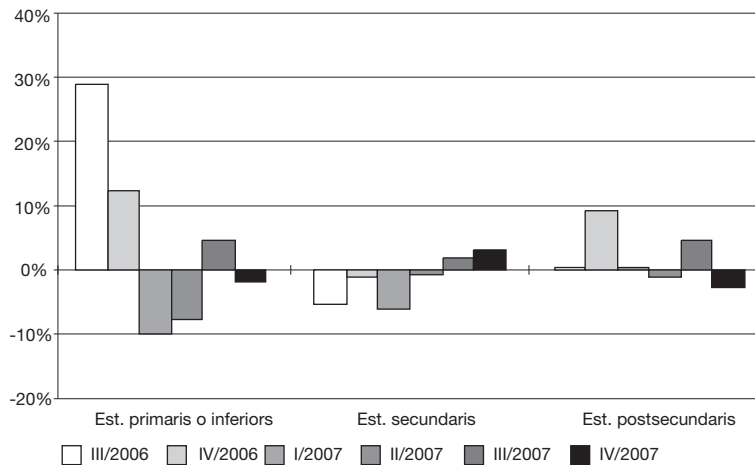

GRÀFIC 88. Evolució de la variació interanual de l'atur registrat a la indústria tèxtil i de la confecció i a la construcció. Mataró. 2000 - 2007

En l'apartat referent al nivell d'instrucció dels desocupats, l'entrada en funcionament al mateix temps del nou sistema d'informació SISPE i de l'ús del sistema de classificació CNED 2000 en el nivell d'instrucció dels desocupats ha suposat una doble dificultat en les sèries de desocupats registrats per nivell d'instrucció. Les dades més recents sembla que comencen a mostrar un comportament més coherent d'aquesta sèrie. Així, doncs, els desocupats registrats amb estudis primaris o inferiors s'han reduït un 1,8% entre els mesos de desembre del 2006 i 2007. A Mataró, amb aquest nivell educatiu, hi ha registrats 1.092 desocupats. També el nombre d'aturats registrats amb estudis postsecundaris s'ha reduït durant el darrer any en un 2,5%. Malgrat la reducció d'aturats registrats en aquests dos grups, el gran gruix està entre els que tenen estudis secundaris, i és aquest el que marca la línia d'evolució de l'atur, ja que acapara el 75% dels desocupats de Mataró. Així doncs, a finals de 2007 hi ha 4.606 desocupats amb estudis secundaris, un 3,1% més que els que hi havia a finals de 2006. **GRÀFIC 89.**

GRÀFIC 89. Variació d'aturats registrats segons formació respecte del mateix trimestre de l'any anterior. Mataró. 2006 - 4t trim. 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Comparació entre el mercat laboral de Mataró i el del conjunt del Maresme

TAULA 76. El Mercat laboral a Mataró i al Maresme. 2003 - 2007

Evolució del Mercat laboral a Mataró						Ràtios indicatives del Mercat laboral a Mataró					
	2003	2004	2005	2006	2007		2003	2004	2005	2006	2007
Assalariats ¹	32.088	32.241	32.576	33.559	34.694	Cont./Assal.	0,35	0,90	0,98	1,05	1,05
Contractacions	11.380	29.076	31.988	35.235	36.330	Cont./Atur	2,24	5,01	5,47	5,80	6,04
Aturats ¹	5.077	5.798	5.851	6.071	6.013	Assal./Atur	6,32	5,56	5,57	5,53	5,77
Evolució del Mercat laboral al Maresme						Ràtios indicatives del Mercat laboral al Maresme					
	2003	2004	2005	2006	2007		2003	2004	2005	2006	2007
Assalariats ¹	85.046	87.709	90.902	93.985	97.042	Cont./Assal.	0,53	0,93	1,03	1,10	1,06
Contractacions	45.234	81.225	93.556	102.979	102.648	Cont./Atur	2,98	4,84	5,55	6,02	6,02
Aturats ¹	15.158	16.774	16.862	17.097	17.057	Assal./Atur	5,61	5,23	5,39	5,50	5,69

¹ Mitjana dels darrers dotze mesos

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Els indicadors del mercat laboral de Mataró i del Maresme milloren al 2007, però les previsions per al 2008 apunten cap a un empitjorament En aquest número de l'informe de conjuntura, les dades disponibles del 2007 indiquen una suau millora dels indicadors del mercat laboral. Així, un dels indicadors més destacats és l'absorció de força de treball, indicador que es mesura mitjançant el quocient entre els assalariats i els desocupats registrats, i s'avalua favorablement a mesura que augmenta. A Mataró, aquest indicador s'ha reduït de forma acusada entre els anys 2003 i 2006, en passar de 6,32 assalariats per desocupat a només 5,53 al 2006. Les dades del 2007 mostren una lleugera millora en créixer durant aquest any, i l'indicador ha quedat situat en 5,77. L'augment de l'indicador ens assenyala que el creixement d'assalariats reverteix en benefici de l'atur registrat, ja que aquest es redueix de manera minsa al 2007. Al Maresme, la millora de l'indicador d'absorció de la força de treball ve de més lluny: des del 2004 ha anat augmentant progressivament fins a situar-se a un nivell de 5,69. El fet d'utilitzar mitjanes anuals a l'hora de calcular els indicadors d'aquest apartat no permeten veure la tendència de l'indicador al llarg de l'any, ja que de ben segur el d'absorció de la força de treball mostraria una línia descendent al llarg del 2007.

Pel que fa referència a les dues ràtios vinculades amb la contractació, en el cas del nombre de contractes per desocupats registrat a Mataró, l'augment de l'indicador durant els anys 2003 i 2006 –s'ha passat de 2,24 a 5,80– assenyala que, tot i l'augment en el volum de

contractació, aquest creixement no aconsegueix que es redueixi l'atur registrat. Al 2007, amb un volum de contractació per sobre de 36.000, és quan es registra un descens, molt modest, del nombre de desocupats registrats. Per al conjunt del Maresme, aquest indicador presenta la mateixa línia ascendent i al 2007 se situa en un valor de 6,02, molt similar al valor de Mataró. L'alentiment de la contractació a mesura que avançava l'any i el progressiu augment dels desocupats haguessin mostrat un perfil a la baixa d'aquest indicador mes a mes al 2007.

Una interpretació similar se n'extreu de la ràtio entre contractes i assalariats. El creixement d'aquesta ràtio des del 2003 fins al 2006 s'ha produït en ambdós àmbits, i ens indica que per tal de disposar d'un assalariat cada vegada cal que es comuniquin més contractes. Al 2007, Mataró ha mantingut la ràtio al mateix nivell que l'any anterior, en 1,05, mentre que al Maresme s'ha reduït lleugerament i ha quedat situada en 1,06.

Salut laboral

Es confirma la tendència negativa El total d'accidents laborals registrats al 2007 consolida la tendència desfavorable iniciada al 2006. Així, el total dels accidents amb baixa laboral, suma dels que han tingut lloc en el decurs de la jornada laboral i aquells *in itinere*, augmenta fins a un total de 2.323, 281 més que l'any anterior. En el cas concret dels accidents dins de la jornada laboral, que són aquells que es tenen en compte per al càlcul dels índex de sinistralitat, el total d'accidents se situa en 2.050, 221 més que al 2006, fet que en termes relatius suposa un increment del 12,1%. Els accidents *in itinere* també experimenten un increment respecte de l'any passat, augmentant en termes relatius en 60 accidents més i en termes relatius, un 28,2%.

Pel que fa a la gravetat dels accidents dins la jornada laboral: 2.032 han estat accidents catalogats com a lleus, 17 com a greus i 1 com a mortal. Un accident mortal el qual, malauradament, caldria afegir-lo també en el total d'accidents amb baixa que s'han registrat *in itinere* al 2007. Sobre el total d'accidents amb baixa del 2007, distribuïts segons la seva gravetat, els accidents lleus durant la jornada laboral han reduït el seu pes percentual en 1,29 punts respecte del 2006, mentre els greus dins la jornada laboral l'han augmentat en 2,27 punts. **TAULES 77 i 78.**

TAULA 77. Accidents de treball amb baixa segons la seva gravetat. Mataró. 1998 - 2007

	Amb baixa durant la jornada laboral				Amb baixa in itinere				Total amb baixa			
	Lleus	Greus	Mortals	Total	Lleus	Greus	Mortals	Total	Lleus	Greus	Mortals	Total
1998	1.718	9	0	1.727	114	3	2	119	1.832	12	2	1.846
1999	1.920	13	0	1.933	148	4	0	152	2.068	17	0	2.085
2000	2.102	15	1	2.118	144	6	0	150	2.246	21	1	2.268
2001	2.194	11	0	2.205	155	6	2	163	2.349	17	2	2.368
2002	1.928	17	1	1.946	131	5	1	137	2.059	22	2	2.083
2003	1.806	20	0	1.826	120	3	1	124	1.926	23	1	1.950
2004	1.666	24	2	1.692	185	4	0	189	1.851	28	2	1.881
2005	1.517	20	1	1.538	197	3	0	200	1.714	23	1	1.738
2006	1.816	12	1	1.829	209	4	0	213	2.025	16	1	2.042
2007	2.032	17	1	2.050	267	5	1	273	2.299	22	2	2.323

TAULA 78. Distribució percentual de la gravetat dels accidents de treball amb baixa segons si són durant la jornada laboral o in itinere. Mataró. 1998 - 2007

	Amb baixa durant la jornada laboral				Amb baixa in itinere			
	Lleus	Greus	Mortals	Total	Lleus	Greus	Mortals	Total
1998	93,78	75	0	93,55	6,22	25	100	6,45
1999	92,84	76,47	0	92,71	7,16	23,53	0	7,29
2000	93,59	71,43	100	93,39	6,41	28,57	0	6,61
2001	93,40	64,71	0	93,12	6,60	35,29	100	6,88
2002	93,64	77,27	50	93,42	6,36	22,73	50	6,58
2003	93,77	86,96	0	93,64	6,23	13,04	100	6,36
2004	90,01	85,71	100	89,95	9,99	14,29	0	10,05
2005	88,51	86,96	100	88,49	11,49	13,04	0	11,51
2006	89,68	75,00	100	89,57	10,32	25,00	0	10,43
2007	88,39	77,27	50	88,25	11,61	22,73	50	11,75

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Direcció General de Relacions Laborals del Departament de Treball de La Generalitat de Catalunya.

Els accidents *in itinere* no han deixat de créixer des del 2003, essent l'increment absolut i relatiu del darrer any el segon més important dels darrers quatre anys, tan sols superat per l'augment registrat entre 2003 i 2004.

El pes de la sinistralitat laboral de Mataró respecte de la comarca se situa per sota del seu pes en termes d'assalariats Mataró, sobre el conjunt del Maresme, dona compte del 35,8% dels assalariats i del 31,3% dels accidents laborals dins de la jornada laboral del

2007. En termes de gravetat dels accidents, fora del pes sobre els accidents mortals, ha augmentat el de la ciutat per sobre dels lleus i greus passant –respectivament– del 29,80% al 31,30% en els primers i del 23,53% al 32,69% en els segons. **TAULA 79.**

Evolució desfavorable de l'índex de sinistralitat en els darrers dos anys Pel que fa a l'índex de sinistralitat, que posa en relació els accidents laborals en jornada laboral amb el nombre d'assalariats, s'observa com a diferència de Catalunya, que en els darrers anys ha mantingut una sèrie estable (59‰ al 2005, 61‰ al 2006 i 58,5‰ al 2007), Mataró ha seguit una evolució clarament negativa que ha fet que al 2007 l'índex superi lleugerament el de Catalunya i sigui 12 punts superior al que es registrava fa dos anys (47‰ al 2005, 55‰ al 2006 i 59,1‰ al 2007). En el cas del Maresme, la comparació amb els altres dos àmbits territorials sempre ha estat clarament desfavorable, ja que els valors de l'índex sempre han estat superiors i clarament pitjors als de Mataró i Catalunya (62‰ al 2005, 65‰ al 2006 i 67‰ al 2007)³⁸. **GRÀFIC 90.**

Deixant de banda l'agricultura³⁹, a Mataró l'índex d'incidència en la indústria s'ha reduït en 4 punts per mil assalariats, mentre que la construcció i els serveis empitjoraven amb increments de 9 i 5 punts per 1.000 assalariats, respectivament. La variació anual

TAULA 79. Accidents en jornada laboral amb baixa. 2007

	Mataró	Maresme	%
Lleus	2.032	6.492	31,30
Greus	17	52	32,69
Mortals	1	4	25,00
Total	2.050	6.548	31,31

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Direcció General de Relacions Laborals del Departament de Treball de La Generalitat de Catalunya.

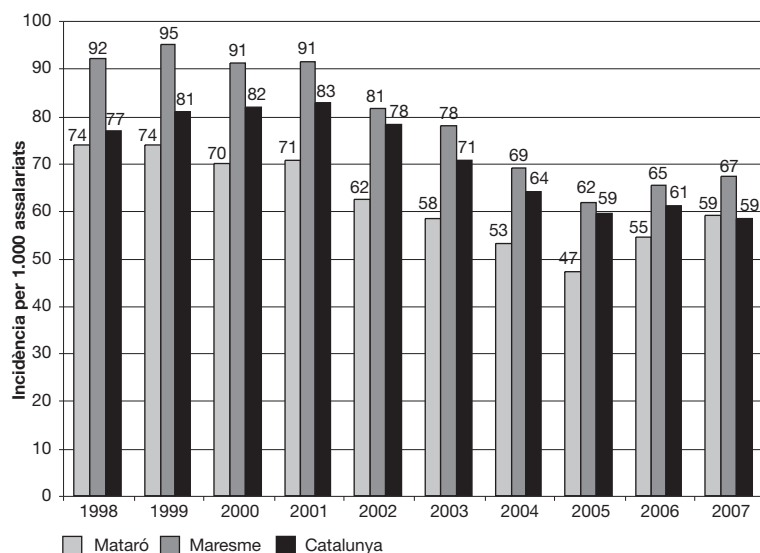
d'aquests dos sectors és la més negativa si la comparem amb el Maresme i Catalunya: el Maresme, perquè l'ha empitjorat de manera més continguda, i Catalunya perquè ha seguit una evolució favorable amb menys 4 i menys 1 per 1.000 assalariats.

Es manté la tendència i la construcció continua registrant un índex menys favorable a Mataró Cal destacar que si bé l'índex de sinistralitat en la indústria de Catalunya és superior al del Maresme i, en particular, al de Mataró (86‰ per 57‰), l'índex de sinistralitat de la

construcció de Mataró és clarament superior al de Catalunya (163‰ per 126‰) i al del Maresme (152‰). Els índexs de sinistralitat en els serveis de Mataró i del Maresme se situen per sobre del de Catalunya.

La construcció no ha deixat d'empitjorar el seu índex en els darrers tres anys, essent el 2007 l'any en què presenta un pitjor registre des del 2003. En el cas dels serveis, també ens hem de remuntar al 2003 per trobar un registre de l'índex de sinistralitat pitjor. La construcció dona compte del 31,7% dels accidents laborals registrats a Mataró en jornada laboral. Per gravetat, la construcció representa el 31,3% dels accidents lleus, el 70,6% dels greus i l'accident mortal. **TAULA 80.**

GRÀFIC 90. Evolució de l'índex d'incidència segons àmbits territorials. 1998 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Direcció General de Relacions Laborals del Departament de Treball de La Generalitat de Catalunya.

³⁸ S'ha optat per mantenir la metodologia de càlcul que hem emprat per al càlcul dels índexs de tots els àmbits des del 1998 i no introduir-hi els canvis, que exclusivament per a Catalunya, ha introduït el Departament de Treball. Aquest canvi suposa un augment del denominador de l'índex, ja que inclou tots els afiliats de la Seguretat Social amb contingències professionals cobertes, mentre que en el cas de Mataró i el Maresme tan sols es pot comptar amb les dades relatives als afiliats al Règim General de la Seguretat Social i al Règim especial de la mineria del carbó.

³⁹ L'agricultura presenta unes grans variacions que dificulten la comparació interanual pel poc pes que representa en el conjunt de l'estructura productiva i perquè bona part de les persones que treballen en aquest sector no estan inscrites en el Règim General de la Seguretat Social.

TAULA 80. Índex d'incidència per sectors d'activitat. 1998 - 2007

		1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Mataró	Agricultura	1.098	1.063	541	425	229	137	95	52	29	42
	Indústria	70	59	65	65	52	50	61	50	61	57
	Construcció	217	213	214	227	225	183	156	152	154	163
	Serveis	55	58	55	52	46	45	37	32	38	43
Maresme	Agricultura	1.278	1.107	1.051	910	624	510	430	350	193	186
	Indústria	102	96	92	96	73	81	84	77	84	80
	Construcció	196	200	204	202	223	169	150	137	148	152
	Serveis	92	74	65	63	57	55	45	40	41	45
Catalunya	Agricultura	609	498	466	408	342	279	242	214	206	196
	Indústria	106	110	110	111	65	95	92	88	92	86
	Construcció	174	184	187	187	278	157	137	125	130	126
	Serveis	87	63	55	55	54	49	43	40	40	40

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Direcció General de Relacions Laborals del Departament de Treball de La Generalitat de Catalunya.

A més del sector d'activitat, podem analitzar la distribució de la sinistralitat d'acord amb tot un seguit de variables sociodemogràfiques⁴⁰.

Pel que fa al sexe, s'observa una clara sobrerrepresentació masculina sobre el total d'accidents amb baixa dins de la jornada laboral. Les raons poden ser molt diverses, si bé la presència desigual en determinats sectors d'activitat pugui ser-ne una de les més importants. La distribució percentual mostra el major pes en el conjunt dels accidents i, en particular, en els accidents greus i mortals. Recordem l'elevat pes que en aquests té el sector de la construcció. **TAULA 81.**

TAULA 81. Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per sexe. Mataró. 2007

Sexe	Lleus		Greus		Mortals		Total		
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Índex*
Homes	1.570	77,26	16	94,12	1	100	1.587	77,41	90,3
Dones	462	22,74	1	5,88	0	0	463	22,59	27,1
Total	2.032	100	17	100	1	100	2.050	100	

* L'índex és calcula a partir de l'estimació de les proporcions d'assalariats de la Mostra Continua de Vides Laborals dels 2006.

TAULA 82. Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per trams d'edat. Mataró. 2007

Edat	Lleus		Greus		Mortals		Total		
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Índex*
16-19	83	4,08	0	0,00	0	0	83	4,05	69,7
20-24	303	14,91	5	29,41	0	0	308	15,02	85,5
25-34	681	33,51	2	11,76	0	0	683	33,32	64,2
35-44	446	21,95	2	11,76	0	0	448	21,85	47,4
45-54	353	17,37	2	11,76	1	100	356	17,37	51,4
55-64	166	8,17	5	29,41	0	0	171	8,34	60,9
65 i més	0	0	1	5,88	0	0	1	0,05	11,3
Total	2.032	100	17	100	1	100	2.050	100	

* L'índex és calcula a partir de l'estimació de les proporcions d'assalariats de la Mostra Continua de Vides Laborals dels 2006.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Direcció General de Relacions Laborals del Departament de Treball de La Generalitat de Catalunya.

Per edats, s'observa una concentració de la sinistralitat en els trams d'edat més joves, destacant en particular el de 20-24 anys, amb un índex de 85,5 accidents per cada 1.000 assalariats. El segueix el tram entre 16-19 anys, amb 69,7 accidents per cada 1.000 assalariats. L'índex més baix es registra en els trams entre 35-44 anys i 45-54 anys. Cal destacar com l'índex torna clarament a augmentar en el tram entre 55 i 64 anys, amb el 60,9%. En termes percentuals, els trams de 20-24 i 55-64 registren els percentatges més elevats d'accidents greus, i l'accident mortal se situa en el tram de 45-54 anys.

TAULA 82.

En el cas de l'antiguitat en l'empresa, sembla existir una clara relació entre la major permanència a l'empresa i la menor sinistralitat, essent els treballadors i treballadores amb un temps inferior a l'empresa els que concentren una major sinistralitat. Així, l'índex per als que porten a l'empresa menys de 6 dies i per als que hi porten entre 6 dies i 3 mesos és de 94,07% i 88,60%, respectivament, mentre que aquest índex es redueix a menys de la meitat en el cas dels que porten més de 3 anys (43,30 accidents per cada 1.000 assalariats). **TAULA 83.**

⁴⁰ Fora de l'índex de sinistralitat per grandària de l'empresa, tota la resta d'índexs s'han calculat a partir de la distribució d'assalariats en la Mostra Continua de Vides Laborals de la Seguretat Social del 2006.

Quelcom semblant al que acabem de veure amb l'antiguitat a l'empresa es pot observar en el cas de la tipologia de contracte. Així, els treballadors amb contracte temporal dupliquen l'índex de sinistralitat dels treballadors que tenen contracte indefinit, amb 89,31 accidents per cada 1.000 assalariats al 2007, quan el dels segons és de 47,75%. Al 2007, els treballadors temporals donen compte del 58,82% dels accidents greus. **TAULA 84.**

La incidència per grandària de les empreses mostra com la sinistralitat al 2007 presenta els nivells més elevats en els trams entre 26-50 treballadors, 101-250 treballadors, entre 501-1.000 treballadors i entre 11-25 treballadors. Cal destacar que, en termes percentuals, el 41,2% dels accidents greus han tingut lloc en empreses entre 1-5 treballadors i l'accident mortal en una empresa d'11 a 25 treballadors. **TAULA 85.**

Per últim, pel que fa al tipus de lesió, cal apuntar que les més comunes al 2007 han estat lesions superficials (23,9%), esquinços i torçades (15,3%), altres tipus de dislocacions, esquinços i torçades (11,0%) i ferides obertes (10,2%).

Els agents materials o elements causants dels accidents són el 23,8% dels accidents materials, objectes, productes i elements que formen part d'una màquina i un 13,8% el treball en edificis i superfícies al mateix nivell o en alçada.

TAULA 83. Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per antiguitat en l'empresa. Mataró. 2007

Durada	Lleus		Greus		Mortals		Total		Índex*
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	
Menys 6 dies	51	2,51	2	11,76	0	0	53	2,59	94,07
De 6 dies a 3 mesos	481	23,67	4	23,53	0	0	485	23,66	88,60
Més de 3 mesos a 6 mesos	213	10,48	1	5,88	0	0	214	10,44	61,77
Més de 6 mesos a 1 any	276	13,58	2	11,76	0	0	278	13,56	65,60
Més d'1 any a 3 anys	408	20,08	4	23,53	0	0	412	20,10	59,61
Més de 3 anys	603	29,68	4	23,53	1	100	608	29,66	43,30
Total	2.032	100	17	100	1	100	2.050	100	

* L'índex és calcula a partir de l'estimació de les proporcions d'assalariats de la Mostra Continua de Vides Laborals dels 2006.

TAULA 84. Distribució dels accidents i índex de sinistralitat laboral per tipologia de contracte. Mataró. 2007

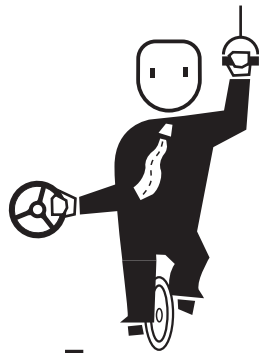
Contracte	Lleus		Greus		Mortals		Total		Índex*
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	
Indefinit	1.168	57,48	7	41,18	1	100	1.176	57,37	47,75
Temporal	861	42,37	10	58,82	0	0	871	42,49	89,31
No consta	3	0,15	0	0,00	0	0	3	0,15	9,65
Total	2.032	100	17	100	1	100	2.050	100	

* L'índex és calcula a partir de l'estimació de les proporcions d'assalariats de la Mostra Continua de Vides Laborals dels 2006.

TAULA 85. Índex de sinistralitat laboral per grandària d'empresa. Mataró. 2007

	Accidents	Assalariats	Índex
1-5 assalariats	294	6.553	45
6-10 assalariats	254	3.968	64
11-25 assalariats	425	5.787	73
26-50 assalariats	344	4.034	85
51-100 assalariats	213	3.364	63
101-250 assalariats	199	2.593	77
251-500 assalariats	52	1.694	31
501-1000 assalariats	170	2.263	75
Més de 1000 assalariats	92	4.439	21
Total	2.043	34.694	59

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de la Direcció General de Relacions Laborals del Departament de Treball de La Generalitat de Catalunya.

Transport i mobilitat a Mataró

Trànsit i mobilitat amb vehicle privat

Transport públic

Les dades disponibles en transport públic i privat mostren un augment del nombre de desplaçaments. L'autobús urbà registra un creixement del 2,6% i arriba al 5,3 milions de viatgers al 2007. Pel que fa al trànsit per la C-32, la intensitat mitjana diària (IMD) arriba als 59.452 vehicles, un 4,4% superior a l'IMD del 2006. Les dades d'usuaris de tren de rodalia i l'IMD de la C-60 del 2007 encara no estaven disponibles al tancament d'aquest informe.

Fonts utilitzades: ICTNET, El País, La Vanguardia, Cinco Días, Expansión, Avui i El Punt.

Trànsit i mobilitat amb vehicle privat

Vehicles per autopista i per C-60

Augmenta el volum de circulació a l'autopista Durant el 2007, pel tram d'autopista entre Montgat i Palafolls van circular diàriament una mitjana de 59.462 vehicles, un 4,4% més que al 2006. Aquest increment se situa per sobre del registrat en el conjunt de la concessió, que al 2007 va créixer un 3,3%. Amb aquest creixement, el tram Montgat-Palafolls ha passat a ser el més transitat del conjunt de la concessió, superant el tram Barcelona-Tarragona, que fins al moment sempre havia estat el tram amb més circulació.

La separació entre vehicles lleugers i pesants mostra que durant el 2007, pel tram entre Montgat-Palafolls, el 95,5% dels vehicles que van circular-hi diàriament eren lleugers (en xifres absolutes, 56.777 vehicles). Aquesta característica no es dona en cap altre tram de la concessió, on com a molt s'arriba a un percentatge del 85,3% de vehicles lleugers (Saragossa-Mediterrània). Això pot ajudar a fer-nos una idea del perfil residencial que està adquirint la comarca del Maresme. De fet, aquest percentatge de vehicles lleugers és molt semblant al dels darrers tres anys, ja que malgrat l'increment en termes relatius de la circulació de vehicles pesants és prou important, aquest es produeix sobre un valor baix (2.449 vehicles pesants al 2005), i per això el repartiment de la circulació de vehicles lleugers i pesants varia molt poc. **TAULA 86.**

Pel que fa al trànsit a la C-60 entre Mataró i Granollers, les dades que hi ha disponibles en la data de tancament d'aquest informe són les que es van presentar en l'anterior informe, i que situaven

la circulació mitjana diària en 49.029⁴¹ vehicles, un 0,4% més que l'any 2005. La separació entre vehicle lleuger i pesant segueix la tònica de la C-32, ja que més del 90% dels vehicles que van circular per aquesta via eren vehicles lleugers.

Vehicles i soroll

Es mantenen les tendències, si bé el Leq del 2008 és superior al de l'any passat A grans trets, els valors assolits per l'indicador acústic de nivell de sonor equivalent (Leq) del 2008 es mantenen en la línia dels obtinguts en els darrers dos anys, amb una tendència favorable al llarg de la dècada, si bé és lleugerament superior al de l'any passat en 0,37dbA i se situa en 68,67 dbA⁴².

Com ja s'ha esmentat en altres informes, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) recomana nivells de soroll, i encara més si aquest és constant, per sota dels 65dbA, ja que l'exposició a sorolls per sobre d'aquest llindar té un impacte negatiu per a la salut i la qualitat de vida de les persones⁴³. **GRÀFIC 91.**

TAULA 86. Intensitat mitjana diària (IMD) del trànsit a diferents trams de l'AP2, l'AP7, la C-31 i C-32. 2007

	Vehicles lleugers		Vehicles pesants		Total vehicles	
	IMD 2007	Inc. % 2006/2007	IMD 2007	Inc. % 2006/2007	IMD 2007	Inc. % 2006/2007
Montgat - Palafolls	56.777	4,18%	2.675	9,26%	59.452	4,40%
Barcelona - La Jonquera	41.194	3,34%	9.979	6,26%	51.173	3,90%
Barcelona - Tarragona	47.641	2,21%	11.688	5,75%	59.329	2,89%
Saragossa - Mediterrània	13.256	0,11	2.285	7,63%	15.541	1,15%
Conjunt concessió	32.263	2,69%	6.375	6,37%	38.638	3,28%

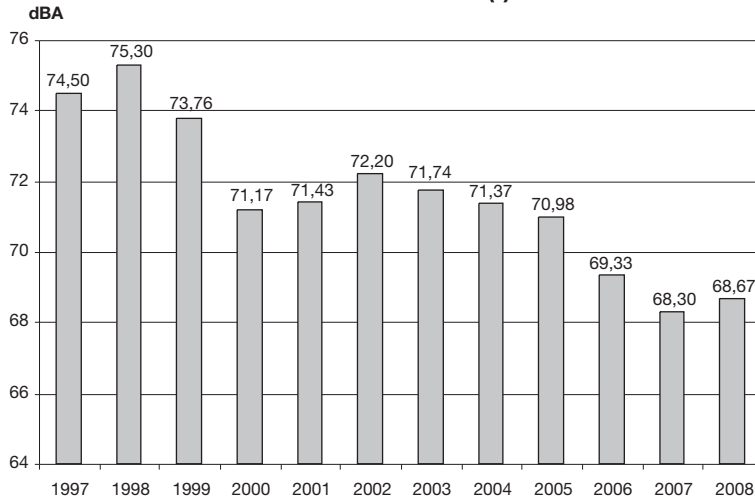
Font: elaboració pròpia a partir de dades d'Abertis S.A.

⁴¹ Per problemes amb la màquina que registra la intensitat mitjana de trànsit a la C-60 només disposem de les dades per al 2006 entre els mesos de gener i abril.

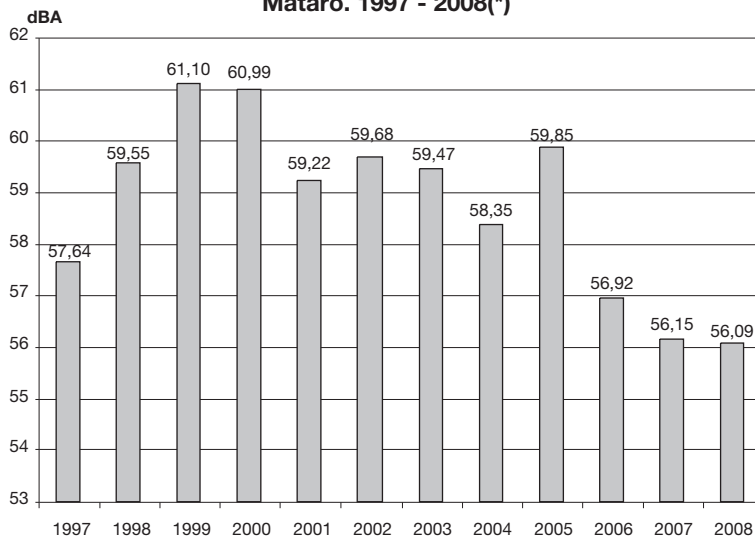
⁴² Cal destacar que si bé els indicadors sonors tracten d'objectivar la freqüència, informació, intensitat d'un so i si aquest pot ser considerat molest; la vivència del so i la seva catalogació és estrictament social i, per tant, s'ha de contextualitzar dins dels marcs on es desenvolupa la vida quotidiana de les persones. Així mateix, si bé tothom està exposat al soroll, la seva producció i la seva exposició no està absenta de fortes asimetries

⁴³ L'indicador acústic per mesurar els sorolls amb poca variació temporal és el nivell de pressió ponderat A (LpA), però hi ha molts sorolls que varien en el temps, com per exemple el del trànsit, principal causa del soroll a les nostres ciutats, fet que fa que siguin necessaris uns altres tipus d'indicadors com ara el nivell de soroll continu equivalent (Leq), ja que permet referir un soroll variable, en un interval de temps determinat, al nivell de pressió sonora equivalent al d'un soroll continu. Al llarg d'aquests anys, la metodologia de càlcul del Leq a Mataró ha sofert alguns canvis. En primer lloc, a partir del 2002, el nombre de punts de presa de so s'ha ampliat per donar una imatge més ajustada de les transformacions urbanístiques i els canvis en la mobilitat experimentats per la ciutat en els darrers anys. En segon lloc, s'ha modificat la forma i la temporalitat com es registra aquest indicador acústic anual, ja que fins al 2003 el Leq publicat a principis d'any feia referència a la "mitjana" del nivell de soroll de l'any anterior obtinguda a través de dues o més preses realitzades en el decurs de l'any. En canvi, ara es fa una mesura única al mes de febrer que constitueix el valor del Leq durant l'any en curs.

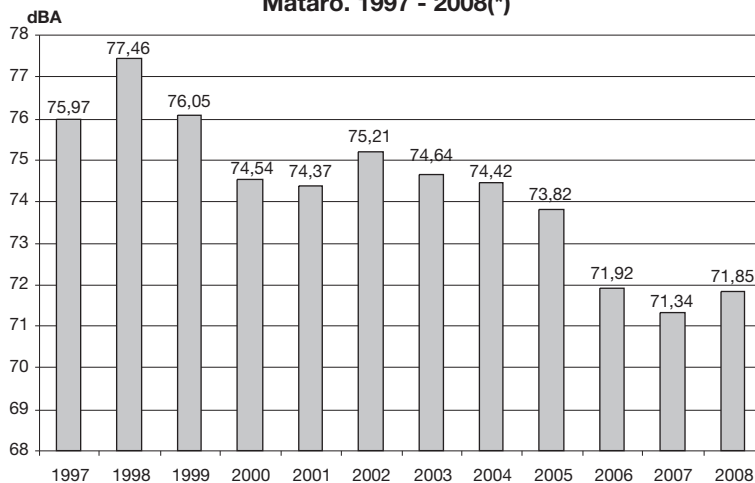
**GRÀFIC 91. Evolució de l'indicador de nivell sonor equivalent (Leq).
Mataró. 1997 - 2008(*)**

**GRÀFIC 92. Evolució de l'indicador de soroll de fons (L90).
Mataró. 1997 - 2008(*)**

**GRÀFIC 93. Evolució de l'indicador de sorolls molestos (L10).
Mataró. 1997 - 2008(*)**

* Evolució sobre 10 punts de la xarxa viària principal entre 1997 i 2001, i sobre 13 des del 2002.

Font: Àrea d'acústica de l'Escola Universitària Politècnica de Mataró.

De manera complementària al valor registrat pel Leq, també és interessant observar l'evolució dels percentils L90 i L10, ja que el primer aporta informació sobre l'evolució de la remor de fons de la ciutat i el segon avalua les puntes de soroll més molestes que sobresurten per sobre d'aquest soroll de fons. Al 2008, mentre que el primer s'ha mantingut pràcticament en els mateixos valors del 2007, ja que tan sols s'ha reduït en 0,06 dBA i se situa en els 56,09 dBA, el segon s'ha incrementat en 0,51 dBA i se situa en els 71,85 dBA. **GRÀFICS 92 i 93.**

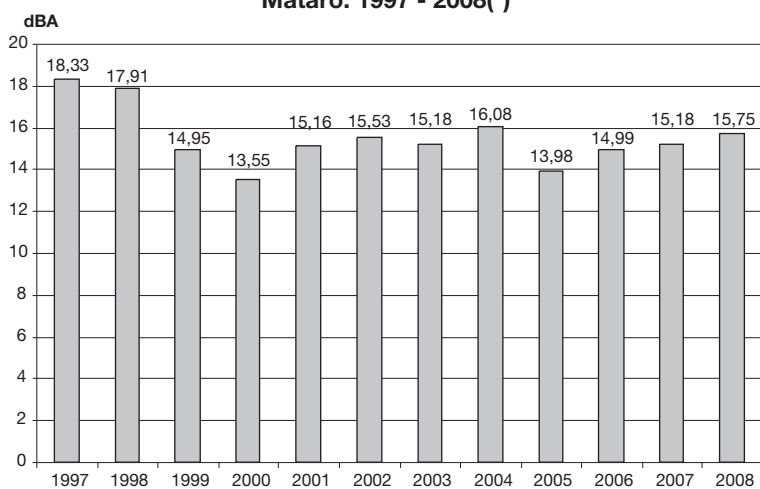
L'evolució de la dinàmica relativitza les millores del Leq La diferència entre el soroll de fons (L90) i els sorolls "cresta" (L10) és el que s'anomena la dinàmica de soroll.

Diferents experts consideren que l'augment dels valors d'aquesta dinàmica és un bon indicador de qualitat de l'entorn, perquè un dels aspectes que més molesten són la freqüència i la intensitat dels sorolls que trenquen la remor de fons. Per exemple, el pas d'una moto o d'un cotxe a més velocitat de la que pertoca en una zona de mobilitat invertida, les arrencades vigoroses en un semàfor o el pas d'un cotxe amb les finestretes baixades i amb la música molt forta. En aquest sentit, si bé en les lleis del nostre país no hi ha consideracions especials pel que fa a les molèsties en relació a la dinàmica del soroll existent, és àmpliament acceptat que dinàmiques superiors a 10 dBA produeixen serioses molèsties a les persones. Al 2008, es manté la moderada, però constant, elevació del valor de la dinàmica amb 0,57dBA i se situa en 15,75 dBA. **GRÀFIC 94.**

Accidents de trànsit a Mataró

Empitjoren les dades d'accidents de trànsit El total d'accidents de trànsit de l'any 2007 ha estat la xifra més elevada des de

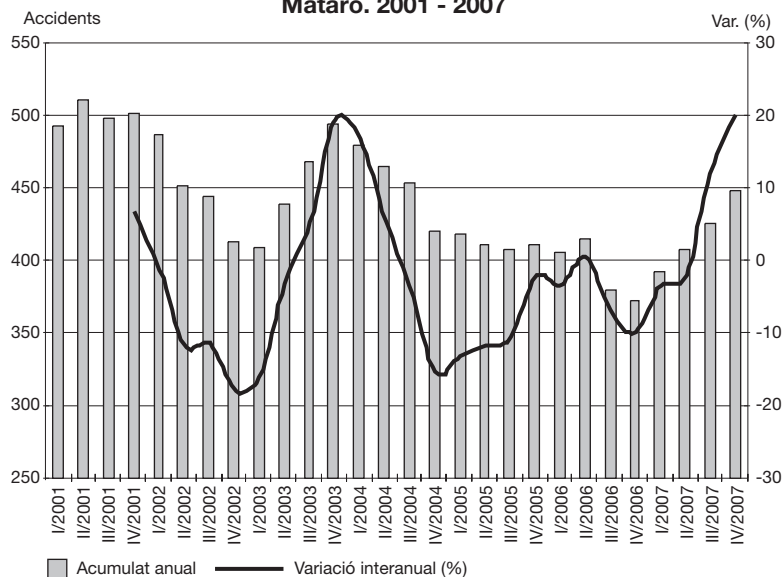
**GRÀFIC 94. Evolució de la dinàmica (L10-L90).
Mataró. 1997 - 2008(*)**

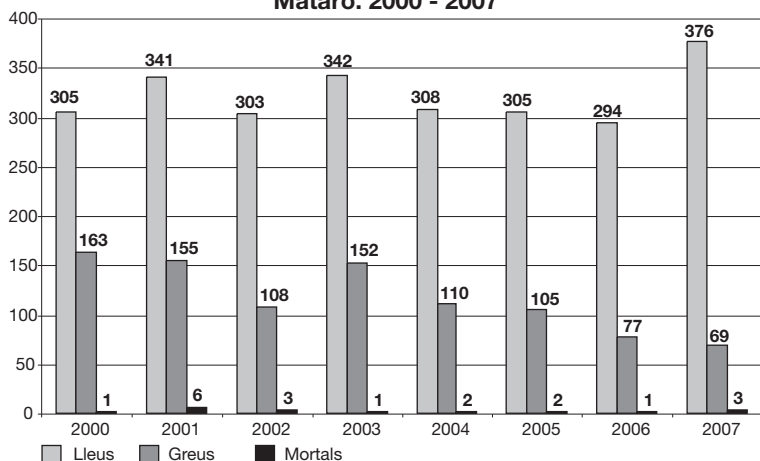
* Evolució sobre 10 punts de la xarxa viària principal entre 1997 i 2001, i sobre 13 des del 2002.

Font: Àrea d'acústica de l'Escola Universitària Politècnica de Mataró.

**GRÀFIC 95. Nombre d'accidents de trànsit amb víctimes.
Mataró. 2001 - 2007**

**GRÀFIC 96. Gravetat dels accidents de trànsit amb víctimes.
Mataró. 2000 - 2007**

Font: elaboració pròpia a partir de dades del Servei de Policia Local de Mataró.

l'any 2003 i trenca l'evolució favorable dels darrers anys. L'any tanca amb un total de 448 accidents de trànsit, nombre que representa una variació percentual del 20,4% respecte del total del 2006. A diferència del que va succeir en els dos darrers anys, els quatre trimestres de l'any han registrat xifres superiors als 100 accidents, essent les més elevades les del primer i el segon trimestre. **GRÀFIC 95.**

Pel que fa a la gravetat dels accidents, el nombre total d'accidents lleus marca un rècord respecte de la sèrie iniciada l'any 2000 amb 376 accidents, un 27,89% més que fa un any. Així mateix, s'han produït 3 accidents mortals, nombre que no es registrava des del 2002. Els accidents greus han tingut una evolució favorable, ja que amb 69 accidents redueixen la seva incidència en un 10,4%. **GRÀFIC 96.**

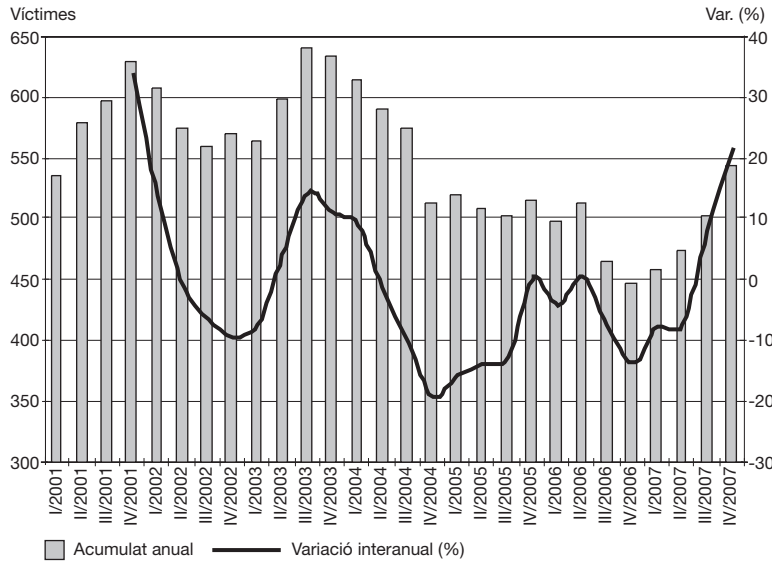
De manera paral·lela als accidents, el nombre de víctimes també ha augmentat fins a xifres que no s'assolien des del 2003. Enguany, el total de víctimes ha estat de 544, un 22% més que l'any passat. Per lesivitat de les víctimes, les lleus sumen el valor més elevat de la sèrie iniciada el 2000 i arriben a 470, un 30,6% més que l'any passat. El 2007 ha registrat 3 víctimes mortals, un nombre que no s'assolia des del 2002. Com en el cas dels accidents, les víctimes greus són les úniques que experimenten una evolució favorable i amb 71 víctimes experimenten una reducció del -16,5%. **GRÀFICS 97 i 98.**

Els positius mostren la relació entre alcohol i accidents de trànsit

Per la seva banda, les relatives a les proves de control d'alcoholèmia mostren, com en anys anteriors, l'existència d'una forta correlació entre

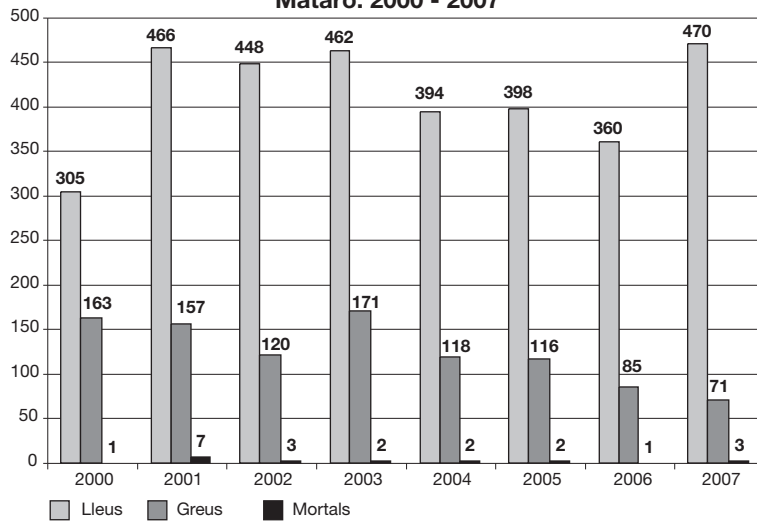
el consum d'alcohol i els accidents de

GRÀFIC 97. Nombre de víctimes en accident de trànsit. Mataró. 2001 - 2007

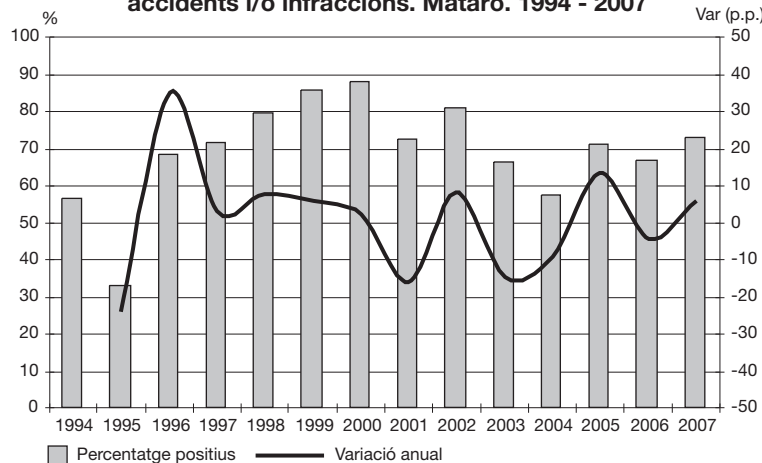

trànsit. Mentre que els percentatges són relativament petits quan ens referim als controls preventius, aquests augmenten de manera espectacular quan aquest control es duu a terme en el moment de fer l'atestat d'un accident o com a conseqüència d'una infracció del codi de circulació. Així, al 2007, el percentatge se situa en el 72,7% dels controls, dada que es troba en la línia de les del 2006 (66,7%) i 2005 (70,9%). **GRÀFIC 99.**

GRÀFIC 98. Gravetat de les víctimes en accidents de trànsit. Mataró. 2000 - 2007

GRÀFIC 99. Percentatge i variació de positius en controls en accidents i/o infraccions. Mataró. 1994 - 2007

Font: elaboració pròpia a partir de dades del Servei de Policia Local de Mataró.

Transport públic

Tren de rodalia

Al tancament de l'edició del present informe, encara no estaven disponibles les dades de cancel·lacions per estacions per al conjunt del 2007. Les últimes dades disponibles corresponen al primer trimestre del 2007, i són les que van publicar-se en l'anterior informe, el número 21. En l'informe de conjuntura 21, el nombre de cancel·lacions a l'estació de Mataró entre abril de 2006 i març de 2007 se situava en 2,65 milions, superant Badalona, que en va registrar 2,57 milions.

Autobús urbà

Al 2007, prop de 5,3 milions de passatgers van fer us de l'autobús urbà per desplaçar-se per Mataró Les xifres del nombre d'usuaris de l'autobús urbà continuen creixent, i al 2007 es van comptabilitzar gairebé de 5,3 milions de passatgers en l'autobús per desplaçar-se per dins de Mataró. L'any 2005, el creixement de les cancel·lacions de l'autobús urbà va ser de només un 0,7%, i tot feia pensar que s'estava molt a prop del sostre quant al nombre de passatgers. Al 2006, però, els registres van tornar a millorar i va aconseguir-se un creixement del 2,57% en el nombre de viatgers. Aquest ritme de creixement s'ha tornat a repetir al 2007, amb un ascens del 2,59%.

Amb la sèrie de passatgers acumulats durant els darrers dotze mesos que es presenta en el **GRÀFIC 100**, el ritme de creixement presenta una línia ascendent des de mitjans del 2006 fins a mitjans del 2007. Entre aquests dos moments s'ha passat d'un creixement del nombre de passatgers del 0,8% a un creixement del 3,9%. Durant la segona meitat del 2007, el ritme de creixement de l'acumulat anual ha seguit una línia descendent fins a situar-se en el 2,6%. Tot i que els valors de la variació interanual són baixos si ho comparem amb les xifres de fa tres o quatre anys, cal tenir present que els actuals creixements es produeixen sobre una base ja de per si força alta.

La integració de Mataró Bus en el Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità va suposar un punt d'inflexió, ja que va tenir –i continua tenint– una repercussió molt important en l'increment de viatgers de l'autobús urbà. Per al conjunt del 2007, dels prop de 5,3 milions de passatgers, 1.064.724 van viatjar

amb la targeta ATM; és a dir, el 20% dels passatgers. Al 2006, aquesta targeta representava el 18,7% de totes les cancel·lacions que van produir-se a Mataró, i al 2005, el 17,3%. En un any, la targeta ATM ha augmentat la seva participació en 1,3 punts percentuals. De fet, al 2007 s'han comptabilitzat 105.234 cancel·lacions més amb targeta, de les quals 100.300 han estat fetes amb la targeta ATM.

El bitllet senzill o individual és la tipologia que està perdent quota entre els usuaris de Mataró Bus. Al 2007, el nombre de cancel·lacions de bitllets va tornar a reduir-se, i es va situar en 1.079.714 cancel·lacions, fet que representa un retrocés del 1,6% respecte de l'any anterior. Amb aquestes xifres, el bitllet representa el 20,4% del total de cancel·lacions, 0,9 punts per sota de la quota que tenia al 2006. Al 2007, el nombre de cancel·lacions amb la targeta ATM se situa gairebé al nivell de cancel·lacions amb el bitllet senzill.

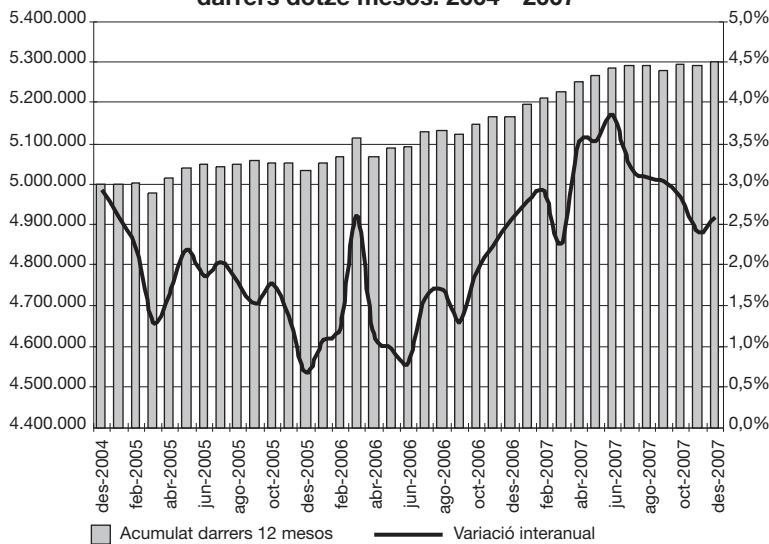
Les cancel·lacions per part dels usuaris del Carnet Blau ha estat la dada més sorprenent del 2007, especialment al darrer trimestre de l'any, quan el nombre de passatgers s'ha incrementat un 12,8%. Durant tot el 2007, 920.727 viatgers van utilitzar el Carnet Blau, un 5,1% més que els que van fer-lo servir al 2006. Aquest creixement ha permès elevar la quota de participació del Carnet Blau en les cancel·lacions del conjunt de Mataró Bus fins al 17,4%. Al 2006 la quota va ser del 16,9%. **TAULA 87 I GRÀFICS 100 I 101.**

TAULA 87. Evolució del nombre de viatgers segons tipologia del Mataró Bus. 1997 - 2007

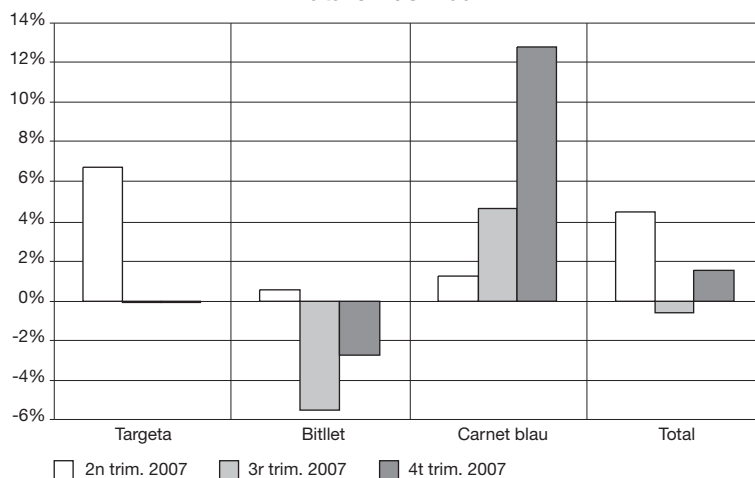
	Targeta			Bitllet			Carnet Blau			Total	
	Viatgers	%	Incr.*	Viatgers	%	Incr.*	Viatgers	%	Incr.*	Viatgers	Incr.*
1997	1.445.308	46%	-2,01%	871.639	28%	-4,15%	837.607	27%	9,59%	3.154.554	0,19%
1998	1.499.263	45%	3,73%	941.070	29%	7,97%	854.784	26%	2,05%	3.295.117	4,46%
1999	1.700.717	49%	13,44%	1.093.171	31%	16,16%	684.022	20%	-19,98%	3.477.910	5,55%
2000	1.916.896	49%	12,71%	1.260.745	32%	15,33%	711.920	18%	4,08%	3.889.561	11,84%
2001	1.973.921	49%	2,97%	1.357.207	33%	7,65%	731.196	18%	2,71%	4.062.324	4,44%
2002	2.284.780	52%	15,75%	1.331.117	30%	-1,92%	768.875	18%	5,15%	4.384.772	7,94%
2003	2.733.714	56%	19,65%	1.288.717	27%	-3,19%	835.182	17%	8,62%	4.857.613	10,78%
2004	2.941.520	59%	7,60%	1.199.938	24%	-6,89%	859.195	17%	2,88%	5.000.653	2,94%
2005	3.053.459	61%	3,81%	1.125.956	22%	-6,17%	856.523	17%	-0,31%	5.035.938	0,71%
2006	3.192.339	62%	4,55%	1.097.164	21%	-2,56%	875.624	17%	2,23%	5.165.127	2,57%
1r trim.2007	861.570	64%	6,52%	259.572	19%	2,08%	221.821	17%	2,30%	1.342.963	4,92%
2n trim.2007	862.415	63%	6,73%	275.389	20%	0,55%	236.041	17%	1,21%	1.373.845	4,47%
3r trim.2007	746.051	60%	-0,14%	280.405	22%	-5,56%	219.982	18%	4,65%	1.246.438	-0,62%
4t trim.2007	828.446	62%	-0,10%	264.528	20%	-2,78%	242.883	18%	12,78%	1.335.857	1,45%

* Increment respecte del mateix període de l'any anterior.

GRÀFIC 100. Nombre de viatgers de Mataró Bus acumulats els darrers dotze mesos. 2004 - 2007

GRÀFIC 101. Variació interanual del nombre de viatgers del Mataró Bus. 2007

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de CTSA.

Resumen / Summary

Cuadro resumen de la coyuntura de Mataró
Summary chart of the situation in Mataró

Cuadro resumen de la coyuntura de Mataró

TAULA 88. Cuadro resumen de la coyuntura de Mataró. Hasta el 4º trimestre de 2007

		Signo[+]	Valor	Variación interanual	Periodo
Demografía	Población		119.858	0,3%	1 enero 2008
	Edad media		39,52	0,15 años	1 enero 2008
	Esperanza de vida		81,54	0,27 años	1 enero 2008
	Tasa bruta de natalidad		12,68‰	0,39 p.m.*	2007
	Tasa bruta de mortalidad		7,06‰	0,20 p.m.*	2007
	Tasa de altas		54,23‰	-3,74 p.m.*	2007
	Tasa de bajas		51,83‰	-7,83 p.m.*	2007
Consumo	Agua (doméstica) ^{1, 2}		4.747.223	-1,8%	4º trim. 2007
	Electricidad ¹		448.755.625	-0,2%	2007
	Gas ¹		469.517.000	-4,3%	2007
	Matriculación de turismos ²		3.547	-12,3%	4º trim. 2007
	Residuos generados ²		66.997.142	-0,8%	4º trim. 2007
Vivienda	Viv. unifam. inic. ²		35	-52,7%	4º trim. 2007
	Viv. plurifam. inic. ²		672	-56,7%	4º trim. 2007
	Precio m ² construido (euros)	+	4.199	-4,5%	2007
Actividad	Número de empresas	+	4.294	1,0%	4º trim. 2007
	Obras menores ²	-	264	-21,4%	4º trim. 2007
	Obras mayores ²	-	219	-52,0%	4º trim. 2007
	Licencias de activ. solicitadas ²	+	841	13,2%	4º trim. 2007
I+D	Patentes ⁷	-	0,92	-21,6%	2007
	Artículos publicados ⁸	+	1,09	17,9%	2007
Hostelería y turismo	Ocupación hotelera ³	-	59,5%	-1,94 p.p.*	4º trim. 2007
	Pernoct. en el albergue municipal	-	3.518	-23,5%	2007
	Pernoct. en el puerto de Mataró ²	-	893	-1,9%	2007
Mercado de trabajo	Asalariados	+	34.665	2,5%	4º trim. 2007
	Autónomos	-	9.041	-0,3%	4º trim. 2007
	Contractos ²	+	35.805	0,1%	4º trim. 2007
	Trab. afectados por ERE ^{2,9}	+	93	-73,9%	4º trim. 2007
	Paro registrado	-	6.133	1,8%	4º trim. 2007
	Tasa de paro registrado	+	9,12%	-0,04 p.p.*	4º trim. 2007
	Accidentes laborales ⁴	-	59,1	8,4%	2007
Transporte	Autobús urbano ²	+	5.298.923	2,6%	4º trim. 2007
	RENFE viajeros Mataró ²	+	2.655.076	1,0%	1.º trim. 2007
	IMD Autopista C-32 ³	+	59.452	4,4%	2007
	IMD Autovía C-60 ³	+	49.029	0,4%	2006
	Seguridad viaria ⁵	-	6,52	19,6%	2007
Recogida selectiva y vectores medioambientales	Vidrio recogido selectivamente ²	+	1.765.670	29,3%	4º trim. 2007
	Papel recogido selectivamente ²	+	4.027.110	17,3%	4º trim. 2007
	Envases recogidos selectivamente ²	+	1.343.180	43,1%	4º trim. 2007
	Orgánica recogida selectivamente ²	+	7.016.200	180,8%	4º trim. 2007
	Entrada de vehículos en el centro de recogida de residuos ²	+	40.678	13,4%	4º trim. 2007
	Calidad de las playas ⁶	+	4,92	0,08	2007
	Ruido en la red viaria	-	68,67	0,37 dBA	2008

[+] El signo positivo (+) indica una evolución favorable de la variable, y el signo negativo (-), desfavorable. (1) Variables altamente afectadas por factores externos, climáticos, medidas de ahorro... (2) Variación interanual entre el acumulado de los últimos doce meses. (3) Variación interanual sobre la media de los últimos doce meses. (4) Accidentes laborales por cada 1.000 asalariados. (5) Accidentes en la red viaria de Mataró por cada 1.000 vehículos. (6) Puntuación de 1 a 5 puntos, donde 1 es mala y 5 muy buena. (7) Número de patentes por cada 10.000 habitantes. (8) Artículos publicados en publicaciones científicas de ámbito internacional en materia de medicina por cada 10.000 habitantes. (9) Expedientes de regulación de empleo (ERE). (*) p.m.: puntos por mil. (**) p.p.: puntos porcentuales

Demografía

A principios de 2008 Mataró roza los 120.000 habitantes, un 0,3% más de los que había a principios de 2007. Durante el pasado año los nacimientos en la ciudad aumentaron ligeramente, como también lo hicieron las defunciones. En realidad, el crecimiento del saldo natural es lo que más ha contribuido al aumento de la población, ya que la componente migratoria se vio afectada por el proceso de renovación de extranjeros y de renovación padronal.

Consumo

Para evaluar el consumo de los hogares a nivel municipal se utilizan indicadores indirectos como la matriculación de turismos. Durante el 2007, en Mataró se matricularon 3.547 turismos, un 12,3% menos de los matriculados en 2006.

Vivienda

Drástica reducción de la intensidad en la construcción de viviendas en Mataró en 2007 con el inicio de 707 viviendas, un 56% menos que en 2006. El precio por metro cuadrado de las viviendas nuevas en Mataró ha caído un 4,5% en el 2007 y se sitúa en los 4.199 euros/m². A pesar de todo, las viviendas de segunda mano continúan encareciéndose.

Actividad

El número de empresas ha aumentado un 1% en 2007; aún así, la tendencia de la serie a lo largo de 2007 es claramente desaceleradora y todo apunta hacia un freno en la creación de empresas o, incluso, un descenso. En contrapartida, las solicitudes de licencias de actividad aumentaron un 13,2% durante el 2007.

I+D

Los indicadores de patentes presentan un descenso en 2007, mientras que los indicadores de artículos científicos publicados mejoraron. A pesar de la evolución discrepante de ambos indicadores, en lo que coinciden es en el bajo nivel de los dos indicadores si lo comparamos con otros municipios de la provincia.

Hostelería y turismo

A pesar de que la ocupación hotelera en la ciudad se ha reducido en 2007 en 1,9 puntos porcentuales, comparándolo con los datos de hace cuatro años presenta un incremento de 5 puntos.

Mercado de trabajo

Aumenta el número de trabajadores asalariados, aunque dicho aumento no puede evitar el incremento del paro registrado. Los datos más recientes sobre el paro indican un fuerte aumento como consecuencia principalmente de los problemas en el sector de la construcción.

Transporte

Aumenta el número de desplazamientos, ya sea en transporte privado o público, urbano o interurbano. El otro indicador, el relacionado con los accidentes, ha empeorado al aumentar casi un 20% en 2007.

Recogida selectiva y vectores medioambientales

Casi todos los indicadores disponibles de este apartado presentan una evolución favorable. La recogida selectiva de vidrio, papel y envases consigue crecimientos de dos dígitos, y de tres dígitos en la fracción orgánica debido a la implantación de la recogida selectiva de este tipo de residuos. También aumenta la entrada de vehículos al centro de recogida de residuos, pero también aumenta el ruido en la red viaria local.

Summary chart of the situation in Mataró

TAULA 89. Summary chart of the situation in Mataró through 4th quarter 2007

		Sign[+]	Value	Inter-annual variation	Period
Demography	Population		119.858	0,3%	January, 1st 2008
	Average age		39,52	0,15 years	January, 1st 2008
	Life expectancy		81,54	0,27 years	January, 1st 2008
	Gross birth rate		12,68‰	0,39 p.t.*	2007
	Gross mortality rate		7,06‰	0,20 p.t.*	2007
	Births registered rate		54,23‰	-3,74 p.t.*	2007
	Deaths registered rate		51,83‰	-7,83 p.t.*	2007
Consumption	Water (domestic) ^{1, 2}		4.747.223	-1,8%	4th quarter 2007
	Electricity ¹		448.755.625	-0,2%	2007
	Gas ¹		469.517.000	-4,3%	2007
	Vehicle registrations ²		3.547	-12,3%	4th quarter 2007
	Waste generated ²		66.997.142	-0,8%	4th quarter 2007
Housing	Single-family homes started ²		35	-52,7%	4th quarter 2007
	Multiple-family homes started ²		672	-56,7%	4th quarter 2007
	Price per m ² built (euros)	+	4.199	-4,5%	2007
Activity	Number of companies	+	4.294	1,0%	4th quarter 2007
	Minor works ²	-	264	-21,4%	4th quarter 2007
	Major works ²	-	219	-52,0%	4th quarter 2007
	Licenses requested for activities ²	+	841	13,2%	4th quarter 2007
R + D	Patents ⁷	-	0,92	-21,6%	2007
	Articles published ⁸	+	1,09	17,9%	2007
Hotel sector and Tourism	Hotel occupation ⁹	-	59,5%	-1,94 p.p.**	4th quarter 2007
	Nights stayed in municipal lodging	-	3.518	-23,5%	2007
	Nights stayed in the Port of Mataró ²	-	893	-1,9%	2007
Labour market	Salaried employees	+	34.665	2,5%	4th quarter 2007
	Independent workers (freelancers)	-	9.041	-0,3%	4th quarter 2007
	Contracts ²	+	35.805	0,1%	4th quarter 2007
	Workers affected by ERF ^{2,9}	+	93	-73,9%	4th quarter 2007
	Registered unemployment	-	6.133	1,8%	4th quarter 2007
	Registered unemployment rate	+	9,12%	-0,04 p.p.**	4th quarter 2007
	Workplace accidents ⁴	-	59,1	8,4%	2007
Transport	City bus ²	+	5.298.923	2,6%	4th quarter 2007
	RENFE travellers to Mataró ²	+	2.655.076	1,0%	1st quarter 2007
	ADI ¹⁰ Motorway C-32 ³	+	59.452	4,4%	2007
	ADI ¹⁰ Dual Carriageway C-60 ³	+	49.029	0,4%	2006
	Road safety ⁵	-	6,52	19,6%	2007
Selective collection and environmental vectors	Glass selectively collected ²	+	1.765.670	29,3%	4th quarter 2007
	Paper selectively collected ²	+	4.027.110	17,3%	4th quarter 2007
	Packaging selectively collected ²	+	1.343.180	43,1%	4th quarter 2007
	Organic selective collection ²	+	7.016.200	180,8%	4th quarter 2007
	Vehicle entry in the waste collection centre ²	+	40.678	13,4%	4th quarter 2007
	Beach quality ⁶	+	4,92	0,08	2007
	Noise on the road network	-	68,67	0,37 dBA	2008

[+] The plus sign indicates a favourable development of the variable and the minus sign (-), an unfavourable one. (1) Variables highly affected by external factors such as weather, savings measures, etc. (2) Inter-annual variations in the last twelve months. (3) Inter-annual variations in the last twelve months. (4) Workplace accidents for every 1000 salaried employees. (5) Accidents on the Mataró road network for every 1,000 vehicles. (6) Score from 1 to 5 points, where 1 is bad and 5 is very good. (7) Number of patents for every 10,000 inhabitants. (8) Articles published in international scientific magazines related to medicine for every 10,000 inhabitants. (9) Employment regulation files. (10) ADI: Average daily intensity. (*) p.t.: points per thousand. (**) p.p.: percentage points.

Demographics

In early 2008 Mataró had close to 120,000 inhabitants, 0.3% more than in early 2007. During the past year, the number of births and deaths in the city both rose slightly. Actually, the growth in the natural growth component is what has most contributed to the rise in population, as the migrant component was affected by the process of renovation of foreigners and renovation of the census.

Consumption

Indirect indicators, like vehicle registrations, are used to assess household consumption on the municipal level. During 2007, 3,547 vehicles were registered in Mataró, 12.3% fewer than the number registered in 2006.

Housing

There was a drastic drop in the number of homes being built in Mataró during 2007. Construction on 707 new homes got underway, 56% less than in 2006. The price per square metre of new homes in Mataró fell 4.5% in 2007 and now stands at 4,199 euros/m². Nevertheless, the price of used homes continues to rise.

Activity

The number of companies rose 1% in 2007. Nevertheless, the trend throughout 2007 was clearly becoming more sluggish, and all indicators point to a slow-down or even drop in the number of new companies created. In contrast, the applications for activity licences rose 13.2% in 2007.

R&D

The indicators on patents showed a drop in 2007, while indicators related to the number of scientific articles published rose. Despite the divergent evolution in both indicators, they both dovetail in their low levels if we compare them to other municipalities in the province.

Hotel and tourism industry

Despite the fact that hotel occupancy in the city dropped by a 1.9% in 2007, compared to data from five years ago it is 5% higher.

Labour market

The number of salaried workers rose, although this could not forestall a similar rise in the number of unemployed persons registered. The most recent data on unemployment indicate a major boost, primarily as a result of the problems in the construction industry.

Transport

The number of commutes –either by private or public transport, and between cities or within the city– rose. The other indicator, related to accidents, worsened by almost 20% in 2007.

Selective collection and environmental vectors

Almost all indicators available in this section show positive evolution. Selective collection of glass, paper and containers has risen by two digits, and organic waste collection has risen three digits due to the implementation of selective collection of this type of waste. There has also been an increase in the entrance of vehicles to the waste collection centre, but the noise also increases on the local roads.

Annex

Transcripció del debat “Mirant endavant: canvis i reptes dels propers 10 anys”

En l'anterior informe es van commemorar els deu anys de l'Informe de Conjuntura Socioeconòmica de Mataró. Per celebrar aquest aniversari es va organitzar un debat amb el títol “Mirant endavant: canvis i reptes dels propers 10 anys”. En aquest acte, hi van participar la Sra. Anna Cabré, directora del Centre d'Estudis Demogràfics de la UAB; el Sr. Antoni Serra Ramoneda, president de l'Agència per a la Qualitat Universitària; el Sr. Joaquim Trigo, director executiu de Foment del Treball Nacional; i el Sr. Joan Tugores, catedràtic d'Economia de la Universitat de Barcelona. L'acte va ser moderat pel Sr. Xavier Subirats, soci director d'Amsel Assessors i vocal de la Junta del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Atesa la rellevància d'aquest acte, s'ha considerat oportú de publicar la transcripció del debat.

Transcripció del debat “Mirant endavant: canvis i reptes dels propers 10 anys”

El títol d'aquest annex és el de l'acte de presentació de l'Informe de Conjuntura Socioeconòmica de Mataró número 21 que es va celebrar el 10 d'octubre de 2007 al Centre Cívic de Pla d'en Boet. En aquest acte es commemoren els deu anys de la publicació del primer número de l'Informe.

L'acte s'inicia amb la benvinguda i la presentació dels participants per part de l'Alcalde de Mataró, Joan Antoni Baron. Seguidament la consellera delegada de Serveis Centrals, la senyora Montserrat López, procedeix a presentar els principals resultats de l'Informe de Conjuntura número 21.

Tot seguit s'inicia el debat moderat pel senyor Xavier Subirats.

El senyor Xavier Subirats

Gràcies per la vostra assistència a l'acte de presentació de l'Informe de Conjuntura Socioeconòmica número 21. Primerament crec que és just recordar una mica les persones que fan possible aquest informe, que es va començar fa temps, a l'inici amb el Jordi Marín, i amb la regidora, la Pilar González, i les persones que el formen. Després del Jordi, el lideratge va ser del Jordi Arderiu i també s'ha de reconèixer la feina que fan tots els tècnics: el Gerard Reverté, el Xavier Posada, l'Anna Molist i l'Elena Solano.

Gràcies a l'Ajuntament pel privilegi de poder moderar aquest acte que és una oportunitat per mirar el futur com el lloc on residirem la resta de les nostres vides i el temps futur dependrà també de la nostra mirada sobre ell.

Per això, hem tingut la sort de poder comptar amb una sèrie de ponents que realment ens enorgulleix que puguin compartir el seu punt de vista amb nosaltres. El format serà que cadascun els adreçarà un breu discurs i posteriorment se'ls adreçaran unes preguntes a cadascun d'ells, algunes d'específiques, perquè són del seu àmbit concret, altres seran preguntes conjuntes, i al final de l'acte escoltaran les inquietuds i el que veuen un grup de gent que normalment mai pot ser aquí, que són els nens d'una escola de Mataró, que ens han adreçat les seves inquietuds pels propers anys i les seves preguntes. I en darrer lloc, el públic, les persones que vulgueu adreçar alguna pregunta, amb molt de gust els ponents us les atendran.

En primer lloc, el senyor Serra Ramoneda ens adreçarà les seves paraules. Ell és doctor en ciències econòmiques, medalla al mèrit científic, cavaller de l'ordre de mèrit nacional de França, creu de Sant Jordi. Ara presideix el Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya, l'Agència per la Qualitat del Sistema Universitari i ha estat president de Caixa de Catalunya, de totes les seves fundacions; rector i promotor de la Universitat Autònoma de Barcelona, on va ser catedràtic d'economia d'empesa, i vicepresident de l'Institut d'Estudis Catalans. Els seus llibres sobre l'empresa van ser un referent per a totes les generacions d'estudiants i la seva biografia es troba en un llibre recentment publicat que es diu *Avatares de un burgués de Barcelona*. En el llibre *Avatares* deia perquè feia servir aquest mot: perquè *avatares* volia dir transformació, i ens agradaria molt que ens poguéssiu explicar quines creu que seran les transformacions que hi haurà en els propers anys.

El senyor Antoni Serra Ramoneda

Bona tarda. Senyor alcalde, senyors i senyores.

És cert que jo fa 10 anys vaig ser invitat a participar en el llançament d'aquest Informe de Conjuntura i ara tinc el goig i la fortuna d'haver estat novament invitat quan es compleixen 10 anys. Fa 10 anys ja em va semblar una iniciativa molt interessant que Mataró s'examinés a ella mateixa, a la mateixa ciutat, per veure com es podria anar transformant, com es podria millorar el nivell de vida i millorar l'activitat dels seus ciutadans. Va ser una

iniciativa segurament pionera dintre del món local i el fet que ara, 10 anys després, puguem revisar els documents que han estat publicats i veure el seu contingut, el seu encert, és realment un motiu de satisfacció. I els diré una cosa: per a mi és un motiu de satisfacció perquè segurament, d'aquí a un temps, que esperem que trigui molt, jo acabaré a Vilassar de Dalt que és on la meua família té el panteó al cementiri. I per tant estaré prop de tots vostès, ara sí, d'una manera una mica calladeta.

Jo suposo que si se m'ha invitat avui aquí és en la meua qualitat de president de l'Agència per la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. Aquesta és una agència que va néixer per un acord entre les universitats públiques catalanes –el doctor Tugores també va tenir alguna cosa a veure– i la Generalitat de Catalunya. Hi va haver un acord entre aquestes dues parts que calia promoure un increment de la qualitat de l'ensenyament i la recerca a nivell universitari i es va crear aquesta agència de la qual vaig tenir la satisfacció de ser nomenat president.

Aquesta agència va ser la primera que va existir a Espanya. Després, poc anys després, es va copiar la iniciativa i es va crear la Agencia Nacional de Evaluación de la Calidad del Sistema Universitario Español. I ara, totes les comunitats autònomes, o pràcticament totes les comunitats autònomes, tenen la seva respectiva agència.

Què és el que voldria ara destacar? El que jo he vist és que a Mataró volen que es vagin creant llocs de treball, que vagin substituint els que van desapareixent per raons òbvies, com el sector del gènere de punt i sectors semblants al que eren, els tradicionals, i substituir-los per llocs de treball de molt valor afegit, de molta aportació de coneixements. Per aconseguir aquesta fita es necessita poder disposar d'una població molt ben formada, sobretot, en el coneixement que requereixen les noves activitats, que són les que determinaran la competitivitat de l'economia mataronina i també de l'economia de tot el país.

Que la iniciativa és de lloar, és evident. Que està molt ben pensada i que és el camí a seguir. El problema, em dóna la sensació, que tenen –i això m'ho deia l'altre dia també la regidora–, la dificultat que tenen d'atreure estudiants als centres universitaris que tenen aquí. El problema que estem tenint, segurament, és que el sistema educatiu català, a tots els seus nivells, començant des de l'ensenyament primari i acabant a l'ensenyament superior, necessitaria una certa sacsejada. Necessitaria una certa sacsejada i sobretot una certa adaptació a aquestes noves necessitats, a aquesta nova demanda de persones amb coneixements, de persones amb un capital humà considerable. Per què? Mirin, no vull amoïnar-los ara amb xifres, però l'Agència fa poc va publicar un informe, que vam

portar a la Generalitat i dintre de pocs dies al Parlament de Catalunya, titulat "El sistema universitari públic català 2000-2005: una perspectiva de la d'avaluació d'AQU Catalunya". Hi ha moltes xifres i naturalment no tinc temps i no els voldria avorrir amb la lectura d'aquestes xifres.

Però només per donar una pinzellada. Fixin-se que quan un mira, per exemple, les preferències dels nostres estudiants de batxillerat a l'hora de triar (i a veure si ara trobo la pàgina, sempre em passa igual i després la perdo...). Quan un mira les preferències dels nostres estudiants de batxillerat a l'hora de triar entre les diferents especialitats del batxillerat ens adonem que la majoria dels estudiants de batxillerat opten per humanitats i ciències socials, mentre que, una proporció molt més petita s'adreça a les ciències experimentals: les matemàtiques, la física, la química, etcètera.

I això, naturalment, significa que tenim una formació d'aquest nivell... Aquí tinc les xifres (ara les trobo). Fixin-se: l'any 2001, només el 2% dels estudiants de batxillerat van optar per arts. El 47%, per humanitats i ciències socials. El 33%, per ciències de la naturalesa i de la salut, i el 18%, per tecnologia. Aquesta situació ha empitjorat: al 2005, 4 anys després ens trobem que segueix sent només un 2% les persones trien arts; el 47% segueixen triant humanitats i ciències socials; el 29% només ciències de la naturalesa i la salut, i el 23%, això sí que ha millorat relativament, per tecnologia.

Aquesta mateixa distribució es torna a veure quan mirem quina és la primera opció que els estudiants que han d'accedir a la universitat han manifestat en els papers que han de presentar a la Generalitat de Catalunya. Aquí el que veiem és que la demanda d'humanitats va ser del 9%. Només el 9% dels estudiants que havien

d'accedir a la universitat triaven estudis d'humanitats, estudis de lletres, com abans deien. I aquest 9% ha anat baixant. Si miréssim els 10 darrers anys ha baixat i ha baixat sensiblement. En ciències socials, en canvi, és del 48% i va augmentant. Cada cop aquest percentatge, en els darrers anys va incrementar-se. I, en canvi, veiem que en ciències experimentals, que inclouen la biologia, la física, les matemàtiques, la química... va disminuint i en aquests moments estem només en el 7%. Només tenim un 7% dels estudiants que accedeixen a la universitat que si els deixessin triarien ciències experimentals.

Això ja ens demostra una cosa. Quan s'està parlant que aquí a Catalunya una de les grans possibilitats està en el desenvolupament de la recerca biomèdica i a Barcelona s'estan fent molts esforços i moltes inversions per crear centres de recerca biomèdica potents, que finalment signifiquin una creació de coneixement important, resulta que només el 7% dels estudiants voldrien estudiar aquestes especialitats, que finalment serien els proveïdors d'aquests centres que s'estan creant.

Ciències de la salut és el 12%, i el 12% segueix estable. Medicina, infermeria i veterinària se segueixen mantenint el 12%, mentre que les tècniques és del 24% i va baixant. Aquesta distribució és una distribució que ja es veu de seguida que no és la més correcta i sobretot no és la més adient per afrontar els reptes del segle XXI.

Aquest fenomen no és exclusiu de Catalunya: es dona a Espanya i es dona a tota Europa. No fa gaire que jo parlava amb un holandès que havia estat vicepresident de la Philips i, per tant, una persona ben coneixedora del món industrial holandès, i em deia que el gran problema que tenien a Holanda és que anualment només sortien, de les seves escoles, de les seves universitats, 400 enginyers de totes les especialitats i que amb 400 enginyers no en tenien prou per a les necessitats de la indústria neerlandesa, per a les necessitats de la indústria holandesa, i que, per tant, havien d'anar a buscar enginyers on fos o bé havien d'anar a situar els centres, no ja de producció sinó de recerca de la Philips, a països on hi haguessin més facilitats de trobar enginyers com per exemple, naturalment, la Xina, que si no vaig equivocat treu 400.000 enginyers l'any. I a més ben formats. No són enginyers de segona divisió, per dir-ho d'alguna manera.

El problema que tenim, per tant, és que jo crec que hi ha un repte que tota la societat catalana i, naturalment, sobretot, els responsables del món educatiu haurien d'afrontar amb coratge. Afrontar amb coratge és com aconseguir que per part dels estudiants de primària i secundària hi hagi més interès cap a les ciències, cap a les ciències experimentals, cap a les matemàtiques, cap a la tecnologia, i, en

segon lloc, que a les universitats també es promoguin més aquest tipus d'estudis, perquè si no ens trobarem que iniciatives com les que tenen vostès a Mataró de veure com poden canviar el seu teixit productiu donant-li més consistència, donant-li més futur, donant-li més empenta, es trobaran amb uns obstacles insuperables per a assolir-ho.

Les autoritats locals, segurament, alguna cosa també poden fer, però en tot cas, el que sí que jo voldria, i aquest és el toc d'atenció que volíem donar avui, el toc d'atenció que volíem donar l'Agència amb aquest informe és que hem d'aconseguir una modificació del nostre sistema educatiu per fer-lo consistent amb el model productiu que a Catalunya estem buscant.

I gràcies, per tant, pels esforços que fan i per aquesta invitació.

El senyor Xavier Subirats

Vinculat a aquesta qüestió que comentàvem, en una trobada recent es parlava que en el món anglosaxó hi ha un mot que està sortint que és STEM, que és un acrònim de S T E M, que és precisament per fomentar això. La S de ciència, science, la T de tecnologia, la E d'enginyeria, i la M de matemàtiques. És una preocupació en el món educatiu i per tot que aquests quatre àmbits es promoguin perquè molts dels joves tinguin ganes, jugant, de decantar-se per les enginyeries o per aquestes altres temàtiques que normalment no són tan estimades o hi ha una certa por per part dels nens a escollir-les.

En segon lloc, com a ponent, tenim la sort de tenir amb nosaltres a Joaquim Trigo. Joaquim és doctor en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona i també és diplomad pel MIT de

Massachusetts i per la Politècnica. És director executiu de Foment del Treball Nacional i professor titular de Fonaments d'Anàlisi Econòmica a la Universitat de Barcelona. És també membre de l'Institut d'Analistes i Inversors i del Consell de l'Institut d'Estudis Econòmics. Membre del Consell Assessor de la Fundació per l'Anàlisi i els Estudis Socials i vocal de la Junta del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Ha publicat nombrosos llibres d'economia, monografies i col·labora en nombroses revistes i premsa econòmica.

El senyor Joaquim Trigo

Moltes gràcies a l'Ajuntament de Mataró i als organitzadors de l'acte. Estic molt honrat de ser amb vostès per segona vegada i sobretot veure que la població creix i que el que s'havia de fer, s'havien compromès per millorar la situació de la ciutat, s'ha fet. I un dels indicadors més important és el creixement de les persones perquè al cap i a la fi és el més valuós que hi ha.

Les persones és el més valuós que hi ha, el més escàs. I només cal veure-ho si comptem què es pot comprar amb una hora de feina. Si mirem les coses que es podien comprar fa 20 anys amb una hora de feina és molt menys del que es pot comprar ara. Això vol dir que el poder de compra de l'hora de feina creix i això vol dir que és el més escàs. El més escàs és allò que té sempre un preu que creix.

A mi m'havien dit que parlés de quines eren les principals tendències de futur. El problema del futur és que mai esdevé el que està previst. El que passa sempre és inesperat, perquè la realitat és sempre molt complexa. Per molt que es vulguin tenir en compte totes les dades, mai no hi ha prou informació, la informació no és prou consistent, és molt difícil lligar-la. Però sí que hi ha tres o quatre coses, millor dit, set coses que podem considerar que són necessàries si volem tenir un futur millor del que tenim, sobretot des del punt de vista econòmic.

El primer: el metamercat. El metamercat és l'atmosfera en la qual té lloc l'activitat econòmica. Això vol dir les institucions. Les institucions en economia són tres coses: primer, les lleis, que ens diuen què podem exigir als demés i què no podem exigir; què hem de fer i què no podem fer. En segon lloc, els usos, els costums, que ens fan previsible la conducta en els altres: hi ha regularitat de comportament, la gent compleix o no compleix la seva paraula i aquestes coses. I en tercer lloc, el que normalment entenem com a institucions que són les administracions públiques, totes les instàncies que tenen poder per redactar les lleis, exigir el seu compliment i penalitzar l'incompliment. De la qualitat d'aquestes institucions –probablement el doctor Tugores ens dirà alguna cosa perquè ens està ensenyant

algunes coses sobre això—. És molt fàcil perdre la qualitat de les institucions i és molt difícil recuperar-la. És molt més difícil tenir bones institucions que tenir bones empreses. I això requereix cultura, molt de temps, pressió democràtica perquè si no hi ha pressió no hi ha manera que els que manen tinguin cura de les persones que estan sota la seva autoritat.

Si això va bé i si les tres institucions, les tres vessants, estan ben lligades, van coordinades i estan alineades correctament podem tenir la seguretat que el futur serà molt millor que el present. Però si hi ha contradiccions entre el què cal fer, les lleis, el grau de compliment de les lleis, els usos i costums i el que volen imposar els que fan les normes, llavors no anirem bé.

De la qualitat d'aquestes institucions depèn, també, la qualitat de vida. Tota la resta ve al darrere. Això és immaterial, però és molt important. És com l'aire, que no el podem veure, però ens adonem de com és d'important quan ens manca. El dia que no hi hagi seguretat al carrer, ens adonarem que això és molt important. Sortosament, podem esperar que no arribarà aquest dia i millor preveure aquestes coses.

En segon lloc, l'eficiència. L'eficiència és fer més amb menys. L'eficiència vol dir que estem utilitzant uns recursos que són escassos: el primer de tots, el temps. L'hem d'aprofitar i hem de fer-ho millor que els demés. Quan expliquem economia fem una gràfica i posem: preu i quantitat. I si el preu puja, la quantitat que venem és més petita. Això està bé perquè és didàcticament molt clar, però en el món real això no passa. Aquesta corba de demanda no existeix. Si tu apuges una mica el preu, més que els competidors, no perds una mica de clients, ho perds tot. Tot s'ho emporta el competidor: primer la comanda, després el client, després la

nostra feina i després ensorra l'empresa. Per això l'eficiència també és una cosa en la qual hem de tenir molta cura perquè hem de tenir cura del medi ambient, hem de tenir cura no malbaratar l'energia –que també és escassa–, les coses, els residus, etcètera.

En tercer lloc hem de pensar que tindrem molta escassetat de moltes coses. Ho arreglarem aviat, però tindrem –de tant en tant– una pujada del preu del petroli, del preu del blat... I per què? Doncs, perquè no es posen d'acord els que han de tenir uns estocs reguladors per evitar que els preus puguin, perquè hi ha collites que no surten bé a l'Argentina un dia, perquè el creixement de la demanda de l'Índia o de la Xina és molt ràpid i els agrada més el blat i el pa que no pas l'arròs, que ja n'han menjat molt... Hi ha d'haver una mica més de varietat i això fa pujar els preus. Després diem que no, que la culpa és d'occident. També, però molt petita.

De fet, són molt més eficients. En els últims anys, la Unió Europea ens ha obligat a reduir el nombre d'hectàrees dedicades al conreu de cereals a menys de la meitat. I la producció és menys del doble de la que hi havia. Tot i això, podem tenir aquestes coses. Hem de tenir l'expectativa que això passarà, que serà per poc temps, però ho arreglarem. Però hem de complir amb aquestes coses perquè el món està molt més lligat que mai i creixements com els que ha tingut la Xina o com el que està tenint l'Índia, això no havia passat mai. I això tampoc estava previst. Fa 30 anys, els experts en creixement econòmic deien que tindran un creixement molt suau, amb moltes dificultats. Sobretot perquè no tindran un finançament adient. No solsament estan creixent en 10 anys al 10% sinó que, a més a més, poden finançar-se ells, els Estats Units, el seu dèficit i a mitja Europa. I aquestes coses no estaven previstes i tenen les seves implicacions i les hem de tenir en compte.

Hem de tenir una qualitat de les institucions molt millor de la que tenim. No només –com havia dit– com a part del metamerat, sinó també com a part de la nostra vida. Necessitem una regulació que sigui adient, que es compleixi, que es vigili, però que alhora sigui lleugera, que sigui fàcil de complir, que sigui la necessària, que no sigui reiterativa. Tenim que s'apliquen, a hores d'ara, més de 20.000 lleis. I lleis vives, que potencialment ens poden exigir, n'hi ha més de 100.000. El nombre de pàgines, sense anuncis, del Butlletí Oficial de l'Estat és de 60.000. El Diari Oficial de la Generalitat, 40.000. El que ens pertoca de la Unió Europea, el DOCE, és 40.000 més. 140.000 per any. I aquí no es comptem les normatives, les ordenances municipals, ni el que diu la Diputació ni altres coses que també tenim. És molt feixuc, però necessitem les lleis, necessitem les ordenances. I han de ser clares i ben fetes, pensant que el cost del compliment ha de ser el mínim, el mínim necessari –no menys, però tampoc no més–.

En cinquè lloc, hem de cooperar i d'això, no en sabem gaire. Els valencians ho fan millor que els catalans. Nosaltres sabem competir, sabem lluitar pel mercat, però cooperar sembla que és més difícil. Però com vols cooperar amb el teu veí que sempre et pren un client i tu a l'altre i sempre teniu una malfiança l'un de l'altre? Hem de cooperar no per reduir el nombre de competidors, sinó per estar aliats amb els nostres amics per ser més eficients contra tercers. Per què això? Per moltes raons, perquè moltes vegades no arribem a la massa crítica, no omplim un contenidor –si més no–, per desenvolupar una col·lecció nova, sistemes tèxtils, per obrir un nou mercat, per compartir una font d'energia, per mil coses.

Nosaltres hem de veure què és el que fa una empresa com IBM, i parlaré d'ella perquè ha passat ara, però ha fet coses molt rares. Per exemple, ha optat per LINUX, que és un sistema de programació obert. Si entreu al web d'IBM podeu baixar de franc tres programes nous que han sortit fa una setmana. Un programa de presentacions, una espècie de Power Point; una programa per escriure, una espècie de Word; i també una base de dades per fer un full de càlcul, com l'Excel. De franc. I esperen que la gent els donin idees, suggeriments per millorar, de la mateixa manera que passa amb el LINUX. I això és molt important, perquè a casa tal vegada tenim molt de talent, però a fora n'hi ha molt més. I hem de tenir la capacitat d'atreure aquesta gent, de donar-los coses perquè ens en donin. Wikipèdia és un exemple d'aquestes coses; Second Life és un altre exemple de cooperació no tan espontània, però podem entre tots fer una enciclopèdia que no té el rigor de la Britànica, però que té moltes més paraules, més dades i que ràpidament corregeix les equivocacions que hi ha perquè hi ha molta gent que està fent moltes aportacions.

I això passa a les empreses. A la ciutat de Hong King, a la Xina, els fabricants de motocicletes van passar de menys de mig milió de motos exportades l'any 2000 a més de set milions al 2004. Com ho han aconseguit? Amb una cooperació amb els fabricants de peces i de materials. Els hi expliquen: volem fer una moto com la Yamaha 250, com aquesta, l'MX. I ara el que volem és que... "Tu has de fer aquesta peça; tu, aquesta peça... Com? Tu mateix. Ha d'encaixar aquí. Ara, desenvolupa el teu talent per veure com la pots millorar, fer-la més lleugera, més sòlida, més tal, més barata i ens repartim els guanys. I en comptes de donar una especificació completa, feu-ho d'aquesta manera".

L'últim avió de Boeing té només 40 pàgines per a l'electricitat interna. L'anterior tenia 45.000 pàgines d'especificacions per als que havien de produir aquest component, que és molt important. O sigui que dóna versatilitat, flexibilitat, per després poder gaudir de les aportacions que faig.

La següent cosa que hem de tenir present com una constant de la nostra vida és la immigració. Ara cada cop hi haurà més cares diverses al carrer i nosaltres també serem diversos en un altre lloc on anirem i que passejarem per tot arreu.

La següent és el treball –un altre cop– sobre el talent. Primer, per detectar el talent. Això què és? Ho sabem molt bé quan parlem d'un pintor, d'un artista, d'un director de cinema i sabem que Almodóvar en té, de talent. Però hi ha molta gent al nostre costat que també en té. El problema és que el talent és molt tímid, no es deixa veure i se l'ha de detectar. És una altra manera de veure les coses. I de trobar lligams entre una cosa i una altra. De veure més oportunitats per fer coses que no havíem vist abans. I aquesta gent, primer l'hem de detectar, l'hem d'atreure, l'hem de desenvolupar perquè això sigui més útil, i l'hem de mantenir, perquè si no, marxarà, perquè si algú altre el detecta, se l'emportarà.

I, per últim, crec que hauríem de ser molt curiosos amb moltes coses. Hi ha paraules maleïdes. El professor Serra Ramoneda n'ha parlat: la gent no tria les matemàtiques... i paraules com nuclear, també sembla que és un pecat. I estem discutint un acord estratègic i que hi ha de més estratègic que l'energia. S'han de tenir dues centrals nuclears, aquí, que no han donat cap problema enlloc (algun ensurt, de tant en tant, sí). És una energia d'alt risc, però de molt baixa intensitat. Alt risc perquè si hi ha un problema serà un problema molt greu, però de baixa intensitat. I, en canvi, si estem cremant petroli o qualsevol altra cosa, és d'alt risc, però de molt baixa intensitat. Això ens està malmetent els pulmons i ens està perjudicant de manera sistemàtica. I no fem res perquè no ens mata, no es veu que ens mata, però ho fa.

O sigui que hauríem de perdre aquesta por que tenim a dir paraules que són complicades perquè, d'entrada, no estem d'acord amb elles. Però hem de saber enraonar sobre les coses, veure els pros i les contres i deixar la ideologia fora del tarannà normal i de l'activitat de cada dia. Si no, tindrem molts errors. I els errors, es paguen. I en un món competitiu, obert i que no té marxa enrera com el nostre, es paga molt car.

Moltes gràcies.

El senyor Xavier Subirats

Moltes gràcies, Joaquim.

Ara ens adreçarà la seva opinió el Sr. Joan Tugores. És catedràtic d'economia a la Universitat de Barcelona, de la qual va ser rector. Exdegà de la Facultat. És exrector de la Universitat de Barcelona i especialista en economia internacional, sobretot és una referència per a tots nosaltres en economia internacional i publica regularment a La Vanguardia, Expansión, a més d'haver fet i traduït molts manuals per a tots els estudiants.

El senyor Joan Tugores

Bona tarda. Alcalde, senyores i senyors. Moltes gràcies per convidar-me a tornar aquí a ser amb vostès.

Jo vaig venir l'any 2004 a presentar l'Informe de Conjuntura del moment. Ho vaig agrair perquè, efectivament, com s'ha dit ara, jo em dedico els darrers anys a l'economia internacional. Els meus principis a la carrera universitària van ser com a professor d'economia regional i urbana. Per tant, poder tornar a parlar del paper de les ciutats en el món global ara, em va rejuvenir.

He trobat al Google, en una revista d'aquí de Mataró, el resum del que vaig dir l'any 2004 i voldria començar repetint-ho. Llavors vaig esmentar que en la literatura acadèmica s'estava encunyant una sistemàtica de les alternatives que tenien les ciutats enfront dels canvis profunds del món global. Aquesta tipologia contemplava quatre alternatives. Una ciutat-producció: nosaltres volem ser la capital de tal sector, com ho ha estat històricament, o d'un sector nou; la ciutat-consum: volem que ser parc temàtic per als nostres habitants i els habitants dels voltants; una tercera alternativa era la ciutat-informació i la quarta alternativa era la ciutat reinvençió, una ciutat capaç de reinventar-se en base a un capital humà, no només elevat en quantitat, sinó creatiu en qualitat. Diuen els mitjans de comunicació –i ho recordo– que el meu suggeriment és més fàcil de dir que de fer. Va ser que la via de suggerir per a Mataró, òbviament, donades les seves potencialitats importants, era aquesta darrera alternativa. La ciutat-reinvençió amb total respecte a la resta d'alternatives que altres ciutats poden triar. Jo crec que al 2004 i avui al 2007, a la vista de les dades que presenta l'Informe de Conjuntura i del que respira, aquí a Mataró es pot constatar que s'estan anant pel camí correcte, la qual cosa no era fàcil.

Fet aquest record al que parlàvem fa tres anys, avui voldria dedicar els 7 o 8 minuts que em queden a concretar quins canvis profunds, i a nivell global, poden tenir repercussió a l'hora de configurar o d'incidir en unes decisions que es prenguin en un entorn com el seu.

Primera tendència important, fonamental, molt coneguda a nivell internacional: avui en dia els territoris ja no s'especialitzen en productes sinó que s'especialitzen en segments de les xarxes de valors. Avui en dia, si hi ha una nova realitat que domina totes les demés, si hi ha un fenomen, si haguéssim de dir la globalització, en què es singularitza: la globalització avui en dia és bàsicament la configuració a nivell mundial de xarxes globals de producció. Les empreses tenen més possibilitats que mai per fragmentar els processos productius i distribuir cada segment dels procés productiu al lloc en el qual troben algun avantatge. Això té una implicació i és que els territoris, les ciutats i els territoris (Mataró, Catalunya, Espanya, Europa) ja no lluiten per atreure un sector –en el sentit tradicional i ampli del terme–, sinó unes activitats concretes, segments dins de cada sector. Si ho mirem una mica en detall, dins de cada gran sector hi ha segments de valor afegit o d'interès per ser atrets molt diferents. Per posar l'exemple famós: dins del tèxtil hi ha sectors condemnats a desaparèixer enfront de la competència dels països emergents, però hi ha sectors més especialitzats, basats en el disseny, que poden tenir un potencial enorme. I no és cap secret, és prou conegut que dins del sector tèxtil hi ha empreses a Catalunya i a Espanya que són líders mundials en venda, donada la seva capacitat per detectar

i respondre a les demandes específiques de segments importants de la joventut o de la població a nivell mundial.

El mateix passa amb el turisme. Parlar del turisme a nivell general, quan avui en dia el turisme s'ha tornat tan heterogeni, també requereix un esforç per singularitzar quins són els segments d'aquesta activitat en els quals es pensa que Mataró pot ser atractiu i competitiu. I no parlem ja dels serveis: jo ja sé que per als periodistes mediàticament és molt llaminer dir: “- Escolta, què hem de fer? Apostar pels serveis, apostar pel tèxtil, apostar pel turisme?” Aquesta pregunta, sincerament, ja no té sentit. L'hem de desagregar. Hi ha una gran heterogeneïtat i la pregunta és: quins tipus de serveis, quin tipus de segments de tal indústria o de tal altra ens poden interessar més per a la nostra ciutat. Per tant, necessitem un tractament molt més desagregat de la tradicional classificació per sectors, bàsicament perquè avui en dia les empreses ja no prenen les decisions de localització referides a un sector sencer, sinó que referides a segments concrets dels seus processos de producció.

En qualsevol cas, sí que es poden concretar algunes coses:

Primer. Malgrat l'entorn global, la internacionalització, etcètera, etcètera, els serveis de proximitat són molt importants perquè hi ha una part molt important de serveis que es presten a la població de forma directa, de forma propera, i que són difícilment deslocalitzables. Aquests segments han de tenir el màxim valor, la màxima qualitat per configurar una ciutat com un entorn atractiu per viure-hi.

En segon lloc és important –ho ha dit l'alcalde en la seva presentació– que hi hagi un gran nombre d'assalariats, de gent de Mataró, que treballa a Mataró. Aquesta taxa ha augmentat i això és un actiu molt

important. Ho ha dit l'alcalde i, òbviamment, és veritat. Els assalariats fixen activitats, els assalariats fixen ciutat, però els emprenedors encara més. Els emprenedors, les iniciatives emprenedores de la nostra joventut i de gent no tant jove que un moment donat decideix fer un canvi en la seva vida i òbviamment la gent que surt de les nostres universitats amb el seu títol sota el braç, amb il·lusió, amb empena, etcètera, etcètera. Aquesta gent, en la mesura que l'entorn sigui adient per induir-lo a fer una aposta, "...perquè jo quan feia tercer curs –parlant amb aquest professor, en aquella assignatura– vaig tenir una idea i penso que puc fer una cosa que pot ser interessant i que pot tenir sortida, etcètera, etcètera...", això també fixa territori, això també fixa activitat, i crea ciutat. I òbviamment són activitats de valor afegit si responen al *background* d'una formació, d'un capital humà important. No entraré en la polèmica entre humanitats i ciències experimentals i tecnologia. No rebutgem les humanitats i les ciències socials, no rebutgem les disciplines econòmiques, empresarials i socials perquè –com recordava Joaquim Trigo– la qualitat de les nostres institucions –el que alguns anomenem la infraestructura socioeconòmica– al final és tant important –i segons alguns analistes més– que la infraestructura tecnològica.

Els xinesos, els filipins i els vietnamites tenen més fàcil copiar les innovacions tecnològiques, això és molt més fàcil, que copiar la qualitat institucional que a nosaltres ens ha requerit segles i segles i és molt difícil d'imitar. Per tant, un capital humà també, en els àmbits sociopolítics, econòmics, empresarials, etcètera, etcètera, això també és una aportació cabdal. Entre altres raons perquè fins ara estàvem acostumat a resignar-nos i a perdre o que s'havien de perdre les feines de poca qualificació perquè la mà d'obra de baixa qualificació era més barata als països asiàtics i emergents.

L'any 2006, el nombre de titulats en ciències i tecnologia de Rússia, l'Índia i la Xina va superar el nombre de titulats en aquestes mateixes disciplines dels Estats Units i va superar el nombre de titulats en aquestes disciplines d'Europa. Per tant, d'aquí a poc, la mateixa competència que hem tingut en uns segments de baixa qualificació de la mà d'obra, la podem tenir en segments de més alta qualificació, i potser la qualitat institucional, la creativitat, la imaginació, la innovació, la capacitat per respondre a noves necessitats serà una vàlvula d'avantatge comparatiu que sincerament crec que encaixa força bé en el potencial del nostre país.

És molt important la innovació i la creativitat, és molt important l'empreneduria. Quan es parla d'innovació i de creativitat, cal recordar que això té dues dimensions. Una, de la qual tothom en parla, la innovació tecnològica. Òbviamment això és important, però en el món actual, la globalització no és només un fenomen d'oferta o fenomen tecnològic. Avui en dia la globalització té una dimensió

de demanda. La distribució del poder adquisitiu a nivell mundial està canviant ràpidament. Estan emergint, i el Banc Mundial pronostica que d'aquí a 10 o 20 anys hi haurà mil milions de persones al món amb una capacitat de consum similar a la de les classes mitjanes aquí a Espanya o aquí a Europa Occidental. Aquesta gent no està demandant les mateixes mercaderies ni els mateixos serveis que nosaltres. Estan canviant els gustos, les preferències estan canviant i les empreses que tenen èxit avui i les que en tindran en el futur i en els propers anys seran les que olorin, les que ensumin, les que responguin a aquestes noves preferències.

Jo crec que els països del nostre entorn –Catalunya i en general els països del nostre àmbit llatí– tenim un avantatge comparatiu en la capacitat de respondre per anticipat a noves demandes, a noves preferències. L'esperit emprenedor, en el sentit més clàssic de la història de Catalunya, que hauríem de ser capaços de recrear, de reinventar en aquesta singular tessitura de l'economia global.

Acabo. A banda d'això, què podem fer o quines són les noves realitats i com marquen, obliguen a prendre decisions i quins actius podem aprofitar per tenir la posició més favorable possible en aquest món complicat que ens ha tocat viure. Bé, hi ha un tema també de valors. En el món actual, el món global obliga a revisar uns valors i alguns analistes, economistes, sociòlegs parlen d'una lluita, conflicte de valors, que està plantejant el món global. Necessitem oferir o articular propostes raonades en aquestes lluites de valors que siguin segurament posicions d'equilibri, com és el tarannà sempre dels catalans.

A nivell mundial, a nivell global, tenim una lluita entre valors individuals i valors col·lectius. El valor individual –ho deia en Joaquim Trigo– és l'empresari competidor

incapaç de posar-se d'acord amb el rival perquè fa 3 anys li va prendre, li va agafar un client. Bé, també ell ho ha dit, necessitem combinar aquest esperit individual amb els valors col·lectius per competir, per agafar massa crítica en totes aquelles activitats en què aquesta massa crítica és absolutament cabdal. Necessitem, doncs, combinar els valors individuals amb els valors col·lectius. La competitivitat famosa no obliga a accentuar les dimensions individuals de l'activitat, sinó que moltes vegades hem de cooperar per ser competitius.

Necessitem també torejar amb el conflicte de valors entre feina forta –*hardwork*, l'expressió anglesa– i disfrutar de la vida. La qualitat de la vida mediterrània. Un important actiu de Catalunya i dels territoris del nostre entorn és oferir una tercera via a aquest conflicte, en aquesta dualitat de posicions entre l'esperit calvinista de la feina dura i no disfrutada i l'*enjoy the life* que moltes vegades s'associa a la tradició mediterrània. Crec que estem en condicions d'oferir una posició de raonable equilibri que pot ser molt atractiva per al posicionament internacional de Catalunya i de Mataró.

I també hi ha un tercer, i darrer, conflicte entre competitivitat i cohesió social. Moltes vegades es diu que les exigències de competitivitat obliguen a anar per aquí, sacrificant el que sigui. I altra gent diu: no podem anar per aquesta via perquè els drets adquirits, la cohesió social és intocable. Escolta, ni una cosa ni l'altra. Jo crec que els estudis més assenyats mostren que les societats a les quals els està sortint millor l'aposta en el món global són precisament –i per tant són més competitives– les que tenen més gran cohesió social. Els països nòrdics, els països com Àustria, Suïssa o Holanda ens poden donar un bon exemple.

En darrera instància, i amb això acabo, la globalització suposa un canvi en les regles del joc d'un abast tan immens que requereix profunds ajustos i, de vegades, profunds sacrificis. I convèncer la gent que cal fer aquests ajustos per reinventar la ciutat, per reinventar el país, és molt més fàcil si tenim una qualitat institucional, si tenim la cohesió social i nacional suficient perquè tots els implicats tinguin la percepció de ser al mateix vaixell. De ser al mateix vaixell a l'hora de fer sacrificis, però també de ser al mateix vaixell a l'hora de fruitar d'uns eventuais beneficis.

Moltes gràcies.

El senyor Xavier Subirats

Moltes gràcies. Surt reiteradament l'exigència de la qualitat a les nostres institucions. Jo crec que com a ciutadans hem de ser exigents

amb les nostres institucions i hem de ser crítics, alhora que també hem de reconèixer les coses que es fan ben fetes. I el motiu d'avui amb aquest Informe, s'ha de dir que quan els economistes anem per altres bandes d'àmbits locals, és un instrument que és reconegut. Per tant, si una cosa es fa ben fet a casa nostra, ho hem de reconèixer. És de justícia.

Trobareu, dintre de l'Informe, un petit qüestionari que m'ha demanat l'equip que, si sou tan amables, quan tingueu un moment, contesteu i el feu arribar a la sortida de l'acte.

En darrer lloc, l'Anna havia d'exposar unes paraules. Ella no pot ser aquí perquè no té la possibilitat de desplaçar-se, però sí que ens adreçarà unes paraules a través del vídeo. Ella va estudiar economia política i demografia a la Universitat de París i és doctora en geografia per la UAB i va estar fent de professora d'anàlisi demogràfica a Mont-real, a París, a Chicago, a Mèxic... i a l'Autònoma va formar part de la Comissió del Departament de Geografia i és membre de la Comissió de Recerca Universitària, directora del Centre d'Estudis Demogràfics, i catedràtica de geografia humana de l'Autònoma. Són notables els seus treballs d'investigació i la seva tesi sobre la pauta de reproducció catalana és fonamental, així com nous models de llar i família, de dependència, mercats matrimonials, migracions, habitatge, dependència i salut. Una persona d'absoluta referència en demografia.

La demografia és el denominador de moltes de les ràtios econòmiques i moltes vegades la demografia no es té tant en compte. Estem molt pendents de veure quin són els agregats, de com va la producció, com va la inflació... i la demografia està darrera de tot això i és el denominador que marca realment quins són els nivells que podem assolir.

Aleshores, per poder veure quina és l'opinió de l'Anna mirarem si el vídeo ens mostra quina ha estat la seva opinió.

La senyora Anna Cabré

Bona tarda. Em plau poder participar, encara que sigui a distància, en aquest acte de celebració dels 10 anys de l'Informe de Conjuntura Socioeconòmica de Mataró. He tingut l'ocasió de participar algunes vegades anteriors i amb molt de gust diré què penso de les possibles tendències per als propers 10 anys, que és el tema que avui ens plantegeu.

La primera cosa que se'm pregunta és com veig el que passarà en el món aquests propers 10 anys. Jo ho diré des de l'àmbit de la demografia, que és el meu. Potser el fet més important en aquests propers 10 anys és que arriben a l'edat activa les generacions més nombroses que han nascut mai a nivell mundial, que són els que van néixer als anys 90. Els anys 90 s'han tingut el màxim nombre de naixements. Des de l'any 2000 els naixements estan en decreixement a nivell mundial, tot i que la millora de la supervivència dels infants fa que pràcticament aquest decreixement sigui petit. Però en els pròxims 10 anys arriba a una edat activa un màxim de joves. Això ens dóna l'oportunitat per allò que en diuen la finestra d'oportunitat demogràfica: tindrem molts actius i menys criatures, molts actius joves, molts actius mòbils que poden canviar de lloc i de feina –és una gran oportunitat– i també hi haurà una gran pressió migratòria. Si l'oportunitat es pot aprofitar serà molt positiu i si no s'aprofita pot ser problemàtic en el sentit que hi haurà una pressió encara més forta que la que coneixem ara.

Per altra banda, seguirà el procés de disminució de la mortalitat pràcticament arreu del món, tret d'alguns malaurats països que puguin quedar-ne al marge. Aquesta millora de la supervivència es donarà en dos grups d'edats principals: el primer serà el dels infants, amb una baixada molt important de la mortalitat infantil per tot arreu, cosa que seguirà alimentant encara durant un temps aquesta arribada massiva d'edats actives molt gran pel creixement de la fecunditat. Potser això només tindrà 10 anys de vida o 15 o 20 o pel factor aquest de la baixada de la mortalitat infantil –però és dels anys del que em demaneu de parlar– i després l'altre, que aquest sí que és molt més perdurable i a més llarg termini, és la disminució de la mortalitat a les edats avançades.

El fenomen de l'envelliment, es a dir de l'augment de les persones grans, serà el gran fenomen demogràfic del segle XXI. Serà aquell que permetrà que la població continuï creixent fins ben bé el 2070, malgrat un decreixement continuat dels naixements. Si la població

del món continua i es manté i segueix creixent serà per millora de la supervivència i aquesta millora de la supervivència afectarà sobretot a les grans d'edat. Això, en països com el nostre, que ja té una de les millors esperances de vida del món, vol dir sobretot l'augment de les persones de més de 85 anys i fins i tot de més de 100 anys. La presència de persones molt grans és un fet al que ja ens hem anat acostumant, però passarà una veritable eclosió al segle XXI i molt particularment en els anys que vénen.

Respecte al tema de les migracions internacionals, és un gran tema de la pròxima dècada, però crec que és difícil de copsar-lo només des del punt de vista de la demografia. Afecten a la demografia, però no tenen només una motivació demogràfica. Tenen, principalment, una motivació econòmica, del mercat de treball i aquí tenim que passar ja unes previsions que són incapaç de fer i és saber com estarà l'economia mundial i la dels països receptors i emissors, en particular, durant la pròxima dècada. Jo crec que per això aquí hi ha especialistes que en saben molt més que jo.

En tot cas, en aquest tema com en tots, el que facin els grans agents de canvi, que en aquests moments són la Xina i l'Índia, per exemple, és fonamental. Penseu que, per exemple, la Xina, amb la seva política de fill únic que han tingut des de fa 30 anys, estan sotmesos a un procés d'envelliment molt considerable i que el dia que aquest procés d'envelliment realment es manifesti amb canvis importants en les taxes de dependència, potser la Xina en lloc de ser un país exportador d'immigrants es converteixi en importador. Com a mínim, només que la Xina retingués la seva població i comencés a recuperar població dels seus antics immigrants, això representaria un canvi molt important en les migracions

internacionals. Segurament això no es produirà durant la pròxima dècada, però és un fet a tenir en compte el que faci la Xina i el que faci l'Índia, que tant en demografia com en economia marcarà el que faci el món.

El senyor Xavier Subirats

Molt bé. Aquestes eren les paraules que ens adreçava Anna Cabré. També hi havia una qüestió específica que li havíem traslladat respecte a immigració. Potser podem veure, aprofitant que tenim el vídeo.

La senyora Anna Cabré

Em preguntàveu quines seran les principals tendències de les migracions durant els propers 10 anys. Jo entenc que a Espanya i a Catalunya, com ja he dit anteriorment, depèn molt de la situació econòmica nostra i dels països emissors. Passa que 10 anys és un període relativament curt perquè els primers d'aquests 10 anys són molt pròxims i el que podem dir és que, de moment, pel que se'n sap en aquesta any 2007 el flux immigratori és més important que mai. O sigui que la immigració no afluïxa perquè el creixement econòmic no afluïxa, la construcció ha afluïtat molt poquet... Per tant, en els propers 10 anys, sens dubte, hi ha d'haver una disminució de les tres coses –de la immigració, del creixement econòmic i de la construcció d'habitatges–, però, aquesta és la gran pregunta: serà una caiguda brusca, serà un aterratge suau? D'això en depèn molt el que passarà amb la immigració. Ara, fins i tot en el cas de les previsions més negatives respecte del creixement econòmic i respecte de la construcció, en particular, hem de pensar que degut a l'autèntica allau immigratòria que hem rebut en els darrers 7 anys, que fa que Espanya sigui en termes relatius el principal destí migratori de tot el món –en termes relatius, segons la seva població–, això ha creat unes xarxes migratòries, uns caps de pont –per dir-ho així– uns drets adquirits respecte de la reagrupació familiar, respecte d'adquisició de nacionalitat, que seguiran funcionant fins i tot en temporada baixa.

Per tant, el que podem discutir és quant de temps es mantindrà aquest màxim en el qual ens trobem i després a quin ritme decreixerà. Però, certament, en els propers 10 anys seguirem tenint un saldo migratori positiu molt considerable. Aquesta és la meva previsió.

El senyor Xavier Subirats

Perfecte. Moltes gràcies. En el torn de preguntes volíem adreçar algunes preguntes concretes aprofitant que som aquí i amb l'experiència dels ponents que ens acompanyen.

En primer lloc, aprofitant l'experiència a les entitats financeres, comentava als ponents què era el que pensava, en concret, respecte al mercat immobiliari i a la contracció del crèdit. Fa uns dies estava Kenneth Arrow a Barcelona i parlava si realment era una certa crisi de mitja expansió o podia ser el detonant d'una crisi una mica més profunda. No sé quina seria l'opinió sobre les circumstàncies de la restricció creditícia. Quina és la vostra opinió?

El senyor Antoni Serra Ramoneda

Home, no ho sé. És difícil contestar. Jo crec que és evident que la crisi de la construcció als Estats Units, la crisi immobiliària dels Estats Units, és diferent de la crisi o dels problemes que es reconeixen en el sector immobiliari aquí a Espanya. Segurament, també tot el sistema financer nord-americà no es pot comparar amb el sistema financer espanyol i els tipus de finançament; és a dir, les situacions són bastant diferents.

Jo el que sí crec és que –es vulgui o no– hi haurà una baixada del ritme de construcció –més o menys important, però important–. Jo no dic que sigui una davallada brutal, però serà important. Això tindrà certes repercussions sobre el sistema financer, sobre el sistema financer espanyol, un sistema financer que ha estat molt adreçat a la construcció per raons entre altres institucionals –com deia el professor Tugores abans–. És a dir, la hipoteca, que és el sistema jurídicament,

a Espanya, més segur per recuperar els diners, tota la resta... Llavors clar, algunes institucions financeres tindran un problema de creixement de morositat i tindran també un problema d'inversió. És a dir, i a què ens dediquem ara? Perquè, és clar, ja no hi haurà la demanda de crèdit de promotors i d'immobiliari com hi havia abans. Ara, jo espero que per part de les autoritats monetàries europees i per part de les autoritats espanyoles no monetàries, perquè tampoc tenen poder... en fi, s'aconsegueixi de tota manera que finalment aquesta retallada, aquest canvi d'activitat productiva, que indubtablement s'ha de produir i és bo que es produeixi perquè no podíem seguir el ritme constructiu que teníem, perquè hauria arribat un punt que no hauria quedat un pam per construir. És un pur problema que fa que això és faci de manera relativament correcta.

El senyor Xavier Subirats

Gràcies. Una de les altres qüestions que preocupa, i que anava molt lligada a paraules també de l'Anna que després també sentirem que n'opina, és veure quina podia ser l'evolució respecte al mercat de treball i també a les pensions en el futur. Antonio Argandoña deia fa uns dies que hi havia previsions que es podia perdre en els pròxims 30 anys un 30% de la força de treball a Europa i que una cinquena part, per exemple en el cas del Japó, de la població tindria més de 70 anys. Aleshores, és clar, això dóna una perspectiva demogràfica a tenir en compte. I volíem preguntar a veure què creies (al senyor Joaquim Trigo) respecte del sistema de pensions, quins escenaris es poden preveure?

El senyor Joaquim Trigo

És també complicat. Primer, hem de tenir en compte que si bé és cert que tenim més ocupació que mai, més de 20 milions de persones, també mantenim 2 milions d'aturats. Portem 14 anys d'un creixement sostingut i ferm, i no baixem de 2 milions. També és cert que 2 milions de persones són moltes persones, però que una bona part no tornaran a treballar. És gent que està prejubilada, li paga la diferència l'empresa entre el que cobren i el que reben i, per tant, no agafarà cap tipus d'ocupació.

Tenim una taxa d'activitat que ha crescut moltíssim i això és el que explica que, per una part, tenim molta ocupació, però per una altra tenim molt d'atur encara que quantitativament, relativament, ha baixat. Estem entorn del 8%, però a Catalunya estem per sota del 8%. Hi ha una ocupació plena, fins i tot superplena, perquè en molts llocs hi ha més oferta de feina que no pas gent aturada i costa de trobar gent.

Però el que diu el doctor Argandoña és molt important i probablement ens trobarem amb problemes importants si no ve una immigració adient, no pas qualsevol tipus d'immigració. De tota manera, tenim algunes possibilitats. Normalment tothom diu que és gràcies a la immigració que hem tingut aquest creixement. És cert, però no és tota la veritat. També és cert que l'euro i l'estabilitat monetària ens ha ajudat moltíssim, la consolidació alcista del sector públic també. Però també està l'augment de la taxa d'activitat de les dones, que estava molt per sota de la mitjana europea, i ara està gairebé un puntet només per sota de la mitjana europea. Ara no podem confiar en què podem incrementar la taxa d'activitat de les dones perquè ja és altíssima. Encara pot donar una mica més de sí, però molt poc.

O sigui que si volem veure què tenim a dintre, tenim dos coses encara: una, la gent que té 65 anys i que encara pot fer moltes coses. Els jutges no es volen retirar als 70 anys, els notaris volen tornar als 75 anys, els bisbes estan fins als 75 anys, el Sant Pare encara molt més... La major part de nosaltres treballem a serveis... Una altra cosa és fer la pesca a alta mar o treballar en una mina. No és això el que hem de fer. I si és cert el que diu la doctora Cabré –i sap el que diu–, podem viure més temps i, probablement, en millor situació que la que han viscut les generacions anteriors. Aquí podem fer molta cosa.

I també tenim moltes persones, centenars de milers de persones amb minusvaldeses físiques, psíquiques i sensorials. Aquestes persones poden fer gairebé qualsevol tipus de feina, però les empreses s'estimen més: "Bé, si no tinc necessitat, jo compleixo amb la LISMI (Llei d'Integració Social dels Minusvàlids) en les possibilitats opcionals,

addicionals que em donen, però un mercat més tibet d'ocupació permetria a aquestes persones que també poguessin posar en el mercat les seves capacitats.

Jo crec que això és el més important. Això i que siguem més eficients. Et sents millor no perdent el temps a la feina ni fora de la feina. Hi ha un ventall de possibilitats enormes que encara no han aprofitat per evitar perdre temps, perquè parlen massa del Barça i de l'Espanyol i de moltes coses, i de Madrid i de l'AVE, i de vegades parlar una mica menys, amb més contundència, i dedicar més temps a la feina, això seria important.

El senyor Xavier Subirats

També l'Anna ens comentava la seva opinió al respecte d'aquesta qüestió important de les pensions i el mercat de treball.

La senyora Anna Cabré

Respecte del mercat de treball i del sistema de pensions dels propers 10 anys penso que es manifestaran els canvis que s'han produït també en l'estructura per edats de la població. Les generacions plenes, les que van néixer entre el 1960 i 1978, que durant molt temps van ser una massa de joves amb moltes dificultats d'inserció, amb contractes precaris, finalment han madurat, ara ja tenen més de 30 anys tots ells, han consolidat les seves posicions molt majoritàriament, i el més important és que ho han fet homes i dones. Per tant, això dóna una base molt sòlida i molt estable a la població activa d'aquests propers 10 anys. Les generacions plenes ja han arribat a port i molt majoritàriament.

Per altra banda, hi ha aquest fet nou de la població dels treballadors estrangers, que no sé si han arribat a port, però que molt massivament, també, han arribat a tenir una situació més legalitzada, unes taxes de regularitat molt més importants, i és un altre factor d'estabilitat. No tenen el mateix grau d'estabilitat que la població autòctona de les mateixes edats, però sí molta més de la que tenien uns anys enrere. Vindran uns anys de molta menys precarietat i de molta més estabilitat en el treball, la qual cosa és certament bona per als treballadors.

Potser pot portar algun tipus de problema per a les empreses en el moment en què el creixement no sigui tan important i no serà tan fàcil, segurament, o tan bé de preu canviar de personal com s'havia fet fins no fa gaire. Jo crec que la tendència o un dels fets més importants que podem veure aquí és la participació femenina. Les

noves generacions de dones, les que ara tenen menys de 40 anys, tenen uns graus de participació elevadíssims. La categoria de mestressa de casa de les generacions joves és gairebé residual o amb tendència a ser-ho. I ho fóra encara més si no hi haguessin determinats col·lectius estrangers en què precisament les dones no treballen, sinó... Per tant aquest és un fet molt important i a més en dones que estan molt més qualificades que ho estaven antigament, i això és un canvi que sembla que és per sempre.

I, finalment, un fet important és que es dóna un retrocés, l'edat de jubilació va creixent, l'edat real té una tendència a augmentar sense que es donin canvis legislatius. És possible que aquesta tendència continuï encara més si es prenguessin mesures d'incentivació a la permanència en activitat. I això perquè encara que no es faci res, el canvi estructural en els tipus d'ocupacions fa que siguin més abundants aquelles ocupacions en què es comença tard i s'acaba tard. Encara que només sigui per allò que en diem l'arrossegament educatiu, l'arrossegament del nivell educatiu, la gent es jubilaria més tard. Les persones amb estudis comencen més tard i es jubilen més tard. Cada vegada hi ha més persones amb estudis; per tant, es podria preveure que almenys que hi hagi polítiques de les empreses o de les autoritats que vagin en sentit contrari –cosa que hauríem de procurar que no passés– l'edat seguirà pujant.

L'edat de jubilació no és de 65 anys, la real, està per sota, però Espanya és un dels països que té una edat de jubilació real més alta dins de la Unió Europea –i en tendència a créixer–. Jo crec que això és un bon element de cara al manteniment del sistema de pensions.

El senyor Xavier Subirats

Perfecte. Una altra de les qüestions que voldríem adreçar, i aprofitant que havies comentat que l'especialització a l'inici en economia territorial –també en economia internacional– és coneguda, hem vist estudis sobre turisme, qüestions lligades, i La Caixa de Pensions publicava en un dels darrers informes un estudi sobre noves tendències en turisme. I parlava que la importància en el segle XXI és cabdal perquè el creixement del sector turístic és superior al creixement del PIB mundial i també feia unes previsions de cara al 2020.

Cal recordar que Espanya és el segon lloc quant a destinació turística i que les projeccions que feien eren molt importants. També hi ha una visió molt reduccionista del món, amb els EUA com a laboratori, Àsia com a fàbrica i Europa com un museu per visitar. Però bé, en qualsevol cas és una indústria cabdal tant en el nostre territori, com a nivell català i com a nivell estatal, i voldríem preguntar quin era el teu parer sobre quina evolució podria tenir el sector turístic i també si els canvis climàtics també afectar com a destinacions.

El senyor Joan Tugores

Per respondre a aquesta pregunta no puc ser imparcial perquè jo sóc mallorquí i els mallorquins tenim una genètica que es veu predisposada per al turisme. Gràcies al turisme, Mallorca i les Illes Balears varen passar de ser una de les últimes comunitats en renda per càpita, i de qualsevol indicador del conjunt de l'Estat, a ser una de les primeres. Per tant no puc ser neutral en la resposta.

Això potser contribueixi a explicar perquè la meva valoració del sector turístic és molt més positiva que la mitjana dels analistes. La principal raó econòmica és que, com demostrava aquest estudi que tu esmentes de La Caixa, l'elasticitat renda del turisme i en general del lleure és força superior a la unitat. Dels estudis científics, és dels sectors o de les activitats amb una elasticitat renda més elevada, la qual cosa vol dir, eludint tecnicismes, que incrementa molt més del que s'incrementa la renda.

De vegades es discuteix si els canvis en els hàbits i les preferències dels turistes a nivell internacional, el fet que el turista estigui més informat, sigui més sofisticat, condemna a la desaparició, a la marginalitat, fórmules clàssiques com el turisme de sol i platja o que si ha competència de destins més exòtics i més barats que poden deteriorar la privilegiada posició fins ara de l'àmbit de la Mediterrània. Jo crec que, efectivament, el turista es fa cada vegada més heterogeni

i sofisticat, però hi ha un component bàsic de turisme que jo crec que té una perdurabilitat perquè les seves arrels estan en el comportament més primari de l'ésser humà.

Dit això, jo crec que hi ha dues vies per explorar en l'aposta turística d'un territori. La primera és això mateix que acabo de dir: respondre, donar ofertes que siguin multifacètiques, que responguin a les preferències, heterogènies, cada vegada més heterogènies, cada vegada més especialitzades, d'un consumidor de turisme i de serveis turístics que s'ha fet cada vegada més sofisticat. I en segon lloc: tenir en compte que aquests estudis de l'organització mundial de turisme xifren que el nombre de persones que fan turisme internacional es pot triplicar d'aquí al 2025-2030. Poden passar de més de 400 milions de persones a 1.200-1.300.

És clar, des del punt de vista nostre entorn, la pregunta cabdal és què podem fer per optimitzar el tros d'aquest immens, immens, pastís que es posa en marxa. Sense caure en el tòpic que nosaltres serem el museu del món, sí cal constatar que la principal font de nous emissors turístics seran els països asiàtics, amb unes classes mitjanes i les més altes, enriquides, podran començar a disfrutar d'aquesta activitat. Ja ho han demostrat a Barcelona en el cas de Gaudí, tenen un estimació molt notable per la història, pel patrimoni, per l'originalitat. I els països del sud d'Europa (França, Itàlia i Espanya) reunim potser la meitat d'aquest patrimoni històric i monumental, de caire arquitectònic de la humanitat i, per tant, tenim una posició –a priori– que no és gens dolenta per obtenir una part substancial d'aquest notable pastís que s'incrementarà de forma espectacular en els propers anys.

El senyor Xavier Subirats

Gràcies. Una qüestió comuna que volíem plantejar a tots era parlar una mica del model de creixement. La setmana passada sortia la notícia de Joan Trullén que parlava d'un relleu de la indústria a la construcció, però en canvi FUNCAS deia que no veia tan clara aquesta substitució. Aleshores, era parlar una mica, del model de creixement durant els propers 10 anys, quina era la vostra opinió al respecte.

El senyor Joaquim Trigo

Bé, hauríem de parlar primer que és un model: és una cosa desitjable, un ideal que tenim, o una cosa que esdevé i que trobem a dintre de tots. No és el que volem mai. El que passa és que sempre depèn de la nostra activitat, però no de la nostra voluntat. Fem una cosa i surt una altra perquè hi ha molta gent que té interessos diferents. També tenim errades, etcètera, i, per tant, mai aconseguim tot el que volem i de la manera que volem.

Però també és cert que no podem mantenir la situació que hi ha. El 13% de l'ocupació està en la construcció. A la Unió Europea la mitjana és el 6%. Això és insostenible. Crear 800.000 noves llars en un any, això no passa a cap lloc d'Europa. Això està molt bé per una part, però és excessiu. I tenim una contradicció: mai no hem fet una construcció tan ràpida i tan alta i, al mateix temps, mai no hem tingut un problema d'habitatge com el que tenim ara. Perquè són habitatges per a unes persones i no per a unes altres, que són les que tenen aquesta mancança, i per als jubilats de Dinamarca i d'Alemanya que vénen, doncs això està molt bé.

En canvi, el que passa en la indústria és que també anem millor que la mitjana d'Europa. És cert que els nostres cotxes són petits, però molt bons en la seva categoria. I hem arribat a guanyar ral-lis, mundials i tot. Però no és un Mercedes, és clar que no. I el valor afegit que té és molt més petit. Però a tot Europa, el percentatge de població i el nombre de persones que treballen en la indústria està baixant. I, en canvi, a Espanya està baixant molt menys i a Catalunya no baixa: és manté o fins i tot hi ha un creixement molt petit... molt dispers, noves empreses que apareixen. Però el que surt, la notícia és l'empresa que tanca (Mercedes i moltes d'aquestes). Però, normalment, ens defensem prou bé. El problema és: és això sostenible també?

La indústria és molt complicada a hores d'ara. És molt fàcil copiar les coses dels uns als altres, i sobretot el més difícil és controlar la

cadena de valor. Per què? Doncs, perquè si li estem comprant a un xinès, acabarà arribant directament al nostre client. Hi havia un cas d'una empresa que importava politges, corrioles, per a utilització a les empreses, no en pous, sinó que a les empreses. I sempre parlava amb el comerciant xinès que els les venia i volia parlar amb el productor. El comerciant xinès sempre els hi deia: "Vostè digui'm -deia sempre el xinès- digui'm què vol que ja li donarem". I no hi havia manera. Però a les caixes que arribaven de la Xina amb politges hi havia uns papers en xinès que sempre hi eren i que ningú no els llegia i els tiraven, fins que un dia un diu: "Què dirà aquí? Ho traduirem". Ho van traduir: "Escolti, em dic *Shin-Shan* i voldríem treballar més amb vostès, digui'm el que volen. Aquesta és la meva adreça, demanin el que vulguin". I ràpidament van anar-hi i van passar per sobre del comercial. El mateix passarà amb el tèxtil i amb tots els que estan important de la Xina.

Perdó, no passarà, ja ha passat. Quan van cremar els magatzems de sabates a Alacant eren els empresaris que havien vist que els xinesos es posaven allí, al mateix lloc, i passaven per sobre d'ells que els havien començat a comprar a ells. El problema és: com mantenim el nucli d'activitat que justifica la nostra existència com a empresa independent? Com desenvolupem aquest tipus de coneixement per fer-nos imprescindibles? I això és molt difícil, perquè de vegades no ho tens això. Tens un nínxol perquè ningú s'hi ha posat i has trobat un forat i t'hi has ficat, però quan vingui algú que en sap més que tu, te'l traurà. I en alguna cosa has de ser el millor, si potser al món, o sinó almenys del carrer perquè no vingui un altre a treure't aquest nínxol.

O sigui, no és fàcil. Tot i que el senyor Trullén sap moltes coses i té la responsa-

bilitat de la indústria, “vull tal model de creixement” això mai no ha tingut èxit en el món. Ni quan es buscaven campions estatals, que és el que va fer sempre França, o quan es feien segons quines altres coses. El més senzill és crear un entorn favorable per a l'empresa, que no hi hagi càrregues superiors a les que té la competència –tampoc no cal que siguin inferiors, però no superiors–. Tenim els tipus fiscal sobre l'activitat emprenedora més alts d'Europa, però, a més a més, una fàbrica que a Alemanya s'amortitza en 20 anys, a Itàlia en 40 anys, aquí 50. O sigui, encara no has acabat tu encara d'amortitzar la fàbrica i ja l'han canviada dues vegades, els alemanys. Les màquines són 6 anys, aquí en són 9. Bona part de la innovació està incorporada al capital d'equipament, pel capital productiu, i aquí hem d'esperar molt per fer aquests tipus de canvis. I aquestes coses ens perjudiquen més que qualsevol altra cosa. I és més important això que no pas els ajuts per a la innovació –que ja ho són–, però que són molt difícils d'obtenir. Per exemple, al tèxtil no li donen, no es creuen que hi ha innovació, però sí que n'hi ha i molt important.

Si més no, només una dada. L'any 1988, Espanya encara era la tercera per la cua en contingut i en qualitat de les exportacions tèxtils. L'any 2002 era la primera d'Europa. Era la primera d'Europa en contingut i en qualitat de l'exportació tèxtil. I no tenim marques com Prada, ni Armani ni Coco Channel. El teixit que utilitzen aquestes marques es fa aquí i es fa amb molta qualitat, i això és innovació perquè suposa barrejar un fil de fibres diferents, que no tenen la mateixa elasticitat, ni resistència... I lligar-ho bé és molt important. I això millor no ho patentis, per no donar pistes a la competència. El secret et protegeix millor.

El senyor Xavier Subirats

Abans, si voleu afegir alguna cosa respecte al model, abans hi ha hagut una qüestió que ha sorgit en varies de les ponències. És la qüestió de la cooperació entre empreses, entre persones, la qüestió dels valors... Llavors, es parla també d'un nou concepte que és una bona ciutadania global, hi ha petits grups que estan difonent missatges perquè hi hagi una bona ciutadania global en determinades qüestions. Crec que avui sortia una pàgina d'un investigador de Cambridge que parlava –la qüestió és que no hi ha dades per constatar-ho–, però que parlen d'una certa nova consciència o un avenç de consciència en determinats aspectes. També Eudald Carbonell, que és un dels nostres científics, deia que hi ha un naixement d'una nova consciència.

Aquests canvis en valors, aquesta possibilitat de cooperació... de valoració, de tolerància enfront d'aquesta competitivitat, quina es

la vostra opinió al respecte? Creieu que realment en els propers anys hi haurà un avenç en aquestes qüestions o serà difícil?

El senyor Antoni Serra Ramoneda

És difícil contestar perquè a més aquests termes són molt complicats de definir i no diguem de mesurar. Jo, el que sí crec és que la gent quan millora el seu *modus vivendi* i quan milloren els seus ingressos, tendeix a ser més bona. És a dir, abans ens menjàvem els uns als altres simplement per sobreviure. En el moment en què els teus ingressos, per tant.... Si al món hi ha un creixement de riquesa i una millor distribució de riquesa, també hi haurà segurament més possibilitats de cooperació i d'actuacions diguem-ne no egoistes. Però d'aquí a dir si ara hi ha aquests canvis de valors, jo –sincerament– no ho sabria contestar. En tot cas, és un fenomen molt lent.

El senyor Joan Tugores

Sí, només afegir que com diu el professor Serra Ramoneda, filosofant una mica, fins ara per a la major part de la humanitat la preocupació de cada matí està en sobreviure. Ara comencem a tenir ja una massa crítica, potser la meitat o una mica més de la meitat de la població mundial, que ja quan s'aixeca cada matí aquesta qüestió la té raonablement resolta i, per tant, intenta millorar la seva posició competitiva, millorar la situació... En fi, es preocupa ja per qüestions més sofisticades.

Jo miraré de fer una cita del John Maynard Keynes que a principis dels anys 30 va donar una conferència aquí a Espanya i després va publicar un article que es deia *L'expectativa de futur dels nostres nets*. I feia aquesta argumentació: pensava

Keynes que en el moment en què encara la gran depressió no havia arrossegat l'economia mundial, però ja es començava a albirar una crisi, deia que la humanitat havia estat gestionada genèticament per comportaments de supervivència –amb la seva connotació d'agressivitat, perquè ho menges tu o menjo jo–, i que el canvi principal que havia de fer la humanitat era el canvi cultural, disfrutar de la vida, cooperar, etcètera, etcètera.

Jo crec que els esdeveniments derivats de la insensatesa humana van truncar aquella primera oportunitat que l'expectativa de Keynes s'anés complint... Jo crec que ara tenim una segona oportunitat. El meu dubte és si una altra vegada, les insensateses de la humanitat –ja ho hem demostrat que som capaços de fer grans bestieses–, doncs tornarem a frustrar aquesta possibilitat d'articular altres formes de relacions que no estiguin basades en jocs de suma zero, de comportaments més agressius de l'estrictament imprescindible.

El senyor Joaquim Trigo

Jo crec que és difícil creure en valors. Normalment, una actitud, una conducta és valuosa quan és dolenta per a tu i bona per als altres. Quan és altruista. I no puc entendre molt bé això, perquè seria bo que fora bona per a tu i bona per als altres, no? Però això ja no és altruista, la jerarquia de valors ja està per sota de l'altra –i és molt més raonable–. Jo crec que els valors estan canviant, però molt lentament, efectivament. Ara ens ho mirem filant més prim i amb menys retòrica. Amb una mica més de crueltat i realisme. Som solidaris amb el que té una renda que és el 40% o el 50% de la nostra. Però, per què hem de continuar sent solidaris amb el que té el 90% de la nostra? O el 80% de la nostra? Però, socialment, hi ha una solidaritat interregional i resulta que puja la renda dels que estan per sota, però l'exigència és la mateixa.

Jo crec que la solidaritat ha de tenir dues direccions: un s'ha de sacrificar i a d'ajudar els altres, però els altres han de sortir de la situació de dependència. Perquè si només hi ha una direcció, això és explotació. No és solidaritat. Les coses s'haurien de dir pel seu nom, perquè sinó sembla que sigui egoista dir aquestes coses. Però, igual que Espanya ja no rep els ajuts –molt pocs– de la Comissió Europea, internament també hauríem de tenir sistemes per incentivar la gent que és dependent perquè no ho sigui i se'n pugui sortir. I coses d'aquestes.

En fi, tinc la impressió que els valors que sortiran ara seran més realistes. Hi haurà valors professionals, que van més enllà d'un

conveni col·lectiu: un metge si veu una persona malalta al carrer l'ha d'atendre, sigui l'hora que sigui, estigui cansat o no, perquè això està per sobre de qualsevol altra cosa, perquè la seva obligació és guarir la gent i punt. I ja està. I això també ho hem de tenir en altres activitats nostres. No podem deixar un client caigut per una incidència nostra... i el valor professional crec que tindrà més pes, però també hem de ser més independents de tots els demés i llavors la solidaritat serà molt més neta, molt més clara i no barrejada amb retòriques i sucre.

El senyor Xavier Subirats

Anna Cabré, en aquest sentit, venia a ratificar l'opinió del professor Serra Ramoneda. Deia: “en un moment d'expansió és molt fàcil parla de termes com solidaritat; en un moment de caiguda forta d'ocupació, m'agradaria veure si això es mantindria. Si realment hi hagués un problema seriós, evidentment això hauria de tenir...” Respecte de l'altra qüestió que s'ha parlat, el tema de la distribució de la riquesa, evidentment, diu que cal ser molt curosos a l'hora de definir –quan estem comparant– si hi ha més desigualtat o menys. A què ens estem referint: entre països, entre persones dintre d'un mateix país o entre ciutadans del món respecte als altres? Perquè en aquest darrer, segurament hi ha coses que s'acosten, però en determinats països potser que hi hagi períodes en què s'estiguin allunyant.

La darrera qüestió que els volia adreçar era: fa un temps, fa un parell d'anys, una web, de científics dels EUA, que adreçava una pregunta –cada any n'adreçava una– que feia referència a quina era aquella hipòtesi que encara no havia pogut demostrar, però que realment hi havia el convenciment que en els propers anys hi hauria evidència per provar. Aquesta

pregunta també li hem adreçat a l'Anna. Potser escoltem el que ella ens diu i després podem comentar a veure quina és la vostra opinió.

La senyora Anna Cabré

Jo les meves previsions, que s'havien de demostrar ara, ja les vaig fer abans. Quan jo deia que la natalitat pujaria, i els naixements pujarien, era una mica predicant al desert, era una cosa bastant deprimida, a vegades.

Ara ja s'ha complert alguna de les coses que jo deia. Deia que Catalunya arribaria als 80.000 naixement, i ja hi som. És clar, amb una mica de trampa perquè jo deia que tindriem 80.000 naixements quan érem 6 milions... i tenim 80.000 o 82.000 naixements però som 7 milions. Per tant, pel mateix càlcul –que us n'estalviaré els elements tècnics– ara en 7 milions hauríem de tenir uns 87.500 naixements. Ja hi arribarem, però quan hi arribem segurament serem més de 7 milions. Per tant, sintetitzo la meua proposta dient que assolirem els 90.000 naixements abans de 10 anys. Això és el que jo crec que passarà. Ara, els fets hauran de provar si tinc raó o no en tinc.

Què vol dir 90.000 naixements? Perquè tingueu una línia de comparació: l'any 1975, en el seu màxim històric, en vam tenir 112.000, l'any 1995, vint anys després (de 1975) en vam tenir 53.000, 90.000 naixements seria la xifra que correspon als anys 1978-1979 (amb una població, això sí, que era més petita). Però jo crec que sí que hi arribarem i això és un fet important perquè tornaran haver-hi criatures i moltes criatures. Tornaren a haver-hi, ara no se'n diuen barracons, se'n diuen aules prefabricades... però qui ens ho havia de dir quan es tancaven aules i... avui dia una de les carreres més sol·licitades és la de mestre d'ensenyament bàsic, quan fa uns anys enrere dèiem que s'haurien de tancar les escoles de mestres per manca de futur. Igual que els departaments d'obstetrícia i etcètera. Jo crec que aquest moviment seguirà. Això és la meua aposta.

El senyor Xavier Subirats

Professor...

El senyor Antoni Serra Ramoneda

L'Anna Cabré ho sap tot. Per tant, jo no puc millorar les seves previsions. Tot depèn. Tot depèn de si... Deien que quan hi va haver

aquest famós *blackout* (apagada en català) a Nova York, que va incrementar-se el nombre de creixements 9 mesos després, si Endesa segueix els seus processos, potser sí que arribarem a aquests 90.000 abans. Tot és qüestió d'anar desendollant.

El senyor Xavier Subirats

I alguna altra previsió, en el vostre camp concret, alguna hipòtesi que creieu que dins dels propers anys "crec passarà, però que encara no tinc l'evidència empírica i no tinc la prova per poder-ho afirmar".

El senyor Joan Tugores

No és tant una hipòtesi com un dubte. A mi m'agradaria veure d'aquí a 10 anys quin d'aquests dos escenaris s'està decantant. Ara no ho sabem, però jo crec que d'aquí a 10 anys jo crec que estarà clar.

Els dos escenaris: ¿serà la globalització, els que prediquem, els optimistes biològics, un món en el qual s'incrementi la productivitat, l'eficiència, milions de persones comencin a viure bé, a viatjar, etcètera, etcètera? La qual cosa, segurament, per anar per aquesta via necessitaria complementar la globalització econòmica amb una certa globalització sociopolítica... Algun govern descentralitzat, suau, tou, de la globalització o bé, al contrari: ¿s'evidenciarà el que ara semblen només teories conspiratòries perquè la globalització és la forma en què determinades àrees mundials estan utilitzant per redistribuir la renda en contra dels salaris, en contra de les classes mitjanes, i tornar a un món de polarització com el que hi havia fa 100 o 150 o 200 anys?

I els interessos d'aquestes elits no poden ser només negatius per a la distribució de la renda sinó que poden tenir pel camí unes conseqüències mediambientals desastroses? Quin d'aquests dos escenaris tindrem al 2020? Això no espero arribar a temps per veure-ho, però, en qualsevol cas, arribi o no, aquesta per a mi és la gran dualitat que els propers 10 anys hauré de contestar.

El senyor Xavier Subirats

Moltes gràcies.

El senyor Joaquim Trigo

Bé, jo crec que la senyora Cabré és una professora molt eixerida, sap molt bé el que passa, és molt valenta i jo sóc "cabrerista". Perquè ara ha fet una previsió quantitativa i abans deia que mai, ni sota tortura, faria una previsió demogràfica. Doncs jo estic d'acord amb això.

De tota manera, crec que si la situació econòmica és bona, normalment, si els pares i les mares són responsables i tenen feina i poden tenir cura dels fills, hi haurà més natalitat. I si tenim atur i no hi ha ocupació, doncs la gent es casa més tard, es retarda el tenir els fills, etcètera. I bé, dependrà d'això, però no és fàcil d'endevenir què passarà.

El senyor Xavier Subirats

Moltes gràcies.

Abans de passar que la gent pugui adreçar qüestions, jo volia aportar la visió d'un col·lectiu que no és mai aquí, que és el col·lectiu dels nens. Llavors, gràcies a una escola de la ciutat, aquesta generació –que algú diu la generació G, la generació *gamer*, els que juguen– que són diferents, perquè són multitasca, que treballen en equip i que resolen problemes. Què pensen aquests 50 nens de 8 a 12 anys com estaran ells en el futur i quines qüestions els preocupen. Ells creuen que quan tindran entre 18 i 22 anys estaran emancipats –no com ara que viuen a casa dels pares–, molts pocs es veuen vivint amb els pares. Es veuen compartint pis amb amics o amb una parella. Evidentment no és una mostra estadísticament significativa, però jo crec sí que ens dóna algunes pistes. Diuen que per pagar el pis hauran de treballar com a cangurs o repartidors de pizzes, en aquesta edat. I alhora són molt consumistes, però també es veuen globalitzats.

La majoria diuen que volen estudiar una carrera, i la majoria dintre d'aquests diuen que volen ser metges. Només 3 dels 50 es veuen desenvolupant un ofici, tot i que encara són molt joves: un de mecànic, una perruquera i una botiga de roba. Més endavant, però, es veuen en una supercasa, no en un pis. I és una casa que té piscina, que té molta tecnologia i que té plaques solars. Llavors aquí hi ha les contradiccions pròpies, però que ja anirem desenvolupant. I dels 50, 48 creuen que viuran a la ciutat. Només 2 a la muntanya: un que vol ser biòleg i un altre que vol ser arqueòleg.

I quines són les preguntes i les inquietuds que tenen aquests nens? La primera és la contaminació a tots els nivells, derivada tant –per ells– de les fàbriques com dels vehicles. Però ells inventen coses –solucions com ara cotxes voladors o bicicletes amb sostre– per intentar buscar solucions a tot això.

En segon lloc, el reciclatge està absolutament integrat en les seves vides, igual que les llaunes que utilitzen per fer joguines, creuen que nosaltres sabrem fer servir les coses per refer-les i reutilitzar-les. I també diuen que voldrien una ciutat neta.

En tercer lloc, estan molt amoïnats per la distribució de la riquesa –ells no fan servir aquests mots i seria molt millor que ells poguessin sortir aquí i que ens ho expliquessin amb les seves paraules– tant al tercer món com aquí, perquè ells també veuen gent a la ciutat que està patint. Estan preocupats per la immigració, per les pasteres, per les famílies que agrupen molta gent en un mateix pis, perquè hi ha companys de classe que els ho comenten, perquè a cada classe hi ha companys que provenen d'altres destins. Però finalment creuen que tot això serà resolt i que els immigrants seran acollits.

Hi ha també una altra qüestió que és la violència sobre la tolerància, però creuen que això també solució, que la violència té solució.

En darrer lloc, i l'última qüestió, és l'armament i les guerres. Veuen molt difícil solucionar-ho. Diuen que fa molts anys que passa. I llavors, aquesta és la qüestió que ells adrecen als grans: com es podria fer perquè l'armament no fos tan important, perquè les guerres no fossin així? Aquesta és la visió de 50 nens, però crec que és important i que ens diu alguna cosa. Si volíeu fer algun comentari al respecte...

El senyor Antoni Serra Ramoneda

Home, jo, aquesta escola és de Mataró?

El senyor Xavier Subirats

Sí.

El senyor Antoni Serra Ramoneda

Tenen alguna plaça? Perquè jo ja hi enviaria el meu net que està lluny d'aquest marge d'edat i perquè si li fas la pregunta de la seva gran preocupació és si Ronaldinho jugarà. [...] Era una broma. Però, home, estan molt bé totes les seves preocupacions i les seves expressions. Però, és clar, això de les guerres tots voldríem que s'acabessin. Bé, ara jo, sincerament, si algú té la fórmula màgica, que aixequi el dit i el seguirem.

Torno a dir, però, que insisteixo en les meves paraules d'abans. A les escoles, evidentment, se'ls ha d'insuflar l'esperit cívic, solidaritat, però també esforç. I això és potser un dels problemes que a vegades estem tenint en el sector educatiu nostre. Aquesta escola, possiblement, ho fa perfecte, no vull de cap manera... però sí que és molt important i em dóna la sensació –potser perquè com sempre un s'ho mira de molt lluny– que no estem ensenyant prou el valor de l'esforç als nostres infants.

El senyor Joan Tugores

Jo només una precisió. En relació amb els temes que van sortint. Tothom parla d'emprenedoria i iniciativa, però al final, quan fem una enquesta als nostres nens, els preguntem "Tu, de què buscaràs feina?", no els oferim la possibilitat de crear feina. Òbviament, al

nens no se li acudirà a ell mateix: "No, jo no vull ser assalariat, jo vull tenir la meua empresa...". Però en l'entorn cultural en el qual generem aquestes enquestes a petita escala ja omet, descarta, aquesta possibilitat. "Tu voldries muntar el teu propi negoci?" Que conegui la possibilitat és el pas previ que s'ho plantegi. I crec que el sistema educatiu, com una part petita de l'entorn social, no fomenta això per molt que la gent gran ens omplim la boca parlant d'aquest tipus de coses. Potser ens ho haurem de fer mirar els grans i no els nens.

El senyor Joaquim Trigo

Bé, res a afegir. No sé si seran empresaris o no ho seran, autònoms o no, però el que sí que sembla és que seran persones. I això és molt important.

El senyor Xavier Subirats

I ara és el torn de les persones, dels assistents. Qualsevol qüestió que vulgueu adreçar.

Sí. Josep Maria.

Un assistent a la conferència

El sector immobiliari em sembla –sota la meua apreciació, i em fa l'efecte que de l'altra gent– que ha estat un finançador importantíssim de les administracions a tots els nivells. Tant a nivell local, no diguem la Generalitat. Un petit exemple: l'any 2000 un pis de 4 dormitoris valia 20 milions de pessetes i la Generalitat recaptava un 7%. Aquest mateix pis, en aquests moments, val 50 milions de pessetes com a mínim. Només en 7 anys la Generalitat recapta més d'un 100 –pràcticament, si no ho compto

malament–, un 110 o un 120% més per la mateixa operació. Les administracions locals –també s'ha escrit en diferents mitjans– es financen i s'han finançat fins avui dia d'una forma molt important arran de la construcció. Els sembla que poden tenir dificultats, aquestes administracions, a partir d'ara, amb el declivi del ram immobiliari?

El senyor Joan Tugores

Poden tenir dificultats les administracions que han considerat que eren permanents i que, per tant, han dedicat a partides de despesa permanent i políticament irreversibles aquests ingressos que tenen un component de cicle conjuntural important. Igual que les famílies: si una família tingués ingressos transitoris i es dedica a fer despeses fixes permanents, es trobarà amb dificultats quan els ingressos se'ls acabin i deixin de ser transitoris. Bé, jo no tinc prou coneixement per saber, les administracions de les quals vostè parla, quin ús han fet d'aquests ingressos extraordinaris.

El senyor Antoni Serra Ramoneda

El problema és que potser aquí a Espanya –i això arrenca dels anys 50–, el sector immobiliari ha estat molt important i considerat molt important per part de totes les administracions, des de l'estatal fins a la municipal, per dues raons. Primer perquè és una font d'ingressos, font d'ingressos per impostos municipals (bé sigui l'IBI, etcètera). I segon perquè, és clar, crea ocupació i crea ocupació fàcilment. És molt més difícil crear ocupació en la indústria –sobretot en indústria moderna– que en el sector de la construcció. Una llicència i de seguida allà es construeix un immoble que mentre dura la construcció hi haurà 100 persones treballant-hi.

Tercer: i això ho he dit abans. Per què les entitats financeres tenen a Espanya aquesta dèria pel sector immobiliari? Això ho tenen sobretot les caixes. No només, però sobretot les caixes. Perquè el sistema judicial espanyol i el sistema jurídic espanyol fa que la hipoteca sigui la garantia més segura que un té. Si vols un crèdit sense garantia hipotecària amb un altre tipus de garantia pots tenir molts problemes a l'hora de cobrar, i hauràs d'anar a un judici civil que pot durar vés a saber i que no saps com acaba. En canvi, la hipoteca és un procediment –que ja ve dels romans– que està molt ben estudiat i que funciona raonablement bé, l'execució d'una hipoteca, etcètera. I això, és clar, fa que les entitats financeres si han d'optar entre donar un crèdit amb garantia hipotecària per a la concessió d'un immoble o donar un crèdit a una empresa que comença, normalment s'inclinen per la primera opció.

Total, és cert –i jo crec que ho ha dit en Joaquim Trigo... que el que no podem és seguir mantenint un 13% de la mà d'obra en la construcció i que a la resta d'Europa estigui al 6 o al 7%. Això és inútil. Mentre ha durat ha estat molt bé, però un dia o altre s'ha d'acabar.

El que passa és que aquí, quan arriba el moment de la crisi immobiliària, de seguida hi ha una conjunció d'interessos: de les entitats financeres, de les administracions públiques, dels sindicats... Que els sindicats volen que l'atur no pugui... i, per tant... "sí, home, has de tancar una mica els ulls... Si en aquell moment hi ha una requalificació de terrenys... I, doncs, mira, si amb això aconseguim..." És a dir, hi ha hagut aquesta confiança que el sector immobiliari és el motor de la nostra economia. I això sí que s'hauria de trencar d'una vegada. El sector immobiliari no pot ser sempre –ho va ser als anys 50... i segurament van fer bona feina en aquest sentit–, però no potser el sector que tiri de l'economia. I ara, si ve una petita crisi immobiliària, començar a demanar que hi hagi més desgravacions fiscals, que hi hagi més subvencions per seguir mantenint un sector de la construcció que està hiperdimensionat.

Sense altres qüestions plantejades per part del públic assistent l'Alcalde procedeix a cloure l'acte.

Glossari

Glossari

Variables utilitzades:

TAULA 90. Indicadors de síntesi. Mataró

Variable	Periodicitat	Àmbit	Font
Consum d'aigua en m ³ (domèstic, comercial, industrial)	Trimestral (1995 - ...)	Mataró	Aigües de Mataró S.A.
Consum de gas canalitzat (kWh) (domèstic-comercial, industrial)	Anual (1990-...)	Mataró	Gas Natural SDG, S.A.
Consum d'electricitat (Kwh) (per potència contractada)	Semestral (2000-...)	Mataró	FECSA-ENDESA
Turismes matriculats	Mensual (jul 1992 - ...)	Mataró	Servei d'Ingressos de l'Àrea de Serveis Centrals i Planificació de l'Ajuntament de Mataró
Residus generats (Tm)	Mensual (gen 1997 - ...)	Mataró	Secció de Residus i Neteja de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
Paper recollit selectivament (Kg.)	Mensual (gen 1997 - ...)	Mataró	Secció de Residus i Neteja de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
Vidre recollit selectivament (Kg.)	Mensual (gen 1997 - ...)	Mataró	Secció de Residus i Neteja de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
Envasos recollits selectivament (Kg.)	Mensual (des 1998 - ...)	Mataró	Secció de Residus i Neteja de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
Fracció orgànica recollida selectivament (Kg.)	Mensual (gen 2002 - ...)	Mataró	Secció de Residus i Neteja de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
Entrada de vehicles a la deixalleria	Mensual (jul 1998 -...)	Mataró	Secció de Residus i Neteja de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Mataró
Població (sexe, edat, barri, lloc de naixement,...)	Anual (2000 -...)	Mataró	Servei de Sistemes d'Informació i Telecomunicació de l'Àrea de Serveis Centrals i Planificació de l'Ajuntament de Mataró
Habitatges iniciats (per tipus d'habitatge, superfície)	Trimestral (1994 - ...)	Mataró, Maresme, província de Barcelona i Catalunya	Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya
Preu m ² d'habitatges nous de segona mà i renda mensual de lloguer	Anual (1991 -...)	Mataró i els altres mun. de Catalunya	Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya
Nombre d'assalariats (per sectors i grandària de l'empresa)	Trimestral (1996 - ...)	Mataró i els altres mun. de la província	Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya
Nombre d'autònoms (per sectors)	Trimestral (1995 -...)	Mataró, municipis del Maresme i Catalunya	Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya
Nombre d'empreses (per sectors i grandària de l'empresa)	Trimestral (1996 - ...)	Mataró i els altres mun. de la província	Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya
Sol·licituds de llicències d'activitats	Trimestral (1990 - ...)	Mataró	Secció de Llicències d'Activitats del Servei de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Mataró
Sol·licituds de llicències d'obra (obra menor i obra major)	Trimestral (1994 - ...)	Mataró	Secció de Llicències d'Obres del Servei de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Mataró
Conjuntura sector tèxtil (comandes, facturació, perspectiva facturació, marge brut,...)	Trimestral (2001 -...)	Maresme	ASEGEMA
Indicador clima comercial urbà (vendes, estoc, ocupació, marge comercial)	Trimestral (2000 -...)	Mataró i Catalunya	Direcció General de Comerç i Institut d'Estadística de Catalunya
Embarcacions i tripulació transeünt al Port de Mataró	Mensual (2001 -...)	Mataró	Consorci del Port de Mataró
Ocupació hotelera	Mensual (2001 -...)	Mataró	Hotel Castell de Mata, Hotel Ciutat de Mataró i Hotel Colón
Contractacions (per tipus de contracte, sexe, edat, sectors, formació i durada)	Mensual (1994 - ...)	Mataró i altres municipis del Maresme**	Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya
Exp. de regulació d'ocupació (per grans sectors)	Trimestral (1993 - ...)	Mataró i Maresme en conjunt	Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya
Atur registrat (per sexe, edat, sectors, formació)	Mensual (1993 - ...)	Mataró i altres municipis del Maresme**	Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya
Intensitat Mitjana Diària (IMD) C-32	Anual (1991 -...)	Montgat-Palafolls	Abertis
Intensitat Mitjana Diària (IMD) C-60	Mensual (1996 -...)	Mataró-Granollers	Direcció General de Carreters de la Generalitat de Catalunya
Víctimes i accidents de trànsit	Anual (1997 -1999) i trimestral (2000 -...)	Mataró	Servei de Policia Local de Mataró
Nivells de soroll en punts de la xarxa viària (dBA)	Anual (1997-...)	Mataró	Àrea d'Acústica de l'Escola Universitària Politècnica de Mataró
Cancel·lacions de bitllets d'autobús urbà	Anual (1988-1996) i mensual (1997-...)	Mataró	CTSA
Cancel·lacions de bitllets de tren (fins 2001 bitllets de tren venuts)	Anual (1991-1995) i mensual (1996 -...)	Mataró i altres municipis***	RENFE

* Tots a excepció de Dosrius, Montgat, Tiana i Tordera.

**Mataró, Argentona, Cabrera, Caldes d'Estrac, Dosrius, Òrrius, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt, Vilassar de Mar, Premià de Mar, Premià de Dalt, Cabrils, Arenys de Mar, Arenys de Munt i Vilassar de Dalt.

***St. Adrià, Badalona, Montgat, Montat N., El Masnou, Ocata, Premià de Mar, Vilassar de Mar, Mataró, Llavaneres, Caldes, Arenys, Canet, St. Pol, Calella, Pineda, Malgrat, Tordera.

Fórmules utilitzades:

Increment interanual o increment respecte del mateix període de l'any anterior:

$$I = \frac{x_t - x_{t-n}}{x_{t-n}} * 100$$

On I és l'increment interanual de la variable en qüestió, x_t és el valor de la variable en el moment t , i x_{t-n} és el valor de la variable en el mateix període de l'any anterior. Si per exemple la variable és mensual, n serà igual a 12, o si és trimestral, n serà igual a 4. Aquests increments interanuals són útils per poder observar l'evolució d'una sèrie de dades sense els seus efectes estacionals.

Mitjana mòbil

Només s'han utilitzat per amortir les fluctuacions o l'aleatorietat acusada de la matriculació de nous turismes. En aquest cas concret, es tracta de calcular per a cada moment la mitjana dels últims tres mesos.

$$Mm_3 = \frac{x_t + x_{t-1} + x_{t-2}}{3}$$

On Mm_3 és la mitjana mòbil d'ordre 3 que calcula la mitjana de les x corresponents als valors de la variable durant els tres últims períodes. Posteriorment, en el cas dels nous turismes matriculats, s'han calculat els increments interanuals d'aquestes mitjanes mòbils.

Acumulat dels últims 12 mesos

Es tracta de la suma dels últims 12 mesos.

$$A_{12} = x_t + x_{t-1} + x_{t-2} + \dots + x_{t-10} + x_{t-11}$$

On A_{12} és aquest acumulat dels darrers 12 mesos, i les successives x , els valors de la variable en el mes t i els 11 mesos anteriors.

Aquest acumulat s'utilitza també per desestacionalitzar les sèries, ja que per a la variable en qüestió s'agafa el total del darrer any.

Estimació per al total d'un any

S'ha utilitzat en aquelles variables en què es pretén comparar l'evolució de les dades d'un any incomplet amb les dades anuals, completes, d'anys anteriors.

$$T_{12}^{12}$$

Per exemple, en el cas que disposéssim de les dades d'una variable fins al tercer trimestre de l'any t i la volguéssim comparar amb les dades anuals d'anys anteriors, seria:

$$Et = \frac{(x_{1r. trim.} + x_{2n. trim.} + x_{3r. trim.}) * 4}{3}$$

On Et és l'estimació per a l'any t , i les tres x el valor de la variable dels tres trimestres.

L'inconvenient de comparar aquesta estimació amb les dades anuals anteriors és que la variable pot estar afectada per factors estacionals i que, per tant, es sobrevalorin o menystinguin els períodes projectats que manquen per completar l'any.

Pes relatiu o percentual

Dins d'una variable, mesura la importància d'una categoria respecte del total o respecte de la suma dels valors de totes les categories de la mateixa variable.

$$Pi = \frac{x_i}{\sum x_j} * 100$$

On Pi és el pes relatiu o percentual de la categoria i . x_i és el valor de la variable en la seva categoria i i $\sum x_j$ és el total o la suma de totes les categories, inclosa la que se'n vol mesurar el seu pes relatiu.

Aclariments d'alguns termes utilitzats en l'informe

Residus generats

Les dades que apareixen en aquest informe són relatives al volum total de residus que s'han generat a la ciutat. Consta de les deixalles tractades en la Planta de Tractament i Compostatge del Maresme, les dades de recollida selectiva i les dades de les dues deixalleries de Mataró.

Expedients d'Obres

Tràmit iniciat per a l'obtenció d'una licència d'obra. Les obres es poden distingir entre obres majors i obres menors.

Assalariats

Són aquells treballadors per compte d'altri.

Empreses

Centres de cotització a la Seguretat Social amb un o més treballadors assalariats. No s'inclouen, per tant, els treballadors autònoms sense treballadors assalariats.

Autònoms

Són aquells treballadors per compte propi.

Llicències d'activitats

S'analitzen el nombre de sol·licituds rebudes per tal d'obrir establiments destinats a exercir una determinada activitat.

Les activitats es distingeixen segons la seva incidència en el medi ambient, la seguretat i la salut de les persones a què es refereix la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'Administració ambiental (LIIA). Es distingeixen quatre tipus d'incidència:

Annex I: activitats amb una gran incidència en el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.

Annex II: activitats amb una moderada incidència en el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.

Annex III: activitats amb una baixa incidència en el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.

Annex IV: activitats amb una lleu incidència en el medi ambient, la salut i la seguretat de les persones.

Aturat Registrat

És aquella persona sense feina en edat de treballar inscrita a l'OSOC i que compleix el concepte estadístic establert per l'Ordre Ministerial d'11 de març de 1985.

Contractacions

Seràn objecte d'anàlisi en aquest informe aquells contractes (acord laboral escrit entre el treballador nou contractat i una empresa) comunicats a les OSOC. Els contractes es comuniquen a l'oficina a la qual pertany l'empresa contractant.

Leq

El nivell equivalent d'un soroll continu que subministra la mateixa energia acústica del soroll fluctuant mesurat en el mateix interval de temps.

22

Informe de
conjuntura
socio
econòmica
de Mataró
Juny 2008

UNIÓ EUROPEA
Fons Social Europeu

Per a més informació:

Ajuntament de Mataró. Servei d'Estudis i Planificació

C/ El Carreró, 13. 08301 Mataró. Tel. 93 758 21 00 Fax 93 758 21 62

<http://www.mataro.cat> correu electrònic: ajmataro@ajmataro.cat